

Post hēc abiit iēsus tē. **E**xpositio Capi. VI.

Ex his q̄ tradūt autores ordinātes euāgelicā histōriā cogimur dicere: q̄ istud qd̄ b̄ dī sit recapitulatio. Tempus enim dñicē p̄dicationis a baptismo s. eius v̄sc̄ ad suam passionem solet diuidi in tres annos et dimidium. Pr̄mis annus compūtatur istud spaciū qd̄ fuit a baptismo christi v̄sc̄ ad incarcerationē iohānis vbi est ann⁹ et quāsum⁹ ē ab epiphania v̄sc̄ ad pascha/ pro anno dimidio computatur: secundus ab incarceratione iohānis v̄sc̄ ad mortem eius: tertius a morte iohānis v̄sc̄ ad passionem domini. Tradūt itaq̄ autores/ vt habes illi quadā Glo. circa p̄cipium Marci/ q̄ tres euāgelistē facta primi anni oīno p̄termiserūt: Facta quoq̄ tertii anni/ sere oīno: de eis enī pauclissima tetigerunt. Facta vero mediū anni sufficienter proscrutūt sunt. Iohannes autem qui pro supplemēto scriptis euāgeliū de factis mediū anni quē alij plene tractauerant/ oīno siluit: q̄ alit de p̄mo v̄l tertio fuerat ab alijs p̄termissa/ sup̄pleuit. Sup̄pleuit itaq̄ lā de p̄mo anno mutationē aquē i vīnū: et primā electionē v̄ydentilū/ et alia quedā. De tertio autem anno iam sup̄pleuit sanationem paralyticū qui languidus steterat diu ad piscinā: De qua. S. proximo. Et illuminatiōnem ceci: de qua habebis in sequentib. J. ix. b. Et suscitatiōnem laçari. J. xi. f. Unde potest colligi q̄ recapitulatio est qd̄ hic dicitur de refectione qnq̄ milium: Si enī p̄missa sanatio paralyticū iuxta piscinam facta: est in tertio anno/ certum ē factam esse post hanc refectionem et nō ante. Certum est etiā q̄ in principio tertii anni circa pascha facta est decollatio iohānis: cui continuata est vtracq̄ refectione qnq̄ milium quā b̄ babes/ et Matth. xlii. b. et Marcl. vi. c. et Luc. ix. b. Et quartuor milii: de qua habes Matth. xv. d. et Marcl. vii. a. Decollato enī iohāne/ fama lesu ascēdit statim ad herodē: et putauit esse iohannem quem decollauerat dicens: Surrexit a mortuis: et ideo virtutes operantur i illo: et querebat eū viderē q̄s esset. Et hoc audiens christus/ abiit trans mare galileę: et secuta est eum multitudo quā refecit/ sicut dicit hic: et Matth. xlii. Cum ergo constet hanc refectionem factā ē in principio tertii anni statim post decollationē iohānis/ mānifestum est q̄ p̄cessit sanationē paralyticū iuxta piscinam: quē facta ē in eodem tertio anno in pentecoste/ vt dicitū est: et ita quod hic dicitur est recapitulatio. Alij dicunt et forte verius: vt credo/ q̄ tres euāgelistē licet satis sufficientē proscrutūt sint facta mediū anni: tamē aliqua p̄termissa. Dicunt ergo p̄missam sanationē paralyticū medio anno factam ab alijs tacitam et a iohanne suppletam. Et fm̄ istos nō est recapitulatio/ sed recta histōrie p̄secutio: quia fm̄ hoc p̄missa sanatio paralyticū facta ē in secundo anno in pentecoste. s. et refectione de qua hic sequitur/ facta ē in tertio anno in principio. s. ipsius anni tertii circa pascha. s. sequens. Istud capitulum diuiditur in tres partes principales. Primo agitur de miraculo panū. Secundo de transitu super aquas: ibi: Ut autem sero factum est tē. Tertio reprehēdit dñs discipulos/ et instruit de cibo permanenti: ibi: Amen amen dico vobis: queritis me/ non quia vidistis signa tē. Et hēc pars protendit v̄sc̄ ad finem capituli de instruētō eorum. Dicit ergo: **A**Post hēc abiit. Et cōtinuitur fm̄ ordinem temporis: quia p̄dictum signū factum est i festo pentecostes: istud autem circa pascha sequens. Glo. alter cōtinuat. Quia per superiora verba christus deitatis suę et humanitatis arcana monstrauit: ideo euāgelistā post hēc agit de isto miraculo/ in quo q̄ deus esset ostendit/ non verbo sed facto. Chrys. v̄deretur sic continuare. Sup̄ra offensi erant iudei de verbis eius: ideo mitigat nunc eorum furorem per suam secessionē. Ibi dicit: Post hēc q̄ facta sunt. **B**Abiit iēsus: Et sicut patet Matth. xlii. vbi agit de hac refectione: ipse secessit de iudea: q̄ herodes querbat eū: credēs q̄ ipse esset iohannes q̄ a mortuis resurrexisset. Unde patet q̄ iam

decollatus erat iohannes circa illud pascha/ ante illud mirabile. **T**rans mare galileę qd̄ est tyberiadis. Stagnū erat dulcis aquę/ qd̄ influitur a iordanē: sed hebraicō idiomate dicitur mare: quia congregatiōes aquarū appellat maria. Dicitur autē mare galileę/ a regiōe adiacēte. **D**icitur tyberiadis/ a cluitate que supra stagnum sita est. Dicitur genesareth a natura loci: qz ex se vnde crispanib⁹ gene-

rat auras. Dicitur stagnum: quia stat aqua. Et nota q̄ in hoc moraliter instruimur: vt dicit Chrys. vt furor cedamus: sic ipse facit. **E**t. S. iii. a. Ut cognouit iēsus qz audierunt pharisei et iēsus plures discipulos facit et baptizat q̄ iohannes: reliquit iudeam et iuit in galileam. Venerantur in galileam mox abiens/ non ad eadem vadit loca ad que prius. Non enim in chana iuit: vt. S. iii. f. sed ultra mare. **D**icitur sequitur eū multitudo magna/ populop. Et subdit causam: **Q**uia videbat signa

Abstice. **A**Post hēc abiit iēsus trans mare ga. **D**icitur galileę qd̄ est tyberiadis tē. Christus dicitur abire trans mare: quia semper in transitu fuit in mari huius mundi. In via enim peccatorum non stetit vel sedet: vt dicit Ps. sed p. Ps. i. na uē crucis transiuit mare s̄culi p̄sens: et venit ad gloriam resurrectionis. Scđm illud Matth. ix. a. Ascendens iēsus in nauiculam transiuit et venit in ciuitatē suā. **D**icitur sequitur eū multitudo magna: quia per predicationē aplorū

Moraliter. **A**Post hēc abiit iēsus tē. Per iēsum in telligitur p̄dicator: qui seipsum saluare debet per bonam vitam: et alios per sanā doctrinā: Scđm illud. i. Timoth. iii. q. d. Attende tibi et doctrine: insta in illis: sic enī et teipsum salvum facies et eos q̄ te audiunt. Et Iaco. v. d. Qui cōuerterit peccatorem ab errore vię suę/ saluabit animā suā a morte tē. **H**ic p̄dicator: refecturus plebem verbo p̄dicatio- nis/ primo marchiū s̄culi transire debet et elongare. De quo Ps. Hoc mare magnum et spacio- sum. Et ascendere in Ps. 105. monte vite eminentis: et tunc sequitur eū: id est imitabilis multitudo magna plebis. **U**nū Gen. xii. a. Egredere de terra tua/ et de cognatione tua/ et de domo patris tui: et veni in terram quam mōstrauero tibi: faciamq̄ te crescere in gentē magnā. Exo. iij. a. legitur q̄ moyses pauit gregem postq̄ egressus est de egypto et non ante. Similiter iacob. Gen. xxix. d. Nec legitur habuisse filios nec pauisse gregem donec egressus est de terra sua. **H**oc est qd̄ dicit: **D**icitur sequitur eū multitudo magna. Similiter qui egressus esset de amore mādi/ multi peccatores sequerent eiū doctrinā et vitam. Unde Eccl. iij. c. Assumpit me spiritus/ et audiui post me vocem commotionis magnē: benedicta gloria dñi de loco suo. Ibi dicit Greg. Prophētam vox cōmotionis magnē sequitur: qz post ḥbū p̄dicationis conuersorū atq̄ p̄nitentiū luctus audiuntur. Qui enim prius quieti facebant in vulnere/ tacti postmodum manu medicine/ ad salutem redeunt cum dolore. De qua cōmotione dicit Ps. Pedes eius steterūt et mota est terra. Et nota q̄ dicit hic: Multitudo magna: quia multa sūt peccatorū genera. Ipse etiam peccator multiformis est: qz habet diuersas formas sive facies deformitatis: Scđm illud Ps. Et facies peccatorū sumitis. Induit enim lupi formam per rapacitatem: leonis per superbiam: v̄si per crudelitatem: et ita de alijs. Sunt etiam multiformes quantum ad diuersitatem et multitudinem voluntatum et affectionū. Proverb. xij. a. Vult et non vult pliger. Item Proverb. xv. a. Et stultorum dissimile erit. Et fm̄ diuersos affectus diuersas habent lingas et confusas. Et hēc est confusio labiorum: de qua habetur Gen. xj. b. Item fm̄ diuersa genera peccatorū obtinent diuersa nomina nationū. Ammonites dicitur avarus populus. s. turbidus. Conturbat enim dominū suum qui sectatur avariciam: vt dicit Proverb. xv. c. **O**mbites: id est ex patre diabolo dicitur superbis: Scđm illud. j. **A** 4 * viij. f. **G**os ex

Evangeliū scdm Johannem

Ga **Q**uisa videbant signa que faciebat: id est miracula: b **S**uper his: id est de his. c **Q**ui infirmabantur. Ipsi enim curiosi mō veri sequaces. Unde dicit Chrys. Non erat firmē mētis ista secutio p̄leb̄s. i. Cor. xlii. d. Si gna infidelibus data sunt: nō fidelibus. Alij sequebantur ppter doctrinam: vt bonit̄: vt Matth. vii.

d. Stupebant omnes in doctrina eius **E**bij qm̄ docebat eos ut pote statem habens. Alij propter sanitatem babendam: vt infirmi. Unde Marc. vi. g. Percurrenes vniuersam regionē illā: ceperūt i grabatis eos qui se male habebant circumferre vbi audiebant eum esse: et quocunq̄ introibat in vicos vel in villas aut ciuitates in plateis ponebant infirmos. Alij propter inuidiam ut caperet eū i verbo: vt pharisei. Luc. xi. a. Ip̄si obseruabant eum. Alij ut passerentur ab eo. Unde. j. codem. c. Queritis me: non quia vidistis signa: sed quis ex panibus mādūcastis et saturati estis.

Quidam seq̄ebant. { Ut viderent noua miracula: H̄i cu/ Ut comederent de panib⁹ (rōssi. eius: H̄i gulosi. Ut sanitatem recuperarent: H̄i in/ Ut eum in sermone cape/ (firmi. rent: H̄i pharisei. Ut doctrinam eius acciperent: H̄i discipuli.

Sed querit b Chrys. Propter quid nō dicit euangelista illa signa que sequebatur multitudo: Et ad hoc responderet q̄ iste euangelista plus studuit enarrare sermones dñi et h̄ba ad plementum signa. Usq; de signis vni anni: integrī nō ponit nisi de paralytico. s. v. b. Et de filio reguli. s. lii. g. d. Abiit vel subiit. Chrys. Abiit asit. Aug⁹. Subiit ergo in montem ius tem ius. Chrys. Propter quid ascendit in montem et illic sedet cum discipulis: Et responderet: propter id q̄ debebat fieri signum. Item ut per hoc erudiat tumultus et turbationes fugere: Aptum enim quid est ad philosophia solitudo. Ideo sepe solus pernoctat et orat: Luc. vi. c. docens eum qui ad deum vadit locum a tumultu purum inquirere. Unde Eccl. xxvii. c. Sapientiam scribe in tempore vacuitatis: et qui minoratur actu sapientiam percipiet et. e. Et ibi sedebat cum discipulis suis. Per hoc accusatur turba de pigritia: quia discipuli soli sequuntur. f. Erat autem proximū pascha dies festus iudeorum. Et dicunt quidam q̄ post hoc pascha decollatus sit iohannes. Sed per ea que dicitur Matth. xlii. b. de ista refectio patet: q̄ iam erat decollatus. Propter hoc alijs dicunt: q̄ alia refectio est ista de qua loquitur hic: et alia de qua loquitur Matth. xlii. Quia ista facta ante pascha ut dicitur hic: illa autem facta est post decollationem iohannis: qui post pascha decollarū fuit: ut dicitur cōmister. Sed querit b Chrys. quare christus nō ascendit modo ad diem festum in hierosolymā: Et respondebat: q̄ per hoc soluit et docet paulatim soluenda esse legalia. Occasione autem secedendi sumpsit a iudeorum nequitia qui ei inuidebat. g. et inuidebat.

Dystice v. cationem apostolorū multitudo gentilium auersa est. d. Subiit ergo in montem ius: q̄ post transitū hui⁹ maris subiit in celum in die ascensionis. e. Et ibi sedebat cum discipulis suis: cum angelorum et sanctorum animarum turmis cum quibus ascendit: Scdm illud Ps. Ascendisti in altum cepisti captiuitatem accepisti dona in hominib⁹. Exo. xv. c. Introduces eos et plantablos eos in monte hereditatis tuę firmissimo habitaculo tuo qd operatus es dñe. Gen. xxxix. c. In baculo meo transiit iordanem istum: et nūc cū duab⁹ turmis regredior. Isa. lxiiii. a. Quis ē iste qui venit de edom tinctis vestibus de bosra? f. Erat autem proximū pascha dies festus iudeorum. Per ascensionem em̄ dñi fit proximus et propinquus transitus in terram promissionis sanctis

qui pascha: id est transitum habent pro festo: qui. s. gaudet de morte et luget de exilio: Scdm illud Pbil. i. Desiderium habens dissolui et esse cum christo. Job. iii. d. Qui expectant mortem et non venit: quasi effodiētes thesaurum: gaudētes v̄bementer cū iuenerint sepulchru. Ideo dicit

dies festus iudeorum: id est vere cōfidentium. Tales eni cōfident: quia peregrini sūt et hospites sup trā: vt d. Heb. xi. c.

* vii. f. Ios ex patre diabolo estis: et desiderium patris vestri vultis facere. Philisteus dicitur gulosus. s. potionē cadens. Et sic de alijs. a. Quia videbant signa q̄ faciebat super his qui infirmabantur. Talis enim p̄dicator cēcos illuminat claudos erigit mortuos resuscitat: et cetera signa: Scdm illud Marc. vii. d. In nomine meo demona evictēt linguis loquens nouis serpentes tollit et. Et Isa. xi. b. Sug foramina aspedit et i cauerna regali q̄ ablactat fuerit manus sua mitteret. Et Job. xxvi. d. Spiritus dñi ornauit celos et obstetricatē manu eius educit et colub tortuosus. Primo em̄ oportet p̄dicatores a lacte colatōis mūdang retrahit: et x̄tib⁹ ornari: qd idē ē qd mare galilee: qd dulce ē trāsire: et in monte secedere: et post pēti poterunt serpentes: id est peccata a cordib⁹ homini euelli et morbi sanari. d. Abiit vel subiit ergo in montem ius tem ius: qd sit quādo p̄dicatores sicut dictum est ascēdit in eminentiam vite: Scdm illud Isa. xl. b. Super montem excelsum ascēdit et. e. Et ibi sedebat cum discipulis suis. Sedere in monte est de altitudine vite nō retrocedere: Scdm illud Job. xxvii. a. Justificationē meam quam cepi tenere non deseram. Roma. vii. g. Quis nos separabit a charitate dei: Tribulatio: an angustia: an famē et. In hunc montem quidam ascendere volunt: quibus dicitur in lobi Gen. xix. d. In monte saluū te faciēt non audent. Deut. v. a. Timuistis ignem et non ascēditis in monte. H̄i sunt quos terret sonitus soli volantis: qui timent prūnam: qui trepidant vbi non est timor: qui fingentes sibi temptationes venturas: nō audent penitentiam aggredi. Sed nota q̄ ius in monte sine discipulis nō sedet: quia sic p̄dicatores vel p̄lati debet studere ad vitam propriam: quatenus altos non deserat: sed cum eis sit persollicitudinem et curam. Act. xx. f. Attende vobis et vniuerso gregi i quo vos spiritustant posuit episcopos regere ecclesiam. Tel aliter. Dons est altitudo contemplationis: in quem debet p̄dicatores ascendere cum discipulis suis: q̄ in oratione et meditatione debet omnia interiora sua colligere a vanitate seculi: et prepare se anteq̄ audeat p̄dicare verbum dei. Greg⁹. In contemplatione hauriunt: qd alijs per p̄dicationem effundunt. Apoc. vii. b. Angeli septem qui habebant septem tubas preparaverunt se v̄ tuba canerent. Per quos intelligitur vniuersitas p̄dicatorum: qui licet habeat omnem scientiam: quę per septem tubas intelligitur: debent tū se preparare ob reverentia h̄bi dei. f. Erat autem proximū pascha dies festus iudeorum. Tunc enim p̄cipue confiunt homines ad confessionē: et transeunt de vitiis ad virtutes: cum p̄dicatores prius montem vite eminentis vel at cem contemplationis ascenderit. Merito enim p̄dicatorum conuertunt multi ad dei. Et dicit pascha dies festus iudeorum: quia soli iudet: id est cōfidentes peccata sua: faciunt istum trāstūm de membris diaboli in corpus chelis: de culpa ad gratiam: de vitiis ad virtutes: s. seruitur oboli in libertatem regni: de exilio v̄tē p̄sentis ad patriam eternę felicitatis. Talis dies est dies festus iudeorum. Homo enim qui veraciter ore confitetur peccata sua: et quantū ad cor transiit. i. recedit a p̄co deo et angelis et sibi et toti ecclesiē facit festum et gaudium. Luc. xv. b. Gaudium est angelis

* diuin est angelis

Cei inuidabant. **a** Cum subleuasset ergo oculos se sus/sursum: vel quia prius circa suos discipulos oculos habebat. **b** Et vidisset quia multitudo maxima venit ad eum: que stabant inferius. **c** Dicit ad philippum tc. Ecce pater de quibus tractabat cum discipulis: de operib. s. misse

recordie. Chrys.

Hic ostenditur qd nunc inaniter se debat cum discipulis suis: sed diligenter loquens qd ad eos et docens: et convertens eos ad seipsum: et cōfētēt̄ se deinceps fortassis quasi i corona ad inuicem se videntes: in quo apparet eius procuratio et sollicitudo et eius humilitas et cōdescensio. Dicit ad philippum: **U**nū emem⁹ panes ut manducent hi. Cōtra: **U**nū euāgelist⁹ dicunt: vt Matth⁹. xiiij. b. Marc⁹. vi. e. et Lucas. ix. b. qd discipuli venerūt̄ dicētes i esu vt dimittet̄ turbas ire ad emendas escas: hic autem inducitur philippus primo interrogatus a Iesu. Ad h̄ responder Chrys. Hibi videntur utraq; esse vera: sed tñ non in eisdem factis temporibus: sed illa que alij euāgelist⁹ dicunt esse anti quiora his que dicit Iohannes. q. d. Chrys. primo direxerunt apostoli ad Iesum vt dimitteret turbas: vt dicunt alij euāgelist⁹: postea autem ipse allocutus est philippum: vt dicit iste euāgelist⁹. Et nota qd christus pot⁹ alloquitur philippum: quia nouit quis discipulorum magis indigebat doctrina: Hic enim est qui dicit. j. xliij. a. Hic ostende nobis patrem tc. Propterea eum interrogādo erudit vices: **V**nde emem⁹ panes tc. Nam si statim miraculū fecisset: nō tantū appareret: ideo cogit ei prius cōfiteri in op̄lam: vt cognoscēs in qua necessitate erat: certius dicat eius qd debebat fieri miraculi magnitudinem. Et habet simile Exo. xliiij. a. Quia domin⁹ non p̄s fecit signum qd Interrogaret: quid ē in manu tua. Quia enim inopinabilis quando repente et subito contingunt: in obliuionem eorum que erant apud nos prius inducunt: ideo eum in confessione p̄fētis necessitatis illigauit: vt stupore facto ex miraculo in memoriam eorum que confessus est non possit abscere: et præterea vt a comparatione prioris status dicat magnitudinem signi. Iste sunt ratioes quare interrogauit. Tertia ratio est ad probationem ipsius: Unde sequit **D**oc autem dicebat temptans eum: id est probans: non ignorans tñ quid erat responsum. Et habetur simile Gen. xxij. a. Temptauit de⁹ abraam: et dixit: Acceperit filium tuum amabilem quē amasti Isaac tc. Et loquitur humano modo: vt dicit Chrys. Sicut enim cū dicit: Scrutans corda deus: non ignorare scrutinem ostendit: sed certissime cognitōis: Ita utiq; et cū dicitur: quoniam temptauit nihil aliud significat qd quoniam sciebat certissime: sed et aliud est dicere. s. quoniam approbatorem eū faciebat. Est ergo sensus. **e** Temptans: id est pbās et in certissimam sui cognitionem per hoc inducens. Et ne propter p̄ditionis infirmitatem suscepis aliquod inconveniens: ideo euāgelist⁹ subdit: **f** Ipse enim sciebat quid esset facturus. Eodem modo sciebat quid ille responsum. Unde nō ignorando quesivit: sed probando. **g** Respondebit ei philippus: ducentorum de nariorum panes nō sufficiunt eis: vt vniuersaliter modicum quid accipiat. q. d. nescio unde emanūt̄ panes vel unde reficiantur plebes: quia si haberemus tot panes non sufficerent: multo minus possumus cum nihil habeamus. Et ē verbū infirmi adhuc in fide: qd nō credebat paucis tot refici posse. Determinato ligat hoc de philipto: determinat de alio discipulo: qd aliquātūl in fide p̄fectior erat. **U**nū seq: **b** Dicit ei vn⁹ ex discipulis ei⁹ tc.

eadem simplicitate quia et philiippus: id est consimilis: quia uterq; adhuc infirm⁹ in fide. Et notificat istū a discipula tu: cum dicit: ex discipulis eius. **A** nomie: andreas: **A** genere: frater simonis petri. Per quod innuitur

qd petr⁹ senior erat etate

* diuī est ange Moralia

lis dei super uno

peccatore penitentiam agente.

Hester. viij. d. Ju

d̄is: id est confi

tentib⁹ noua lux

oriri visa ē: gau

dium: honor et tri

pudis: apud om

nes populos: vr

bes et prouincias

quoclibet regis p̄cepta veniebant: mira exultatio: epule atq; p̄iuia et dies fest⁹/iniātū vt plures alter⁹ gētis et fecit eoz religioni et ceremoniis iūgerent: Grādis enī cūctos iudaici noīs troi iuaserat. Seq: **a** Cum subleuasset qd oculos Iesu. Primo i p̄dicatiō debet p̄dicator oculos **El. ratione** ad deū dirigere: Scdm illud Ps. Ad te leuauit oculos meos et. Et postea se ad cōsiderandū fructū subditoy cōuertere. Unde sequit: **b** Et vidisset quia multitudo maxima venit ad eū. In hoc enī instruimur: vt nec ea que dei sunt negligant⁹: nec ea que p̄t̄imi. Unde. q. d. Cor. v. c. Siue mente excedimus deo siue sobre sumus tc. **c** Dicit ad philippum: **v**nde emem⁹ panes ut māducent hi: Qd est quādō p̄dicator vidēs multitudine plebis expectantē pastum p̄dicationis: convertit ad seipsum disq̄rens quid habeat in intellectu suo quo possit populus satiare. Philippus enī interpt̄as os lampadis: et significat intellectum qd est q̄si os et ianua cordis. Quia sicut homo p̄mo cibum recipit i ore et masticat et postea trāmittit i stomachū et i de nutrī: sic p̄mo recipit verbū in intellectu p̄ cognitionē q̄si i ore et postea decoquit i stomacho affect⁹ per amorē: et deum transmittit ad omnia verba et operationē. P̄dicator ergo loquif ad philippum vnde emat panes: q̄si homo cogitat qd de intellectu et studio suo non habet vii alios satiet. q. d. hoc modo non sufficit studiū messu vel ingentiū vnde b̄ possem h̄c qd sufficiat tante turbe. **d** Hoc aut̄ dicebat tēptās eū. l. pbās qd b̄ debet dicere homo: nō p̄ desperationē: sed p̄ p̄bationē et elatiōis depressionē: ne sibi attribuat qd non habet ex se. **f** Ipse enī sciebat qd esset factur⁹: ex dei munere: cul⁹ ē panes multiplicares: sicut et chris⁹ nō habuit ab hoīe qd multis plicaret panes s̄ ex deitate. Et in hoc significat qd licet nō satis p̄fidat qd habeat donū p̄dicādi: debet ingenitū suū et intellectū scrutari: vt vidēs suū defectū p̄fiteat. **U**nū sequit: **g** Redit ei philipp⁹: ducētoꝝ denarioy tc. Ita rident intellectū hoīs sibyp̄si. l. hoc intelligit homo et cognoscit qd nō sufficit ad p̄dicationē p̄fēcio duox talentorū l. sc̄iētū et eloquētū: nisi etiā assit donū grē diuīng. Uli. j. xv. a. Sine me nihil potestis facere. Proverb. xxij. a. Super aurū et argētū grā bona. Quia magi necessaria ē gratia qd sc̄iētū et eloquētū: et ideo sup̄ hoc esse p̄t̄ accumulatiū: qd sc̄iētū et eloquētū est additio gratiae. Greg⁹. Invanū laborat exteri⁹ lingua p̄dicatoris: nisi in tūs opereꝝ grā salvatoris. Iste sūt tres panes: quos petere debemus ab amico: Luc. xij. a. Amice accōmoda mihi tres panes: qm̄ amic⁹ me⁹ venit de via ad me: nec habeo qd ponā ante eum. Esa. tij. b. In domo mea nō est panis neq; vestimentū. **b** Dicit ei vn⁹ ex discipulis ei⁹ andreas frat̄ simonis petri. Petr⁹ interpt̄as agnoscēs et significat fidē: cul⁹ frater ē andreas: qd interpt̄as virilis et decorus statidē: et significat spēm qd semp virilis agit et sursum se erigit. Qd igī videt hō et p̄ scientiā et eloquentiam non sufficit et de se diffidit sperare debet et p̄fidere de deo: qd si affectuose ad deum cōuertatur: dabit ei dominus ver

Evangeliū scđm

Johannem

Go petrus senior erat erate: sicut dicit Glo. 5. i. a. **E**st puer unus hic. Glo. Iste puer vel unus ex discipulis fuit: vel aliquis de turba. b. **Q**ui habet quinq̄ panes hordeaceos et duos pisces. Sicut dicit Chrys. ex celsio philippo erat in fide andreas: sed non perfectus. Estimo autem quod non

Matt. 14. b. simpliciter dixit b
Marci. 6. e. ex se: sed quia au
Luci. 9. b. dierat propheta

Est puer unus hic qui habet quinq̄ panes hordeaceos et rū miracula: et si
c. duos pisces: sed hec quid sunt

iiij. Regi. liij. g. vnde et aliquantulum credens hoc cōmes morauit. Sed quia non ad perfectionē fidei venerat subdit: c. **Sed hec quid sunt inter tātos?** Hoc imbecillitatis fuit. Credebat quod a paucioribus pauciora: et a pluribus plura saceret quod mirificabat: quod non erat verū. Similiter enim erat ei facile et a plurib⁹ et a pauciorib⁹ facere manere panum naturam: Non enim materia subiecta indigebat: sed ipsis creaturis utitur ad materiam miraculorum: ut ostendat se esse auctorem eorum: contra marcionem et manicheum. Ideo etiam sicut dicitur. 5. q. non creauit nouum vīnum: sed de aqua fecit: et hic similiter non nouos panes creat: sed multiplicat sā procreatos. Et est notable hic quantum ad instructionem nostram: quod discipuli domini dicuntur habere tales et tam paucos panes. Unde dicit Chrys. Discamus hinc nos qui voluptati attendimus quod comedebant mirabiles viri illi et magni: christus. s. et apostoli: et quantitatē eorum quod inferebantur ad mensam magnam: quia quinq̄ ēt: et qualitatem: quia hordeacei: utilitatem mense eorum videamus? Emissum.

Dicit ergo iesus. Continuas sic. Sic desperauerat vires discipulus ut dictum est: Quia ergo sic desperauerant: id circa mirificatur dicit: e. **Facite homines discubere** quod comedesturos. Ideo enim prius considerat ab eis: ut prius confessi rei difficultatem: postea cum factum fuerit magis discant dei virtutem. Et quod posset quis querere de aptitudine loci ad recubēdū: ideo determinās subdit. f. **Erat**

a. **aut sēnū multū ī loco illo: sicut b. facit sit ante palcha.**

In terra enī illa

Moraliter * b. ut verbo affectum ad populum pascendum. Remittit ergo andreas: id est spes hominē ad puerum. i. ad purū affectum: dicens: a. **E**st puer unus hic qui habet quinq̄ panes hordeaceos et duos pisces. Iste puer est affectus: qui semper debet recurrere ad deum: sicut puer ad matrē. Unde. P. S. Sicut ablactat⁹ est super matrem sua tē. Item P. S. Sicut oculi ancille tē. P. S. Oculti mei semper ad dominū tē. Affect⁹ etiam debet esse puer: id est purus in se sine macula per innocentiam vel pignorū. Et debet esse unus: quantum ad proximum per concordiam fraternalm. Uel unus: id est non diuisus: non discurrens per vanitates et infantias falsas: quod mēs divisa non impetrat. Et debet esse plenus: ut habeat quinq̄ panes hordeaceos in memorā passionū dñi. Qui panes quia reficiunt: et dicuntur quinq̄ propter numerum vulnerum: et hordeacei propter asperitatem tormentorum. Sader ergo spes recurrere ad affectum: et de affectu compassionis ministrare plebi panes: id est verba de passib⁹bus et vulnerib⁹ christi: Sicut apostolus. j. Cori. q. a. Nihil me iudicauit scire inter vos nisi iustum christum et hunc crucifixum. Ipsi panes sūt hordeacei: quia cum asperitate quadam et amaritudine mentis debet recoli passio christi. Unde beatus herm. Et tibi o amaritudo peccatorum meorum: propter quam tollendam tamē bone iusu oportuit te pati amaritudinem. Cant. j. d. Fasciculus myrrhe dilectus meus mihi inter vbera mea commorabif. Sed nota quod cum panibus adduntur pisces: quia non est amaritudo sine consolatione. P. S. Scđm multitudinē dolorum meorum tē. Et. ii. Cori. j. c. Sicut abundat passio christi in nobis: ita et per christum abundat consolatio nostra. Et nota quod nos sumus sicut pueri: qui datus sibi pane et pl

sce panem reficiunt et pisces comedunt: ita nos quod dulce est retinemus: quod amarū est reficiunt. Proverb. i. d. Da disciplinam. q. d. non habebunt pisces: id est consolatio: nem in me: quia nolunt habere panem disciplinę. Duo au

te pisces: sūt spes et charitas. Spes quidē pisces marinus ē: quē petra trahit hamo suo de mari. i. de tribulatione: Mat.

xvij. d. Quia tribulatio patientiam operatur: patientia probationem / probatio vero spem: Roma. v. a. Charitas vero pisces est aquae dulcis: et pisces misericordia legem: qui habet pennulas benignitatis: quia benigna est in subueniendo misericordia: et squamas patientie quib⁹ munific. Th. j. Cori. xij. b. Charitas patientis ē benigna est. De his dicit P. S. Ponam in mari manū eius sinistrā. s. spem in tribulationibus: et in fluminib⁹ dexteram eius. s. in bonis charitatem: ut sit leua sub capite et dextera in amplexu. Cant. q. b. Et nota quod plus debet homo comedere de pane et utilius est ei quod de pisce. Ita domin⁹ in presenti plures dat tribulationes. Modo enī est tempus tribulatiōis. Isa. xxvij. a. Dies tribulatiōis et angustie dies hec. Item raro et non quotidie: sed in festiūs dieb⁹ dat pauper homo pisces familię suę: Ita christus suis non semper dat consolations sed raro et in claris festis. Unde herm. Rara hora et parua mōra. Et hoc ē: vt audi⁹ quod rā delectatio eterna. Ut Cant. j. d. dicit: Fasciculus myrrhe dilect⁹ me mibi inter vbera mea commorabis. Sed non dicit hoc de botro cypri. Utilitas vestium.

Scđm herm. Quinq̄ panes { Naturitas sensuum. Temperantia gulae. Custodia lingue. Labor manuum.

{ Cognitio sui. Pudor commissi. Uel Quinq̄ panes { Dolor amissi. Timor inferni. Cognitio mundi.

Duo pisces Fides. Duo pisces Fides.

c. **Sed hec quid sūt inter tātos?** Ita dicit homo sibi ipsi: Presto sūt panes: id ē passiones christi: sed hec parū prosunt multis: non sufficit eis predicationē penitentie: volunt subtilia sibi predicari. j. Cori. j. d. Predicamus christum crucifixum: iudicis quidem scandalum: gentibus autem stulticiam. Sed Isa. xix. b. dicitur: Confundant omnes qui operantur linum plectentes et texentes subtilia. Uel aliter. Hec quid sūt inter tātos: quod non valet predicatione mea quantūcumque sit de bonis: nisi assit gratia saluatoris: quod verba multiplicet et efficacia satiādī donet. d. **D**icit ergo iesus: facite homines discubere. Sic homo spe confortatus et habens fiduciam in dñi: sicut se insufficiēt videat: tñ intellectum et ingenium suum et affectionem et omnes sensus et membra applicat et premitur quasi ministros ad parandam mensam: sperans de domino quod cibum apponet et multiplicabit: scđm illud P. S. Dominus dabit verbū euangeli⁹: antīb⁹ frute multa. Marci. viij. a. Accipit iesus septē panes grās agēs et frēgit et dedit discipulis suis ut apponēt turbē. Sic dñs predicantib⁹ dat septem panes: id est vniuersam refectionem scripturę. Et frangit: quia scripturam eis aperit: et hoc facit non ut abscondat: sed ut turbē apponant: quia qui abscondit frumenta maledicetur in populis: Proverb. xi. j. Lob. iiij. b. Si multū tibi fuerit tē. f. **Erat autē sēnū multū ī loco.** Per sēnū intelliguntur hoies carnales vel carnalitas hoīm: quod omnis caro sēnū. Ibi ergo est predicandū: vbi sūt carnales hoies et peccatores et qui non habent panes. Contra illos qui nolunt nisi ī locis religiosis vel parisius predicare. * vbi nimis abundant

Ela. 40. b.

Gloriam suā fecit: sed ad fidei confirmationē vt fragmēta cre
P. 20. di faciant nō fuisse phātias. Ideo dicit P. S. In reliquijs
tuis preparabis vultum eorum: id est mentē eorum aptabis
ad fidem. Item in hoc dat exemplū nō calcandi vel respon-
di reliquias post vētrē repletū. Proverb. xvij. a. Animā sa-
tiata calcabit saū.

a Collegerūt er-
go: quia sic ē eis in-
luncū. **b** Et im-
pleuerunt duo/
decim cophinos
fragmētoꝝ: id est
de fragmentis q̄ re-
sidua erant: **c** Er-
q̄nos panibꝝ hor-
ducauerant. Illi ērgo homi-
nes cum vidissent quod fe-
deaceis t̄ duobꝝ
piscibꝝ multiplica-
tis. **d** Que fragmenta superfuerunt his qui man-
ducaverāt. Et querit Chrys. cur discipulis et non turbis
dedit cophinos portare: Et responderet: Quoniam hos maxi-
me eruditō volebat et certificare de miraculo: qui orbis terra-
rum debebant esse magistri. Multitudine enī nihil magnū fru-
ticicare debebat et miraculis interim: sicut patet: quia cōse-
stīm oblitī sūt et petebāt aliud miraculū. Et q̄ hoc fieret i er-
ditionem discipulopꝝ patet: quia eis hoc cōmemorat dicens
Matth. xvij. b. Nondū intelligitis q̄t cophinos sumpsistis:
Hac etiam de causa tot fuerūt cophini: quot erāt apostoli: vt
essent ipsis omnibꝝ in erditionem: iudeū vero soli in cōdem-
nationē. **e** Illi ergo homines cum vidissent: id est
cum experimento cognouissent: nō solum visu: sed gustu et ta-
ctu: **f** H̄d fecerat signum: id est q̄ magnū et apertū et
utile et oportunum. **g** Cum vidissent illud signum qđ
fecerat: nō solum in multiplicatiōe panū: sed etiam i reliquijs
fragmentorū. **h** Dicebant: quia: id est q̄: **i** H̄c est
vere propheta: id est verus propheta: q̄ promittit i lege:
Deut. xviij. c. Prophetā luscitabit tibi dñs r̄c. In cuiꝝ typō
alij p̄cesserunt. Unde in grēco habet: O propheta: cū arti-
culo. **j** Qui vēturus est in mūdum: per manifes-
tationē: qz iā venerat per carnis assumptionē. Glo. Gentur-
rus est: id est magne salutis mundo p̄cō est futurus. Gel-
loquunt pro tempore ante aduentū. Et habet simile Dat.
xj. a. Tu es qui venturus es: an alium expectamus: id est tu
es ille qui p̄dictus est vētū messias i lege. Chrys. Ex h̄
manifestum est: quoniam prophetam quendam p̄cipuum
expectabant: Ideoq; alij dicebant. j. vij. nunquid hic est o
propheta. Et hi ideo dicunt in hoc loco: H̄c est o prophē-
ta. Et nota q̄ post saturitatē cōfītentur ei: sūt illud: Confite-
bitur tibi cum beneficeris ei. Unde Chrys. O de castrimargie
q̄ superabundantia infinita: operat̄ est mirabiliora: et nūc
hoc confessi sunt: nisi quando impleti sunt. **k** Jesus er-
go cum cognouisset: quia oia nouit vt de: **l** Quia
venturi essent: id est ventre proponerent et deliberaerāt:
m Ut raperent eū. I. ad se violenter traherent. **n** Et
faceret eum regem: pro miraculo panū: volētes sub hoc
esse sub quo videbant non egere: vt dicit Glo. **o** Fugit
iterum in montem ipse solus: a quo descendērat pa-
scere turbas. Chrys. Pape: quāta est castrimargie tyrannis:
quanta mentis est facilitas: non ultra legem vindicant: nō ul-
tra eis sabbati transgressionis cura est: non ultra celantur pro
deo: sed omnia electa sunt ventre replete: et p̄phera erat apud
eos: et regem introniſcare debebat. Et nota q̄ christus fugit
prop̄ exemplū. Glo. docēs nos prospera mūdi fugere: et cō-
tra ea orare: ideo fugit ad locum orationis in montem. s. q̄ po-
stea occurrit crucifixoribꝝ. j. xvij. a. j. vij. f. Ego gloriā meā
non quero. Item. Gloriā ab homine non accipio. Chrys.
Quid vīoz fugit: Eruditōs nos mūdanās cōtēnere dignita-
tes: et ostendens quoniam nullo indiget eorum quē in terra
sunt. Qui enī omnia vīlia elegit et matrem et domū et ciuitatē
et educationē et vestimentorū stolam: non debebat posteā ab
his quē in terra sunt clarus apparere. Nam quē quidem a cō-

sis erant et clara erant et magna et angeli et stella et pater da-
mās et spiritū testans et p̄phera a lōge p̄dicantes: Que ho i tra-
rere neq; stupere ob ea q̄ i hac vita sūt clara: sed veridere oia
hēc et futura amare. Qui enī admirant̄ ea que hic sūt: non
admirantur ea que sunt in cōglis. Ideo et
p̄lato dicebat: Re-
gnūm meū non est
hinc. j. xvij. g. Jo
ergo christus fugit
gloriā in exemplū
s. vt nos similiter fa-
ciamus. Matth. x.
Si vos persecutiue-
rint r̄c. Quia eligi
regem vel i p̄platū
persecutio est. Unde p̄philosoph⁹. Que fortunę munera pu-
ramus insidie sūt. Ela. xxxi. d. Pauebunt principes eius fu-
gientes. Item fugit in mōtem: propter mysterium ascensiō-
nis: vt dicit Glo. vt significet ascensionem suam in cōglis: vbi
semper viuens interpellat pro nobis: vt dicitur Heb. vii. d.
Et dicitur solus ascendere: quia nullus ascendit nisi eius vir-
tute membrum. s. cum capite. Item ascendit in mōtem: pro-
pter sacramentum: significans q̄ eius altitudo non potest in-
telligi: vt dicit Glo. P. S. Acceder homo ad cor altum et ex. P. 4.
alabitur deus. Cant. vi. b. Tueri oculos tuos a me r̄c. Et
nota q̄ fugit ipse solus in montem: multis rationibus. Pa-
lmo: vt ostendat solitudinē orationi et cōtemplationi compe-
tere. Chren. iii. d. Sedebit solitari⁹ et tacebit r̄c. Item fugit
solus discipulis nescientibꝝ: vt ostendat q̄ qui magis sunt fa-
miliari: magis p̄suadēt honores. Ideo nō p̄sultis discipulis
fugit gloriā regni. Mich. vij. b. Inimici hoīs domestici c̄.

l Alias duas rationes
* vīrī p̄glati: quorum est fragmēta colligere: id est subtilio. Dora-
ta sacraenta capere: quia grossos panes: id est grossam do-
ctrinam debet simplicibus ministrare: vt dicit Glo. Fragmē-
ta atuē: id est subtiliora et altiora: debet cophinis tradere: id
est abiectis et despectis mūdo: perfectis. s. Al'alter: vt p̄ dis-
cipulos christi intelligentur simplices homines et humiles
qui ferunt lūgum et disciplinam christi: Scōm illud Dat. xj.
d. Discite a me quia misericordia sum et humilis corde. Fragmenta
sermōis sūt quedā modica in sermōe: vt forte aliqua exēpla
sanctorū: vt aliqua verba bona devote prolata: que colligere
debent simplices qui magna recolere nesciunt. Unde dicit
Ruth. ii. a. q̄ deficit̄ iterptat̄ et simplices hoīes significat:
ad socrum suam: Gladam in agrum et colligam spicas: que
fugerint manus metentū. Qd faciūt simplices homines: qn̄
subtilitatem sermonis dimittunt et verba levia que vix p̄cēdē-
tōt̄ vīsū est auertere attendunt et recolunt. Et istud est val-
de utile homini: vt semper habeat apud se et recolat et vīsū bonū
q̄sī cibū vī vīsū et morti. i. p̄ctō vī tēptatiōi resistat: Scōm
illud P. S. In corde meo abscondi eloqua tua vt nō peccē tibi. P. 4.
In corde dīc q̄sī in sacculo: abscondi eloqua tua: q̄sī vītūci.
P. S. Cātabiles mīhi erāt iustificatiōes tue r̄c.
* nec saturatis alijs leīunus maneat. Ita enī est de dispensa
B. toribus: q̄ postq; alijs pabulum ministraverunt: pascūt seip-
sos. Unde Eccl. xxxi. a. Curam illorūm habe et sic confide-
ra: et omni cura tua explicita recumbe. Duodecim cophini q̄
implentur ex fragmentis panum: sunt duodecim fructus: qui
reportantur ex sermonibus siue p̄dicationibꝝ: quos pau-
lus enumerat: Gal. v. d. Fructus spiritus ē charitas: pa-
tientia: benignitas: bonitas: longanimitas: manue-
tudo: fides: modestia: continentia: castitas. Gel. tū futuro re-
portabunt duodecim vīlītates: Tres quātū ad tres votos
animi: q̄tuoꝝ ad votos corporis: quinque quātū ad repletio-
nem quinq; sensuū qui hic nō possunt repleri. Unde Eccl. i.
b. Nō saturat̄ oculus vīsū: nec auris auditū implet̄. Sed ibi
replebunt. Tū Phis. iii. b. Pax dei que exigit oīm sensū.
Et. j. Cor. ii. c. Qd oculus nō vīdit nec auris audivit nec r̄c.
* Gel possūt bī

¶ **Allas duas ratiōes ponit Chrys.** Prima: ut osidat q̄ gravis
¶.72. ē et damnosa ei derelictio. Ps. Vbi adhucere deo bonū ē:
Ergo derelinquere vel derelinqui malū. Hier. ii. d. Scito et
vide quia malū et amarū est dereliquisse te dñm deū tuū. Se
cunda: ut malorem amorem operetur in eis amplius deside
rantibus et auditi
requirentibus amis
sum: et solliciti custo
dientib⁹ inuentum.

Sequitur: **a** **¶ Et**
autem sero factū
est ea die qua clam
christus fugerat ab
ipsis discipulis et turbis: **b** **¶ Descēderūt discipuli ei⁹**
a magistro relict⁹. **c** **¶ Ad mare tyberiadis.** Cum enī cog
nouerūt se amississe magistrū ad mare tyberiadis descēderūt:
et ibi v̄sq ad vesperam: id est v̄sq ad noctem expectauerunt
eū ibi: ut dicit Chrys. vētūrum eū esse putantes ad se. Facta
autem nocte nō v̄ltra sustinēt sed nauim ascenderunt: putā
tes trans mare eum inuenire in capharnaū: vel in media via.
Vnde sequit⁹: **d** **¶ Et cum ascēdissent nauim/vene
runt/nauigio: id est venire c̄perunt:** **e** **¶ Trans mare in**

capharnaū: vbi credebāt eum inuenire: vbi in media via: q̄
in capharnaū māsonarius fuerat: et habitabat frequētius: et
mater eius et fratres. **f** **¶ In Augl. Venerunt/ dicit p̄ pro
lepsim sive p̄ anticipationē. Sūmatum enī proponit qđ po
stea explicabit: vnde postea exponit quid i veniēdo contigit.**
**¶ Sc̄m Chrys. plana ē littera: que habet veniebāt. i.e. ve
niendo erant: sive veniēdo tendebant in id qđ v̄ltra mare erat**
**. f. ad capharnaū. Sed quia horam ascensus nauis nō deter
minauerat subdit:** **¶ g** **¶ Et teneb̄ iam factē erant: q̄ si**
**ascenderunt nauim: quia v̄sq ad obscuram noctem expecta
uerant christum: putantes eum ad se venturū.** **¶ h** **¶ Et non**
venerat ad eos iesus: quem expectauerāt v̄sq ad noctē.
¶ Et nota feruorem discipulorū i querēdo magistrū: sicut dicit
**Chrys. Facta vespera non v̄ltra sustinēt ut querant eū: tan
tus eos destinebat amo: Nec enī dixerunt: vespera nunc est**
nec assumpsi nos: vbi nunc absbim⁹: periculosis est locus et
fallax tempus: sed ab amore igniti ascenderūt i nauim. Neq̄
enī inaniter euangelista tēpus designat: sed vt per hoc calidū
**et feruentem eorum amore ostendar. Quid autem in nauigā
do eis contigit subdit:** **i** **¶ Mare autē vento magno**
flante exurgebat. i. intumescebat cum iam essent in via.

j **¶ Cū remigassent q̄;** **¶ Tel possunt hic ponī duodecim fercula in mensa dei qui sunt**
duodecim panes p̄positiōis: Letit. xxiiij. a. Seq̄t: **a** **¶ Et**
autē sero factū ē: **¶ descēderūt discipuli eius ad ma
re tē.** **¶ Mysterium planū est fm Blo.** Et incipit hic nouū ml
raculum et similiter nouū mysterium. Serō mundi est post
ascensionē christi: q̄ tūc lux de mundo recessit ad celum: vel
quia nos sumus in quos fines sēculū: um deuenērunt: ut di
citur. i. Cor. x. c. In hoc sero desēderūt discipuli ad mare:
id est ad laborem mundi: et regūt nauem: id est ecclesiā ut du
cant eam in villam consolatiōis et pinguedinis: id est in celestē
pariam. **f** **¶ Et teneb̄ iam factē erant: quia quanto**
accedit finis mundi: tanto charitas frigescit: Matth. xxiiij. b.
crescent errores et crebrescent mala. **g** **¶ Et non venerat**
ad eos iesus. Boni enī etiam sunt in presenti in tenebris ig
norantē et miserie: quia nondum venit iesus: id est salus q̄ ve
net eis in morte. **h** **¶ Mare autē: id est mūdus** **i** **¶ En
to magno flante: id est omni genere temptationi et perse
cutioni:** **k** **¶ Exurgebat contra nauem ecclēsie: que dici
tur nauis: quia in principio tempore martyriū arta fuit et i si
ne: sed in medio est lata quātum ad pacem et prosperitatē: sed**
in medio tū est sentina per cupiditatem. De ista naui dicitur
Proverb. vli. b. Facta est quasi nauis insitioris delonge
portans panem suum. Mare autem dicitur mūdus: quia tu
met q̄ superbiā: feruet per inuidiam: tēpestat per iracudiam:
submergit per accidiam: cādet per avariciam: absorbet q̄ ca
strimargiam: spūmat per luxuriam. Item in mari: id est i mū

do maior p̄scis deuorat mīnores. Abacuk. i. a. Quare facies
impio cōculante iustorem se: et facies homines sicut p̄scis
maris: Item in mari est cetus: id est diabolus. Dicit de ceto
et suriens aperit os suum et odorem emittit: quo odore pi
les delectari et decepti sequentes odorem currunt in os cert:

Sic diabolus / delit
as / diuitias beatitu
dinem / odorem spi
rat delectabilem / sed
mēdaciem: et sic mul
tos absorbet hodo
re deceptos: nec re
uomit nisi ionā q̄ in

terpretatur dolens sive donat⁹ deo. Job. vii. c. Nunq̄ ma
re sum ego aut cer⁹: Tel nauis qua transī mare ē penitētia:
hec est nauis simonis: altera nauis iohannis est innocentia:
de quibus habetur Luc. v. a. Per alterā istā oportet trā
se ad patriam cōlestē. Ps. Non priuabis eos bonis q̄ am

bulant in innocentia: Sed nec eos dicit Bern. qui in peniten
tia. Hęc nauis penitētia nobis necessaria est: si in sero: id est
in tenebris hulus v̄te volumus transire mare: id est pericula
bus mūdi: et venire in capharnaū: id est ad consolationem
et pinguedinē paradisi. Sap. xiiij. a. Exiguo ligno credūt ho
mines animas suas: id est penitētia: que parua est respectu
peccatorū nostrop̄ que fecimus: et tormentorum que merui
mus: et laborum quos pro mūdo vel diabolo sustinuimus: et
premiorum que expectamus. Et sequitur ibi: Et transeuntes
mare: per ratem liberati sunt. Et in eodem: Spes orbis ter
rarum ad ratem confugens: remisit sēculo semen natiuitatis:
quia per penitētiam reddit ad statum innocentē prioris: q̄
fuit semen natiuitatis spiritualis. Sap. x. a. Cum aqua dele
ret terram: id est cum delectatio subuerteret terrenos: sanauit
sapientia per contemptibile lignum iustum gubernans: quia
per penitētiam quam multi contēnunt sanatur quilibet et sic
iustus. Tel iustus antonomasice et singularē christus: q̄ san
vit terram per contemptibile lignū crucis: et ipse ligno dire
ctus et gubernatus est v̄sq ad litus resurrectionis. Luc. xl.

d. Nonne oportebat christum pati et ita intrare in gloriam suā:
¶ Crux enī christi fuit sua nauis: arta in p̄ncipio et in fine: id est
circa caput et pedes: et in medio ampla: ita nauis nostra ē crux
nostra: id est penitētia. Hęc nauis indiget remis et remige si
ue rectore. Remi sūt bona opera. Manus ad remos mittit:
qui man⁹ ad opera bona extēdit. Rector est discretio. Eccl. ix. d.

Ego dicebam sapientiam: id est discretionem / meliorem
esse fortitudine. Sed non sufficiunt nobis remi: quia hoc ma
re nūtis magnū et spacio sum manibus: sed indigemus vēto:
id est gratia dei: et tractu: id est exemplo christi et sanctorum.

De primo dicit Ps. Spiritus tuus bon⁹ deducet me in ter
ram rectam. De secundo: Lant. j. a. Trahe me post te tē. j.
eodem. e. Nemo venit ad me nisi pater me⁹ qui misit me tra
perit eum. Item nauis quanto latior est et longior: et secur
ior: sic penitētia. Ideo stulti sunt qui cū possint habere bo
nam et magnam nauem intrant in modicā et periculosa. Si
cuit loth. Gen. xl. e. Est ciuitas hic iuxta ad quam possum su
gere parua et salvabor in ea. Item nauis: id est penitētia vel
anima penitētis debet esse clausa ad aquas inferiores et ad su
periores aperta. Deut. xi. b. Terra ad quā īgredierī mōtu
sa et campestris de celo expectāt pluviā. Hęc nauigantes
aliquando ascendunt aliquando descendunt: sic penitētēs ali
quando ascendunt ad supernā: aliquando descendunt ad infer
na per timorem. Ps. Descendunt v̄sq ad celos et descendunt
v̄sq ad abyssos. Item nauis quando ducitur velo et vento si
ne labore manuum: nō timet piratas: sed quando cū labore et
fatigatione: sic quando penitētia cum fastidio agitur timen
dum est a demonibus. Osee. vii. sedm altam litteram. For
titudo tua virt̄ pirate tul. Item in naui est fetor: sic penitētis
bus debet fetere et displicere peccatum suum. Esa. iij. d. Et
erit pro suaui odore / peccati. s. fetor eiusdem. Item qui in nau
i sunt vilissimas aquas bibunt et cibos aridos comedunt
et ad mensuram: sic qui in nauī arte penitētis sunt. Ein

* de dñs in cruce

Euangelij secundum Johannem

Cum remigassent ergo: id est remis nauem impelle-
rent. **Q**uasi stadia vigintiquos aut triginta: et sic
la longe erat a terra. **E**videnter ierum ambulante supra
maria: non tamen statim cognoverunt quod Iesus esset: sed putabant
phantasma esse: ut dicitur Matth. xliij. c.

Et proximū nauī fieri: ita
ex propinquo po-
tuerunt discernere quod
non erat vnde mars
vel aliquid aliud nisi
ta vidēnt ierum ambulante
forma hominis. e

Et timuerūt. Dat.
xiiij. c. dicitur quod turbati sunt et clamauerunt. Turbati autem
sunt: ut dicit Chrys. propter quatuor. Propter tempus: te-
nebris etenim erat: id est nox tenebrosa. Et propter tempe-
statē: mare enim erigebat. Et propter locū: quod in mari erat et longe a
terra stadiis vigintiquos. Et propter inopinabilem vissū: viderunt enim
eū supra mare ambulare. **I**llē autem dixit vobis: Ego sū. nolite timere.

Doraliter de dominus in cruce: per quam penitentia significatur: acero
potarū: noluit bibere cum gustasse. Matth. xvij. d. osidēs et
parū debet sumere penitens etiam de cibis aridis. Esa. xxx. e.
Habit tibi dominus panem artum et aquam breuem. Itē na-
uis contra ventum et tempestatem duobus maxime indiget:
videlicet ancora et sabbura: id est pondere ne fluctuet. Sic
penitentia contra insultationes diaboli indiget ancora spei:
et sabbura: id est pondere timoris. Spes enim est ancora men-
tis. Unde Heb. vij. d. Firmissimum solatum habemus qui co-
fugimus ad tenendam propositam spem quam sicut anco-
ram habemus animę tutā ac firmam. Chrys. Hanc ancorā
si nō habuissimus olim utique submersi essemus. Act. xxvij.
e. Limentes ne in aspera loca incideremus: de puppi mitten-
tes ancoras quatuor: optabant diem fieri. Aspera sunt loca
inferni: puppis est finis ult̄e: quatuor ancoras sunt spes de mi-
sericordia praeveniente: cooperante: consumante: glorificante.
Non enim in spiritualibus solum: sed in temporalibus: in militia
sanctorum: in agricultura: nisi quis spem proponat non tangat opera.
Et nota quod ancora figuratur in solo et in arena: et nō videtur mul-
tum firma: sic spes sanctorum in paupertate et tribulatione sta-
bilis: et ideo a malis infirma videt. Sap. iij. a. Et si corā ho-
minibus tormenta passi sunt: spes illorum immortalitate plena ē.
In arenis est absconditus thesaurus salutis. Heut. xxij. c.
Thesauros absconditos arenarū. Matth. v. a. Beati paupe-
res spū rē. Prosperat iustus in morte sua. i. p. mortificatio sua.

Scharisbydios: id est vertigo aquæ: que co-
paratur inuidie.
Gentus superbie

Gentus mollis et lentus: et gallice bonage:
qui comparatur accidie. Sabbura etiam indiget: id est pon-
dere timoris: contra ventū elationis: et ne eleuetur nimis ad
flatum laudis et adulationis. Ecc. xxv. b. Timor domini super om-
nia se superposuit. Proverb. xvi. a. Spiritus ponderator ē
domini. Item nota quod nauis aliquando periclitatur: In mari
enim sunt multa pericula: secundum illud Ecc. xliij. c. Qui nau-
gant mare enarrant pericula eius. In eo sunt obices scandalo-
rum. Matth. xvij. a. Ut mundo ab scandalis. Item vertigi-
nes perplexitatum sive voragine. Unde Esa. xix. c. Domi-
nus misericordia in medio eius spiritum vertiginis. Item in eo sunt
sirenæ allicitus voluptatis. Gen. xiiij. b. Vallis silvestris ha-
bebat multos putoes bitumis. Esa. xiiij. d. Sirenæ in delubris
voluptatis. Iste sirene sunt filii moabitæ: qui venerunt ad illu-
dendum populum israeliticum: Numeri. xv. Item ibi sunt
ceraunia quotidiana defectuum. Ceraunia enim sunt peri-
cula ubi vtrimeque est arena: et non potest se mouere nauis: Et
ex hoc accidit tristitia seculi que mortem operatur: ut dicitur
ij. Cor. vij. c. Item ibi sunt collisiones ventorum: id est di-
versitates temptationis: que impellunt nauem penitentis. Un-
de Job. j. d. Cum comedenter filii iob in domo primogeniti

srruit vetus a regione deserti rē. Job. dolens: id est penitentis:
filii eius: boni motus et voluntates: domus: pueratio bona.
Hec omnia ventus temptationis destruit aliquando et ipsum
penitentem facit ruere in peccatum. Eccl. i. a. Ecce vetus
turbans ab aquiloni: id est a diabolo. Job. xvij. d. Tollit eū
ventus vires: id est

supra mare: et proximū nauī
fieri et timuerunt. Illē autem
s dicit eis: Ego sū. nolite timere.

Sed nota quod qui fundat est super petram non deuicit a vita.
Unde dicit Matth. vij. d. Generunt venti et irruerunt in do-
mū illā et nō cecidit. Sunt autē quatuor venti principales: Sic
quatuor genera temptationis: que habent in Ps. Monitione Ps. 90.
bis a timore nocturno: A sagitta volante rē. Possunt autē alio
modo sumi quod distinguantur ibi in Glo. Temptat enim diabolus
penitentem in experientia nō expertū: dicens: Nescis quāta vel
qualis est delectatio in hoc vel in hoc: Sic temptauit euā de po-
mo verito et inexpto. Proverb. ix. d. Aquæ furtuæ dulciores
sunt et panis abscondit suauior. Itē temptat de dimittendo
boni inceptū: dicens: Illud melius est: et debes facere et hū di-
mittere. Cōtra quod dicit apłs. i. Cor. vij. d. Unusquisque in q
vocatione vocat̄ est in ea permaneat. Itē sollicitudo de pusil-
lanuitate et timore: si homo velit mutare vitā suā in melius: et
multa pericula fugiēdo. Unde dicit rapsaces. Esa. xxvij. a. Et si finge
Quod est ista fiducia quod cōfidis aur quo p̄ filio v̄l fortitudine re-
bellare disponis. Item in eodem. c. Ut comedat sternora sua et
bibant vīnam pedum suorum. Itē Proverb. xxvij. c. et. xxiij.
b. Leo est fortis: leona in itinerib⁹. Item temptat de differen-
do in posterū bonū p̄positum. Soph. ij. d. Vox cantans in fe-
nestra coruus in sup̄luminari. Cōtra enī cantat cras cras. Esa.
xxvij. a. Generunt filii v̄sq ad partū rē. Matth. xiiij. b. Ut
pregnantib⁹ et nutrientib⁹ rē. Mors autē quod sup̄ oēs vētos ille
qui dicit mollis periculosior est: sic temptationis ex prosperitate.
Cōtra istas autē temptationes faciēda sunt ea quod fecerunt nauis:
Iong. i. ubi dicitur quod vasa proiecerunt in mari: deinde ionam:
territo voverunt vota: quarto immolaverunt hostias. Vasorum
projectio est elemosynarum largitio et temporalium abne-
ctio. Projectio ionis in mari est filium dei nobis in tribula-
tione associare: ut quando dicimus domino: quod propter cum
orta est tempestas: et quod propter odium quod habet diabo-
lus contra dominum insurgit contra nos. Unde Ps. Pro. Ps. 4.
pter te mortificamur tota die. Clouere vota est recurrere ad
beneficiū orationis. Immolatio est beneficiū devotio-
nis. Felix qui potest predicta pericula evadere et per nauem
penitentie transire v̄sq ad capernaū: id est v̄sq in paradisiū:
que est villa pulcherrima ad vidēdum. Unde Ps. Domine Ps. 2.
dilexi decorem domus tuę. Et est villa consolationis. Unde
Esa. xxv. c. Absterget de omnem lacrymam ab omni facie.
Et Esa. lxvi. d. Quomodo si cui mater blandiatur: ita cō-
labor vos. Sequit: **C**um remigassent ergo quasi
stadia vigintiquos aut triginta vident ierum am-
bulantem supra mare et proximū nauī fieri. Mors et
non statim viderunt ierum quando incepserunt nauigare: con-
tra quosdam presumentes qui statim in principio penitentie
sue consolationes querunt. Proverb. xx. c. Hereditas ad quā
festinatur in principio: in nouissimo bñdictione carebit. **E**t
timuerunt. Timuerunt esse phantasma: ita et sancti timent
in principio illusiones diaboli: quia angelus satanæ transfi-
gurat se in angelum lucis. Hec est differentia inter illusiones
diaboli et revelationes dei sive apparitiones bonorum angelorum:
quod boni angelii quando apparent primo reddunt timorosos et
circumspectos: et in fine reddunt securos post apparitionem: mali
angeli ecōuerso in ipsa apparitione solent quod certos reddere:
sed post incertos et dubios mittere. Ehi et hic dicit primo: ti-
muerūt: sed securi facti sunt a diō: quod dicit eis: **E**go sū
nolite timere. Sic et maria primo turbata ē in sermone ange-
li vel in salutatione et post certificata: Luc. i. 1. Et nota quod scit
*

* Coluerūt ḡ accige

Gnos sum phantasma. Et nō dicit q̄ sit: quia ex voce poterat eum agnoscere; ut dicit Iherō super Matth. xiiij. Ut vt significet se esse illum qui dicit Exo. iij. d. Qui ē misit me ad vos. **A**Voluerūt ergo accipe eū i naūm agnoscētes eū. s. ex voce et gaudētes de securitate. Vocem enī christi statim tranquillitas

secura ē sūm Chrys.

Unde etiam sequit:

b **E**t statim naūis fuit ad terrā qua ibant: q̄: trans illatus est ventus qui prius erat contrarius. Querit autem h̄ Chrys. cur in nauim nō ascendit? Et respōdet: vt miraculum matus faceret, et deitatem eis revealaret aperte? duplicit. s. miraculo: et q̄ supra mare ambulabat: et mare suo p̄cepto sedabat. In h̄ etiā fuit maius miraculū: q̄ extra nauim existens potestatem suam vsq; ad eos qui in ea erant ostendebat. Hoc autē facit vt ostendat eis: q̄ cum gratias egit in miraculo panū non h̄ fecit Indigēs auxilio: sed p̄descendens eis ne crederent eū uidet contrariū deo. Ideo permisit tempestatē fieri: vt eū inquiderent: et rursus quietauit: vt virtutem suam eis ostenderet. Item querit Chrys. quare solus et solis discipulis apparuit supra mare: Et ad hoc respōdet: q̄ propter imbecillitatem turbarum que non caperet tam magna: et propter eruditioñem discipulorū: vt specialiora viderent q̄ erat futuri doctores totū orbis. Unde seorsum discipulis multa dicebat i doctrina: et signa specialia ostendebat: sicut in transfiguratiōe Matth. xvij. a. Et hic in mari. Et post resurrectionē. j. vlt. Et per h̄c etiam de alijs cōjicim. Item solus eis apparuit et tūc: vt ostendat q̄ ipse solus est qui tempestatem soluit: nec alijs attribuas: nec casu factum esse credatur. Itē querit. vtrū hoc miraculū sit idem cum illo qđ habetur Matth. xiiij. c. d ambulatione supra mare et tranquillitate venti facta. Ad hoc respondet Chrys. opinando magis q̄ asserendo: q̄ non est idem sed simile. Multoties enī eadem facit signa. i. consimilia: vt minus stupeat ex frequentia et plus credant. Et q̄ non sit idem: multipliciter patet. Hic enī statim suasi sunt postq; dixit eis: Ego sum: nolite timere: Ibi vero nō ita: sed dicit petrus: Domine si tu es iube me venire ad te. Item tunc post vocē christi tempestas pmāsit: quā et petrus tūmūt: hic autem cū voce christi statim tranquillitas venit. Item ibi dicitur ascendisse in nauim: Cū ascendisset inquit in nauicula cessavit ventus: hic autem non dicit ascendisse in nauiculam: sed ad primam vocem eius videtur cessasse ventus. Itē sunt rationes Chrys. Sed tamen cōmuniter dicit ab alijs q̄ idem fuit miraculum hic et ibi: sed qđ ibi narratum est non oportuit evangeliū hic oīno totū ponere. Sequit: **c** Altera die. Mota q̄ in sequenti mane: turbe viderunt et considerauerunt q̄ in litora a quo discipuli intrauerant mare nō erat in p̄cedenti vespera nisi una nauis tñi in qua discipuli trāstretauerat: et q̄ iesus nō intrauerat cum eis: vnde cū trās freatserunt turbe in capharnaūm et inuenissent iesum cum discipulis suis: mirati sunt et quæstierunt ab eo quādo et quomodo illuc venerat. Et hoc est qđ dicit hic: Altera die: id est crastina / s. fm Chrys. **d** Turba que stabat trans mare: turba. s. quam pauerat dominus que adhuc stabat in loco illo ubi discipuli mare ascenderant. **e** Dicit: id est considerauit et attendit: **f** Quia nauicula alia non erat ibi in p̄cedenti vespera. **g** H̄i vna: in qua. s. ascenderat discipuli. **h** Et vidit supple: quia non introiisset cum discipulis suis iesus in nauim: illam que sola erat ibi tunc. **i** Sed soli discipuli eius abissent: sine eo. s. et propter hoc turbę remanerunt in loco illo circa mare: tum q̄

non habebant naves: tum quia iesum videbat non se trans mare cum discipulis sed circa remanere. **k** Alię x̄o supuenerunt naues a tyberiade in crastina die: et ita habuerunt facultatem transferandi quā prius non habebant p defectū nauim. **l** Juxta locum ubi manducauerat

panem grās agētes deo. Adhuc enī circa locū illum erat turbe. **m** Cum q̄ vidisset turba q̄ iesus nō esset ibi. circa locū illum erat turbe. **n** Cum q̄ vidisset turba q̄ iesus nō esset ibi. circa locū illum erat turbe. **o** Cum q̄ vidisset turba q̄ iesus nō esset ibi. circa locū illum erat turbe. **p** H̄i dicit eis iesus et dixit: Amē amē dico vobis: et quæritis me: non quia vidi signa: sed quia manducaatis ex panib⁹ et saturati estis.

secū remanere. Illis ergo duab⁹ causis more eoz evacuatiss.

o Ascenderunt in nauiculas: illas que venerant a tyberiade. **p** Et venerunt capharnaūm quærentes iesum. Illuc enim sciebat apostolos iuvisse: sed de iesu nesciebat: suspicabantur tñ ne et ipse mare pede transiens illuc aduenisset. Et hoc dat intelligi euangelista: sicut dicit Chrys.

per h̄q ita diligenter recitat q̄ turba considerauit de naui illa in qua transierunt discipuli: et q̄ sola erat: et q̄ non intrauerat cū discipulis. Et h̄c fuit causa admirationis. Enī sequit:

q Et cū inuenissent eū trans mare: in capharnaūm. s.

r Dixerunt ei blandiendo: s. **R**abbi quando huc venisti. Glo. qui nauē nō intrasti. Et dī Chrys. q̄ post miraculum tam magnū transiit super aquas: sicut suspicarentur vel possent suspicari q̄ trāsierat eas pede: non tñ scrutati sūt de hoc neq; quæsierunt qualiter pertransiit vel qualiter aduenit: sed quando: nisi forte quis dicat: quando: positum hic p̄o qualiter. Et vide facilem et leuem eorum mentē: Quatenū pauloante dicebant: **s** Ilic est o prop̄eta: et volebat eum rapere et facere regem: modo invenientes eum: nihil tale consili autur: sed vt estimo non ultra de priorib⁹ admirabantur: sed alia inq̄rebāt: volētes rursus mēsa pottri q̄li et p̄us. Enī men tem eoz aperiens: **t** Respondit eis iesus: non ad quæstionē eorum: sed ad intentionem. **v** Et dixit increpativē.

x Amen amen dico vobis. Cum determinatiōe et certitudine loquitur: vt ostendat q̄ certissime sciat mentes eorum. **y** Quæritis me: nō q̄ vidistis signa: qđ poruistis me cognoscere: **z** Sed quia māducastis ex panib⁹ et saturati estis: id est māducastis vsq; ad saturitatem. q. d. non propter spiritū quæritis: sed propter carnem: ne oporteat vos laborare. In hoc moraliter instruimus: vt nō semper blādei sed aliquādo increpatiōe loquamur: Scdm illud. ij. Timoth. liij. a. Argue obsecra increpa. Unde Chrys. Mansuetudo et lenitas nō vbiq; utilis ē: sed quādoq; percussione opus est magistro: et stimulo vt oportet: maxime cum defes fuerit et grossus discipulus. Ecce vlt. d. Herba sapientum quasi stimuli et quasi clavi i altū defixi. Et nota tres causas sue responsionis talis: vt eos corrigit per redargutionem. Item vt eos in fidē sue deitatis inducat per secretorum mentis sue indicationem. Item vt blandientibus et adulatorib⁹ nostris nos dure respondere doceat per suam responsionem. Scdm illud Proverb. j. b. Si te lactauerint peccatores ne acq̄uiscas eis. Item Eccl.

* **a** Voluerūt ergo accipe eū i naūm. **c** Ita Moraliter multi quādo sciunt iesum: volūt eū rapere sibi: sed nō possunt plene: donec ventant ad terram: id est ad ceteram patriam. In nauim enī penitētē nondum est pfecta salus eternā gloriæ: sed proxima est: uno tñ gradu distant sive uno pariete: qui rūptur in morte. **l** Cant. ij. c. Enī ipse stat post parietē nřm. Reliqua patet vsq; ibi: Qđ qđ dat mihi pater. **c**

Euangelij scdm Johannem

Greas eis. Item Eccl. xxvij. d. Sepi aures tuas spiratis: et lignam nequā noli audire et oī tuo facito ostia: et seras aurib⁹ tuis. Ita christus fecit eis qui voluerant eum facere regem et modo blande loquebantur ei: Rabbi quando huc venisti: Respondit increpatiō ostendēs qm̄ honorem qui est ab hominibus nō concupiscit: sed vnum inspicit. s. salutem eorum. s. v. f. Ego testi monium ab homine non accipio. i. viii.

f. Ego gloriam meam non quero. Sed notandū q̄ cum increpatiō miscenda ē mālueritudo: Scdm illud Gal. vi. a. Clos qui spirituales estis corripite in spiritu leuitatis. Unde Chrys. Parce eos redar-

guit: non abusue. Non enim dixit: O gulosi et ventris seruiti: tot mirificauit et nūc securi estis me: nec admirati estis: sed mansuete loquitur et quiescibiliter: Queritis inquit: me: non quia vidistis tē. q. d. non vos stupidos fecit miraculum sed qui permanet in vitam et

notandū q̄ cum increpatiō miscenda ē nā quē fili⁹ hoīs dabit vobis. Et Hunc enī pāt signauit dē. P̄s. Unxit te dē de tu⁹ oleo exultatio/ P̄s. 44.

P̄s. 48. non pro signis: sed pro panibus deum querunt. P̄s. Confitebitur tibi cum beneficeris ei. Eccl. vi. b. Est amicus soci⁹ mē se tē. Proverb. xix. a. Multi colunt personā potētis: et ami ci sunt doha tribuentis. Aug. De multi hodie non querunt lesū nisi vt illis bene sit fm tempus: alius negocīū habens querit intercessionem clericorum: alius premittit a potentio re et fugit ad ecclesiam: alius vult pro se intercūnī apud illū opūd quē parum potest: ille sic ille sic. Impletur quotidie ecclēsia talibus: vt queratur lesū propter lesū. Tales sūt si cut vulpes que latent in fabulo penitentie et simulant se mortuas: vt possint aliquam auem rapere: id est aliqd cōmodum temporale. Eccl. xij. a. Quasi vulpes in deserto prophete tui erant. Sequitur: a. Operamini non cibū qui perit tē. Sicut dicit Aug. Quoꝝ prius satiavit panib⁹ ventres: vult satiare sermonibus mentes. Unde eis h̄rentib⁹ lesū: non propter sermones sed propter panes: primo responde redargēdo: hic autem instruēdo. Sapientis enī est non solum eradicare vītūm: sed plātare vītūm. Chrys. Post reprehensiones enim adiicit doctrinam dicens: Operamini non cibū qui perit: sed qui permanet in vitam eternam: id est operam date et sollicitudinem et curam impendite ad cibū spiritualem habendum: nō corporalē quē requiriunt. q. d. nō ad panes sed ad sermones meos attendite: qui sū cibū non periens sed permanens: id est per manere faciēs in gratia vīsc in vitam eternam. De hoc cibo dicitur Matth. iiiij. a. Non in solo pane vivit homo: sed in omni verbo quod procedit de ore dei. Chrys. iiiij. a. Parvuli perierūt panē tē. Esa. lvij. c. Frange esuriēt panem tuū tē. Eccl. xxxij. c. Splendidū in panib⁹ bñdicēt labia mītorū tē. Ut cibū qui permanet sunt bona opera. Unde. s. iiij. e. Deus cibū est vt faciat voluntatem eius qui misit me.

P̄s. 18. Opera enī bona reficiunt: Quia in custodiēndis illis retribu tio multa. Scdm hoc exponit sic: Operamini non cibū qui perit tē. id est operamini opera: nō que ducunt in perditionem: sed que ducunt in salutem. Ut cibū permanens ē ipse christ⁹. Sic ipse dicit. i. eodē. e. Ego sū panis vīu⁹ tē. Et fm hoc exponitur sic fm Glo. Operamini tē. id est querite me: non propter aliud sed propter me. Ego enī sum cibū permanentis in vitam eternā. Ut: id est preparate vos ad recipiendum corpus meū. Sed quia possint se excusare de im posibilitate habendi hunc cibū: subdit: b. Que fili⁹ hoīs dabit vobis. Qd̄ potest exponi de oī cibo: et sermonis: et operis: et corporis sul. Cibū enī sermonis dabit p̄dīcādo: cibū operis boni: exemplū et adiumentū ad bonū operandum conferendo: cibū etiam sui corporis dat christus: nō ali us persacerdotes: fm illud P̄s. Escā dedit cibūtib⁹ sc. De

nde ait qr̄ tā magna dixerat de se: ne scandaliscent: ad partē recurrit: et per hoc sermonē suū credibilem reddit: dicens: c. Hunc enī. i. fili⁹ hoīs qui hoc vobis p̄mittit: d. Hoc signauit: non q̄llscūq̄ pāt: sed e. Deus. i. signū ei posuit. i. p̄prio signo ei a ceteris filiis hominū discreuit: sicut dicit

n̄is p̄p participib⁹ vīs. Et ē sensus: Mo līte me p̄tennere qr̄ filius hoīs sum: qr̄ sic sum filius hoīs: vt nō sim vīus ex vobis: sed signat⁹ a parte et dīscretus a vobis: et ideo querite a me cibū mō qui pertit: sed q̄ permanet: q̄ possum illum dare: h̄eres enī sū filius: et ideo dona mea sūt stabilia. Hec lectura est Aug. Chrys. legit sic. Filius hominis dabit vobis hāc escam: c. Hunc enī pāt signūlūt deus. i. ad hoc misit vt hāc daret vobis escam: vnde q̄si nūclūs patris habet signūlūt patris. Ut sic. Credere debetis q̄ filius hominis possit dare vobis hanc escam: quia: hunc signūlūt deus pāt: id est demonstrauit et revelauit per suum testimonium: q̄ ipse est fili⁹ dei: Matth. iij. d. et. xvij. a. Et habetur simile. s. iij. d. Qui audit sermones meos signūlūt quoniam dē verax est: id est demonstrauit incontradicē et irrefragabiliter. Et notandum q̄ sicut dicit Chrys. quidam eorum qui volunt pigre nutriti abutuntur hoc verbo: Operamini non cibū qui perit tē. quasi cibūst operationē abscondat: et ideo oportūm est cōrā eos dicere: Tōt enim detrahunt christianismo: et in pigritia cōnūltūm pati p̄parant christianos. Prīus autem dīca mus p̄ eis. Luc. x. g. Martha martha sollicita es: et turbāris erga plurima: porro vīsū est necessariū. Itē Mat. vi. d. Molite solliciti esse qđ manducatis tē. Item hōlīte solliciti ē in crastinū. Necessariū ē nūc oīa h̄p̄ soluere: nō sōlū vt quiescere faciam⁹ p̄gritātes: sed vt p̄trariū ostēdam⁹ per eloqua dei. i. Chressal. iij. b. Memores facti estis fratres laboris nostri et fatigatiōis nocte et die operātes ne quē vestrū grātū remua. Item. iij. Chressal. iij. b. Non inquieti suīmū int̄ vos neq̄ gratis panem manducaim⁹ ab aliquo: sed in labore et fatigatiōis nocte et die operantes: ne quem vestrū grātū remua: non quās non habuerimus potestatē: sed vīnos metip̄sos formam darem⁹ vobis ad imitandū nos: Nam et cum eſeimus apud vos: hoc denūclūm⁹ vobis: quoniam si q̄s nō vult opari nō māducet. Dicitur enī. i. Chressal. iij. c. Rogam⁹ vos supabūdare et largiri: silere et agere que pro p̄ta. Itē Ep̄h. iij. f. Qui furabāt iam nō furek̄: magis autē laboret manib⁹ suis vt habeat vīn tribuat: necessitatē patienti. Item Act. xx. g. Que mīhi opūs erant: et his q̄ mēcī sūt ministrauerūt man⁹ iste. Item. i. Cors. ix. c. Que igitur ē mībi merces vt euāgeliās nō sumptuosum ponam euāgeliū. Item Act. xvij. a. Dānebat apud aq̄lam et p̄scillam et operabāt: erant enī tabernaculoy factores arte. Hec fm serē: et pugnantia ūndūt. Quid igit̄ dīcēd̄ ab h̄c: H̄c fm serē: Non sollicitos esse: nō est idem qđ non operari: sed hoc significat: id est non affligi nimis secularib⁹ rebus: nō idē est sollicitudo et operatio: sollicitudinem nimis probibet: operationē tuber. Pr̄terea q̄ ad martham increpatiō dīcit: Martha martha sollicita es tē. hoc idē dīcē: qr̄ nō oportet audiētē tē: pus ad carnalia p̄sumere. q. d. martha ego doctrinās accessi: tu h̄o relinquēs: audiētē circa pulmētū studiūt. Nō ḡ ho spitalitatē phibet: sed q̄ nō oporteat in audiētē tempe circa talia occupari. Docet itaq̄ et hic dīcēd̄: Nō opamini cibū qui perit tē. non p̄p hoc dīcēt q̄ oporteat p̄gritāri: sed opari magis et tradere. P̄gritāri enī maxime cib⁹ p̄ries est. Multā enī maliciām docuit oclositas siue p̄gritās. Eccl. xxxij. d. Pr̄terea notandum est: q̄ isti non ad sermones intendebāt: sed ad panes: nec solliciti erāt discere q̄s erat qui hoc operaretur et qua vītute: sed vīnū solū volebāt: vītrem. s. voluptuose replere: nībū labo:ātes. Ideo talē escam conuententer vocant cibū p̄reuntem dicens: Nō opamini cibū qui perit tē. q. d. nutrīui corpora vīstra vt ab hoc allā quereretis escam que manet et nutrīt antīmā: vos autē ruris ad terrēs

Gurus ad terrenā corrītis. Sequitur: **a** Dixerunt ergo ad eū: quia intellexerunt q̄ per cibū intelligebat opus dei: **b** Quid faciemus vt operemur opera dei: id est quid obseruādo poterim⁹ implere illud p̄ceptū q̄ dīcīs de ope- rando cibo qui non perit: **c** Uel Quid faciem⁹ tē. id est q̄d operabimur vt ope-

Braña sit deo placē tia ⁊ mereamur illū cibū q̄nō perit: Et nota q̄ sic Chrys. dīc q̄ castrimargia exceauerat eos: qz ib. 16.a. enī ad castrimargia ib. 16.b. inhiabant ⁊ toti secularib⁹ intenti erant: ideo chris⁹ eos mul

Exo. 16. tis modis ad spūalia p̄. 77. reuocauerat: primo ip. 16.c. arguendo: queritis me: non quia vidi, stis signa tē. postea

docendo quem oportet cibum querere: sbl: Operamini cibum qui non perit. Posuit etiam eis brauium dicens: Sed qui manet in vitam eternam: et id quod obstabat eis curat dīcēs se esse missū a patre. Quid iſḡ illi: Ac si nihil audisset dicunt: Quid faciem⁹ vt operemur opus dei: **d** Hoc aurem dicebant: nō vt discant et agant: sicut patet ex sequen- tib⁹: vbi manna reqrūt: sed ad cibi exhibitionē tendūt: vt sa- turet eos imitari volunt. Christus vero ad fidem ⁊ cibū spi- ritualem inducit: Unde sequitur: **e** Respondit iesus ⁊ dixit eis: Hoc est opus dei: id est deo placitū vela deo datū sive dandum: quia hoc nō habet homo a se sed a deo: **f** Et credatis: sive operante per dislocationem: Gal. v.b. **g** In eū quem misit ille: id est in filiū. Non dicit vt cre datis ei vel eum: sed in eum. **h** Dixerunt ergo ei: q̄d er go tu facis signū tē. Blo. Quia ad fidem sui invitabat: querunt signa quibus inducantur ad credendū. Un. j. Cors. j.d. Iudei signa querunt. Dicunt ergo: Qd facis signū vt videam⁹. q.d. multa promittis: sed fac aliquid: **i** Et videamus illud: et credamus tibi: quid oparis. q. d. tu promittis magna: immo maiora q̄ moyses: cibum. s. qui permanet in vitam eternam: Moyses autem promisit terrā fluentem lacte ⁊ melle: et hīdī temporalia: Deut. xi.b. Tu dō non facis tanta quanta moyses. Moyses enī dedit panē de celo: tu dō panes hordeaceos. Item ille quadraginta an nis: tu dō vna die Quasi ergo pro mimo habētes q̄d fecerat christus: quia maiora promisitbat querunt: Quid faci: qd oparis. Iteratio autem questionis est infidelitatis eorum expressio. **j** Patres nostri manducauerūt manna in deserto. Hic aperte ostendūt se comparare miraculum moysi miraculo christi quasi minori. **k** Sicut scriptum est: Exo. xv. d. Et in Ps. Panē angelorū manducauit ho mo. Et hoc est: Panem de celo dedit eis manducare. Notandum q̄ signū querentes ⁊ dicentes: Qd facis signū tē. nō volunt vt ipse eligat signū q̄d faciat: sed in nec esitatem putat eum imittere: vt nullum allud faciat q̄ tale qua le factum est in progenitorib⁹. Propter h̄ dicunt: Patres nostri manducauerūt manna in deserto: per hoc esti mātes eum irritare: vt tale faciat signum q̄d eos nutritre pos sit carnaliter. Multa enī alia signa facta sunt in egypto et in mari ⁊ in deserto: sed hītū solum meminerūt: q̄d valde con cupiscebant propter ventris tyrannidem. Et nota q̄ non dixerūt: moyses fecit signum in deserto: tu quod facis: estimantes percuti eum ⁊ offendī si ei aperte cōparēt moysen. Item non dicunt: Deus fecit signū in deserto: et tu q̄d facis: ne videatur eum exequare deo. Neq̄ moysen inducūt vt nō vide antur christum humiliare: sed simpliciter dicunt q̄d faciat est in deserto vt similia faciat: Patres inquit nostri manducauerūt tē. **l** Dicit ḡ eis iesus: Amē amē di co vobis tē. Poterat dicere: quoniam maiora moysi feci

nunc: nō indigens virga sicut ipse: neq̄ oratione sed omnia fa ciens a meipso: qd nō fecit moyses: sed hoc non dixit ne eum notaret de factāta: sed magis eos studet inducere in intellectum spiritualis esce: dīcēs: **m** Non moyses dedit vo bis panem verum sed typicum ⁊ figuratum veri panis:

m De celo emp̄ reo: de celo aereo: sc̄m q̄ dicitur: Go lucres celi comedē: De cōfē. dīc. 2. runt illud: Matth. c. nec moyses xiiij.a. Et in Ps. In Ps. 17. tonuit de celo domi nus. **n** Sed pa ter meus dat vo bis panem verū: filium suū figuratū per illud manna. o

o De celo missum ī mundū: vt cib⁹ an gelozū fieret cibus hominū. Ideo enim

verbum caro factum est: sicut dīcīt Greg⁹: vt cibus angelorū fieret cibus iumentorū. Omnis quippe caro sensu dicitur: Isa. xl.b. Et dīcīt Aug⁹: q̄ verbum qd est panis angelorum/ con uersum est in lac parvolorum dū descēdit in carnē. **p** **Pa** nis enim verus est: cor viuificās ⁊ confirmās: q̄ Qui de celo descendit. Ille enī typicus fuit panis non verus qui de aere pluit: non qd falsum fuerit miraculum de manna: sed quia figuratum istius panis. Ideo de ipso dicitur Sap. xvij.c. Angelorum esca nutritissi populum tuum ⁊ paratum panem de celo pr̄stisisti eis sine labore: omne defectamentū in se habentem ⁊ omnis saporis suavitatem. **r** Et dat iste panis v̄l pater per hunc panem: **s** Ultam mundo: qd nō manna. Abundō nō iudicis solum: sed orbi terræ. Nec dicit: dat cibum simpliciter: sed dat vitam: aliam. s. quandā ⁊ alteratam. Ultam autem dicit: qz omnes erant mortui. Dat: quia gratis. Item dum dicit: dat vitā mūndo: i celum eos mittit: vt saltem dolentes q̄ ali portunt dono: non maneat so ris. **t** Dixerunt ergo ad eum: non intelligentes de q̄ pane diceret: qz intelligebat de sensibili ⁊ gustabili pane: ven trem lasciare expectantes. Ad h̄ enī venerāt: vt dīcīt Chrys. Et propter hoc honorādo ⁊ blandiendo dicunt: **v** **o** Sie sp̄ da nobis panē hūc. Sic ⁊ mulier samaritana dicit. **s** iiii.b. Domine dā mihi hanc aquam. Et nota q̄ non dixerunt: roga vt pater det: sed da nobis: et nō dixerat quoniam ego do sed pater me⁹ dat. Ex cōcupiscētia enim cibū tracti eū fide dignū estimauerunt ad exhibitionem panū. Facile enim credit homo de his que placent ⁊ conferunt sibi. Sed quia er rabāt: christus eos corrigit ⁊ de q̄ pane dixerat aperit: Un de sequitur: **x** Dicit autem eis iesus. Incepērat eos instruere de pane spirituali: sed quia ipsi intelligebant de materiali: aperit q̄ uno de spirituali intelligēdū est: qui lōge me lior est: eo q̄ reficit eternaliter. Unde dīcīt: **y** Ego sū pa nis vite. Chrys. Incliplens eos docere de mysterijs: p̄mū loquitur de deitate sua: Ego sum panis vite. Neq̄ enī de corpore suo dīcīt ē hoc. De illo enī. i. eodē. dīcīt: Pa nis quem ego dabo caro mea est. Etenī illa propter dñi ver bum panis est. Et nota q̄ non vititur hic testibus: sicut. **z** v. quia ibi accusabant et contradicebant: hic vero fingebant propter panes quos sperabant. Item quia potens erat miraculum panum quasi testans. Et dīcīt panis viuus ab effe ctu: quia viuiscat. Ps. Viuifica me sū verbum tuum. **h** **z** v. xlii. c. Aser pinguis panis eius p̄babit delitias regib⁹. Aser interprētatur beatus: et significat christum qui ē beatitudo sanctorum. De quo dicitur in Ps. Beatus vir qui non abiqt in Ps. i. consilio imp̄lorum tē. Et dīcīt pinguis ab effectu: quia im pinguat pinguedine charitatis ⁊ devotionis. Et ipse est deli tie regum: id est virorum spiritualium. De quib⁹ dīcīt Pro verb. xxij.a. Sicut diuisiones aquarum: ita cor regis in ma nu dei. De hoc pane dicitur Isa. xxx. e. Panis frugum terre

Evangeli

scdm

Johannem

Guie erit uberrimus et pinguis. Et exponitur hec auctoritas de corpore christi quod ex frugibus terre conficitur in altari. Sap. xvi. c. Panem de celo pristinisti eis sine labore tecum quod de manna non potest intelligi bene; quia oportebat quod illud colligeret et coqueret: quod sine labore fieri non poterat. **a** **Q**ui venit tecum. Possent respon-

**dere: Tu dicas qd va-
bis nob̄ panē de cę-
lo / videlicet teipſū :
sed te quomodo pos-
sumus manducare :
Ideo ostendit mo-
dum comestivis.**

Qui venit ad me passibus fidei et charitatis: id est qui credit in me. **Ende Aug.** Ut quid paras detem et ventrem: credit et manducasti: Non esuriet. Et exponit quod dixerat. c Et pro id est. d **Qui** credit in me non sitiet in eter-
nū. Idem dicit: non esurire et non sitire: utroq; enim ybo signifi-
catur: non esurire: De qua tunc Tertius: cum amicis erit
et non sitire: De qua tunc Tertius: cum amicis erit

¶. 16. catur eterna satietas. De quo P̄. Satiabor cum apparuerit gloria tua. Et hoc est: Nō sitiet in eternis: id est in eterno vita. In presenti enim non sedatur oino sitis sed in futuro. S. lit. b. Qui biberit ex aqua quam ego dabo ei non sitiet in eternū. Apoc. vii. d. Non esurient neq; sitient amplius. Et Esa. lxv. c. Ecce serui mei comedent et vos esurietis. Sed contra. Eccl. xxiiij. c. Qui edunt me adhuc esurient. Sol. Esuriens et sitis duo important: defectum et desiderium. Hic sumit in semiplena significatione. s. pro defectu: in ecclesiastico vero sumitur p; desiderio sive appetitu sine defectu. e Sed dixi vobis. Dixerat se esse panem et modū comedendi: Sed possent dicere: quare hoc dicas nobis. Et responderet: Nō qz manducaturi sitis: sed dixi hunc vobis ad impropterium vestre incredulitatis: f Quia vidistis me et non credidistis. q. d. coram vobis habetis panem et non comeditis credendo. Sed quid est qd dicit: Videlicet me et nō credidistis tē. cū fides non sit apparentium: vt dicitur Heb. xi. a. Sol. Videlicet me per miracula ad fidem ducentia: et tu non credidistis. Et nota qz quidam nec viderunt nec crediderunt: sicut illi de quibz dicitur Matth. xj. c. Si in tyro facies essent virtutes quz facte sunt in vobis / olim egissent penitentiā. Item quidam viderunt et crediderunt: sicut thomas: cui dicit dominus. I. xx. g. Thoma quia vidisti me et credidisti. Alii non viderunt et crediderunt: vt gentiles: De quibus P̄.

17. *Qui non viderunt et crediderunt: ut gentiles: Ne quis* p*ro*
In auditu auris obediuit mihi. Non dicit in visu oculi. Et
i. xx. g. Beati qui non viderunt et crediderunt. Alii viderunt
et non crediderunt: sicut isti de quibus dicit: Evidenter me tecum.
Dixi vobis quia vidistis me: id est signa et scripturas
que testimonium perhibent de me: et vidistis me et tam non
credidistis. S. v. f. Scrutamini scripturas: ille enim sunt que
testantur de me: et non vultis venire ad me. S. iij. d. Quod no-
vit loquitur et quod vidit testatur et testimonium eius nemo acci-
pit. Et in eodem. b. Quod scimus loquimur et quod vidimus testamur: et
testimonium nostrum non accipitis. g. Omne quod dat mihi pa-
ter. Sic continuat. Quasi dixi vobis predicta exprobando icte
dulitatem vestram: tamen alii credunt in me quibus datum est a deo
patre: Quia omne quod dat tecum. Glo. sic continuat. Dixi vo-
bis quod non creditis: sed etis vos non creditis: non ideo iniurie
veni: non ideo alios perdo sed venientes recipio. Et hoc est:
Omne quod dat tecum. Chrysostomus. Omnia facit christus propter
electos qui saluantur: ideo ne videatur inaniter loqui ast:
Omne quod dat mihi pater ad me veniet: id est nullus
de illis est quos dedit mihi pater qui non veniat ad me per
fidem: per hoc significat quod nullus prohibetur vel impedit veni-
re eum quem pater dederit filio. Item per hoc significat quod non
contingens res est fides: sed dono dei et voluntate et nutu eius
indiget. Et per hoc tangit incredulitatem illo: eo quod ipsi incre-
duli filio erant et transgressores voluntatis dei patris: et quod indi-
gni erant dono dei: sine quo non venitur ad filium. j. eodem. e.
Nullus potest venire ad me nisi pater meus traxerit eum. Dat
pater siue trahit gratiam infundendo: quod licet filius et spiritus
sanctus faciat: tamen quod hoc a patre habet potius dicit de patre.

i. xvij.b. Serua eos quos dedisti mihi. **Matt. xvj.c.** Beatus es simon bariona: quia caro et sanguis non reuelavit tibi sed pater meus. **b** **Ad me venient passibus fidelium et bone operationsi ut dicit Dio. vel peccata relinquendo et iusticie dei adhaerendo. Esa. lx. a.** Filii tui de longe venient et. Et sub-

s didistis. **O**mne qđ dat mibi
b pater ad me veniet; et eum qđ
k venit ad me non cūciam fo-
m ras: qđ dēscēdi dō celo: nōn ut

qui lum refugium et
hospitium e vmbra culum iustorū. Ps. Petra refugii beri-
nacis. i. Job. iiiij. d. Qui manet i charitate in deo manet q.
si in proprio hospitio. Eccl. xxxiiij.c. Protector; portet; fir-
mantem virtutis regmen ardoris e vmbra culum meridioni.
Vel. Non ejsciam foras a merito vel consortio vel beatis
tudine sanctorum sed potius saluabo. Ad hoc eni carnē assūm-
psi e formam serui subintraui. Unde sequit: **I** Quia des-
cendi de celo: id est incarnatus apparui mūdo. **m** Mō
vt faciam voluntatē meā: id est meę sensualitatis que-

Sed qđ dat mihi p̄ ad me veniet: et eū qđ venit
ad me nō eijsiā foras. **N**ota qđ dñs ejcit foras hoīem ab
ecclia. s. militatē duob⁹ modis. **T**unc mō a merito qđ ḡfē sub-
tractionē vel nō appositionē. **E**jcit aut. i.e. ejci permittit si-
cū dicit Apoc. xl. c. **F**oris canes et yenerici et impudici.
Allio modo a numero per excommunicationē siue a consolatio;
Sed m̄ illud Numeri. v. a. **E**jce omnē leprosū extra castra;
Prover. xxij. b. **E**jce derisorem et exhibit cū eo iuglum. **I**n
apostolus. i. Cori. v. d. **L**un huiusmodi nec cibum sumere.
Item. ii. Joh. c. **M**olite cum recipere in domo nec ave ei di-
xeritis. **E**jcit etiam ab ecclia triumphante per extremā sen-
tentiam iudicialem. **D**e qua Matth. xxv. d. **H**ie maledicti in
ignem eternū. **D**e prima quę ē a merito habetur significatiū
Matth. xxj. b. quando elecit emētes et vendētes de templo.
De secunda habetur. **S**. ii. c. quando similiter electi emētes
et vendētes de templo. **E**t nota qđ de illis qui electi sūt Mat.
xxj. non habetur qđ murmurauerit; neqđ qđ dñs fecerit flagel-
lum ad ejcendum eos. **S**ed de alia sup ea. ii. habet qđ mur-
murauerunt dicentes: **Q**đ signū ostendis quia hec faci tē.
et qđ flagellū fecerit de funiculis. **P**er hoc autem significat qđ
nullus murmurat; quando ejcitur aliquis ab ecclia merito
per gratię subtractionē: et qđ nō cogitur quis exire: immo ex te
propria voluntate: sed quando ejcitur aliquis per excommuni-
cationem: statim murmurat et cōquerit. **E**t si ibi coactio: qđ
notetur in flagello facio. **D**e tertia habet Matth. xxij. b. in
illo qui electus est a nuptijs. **E**t Matth. xxv. a. **C**lausia est la-
nua fatuus virginibus tē. **D**e prima etiā habetur Gen. iiij. d.
Emisit eos de paradiſo voluptatis. **E**t subdit. **E**t collocavit
ante paradiſum voluptatis cherubim et flammē gladiū. **L**a-
lis enim licet sit adhuc in paradiſo ecclie quantum ad sacra-
mentorū perceptionē: tñ non est in paradiſo voluptatis: quia
non sentit delicias spūiales: sed modo electus est. **S**i aut vult
redire: oportet qđ redeat per cherubim: id ē qđ plenitudinē sci-
tie: id est charitatē: et flammē gladiū: id est per celum pgnia-
tie procedentē ex charitate. **D**e secunda habet Gen. iiiij. b.
Ecce ejcits me hodie a facie tē: et a facie tua abscondar et ero
vag⁹ et prosugus: ois ligis qđ inuenierit me occidet me. **E**xcom-
municatus enī exponitur dēmonib⁹: quia est extra custodiam
ecclie. **E**t horum verborum sententiā deberet cogitare ho-
mo quando videt qđ debet excommunicari. **H**iere. xv. a. **E**jce
illos a facie tua et egrediantur: **O**r si dixerint ad te quo ege-
diemur: dices ad eos: **H**ec dicit dñs deus: qui ad mortem ad
mortem: et qui ad gladium ad gladium: et qui ad famē ad fa-
mem: et qui ad captivitatē ad captivitatē. **S**ed vententib⁹ ad
se dicit dominus: **N**ō eijsiā foras. **S**equitur: **I**Quia
descendi de celo nō vt faciā voluntatē meā s̄i volun-
tatē ei⁹ qđ missit me. **B**oc deberet esse verbū religiosorū qui
ad hanc sententiam diceret. **S**ed scilicet esse stile
poeticum.

G vult non mori pro homine. Unde Matth. xxvij. d. Tristis est anima mea vsq; ad mortem. a Sed voluntate ei^o q; misit me: id est patris qui vult me mori pro hominis redemptioe. Matth. xxvij. d. Non sicut ego volo/sed sicut tu vis. Et que sit illa voluntas patris/ determinat dicens: b Hec est autem tc. Chrys. hic querit: quid est quod dicit: Non vt faciam voluntatem meam: sed voluntatem ei^o qui misit me. a faciam voluntatem meam: sed voluntatem ei^o qui misit me. b Hec est autem voluntas eius qui misit me patris/ ut omne qui misit me: Er/ go alia est voluntas d^o qd dedit mihi/ nō pdā ex eo: filii et alia patris. Et responderet q; non: immo communis. Unde sensus est: q; non aliud quid venit acturus filius q; quod vult pater/ non propriam quandam et separatam a patre habens voluntatem. Me autem suspiceris aliam esse voluntatem filii et aliam patris/ quia dixerat: Non vt faciam tc. ideo subdit: Hec est enī voluntas tc. Et determinat voluntatem patris duplīcē. Unam de futuro/ vt saluemur per filium: alteram de presenti/ vt credamus in filium. Et cum cōstet hoc idem velle filium: patet q; communis est voluntas vtriusq;. s. vi nos credamus et saluemur. Et hoc idē dicit filius: Luc. xij. f. Ignē veni mittere in terram: et quid volo nisi vt accendantur? Item. S. v. d. Sicut pater suscitat mortuos et viutificat: sic et filius quos vult viutificat. Ergo eadē est vtriusq; voluntas. Et nota q; dicit: Hec est voluntas eius qui misit me patris: nō dicit: Hec est voluntas mea. Si em hoc dixisset: utiq; despexisset q; si pro sa/ crantia. Dicit ergo: Qm̄ h̄c est voluntas patris/ vt ostendat patrem concordare sue voluntati et se cooptari patris vo/ luntatis: et in hoc ostendit se nō ei contrariū: sed potius illos re/ pugnare et exprobare patrē qui nō credebant filio. c Et omne qd dedit mihi/ ad custodiendū: id est cui gratia de/ dit in me credendi. d Non perdā ex eo. Matth. xvij. s. non est voluntas dei/ vt pereat unus de pusillis. Contra. i. xvij. b. Nemo ex illis periret nisi filius perditionis. Sol. Quosdam dat deus per presentem iusticiā: et illi possunt pe/ rire: alios per prædestinationē: et illi non pereunt. Tel signan/ ter dicitur: Non perdam ex eo: q; si aliquis perditur/ nō ab eo perdit sed a se. e Sed resuscite illud in nouissi/ mo die. Per prīmū notatur vitatio mali: id est perditionis gehennē: per istud notatur collatio boni glorie. Loquit enim de resuscitatiōe gloriose: qd pater/ sicut dicit Chrys. per id qd præcedit et qd sequitur. Sequit enī de vita eterna: cū dicit At omis q; videt filium et credit ī eū habeat vitā eternā. Præcedit enī de electione et perditione remouenda: cum dicit. Nō ejiciā foras: et nō perdā ex eo: qd de bonis in telligitur. Vali em ejicientur de societate bonorum ī tenebras erratores: Matth. xxij. b. et. xxv. c. Et ibi perdetur secundū il/ lud Matth. x. d. Timete eum qui potest animā et corpū per/ dere in gehennam. Sed quia ad resurrectionē gloriosam ve/ nit per fidem: ideo subdit: f Hec est autem volun/ tas patris mei qui misit me: quasi non solum vult pa/ ter vt saluemur per filium: sed etiam vult de nobis vt illam fal/ tem mereamur credendo in filium. Et hoc est: g At omis qui videt filium et credit in eum/ in presenti. b Habe at vitam eternam/ in futuro quantum ad animā cui datur cognitio et fruitio dei. h Et ego resuscitabo eum in nouissimo die/ gloriose: vt cum anima remuneret et corpū. Sed videtur q; male dicat: Qui videt filium et credit: Immo potius: qui credit et videt: quia dicit Esa. viij. b. Nisi credideritis nō intelligetis. Sol. Loquitur de visione corpo/ rali: qui videt filium/ miracula facientem: et credit/ per hoc ducit ad fidem. Tel. Qui videt filium et credit: id est qui q; videat in carne partē: tamē credit in eum. Tel/ qui videt et credit: id est qui videt credendo sive per/ fidem. Tel aliter continua. f Hec est autem voluntas. Dixerat q; voluntas patris erat/ vt id qd dederat filio nō pe/ riret quantum. A animam/ sed resuscitaret etiam quo ad cor/

pus: et quia hoc non expresserat neq; apparuerat quid sit pa/ tri dare filio: ideo explanādo pdicta dicit: Hec est voluntas patris vt omnis qui videt filium et credit ī eum. q. d. hoc ē patrē dare/ a patre datū esse credere filio. h Hec est beat vitam eternam: et si non pereat. i Et ego re/

suscitabo eum/ si/ cut prius. Sed que/ rit Chrys. Cur ite/ rat et ponit totiens resurrectionem? Et respōdet: Ut nō p/ sentibus rebō coar/ tent dei prouidenti/ am/ sed in futurū eā

extēdant. Itē vt hi qui presentibus bonis nō potiunt: pigrō res non sint nec desperent: sed futura bona expectent. Itē vt mali quib; non torquent: aliam sciant vitam in qua torque/ buntur. Ideo ergo repetit de resurrectione/ vt sciamus futu/ rum iudicium. Chrys. Si auari esse voluerimus/ et si rapere/ et si inconueniens quid agere/ confessim dlem illam in mentē mittamus et omni freno vehementius detinebit inconuenien/ tem impetu h̄c cogitatio. Dicamus ergo adiuicē et ad nos/ ipsos: resurrectio est/ et iudicium nos expectat terrible. Et si aliquē viderimus elatum et in presentib; bonis inflamatū: et si alium volente et si pigrirantem alium viderimus et dis/ solutum: semper id dicamus: quoniam iudicium est et resur/ rectio. Sufficies hoc verbū omni formato magis nostram curat animā: Etenī est resurrectio/ et resurrectio p̄est ostijs nō lōge neq; procul. Adhuc em̄ modicū quantulūq; qui ve/ nit veniet et nō tardabit: Abacuk. iiij. a. Et omnes nos manife/ stari oportet ante tribunal christi et bonos et malos. ij. Cor. v. b. et Roma. xliij. b. Ilos quidē vt aī omnes verecunden/ tur: illos autem vt ante omes clariores efficiant. Itē Chrys. Sed fortassis dicit quis: Et quando erit consumatio: quan/ do autem erit resurrectio: ecce quātum factum est tempus et nihil tale contrit. Sed enim credite: etenī qui ante diluvium erant talia dicebant et deridebant noe: et similiter tempo/ re loth: sicut dicitur. ij. Def. ij. b. et Matth. xliij. d. ita et re/ surrectio erit. j. Thessal. v. a. Cum dixerint Pax et securitas

* tunc repentinus tc.

Moraliter

* debent esse stelle et luminaria in celo: id est in claustrō ad illuminandū eos qui sūt ī terra ecclesię. Et notandum q; quidā cadunt de hoc celo: quidam expelluntur: quidam descendunt. Celū enī dicitur claustrum quasi casa hellos: vel a celando scādalum si accidat inter eos. Cadunt autem de hoc celo qui sponte exēunt. Apoc. vi. d. Stelle cēciderunt de celo sup ter/ ram sicut fucus emittit grossos suos cum a vento magno mo/ uetur: id est cum temptatione concutitur. Et nota q; vnu sig/ num finis mundi est: casus stellarum: sicut Matth. xliij. c. Et ita etiam dicit Hiero^o. Alij expelluntur propter facinora sua. Apoc. xij. b. Proiectus est ille draco magnus/ serpens antiquus qui vocat diabolus et satanas. Et nota quattuor causas propter quas aliquis ejicitur de claustrō/ et ejiciēdus est: que norantur per quattuor nomia diaboli/ que ponit ibi. Per h̄enī q; dicit draco/ q; sitit sanguinē elephātis/ noratur vnū casus siue vna causa ppter quā ejicit: hoc est homicidū. Aliū casus est furtū: qd norat ī eo q; dicit serpēs. Diabolū enī accepit aliū habitū. i. serpēs sicut fur: et furat^o est hōi virtu/ tes et gadilū. Itē ejicit ppter virtū sodomie: qd norat ī h̄o dicit diabolus: qui interpretat deorsum fluens. Item propter suscitatiōe discordię et schismatis: qd norat in hoc qd dicit satanas: qui interpretat aduersariū siue criminatō. Levit. xij. d. Nō eris criminatō: neq; susurro ī pl̄is. Alij descendunt ab hoc celo: q; exēunt p canonica electionē: et descendunt a mō/ te cōtemplationis ad valle actiōis et sollicitudinē pdicatiōis: sicut legit Exo. xij. d. Qui descedit de mōte. s. ad do/ cendū populu. Et isti debet descendere vt ducat ad locū ubi ē tēsus: sicut Mat. ij. b. stella duxit magos ad tēsū: et p suū des/ cēsū notificauit donū: qz ppter fuit frē oib^o alijs Alla patet vscib; ibi: Nisi māduaueritis carnē filij bois tc.

Evangeliū scđm Johannem

Eunc repentinus eis superueniet interitus vñ. Hoc autem fit
ut semper sumus solliciti / in ipsa securitate nō confidamus.
Quid dicas o incredule: nō expectas resurrectionē futurā eē:
nō expectas futurū iudicium esse? **D**ēmōes cōfident hoc et tu
Inuerecūd sis: **T**enisti aīlit ante spūs torquere nos: **D**at.
viiij. d. **Q**ui vñ torz

tionē dicebāt futurā

esse et iudicium scilicet et
noxas et supplicia.
Item si ē i alijs chris-
tus antecessit nos:
Ita et in hoc: Et enim
primogenitus pro/
pter h̄ dicit ex mor-
tuis: Col. i.c. Si em̄
resurrectio non esset
xibi iusticia dei salua

*Matt. 13. 8. Ita et in hoc: Et enim
Marci. 6. a. primogenitus pro-
Luc. 4. v. pter H dicit ex mor-
tuis: Et i c Si em*

tabo eum in nouissimo die.
¶ Mūrurabāt ergo iudei de
illo: quia dixisset / ego sum pa
nis viuus qui de celo descen
di. Et dicebant: Nonne hic ē
iesus filius ioseph: cuius nos no
uimus patrem et matrem? Quo-

retur: tot quidem inquis prosperantibus: tot vero bonis con-
tributis: et in tribulatione vitam dissoluentibus: Sequitur
a **M**urmurabant ergo iudei de illo: id est de christo:
id est contra christum. **b** **Q**uia dixisset: ego sum
panis vobis? qd de celo descendisti. **m**inc manifestum est qd pau-
lus de iudicis dicit pbs. iij. d. Quorum deus venter est et
gloria in confusione eorum. Quando enim audierunt qd non man-
ducarent panem carnalem: murmuravat: quando quidem panem
dedit eis et ventre impleuit: tunc eum prophetarum dicebant esse:
et regem facere volebant: modo aut scandalizans et fabri fili-
um vocant: et pretendunt incredulitatis velamen/excellum.
sermonem: quia s. dixerat: Ego sum panis qui de celo
descendi. **m**inc occasionem sumebant murmuris: hinc vi-
debantur anxiari: verum non ex hoc erat: sed quia non sunt po-
tui mens corporali. Si enim vere anxiarentur de h. verbo: opor-
tebat interrogare et querere qualiter panis vite est: et qualiter
de celo descendit: nunc autem non hoc faciunt. Et hoc non
scandalizaret eos: patet per hoc quia non cuperunt murmurare
quando audierunt verbum: sed quando viderunt qd non re-
pleret ventres eorum. Item postq dixerat. s. codem. d. Pa-
ter meus dat vobis panem verum de celo: panis enim verus est
qui de celo descendit: non murmurat sed dicit: Hoc semper da
nobis hunc panem: non dixerunt: roga ut pater det: vici enim
concupiscencia cibi eum dignum fide esse estimauerunt ad exhibi-
tionem. Que igitur causa scandali eorum et murmuris post
modum: nisi qd audierunt qd manducare non est: rursus decredi-
derunt. Et nota qd dicit: murmurabant: non aperte contradic-
erunt: sed murmurabant adiuvicem. Adhuc enim reuerebantur
propter recens signum panis. **c** **E**t dicebant. glo. in-
dignantes et eius opprobria querentes: in humilitate generis
eius offendunt: unde dicitur lapso offensionis: esa. viij. c.
d **M**onne hic est iesus filius ioseph. Despectu lo-
quuntur. **e** **L**uuis nos nouimus patrem ioseph: sicut
dicitur luc. iij. e. Ut putabatur filius ioseph. **f** **E**t ma-
trem maria. Simile habetur matth. xliij. g. et marc. vi.
a. et luc. iiiij. d. **E**t. i. Reg. x. c. Que nam res accedit filio eius?
Et. i. viij. c. ubi est pater tuus? **g** **Q**uonodo ergo dicit
hic: quia de celo descendidi: ex quo nos scimus generationem
eius terrestrem. Et nota qd a duobus collatis sumunt occa-
sionem murmuris: et altitudine sermonis christi: et vilitate
generis. Posset eis dicit: Valde igitur malum est si ideo male
est: quia eum cognoscitis. Sed certe hoc est qd ipse iesus dixit
luc. iij. d. Memo propheta acceptus est in patria sua. Ibi
glo. Propemodum naturale est clues clibus inuidere: non
enim presentia virtutis opera non virtutem: sed teneram recorda-
tur infantiam: quasi non et ipsi per eosdem eratis gradus ad
maturam etatem peruererint. **h** **R**espondit ergo ie-
sus: quem nihil latet: qui abscondita cordium intuetur: si-
cui dicitur. i. Reg. xv. b. et ideo scit murmur eorum occul-
tum. **i** **E**t dixit eis: nolite murmurare in inuidem: oc-
culte qd non sum panis qui de celo descendit qd vere sum: sed
sciatis qd nemo potest venire ad me nisi a patre traxtus: et to-
vos non creditis me esse panem: quia non estis traxti a patre:

Et hoc est: ~~k~~ **Nemo potest venire ad me:** id est cre-
dere in me: **14** **Aisi pater qui misit me traxerit eum:** id
est nisi gratia dei illum preuenierit/nisi pater revelauerit: que
revelatio est attractio. **Et queritur hic Chrysostomus:** cur eis dicenti-
bus quod sit filius ioseph: non respoderet: non sum filius iosephi.

modo ergo dicit hic: quia de celo descendit. Respondit ergo iesus et dixit eis: Nolite murmurare in unicem. Nemo potest venire ad me nisi pater qui misit me traxerit eum: et ego resuscitabo eum in nouissimo

dalam destrues alius faciat. His ergo rationibus omisit respondere his que dicebant de eius generatione et pertinet se ad confirmandum ea que dixerat de dono partis quo venitur ad filium et quod venientes resicte quia ipse est panis. Unde dicitur: **Nemo** potest venire ad me nisi pater qui misit me traxerit eum. **Hoc** est quod dixerat. scilicet: Omne quod dat inibiliter pater ad me veniet et ceterum. Et est sensus: Molles murmurare per me de hoc quod dixi: sed potius contra eos; quo cum incredulitas obstinata meretur non trahi a patre. Chrysostomus. **Hinc** insisterunt manichei discentes: Quoniam nihil in nobis positum est; id est in nostra potestate. Sol. **Nō** facias vim in verbo trahendi: non enim notat violentiam: quia dicit Augustinus: Letera potest bono nolens credere autem non potest nisi volens. Tunc Chrysostomus. **Mors** quod in nobis est destruit: sed ostendit nos auxilio indigentes: non enim tractum dicit iniuriam sed multa potius cum pugnatio. I.e. auxilio: ut sit sensus: in **Hinc** traxerit: id est adiuvaret. Et ne putes sensibili tractum dicere. scilicet: **Nō** quod patrem videt quisque nisi is qui a deo est et ceterum. Et nota quod dicit trahit propter duplex potius quod est in nobis. scilicet potius culpa: de quo Hebrews xiiij. a. **Deponentes** omnino pondus circumstans nos peccatum. Item pondus penitus: de quo Sapientia. c. Corpus quod corrumpitur et ceterum. Et quia hoc trahere est magne potest: ideo patri attribuit tractus: qui tractus est violentia sed misericordia. Unde Augustinus. Si potest licuisse dicere: Trahit sua quod voluntas: non necessitas sed voluntas: non obligatio sed delectatio: quanto magis nos dicere debemus: trahi hominem ad christum qui delectat virtute: delectatur beatitate: delectatur iustitia: delectatur vita eterna: quod totus est christus. Haec amans et sentit quod dico. **Prota** quod dominus trahit ad ortum producendo. Propterea **Lucas** qui extraxisti me de ventre matris mee. Item trahit inspirando. **Esaiah** viij. c. Sibilabit dominus musce et ceterum. **Blo**. id est inspirabit. Item trahit flagellis quasi cogendo. Propterea. Cum occideret eos querebant eum. **Esaiah** lxx. d. Cum venerit quasi fulvis violentus quem spiritus dominus cogit. Item promittendo. **Esaiah** i. e. Si audieritis me bona terra comedetis. Item de his duobus insimul dicit **Osee** xij. b. In funiculis adam traham eos in vincula charitatis. Item trahit ostendendo bona sua et pregestatione eternae dulcedinis alluciendo: sicut trahit musca per dulcedine mellis. **Antiphona** i. a. Trahe me post te: in odore vincuento per tuorum curremus. Item trahit gratiam presentando. **Hilare** xxxij. a. In charitate perpetua dilexi te: ideo attraxi te miserans: id est dominus misericordia et gratiam. Item trahit nobis inheredo. **Ibidem** e. Si exaltari fuero a terra oia trahit ad metapsum. Sed miseri sunt sic equi restituti vel retrograditi: quod quanto plus trahuntur: tanto plus retrocedunt. Propterea. Pro eo ut me obligeat detrahebant mihi. **Priere** viij. e. Facili sunt retrosum et non ante. **Zacharia** viij. c. Auerterunt scapulam recedentes. Et subdit quod bonum sit regnentibus ad se. **In** **Ego** equalis patrum: o **Resuscitabo** eum in nouissimo die. **Blo**. facias eum videre quod credidisti: inducere quod esurit: habere quod amat et desiderauit: quod non potest esse in presenti rati trahit tamen. Et nota quod dixerat patrem trahere ad se: et neminem venire ad se nisi per patrem: ne propter hoc crederet filius non idem factus.

Gere tanqz minor: ideo de se subdit: **E**t ego resuscitabo eum **r**c. Chrys. Non parua filij dignitas si pater dicit et ipse resuscitat. Hoc autem dicit: non dividet opera sua ab operibz patris: sed paritate ostensis virtutis. Inculcat autem sermonem de resurrectio*n*e, perter quosda quod de ipsa dubitabant: ut saduci*e*. Et iterum ne

crederet aliqui quod non mererentur qui de illo pane comedenter: quia dixerat de tali: non esuriet in eternum: et quater repetitur propriptes quatuor doles corporis: In no*n* uissimo die cui non nescius succedit nos. Unde odem. Abacuk. l*ij*. c. Sol et luna stererunt in ha*b*itaculo suo. a

Est scriptum in prophet*l*. Quod dixerat de tractu patris: probat et sermonem suum fidei signum reddit per prophetas: et ostendit etiam qualiter trahit docendo. s. ne sensibilem tractum intelligas. Unde dicit: **E**st scriptum in prophet*is*: de predicto trac*tu* patris: sic in b. **E**t erunt omnes docibiles dei: id est docebuntur a deo: quod est trahi. Et sumitur hoc de Ioh*e*. xxii. f. Non docebit ultra vir fratrem suum: quia omnes cognoscet me **r**c. Et Ilsa. l*iiij*. d. Ponam viueros filios tuos doctos a deo. Et de Jobel. i*ij*. f. vt dicit Glo. vbi dicit: Dedit vobis doctorem iusticie. Chrys. Si omnes erunt docibiles dei: quae litera quidam non credunt: Sol. Omnes: id est plures. Vel omnes ait eos qui volunt. Magister enim presidet omnibus discipulis paratus effundere omnibus doctrinam. Simile. s. j. a. Illuminat omnem hominem **r**c. Vel. Omnes: id est aliquos de omnibus: siue de omni generatione hominum. Vel. Omnes sunt docibiles: id est doctrina dei capaces naturaliter. Sed non ante erant homines docibiles dei: Respondeo fin. Chrys. Tunc per homines discebant que dei erant: nunc autem per uulnus et spiritu docet pater. Ut Iheb. i. a. Multifarie multisque modis olim deus loquens paribus in prophet*is*: nouissime diebus istis locutz est nobis in filio. Vel. Omnes docibiles dei: quia et si homines foris loquuntur: in solus deus intus sensum aperit. Omnis qui audiuit a patre et didicit. i. quod audie*d*o didicit: id est divina illustratione credit in patrem: vel cui pater dedit gratiam: quod est trahi a patre. Venit ad me: filium per fidem et amorem: sicut dixit. S. eod*e*. d. Quod dat mihi pater ad me veniet. Sed ne quis se excusat dicet: Nunquam vidi patrem: quomodo ergo disco ab eo? Ideo subdit: Non quia patre vidit quisque: quasi non dico hoc quod pater visibilis sit alicui vel audibilis: sed quia docet per filium qui eum nouit per se. Et subdit: Huius qui est a deo. Chrys. Non fin cause rationem dicit hic ex deo: sed fin modum substantiae: quia si hoc non diceret: omnes ex deo sumus. Hic vidit patrem: id est perfecte nouit sicut est. Matth. x. d. Nemo nouit filium nisi pater **r**c. Et nos docet patre: et ideo credit: quia. Amen amen dico vobis: qui credit in me: filium qui noui patrem et sum ab eo: Habet vitam eternam per causam: id est per gratiam pro qua datur vita eterna: Roma. vi. d. Gratia dei vita eterna. Vel. Habet iam in spe: Roma. vii. a. Vel. promissionis certitudine: Matth. v. a. Vel. Habet vitam eternam: id est me qui sum vita eterna. Gen. xv. a. Ego merces tua magna nimis. Glo. Potuit dicere: habet me: sed reuelat quid ipse sit: id est vita eterna. Et bene dico quod habet vitam eternam: quod Ego sum panis vite: qui pasco: donec pastos iungam vite eternam. Panis vite: intransitum: id est panis vita. J. xiiij. a. Ego sum via: veritas et vita: Vel transi*tu*e vel effectiva: id est panis vita mundo conserfes: in presenti vitam gratia: in futuro vitam gloriam. Vel sic. Ego sum panis vite: id est

carnem meam in passione mortificatam: in resurrectio*n*e usi*fic*as: quod caro digne sumpta est cibus vite. Ut. i. cod*e*. f. Qui manducat carnem meam et bibit meum sanguinem habet vitam eternam. Chrys. Panem vite se dicit: quia nostram continet presentem et futuram. m. Patres vestri mandu-

cauerunt manna in deserto et mortui sunt. Confirmat responsionem quam fecerat supra eis querentibus signum de celo quod fecerat moy. De. c*o*se. d*is*. 2. ses de manna: et d*v* c. forte. et. c. recit quod plus dat: quia uera iste panis dat vitam: ille non dabat. Ut. De c*o*se. d*is*. 2. ne ergo vtriusque cib*is* differentia facit. It*e* in deserto dicit. quod. non extensem in

multum tempus neque simul cum eis venit in terram promissionis: Hiere. i*ij*. b. Item ille non descendit de celo sed de aere: hic autem de celo. Unde sequitur. n. Hic: id est in hoc loco: est panis **r**c. Vel. Hic panis quem do: est de celo descendens: quem manna prefiguravit. Chrys. Quia petebat panem de celo/ continue dicit: de celo descendit. o. At si quis ex ipso manducauerit: credendo et amando: vel digne carnem eius et sanguinem sumendo. p. Mo moriatur: sicut mortui sunt qui manna comedenterunt. Non moriatur dico: quia. Ego sum panis viuus: id est viuiscans comedentem quantum in me est. r. Qui de celo descendit: vt esset panis hominum qui prius eram angelus. Aug. Quomodo sit panis determinat: non solum fin verbis quo viuunt omnia: sed etiam fin carnem assumptam pro insidi vita. Chrys. dicit. Sufficit dicere: Ego sum panis viuus: id est ego dabo vobis panem viuum: quare addit: Qui de celo descendit: Respondet: quia iudei factentes mentionem de manna querebant cibum de celo: propterea continue dicebat: De celo descendit. s. Si quis manducauerit ex hoc pane: s. si quis eucharistia digne sumperit: vel quis christi fide et amore sibi iungerit: et verba eius et exempla in nutrimentu*s* sul couterit. t. Vluit in eternum: si in hoc perseverauerit. Et quia adhuc vacillabant de fin quomodo diceret se panem: et ad panes materiales vacillabant: ideo aperte dicit: v. Et panis quem ego dabo: caro mea est pro mundi vita. Ber. Bon*u* minister qui carnem in cib*is* et sanguinem ministrat in potu. Chrys. Vide qualiter eos paulatim ad seipsum dicit: Hic enim seipsum ait dare non patrem: superiorius autem dixerat quod pater dat. x. Litigabant ergo iudei **r**c. Semper crescit infidelitas in eis: prius dicuntur murmurasse: hic dicuntur litigare. Sed sicut dicit Chrys. Extranea quedam erat doctrina potest quis dicere et alterata: et ideo non fuit in irum si litigabant. Cui respondeo: quod hoc iohannes enigmatice insinuauerat agnum cum vocans. s. j. d. Sed neque ita nouerunt: dicas. Et ego respondeo: quod nec discipuli nouerunt quid diceretur: et tamen suasi sunt et sequebantur: et cogitebant verba vite eternae cum habere. Hoc enim boni discipuli est: non circumscrutari ea quod magistri sunt: sed audire et suaderi: et congru*t* tempus expectare solutionis: ita et iudicis facere oportebat. Et quod discipuli ne sciret quid diceret de comestio*n*e carnis sue: patet: quia nescierunt de resurrectio*n*e. s. i. d. Solute templu*m* hoc **r**c. et in scriptur*e* loquuntur et prophet*is* de resurrectione: sed quoniam hominibus carnem quis manducauerit nusque quis dixit eorum. Item querit hic Chrys. Quare dominus hec verba dixerit iudeis qui ex his scandalizantur: ex hoc enim abierunt retro: cur ergo non solus hoc tradidit discipulis: sicut Marci. iii. d. dicitur. Seorsum autem loquebatur eis. Sol. Multa utilitas fu*s* horum verborum et necessitas: quia enim instabant petentes cibum corporalem et magnificantes manna: idcirco ostendit

Evangeliū scđm Johannem

Gdit q̄ manna typus erat et umbra: veritas autem hic presens: ideo meminit cibī spiritualis: Tempus em̄ erat de mysteriis loqui: quia commendabāt umbram. Item quia querebāt cibum de celo: ideo se ostēdit cibum esse de celo. Prēterea obscuritas eorum quæ dicuntur: semper erit auditorem et attentionem operat. Non ergo oportebat sc̄an dallēari: sed interro-

gare cōgrauum erat et inquirere. Si enī prophetam eum putabāt oportebat credere nō recedere; q̄ re illoꝝ amentiꝝ sc̄an

adiuicem̄ dicentes: Quo modo potest hic nobis carnem suam dare ad manducandū?

Dixit ērgo eis iesus: Amēn amen dico vobis: nisi mandu-

calum erat: non quia essent indissolubilia ea quæ dicebantur a christo si solutionem quiescissent in fide. Causa autem litigatio- nis eorum erat infidelitas: Unde dicitur: Lingabāt iu- dei adiuicem̄ dicentes: quomodo vel qualit̄ potest hic respectuue nobis carnem suam dare ad mā- ducandū? In quo patet eorū infidelitas: quia credebat q̄ lo- queretur de carne sua comedenda dentibus et dilaniāda. Nec dicit hoc querēdo ut discat s̄ desperatiue. Ebr̄.x. Cū que- stione bīmōl: id est qualit̄ intrauerit: simul intrat et infidelitas. Ita. S. ix. a. de nūcodemo: Quomodo potest homo nasci t̄c. Sed si hoc qualiter dico: quare in panibꝝ h̄ non dixisti: qua- liter. s̄ quinque panes in tot extēdit: Quoniam saturationis so- lum erat serui: nō miraculose vissionis. Sed dicas q̄ experien- tia eos tunc erudit̄. Et ego respondeo: q̄ ex illa experientia oportebat illos credere eis q̄ nunc dicebat de carne sua: ideo enim prius mirificauit: vt per illud edoc̄ti non ultra decrede- rent his quæ dicerentur.

Dixit ergo eis iesus. Quia dubitabant vel potius decredebat: quæ dixerat magis affir- mat: q̄d si non eis t̄i nobis profuturum erat. Item quia dice- bant impossibile: ideo asserit necessariū cē: dices: b. Amē

Tria sūt Isacre- mento eucharis- tiae

amen dico vobis: nisi manducaueritis: quasi et si ig- noratis quis sit modus dādi vel manducandi: iiii. c. **M**isi manducauerit q̄ fidē: s̄m illud Augs. Credē et māducāsti. Vel **M**isi manducaueritis carnem filij hominis et bi- heritis eius sanguinē: nō habebitis vitam in vo- bis: Citam gratiæ vel gloriæ. Nota tria esse in sacramento eucharistie: Specie panis/ corpus christi versū/ corpus chri- sti mysticum. Primum est signum t̄m: secundum signum et res: tertium res t̄m. Primum sumitur t̄m sacramentaliter: secundū sacramentaliter et spiritualiter: tertium t̄m spiritualiter. Pri- mum et secundum potest sumere cōmuniter bonus et malus: sed malus ad mortem: bonus ad vitam. Tertium non potest su- mere nisi bonus: Nam corpus christi mysticum manducare nihil aliud est q̄d fidē/ spe et charitate unitati ecclesiastice in- corporari. Sequitur: c. **Q**ui manducat meam car- nem et bibit meū sanguinem: habet iam in spe vi- tam eternam. Hic aperit de qua vita dixerat / ne de tem- porali intellegenter. Superius autem dixerat de futuro: Vi- uet in eternum. Hic dicit quod plus est de presenti. Habet vitam eternam: quia iam habemus arram: Scđm illud Roma. viii. c. Spe salvi facit sumus. Vel. Habet vi- tam eternam: nūc s̄m animam/ cuius est vita de. Sed nec caro fraudabitur suo tempore remuneratione. Unde sequitur:

Moraliter c. **M**isi manducaueritis carnem filij hominis et bi- heritis eius sanguinem: non habebitis vitam in vo- bis. Qd̄ exponitur tripliciter. **M**isi manducaueritis/ spi- ritualiter. s. per fidem. Tel ut sumatur antecedēs pro conse- quēt: **M**isi manducaueritis: id est nūlī vñit fieris per charitatem filio dei qui est filius hominis: qd̄ sit digne man- ducaō carnem eius sub specie panis. d. **N**ō habebitis vitam in vobis: quia membra separata a corpore nō pos- sunt vivere. Tertio exponitur de illis qui se non preparāt ad hoc ut digni sint accipere corp̄ christi tempore suo: ut sit se- sus: c. **M**isi manducaueritis: id est ad manducandum

digne preparaueritis t̄c. Unde Numeri. ix. b. Si dō mā- dus est et in itinere non fuerit: et t̄i non fecerit phasē exte- minabis anima illa de populis suis. Per hoc duo genera t̄m excluduntur a cōmunicatione: et omnes alii peccant mortaliter si non cōmunicant tempore suo. Per imundos

intelligitur infi- deles: qui nō sunt de ecclesia. Per illos q̄ in itinere ca- thecumint: qui sūt in via ad suscipien- dum sacramētum baptisimi et fidem.

Neutri peccant si nō cōmunicent: qz p̄ceptum nō extendit ad eos. Ex h̄ etiam sumitur argumentum q̄ propter aliquam immūdi- ciā et etiam quando homo est in via ad litteram / potest differre cōmunionem: ita t̄i vt postea non omittat eam.

Item Exo. xii. a. Tollat vñus quisq; agnum per domos et familias suas: et nullū excludit bebeq;: id est christia- num. Et propter qnq; causas peccant qui non cōmunicāt: nō ob- tempore determinato ab ecclesia. Prima est: quia quantū nūcātū fāmū in sp̄sis est scindunt unitatem corporis christi mystici: id ē tempore

ecclesiæ. i. Cor. x. d. Quontam vñus panis et vñus cor- pus multi sumus: qui de uno pane et de uno calice parti- parimus. Secunda propter contemptum: quia vocati sunt ad cēnam domini et nolunt venire: unde est ibi cōtemp̄.

Unde Matth. xxii. a. Perdidit rex homicidas illos. s. qui venire contempserūt vocati. Homicidis ergo comparan- tur: qui se non preparant ad cōmunicandū tempore suo. Tertia causa est: quia in hoc q̄ nolunt corpus christi rec- pere facit iniuriam ipsi: qui semel in anno nolunt redde- re procurationem domino quam debet ei in hospitio suo.

Unde conqueritur Matth. xxv. d. Hospes fui et non colle- gisti me. Tere enim hospes est sub speciebus istis qua- si sub teste pegrina. Matth. vii. c. Vulpes foueas habet et volucres celi nidos: filius autem homis non habet ubi reclinet caput suum. Quarta causa est: quia sunt violato- res testamētū dhi: qui nobis corpus fūsi tradidit sumendū in cōmemorationem sue passionis. i. Cor. xi. f. Hic est ca- lis noui testamenti i meo sanguine t̄c. Quinta causa ē: q̄ tales a fonte plenitudinis grattarum se dñsunt: et ideo nō est mirum si arescant. Job. viii. b. Numqd virere po- test sc̄ip̄ absq; humore/ aut crelcere carectū absq; aqua-

e. **Q**ui manducat meam carnem et bibit meum sanguinem: habet vitā eternam. i. cod. **Q**ui mandu- cat me vivet propter me: qui s. l. sum vita vivens et vñsi- cas. i. xii. b. Ego sū viā/ veritas et vita. Osee. xi. b. De- moriale tuum: id est corporis et sanguinis sacramētū: qd̄ in cōmemorationem passiōis est institutū: vt dicit Luc. xxii. b. et. i. Cor. x. f. est sicut vñnum de avi. quod est me- dicina et potus: quia sanat et satiat: et ita vitam conseruat et dat et restaurat. Unde. i. Reg. xxx. c. Cum comedisset reuersus est in eo spiritus eius et resocillatus: qui s. panem et aquam et massam caricarum et vuampassiam comedit.

Panis significat corp̄ christi: quia corroborat et dat vir- tutem resistēndi peccato. P. S. Panis cor hominis confi- mat. Gen. xvii. a. Donam bucellam panis corā vobis et conforteret cor vestrum. Sed Thren. i. b. dicitur: Facil sunt velut arletes non intuentates pascha: abierunt absq; fortitudine ante faciem subsequentis. Item dicit aqua: q̄ sitim cupiditatis et peccati extinguit. Hic est aqua quæ flu- xit de petra christi. i. Cor. x. a. Esbēbant autem de spir- tuali consequente eos petra. Itē significat corpus christi per massam caricarum: quia mentem delectatione resper- git. Deut. xxii. b. Ut sugeret mel de petra t̄c. Item sig- nificatur per ligaturam vñepasse: quia cōpunctione men- tem febrat. Una enim passa/caro christi ē passa. Cant. i. d. Bonitus cypat dilectus meus mibi. Cyprus interpretatur

* magis vel tristitia

Et ego resuscitabo eum in nouissimo die. Chrys. Quia dixerat. s. cod. Non morietur in eternum: et hic similiter: habet vitam eternam: ne obijcant sicut. i. viij. g. Abraam mortuus est et prophetas: solvens hoc ponit resurrectionem. Et ne putetur enigma esse vel parabolam quod dictum est: additum hoc: b. **C**aro enim mea vere quasi non parabolice: c. **E**st a vita eterna: et ego resuscita cibus anima. Tel. Tuler ad differentiā typici cibi. f. manna: quod in figura huius præcessit. Et sanguis meus vere est potus. e. Qui manducat meam carnem et bibit meum sanguinem: in me manet et ego in illo. Sicut

a. **V**ita eterna: et ego resuscito eum in nouissimo die. C. **T**ero enim mea vere est cibus: et sanguis meus vere est potus. e. Qui manducat meam carnem et bibit meum sanguinem: in me manet et ego in illo. Sicut

sanguis sumitur sub speciebus panis et vini in sacramento: contra hereticos qui dixerunt quod id sumitur non est verum corpus Christi sed representativum. Et exponit illud verbū: Hoc est corpus meum: id est hoc significat corpus meum: sicut illud. i. Cor. x. b. Petra autem erat christus. Cetera istos dicuntur: quod caro vera et sanguis verus sumitur: id est vere est cibus: quia famem pellit et veram satiatem facit: cibus autem corporalis non natura satiat: sed potius refocillat: ideo non vere est cibus. Sequitur: e. **Q**ui manducat meam carnem et bibit meum sanguinem in me manet et ego in illo. Chrys. Hoc videtur incompactum: habet tamen multa harmoniam: id est convenientia ad predicta. Quia enim septius dixerat: Habet vitam eternam et probat hoc sic. In me manet: viuo autem ego: ergo et ille viuet. Quia autem viuat filius ostendit: quia et viuit pater in quo manet. Unde subdit: g. **S**ic misit me viuens pater et ego viuo propter precium: i. si viuit pater meus quod misit me: ita ego viuo. Chrys. Hoc sicut comparatus est et assimilatus. q. d. viuo ego sic pater. Quia autem adiecit: propter precium: hoc dicit ut non ingenitus estimes filium: sed a patre habere vitam. Unde. s. v. e. Sicut pater habet vitam in semetipso: sic dedit et filio et. b. exponit de vita qua viuit Christus homo: sic: **S**icut misit me viuens pater: id est me hominem fecit. b. **E**t ego viuo propter patrem: id est sicut me hominem fecit: ita vitam in me conservat gloriosam: et ad ipsum refero vitam meam. i. **E**t qui manducat me et ipse viuet propter me: quasi sicut ego homo viuo propter patrem viuu cui viutor: sic qui manducat me et mihi viuit ex me viuit: sicut membrum iunctum corpori viuit et separatum non viuit. k. **H**ic est panis et. b. **C**aro filius dominus ad cuius esum carnis invitatio. l. **E**st: ille: panis qui de celo descendit: id est filius dei: et ideo habet efficaciam viuificandi quod non manna. Unde sequitur: m. **N**on sicut manducauerunt et. b. **D**ico qui manducat me: sed non sicut manducauerunt patres vestri manna: vete et dente. q. d. non sic comedunt: sed fide et sacramenti receptione. Tel. **N**on si coquatur ad efficaciam. Unus sequitur: **E**t mortui sunt: sed potius:

b. **Q**ui manducat hunc ineror vel tristitia: si compunctione illa que conservatur in receptione corporis domini: plus habet dulcedinis quam amaritudinis vel actionis: sicut viapassus: et sic reuersus est spiritus egypcius: id est peccatoris. Sed quid est quod totiens dicitur quod iste cibus viuiscat: quomodo ergo sacerdotes qui quotidiane comedunt hunc panem: morientur spiritualiter et viuent. Et dicendum quod propter quattuor causas. Prima est: quia non mastificant ipsum cibum per considerationem preciositatis et sanctitatis eius naturae quemadmodum debet sumere ipsum et vas eius esse: cum in dicatur Proverb. xxiiij. a. Quando federis ut comedas cum principe: diligenter attende que sunt apposita ante faciem tuam cum principe: id est cum deo patre: ut comedas etiam ipsum principem. Proverb. xxij. c. **T**hesaurus desiderabilis quiescit in ore sapientis: id est in corde per diligentem considerationem: stultus autem transglutit illud. Alij non nutritur:

unum: quia non sapit eis dulcedo butus panis: et hoc aut quia habent affectum ad carnalia: et sic habent palatum infecrum: aut quia tam impleti et satiati alio cibis: cum debarent facere sicut illi qui pre gustant vinum ieiuni: vel postquam comedenterunt de his etiam que faciunt ad habendum sa-

porem et appetitum vini: et ideo illis qui

infici sunt vel satia De conse. dis. 2. c. in christo trit: et ipsi non sentiunt Eadē dis. c. inuit una dulcedinem / nō ducat et. c. qui mā

nurtiuntur isto cibo. De p̄mis dicit Mu- tneri. xi. b. In mem- tem nob̄ veniūt cu- cumeres et pepones porr̄ig: cepe et allia.

Hoc dicebant fastidientes manna. De secundis habet Proverb. xxvij. a. Anima satiata calcat fauum: et anima esurientis etiam amarum pro dulci sumet. Alij non nutritiuntur quia non habent vim retentivam: sed totum rejeclunt et euomunt. Et hoc contingit ex duobus. Ex debilitate stomachi: vel ex nimia impletione. Isa. xxvij. e. **L**oangustatum est stratum: id est costa ut alter decidat et pallium: breue utruncq; operire non posset. Job. xx. b. **D**ivitias: id est copus Christi: quas deuora uit euomeret et. quia non vult dominus manere in sentina dia- boli. Alij non nutritiuntur: quia non habent virtutem assimilati- di: sed degenerat cibus in putredinem et humorem corrumpit. Hoc assimilatio debet esse in virtutib; exemplarib; et exemplari Christi et anima. Diversè enim virtutes diversa sunt membra spiritualia hominis. Job. xx. b. **P**anis elus in vte- ro eius vertetur in fel aspidum. i. Cor. xi. g. **J**udicium sibi manducat et bibit. a. **E**t ego resuscitabo eum in nouissimo die: quasi non solum anima habebit vitam: sed et corpus resurget in gloriam.

b. **C**aro enim mea vere est cibus et. b. **I**st est habet efficaciam cibis: quia satiat spiritualiter sicut cibus corporaliter. De hoc pane dicitur Daniel. x. a. **E**go lugebam tritum hedomadarum dies: et panem desiderabam: non comedti: et caro et vitium non introierunt in os meum. Tres hebdomadæ ab adam usq; ad legem: et a lego usq; ad Christum et a Christo usq; ad eius passionem quando institutum sacramentum hoc. Lc. xxvij. b. **A**etustissima veterum comedetis et nouis superuenientibus vetera proprie- tatis. **A**etustissima veterum sunt corpus et sanguis Christi sub specie panis et vini: que in oblatione melchisedech figurata sunt: Gen. xliij. d. **A**etera autem sunt legalia. Gen. iij. d. In sude- re vultus tui vesceris pane tuo. e. **Q**ui manducat meam carnem et bibit meum sanguinem in me manet tantum membrum in corpore. f. **E**t ego in illo: sicut domi- nus in hospitio: sacerdos in templo: sicut sponsus in thalamo sponsæ. Et nota quod utile est tales hospitium recipere honeste et domum suam: quia solvit omnes expensas totius familie: et dat singulis munera. Sap. viij. b. **A**generunt mihi omnia bona pariter cum illa. Proverb. iiij. b. **D**abit capitulum aug- menta gratiarum et corona inclita protegeret te. Per sumptio- nem enim eucharistie confirmatur et radicatur et multiplicatur in nobis gratia. Unde. i. Reg. vij. b. **M**isiatut est David regis et benedixisset dominus obediens edom: eo quod recipisset arcum dominum: id est corpus Christi: in hospitio: id est in corde suo. Eccl. iiiij. b. **Q**ui tenuerint illam vitam habreditur: et quo introibit bene dicet deo. i. dicitur et multiplicabitur. Heb. xiij. a. **H**ospitalita- tis nolite oblitisci: per hanc enim placuerunt angelis hospitio receptis. Ergo qui deus suscipiet: multo magis placebit ei. i. x. f. **D**omini lacarum suscitauit: qui erat hospes eius et de longinquo venit ut eum resuscitaret. Idem ergo speret qui se mori- tutus fuisse quod timet: et non propter hunc dimittat sumere dummodo non sit in voluntate vel scientia mortalis. Itē. iii. Reg. xvij. d. **H**elias filius hospitii suscitauit. Et similiter helisodus. iiiij. Reg. iiiij. f. **C**etera sat exposta sunt in prima expositione et.

Evangeliū scđm Jobanneū

Ga Qui manducat hunc panem viuet in eternum: in me qui sum vita. J. xiiij. a. Chrys. Eadem sepe circumvoluit verba ut infigat mentibus auditorum. Ultima enim quædam erat doctrina de his: id ē eucharistia et de resurrectione et de vita eterna facere credere. Phil. xij. a. Eadem vobis scribere mihi quidē non pigrum: vobis autē necessarium. Item totiēs promittit vi-

ta: quia hoc desiderabile hominib⁹: et nihil ita delectabile. 24. q. i. c.

Depe. dis. 4. promittit non longi c. si ex bono tudenem: sed vitam

G finem non habētem. De cōse. dis. 2. c. prima

Item sic promittit ostendit se reu-

care sententiam mo-

tis datam in adam:

Gen. ii. c. Et nota q̄ ne intelligerent de vita presenti semper duranda: ideo ponit simul resurrectionē. Sequit: b H̄ec predicta. **Dixit in synagoga.** Chrys. In synagoga sepe et in templo docet: propter duo: Multitudine venari volens. Item ostendere q̄ non est patri contrarius. **Dōcens in capharnaū.** vbi plurimas fecit virtutes: et ideo oportebat eum ibi maxime audiri et credere ei. **M**ulti ergo audientes ex discipulis eius: carnaliter sapientes quasi particulariū carnē q̄ indutus erat se eis distributus p̄mitteret. **Dixerūt int̄ se.** **Dur** ē hic sermo.

Audiendum hereticis
Credendum infirmis
Faciendum peruersis
Intelligendum cunctis

Chrys. Quid ē dur⁹: asper laboriosus: antietate habet? M̄d q̄ nihil tale dixerat: neq̄ em̄ de republica loquebas: sed de dogmatib⁹ et fide. Quid igit̄ est durus sermo? Qm̄ vitam promittebat et resurrectionem: quotiam dicebat de celo se descendisse: et quotiam saluari impossibile eum qui non manducat eius carnem: H̄ec igit̄ dicit m̄hi sūt durā: et quis v̄tq̄ hoc dicet? Quid igit̄ est durus? Respondeo. Durus: id est difficile credibilis: superexcedens eorum imbecillitatem et saptens tumorem et elationem. Estimabant enim eum supra seipsum loqui. **E**t ideo dixerunt: quis potest eum audiēre: id est sustinere loquenter tam alta de se et magna super se. Dicit enim se dare vitam et de celo descendisse. Chrys. Pro seip̄s dicebant excusas quia debebant resilire. **S**ciens autem iesus quē nil later: Heb. xiiij. d. et. i. Reg. xvi. b. **A**pud semetipsum: id est nullo dicēte. **O**r murmurarent de hoc discipuli eius. **A**hurmurarent dicit: quia sic illa dixerant: vt ab alijs non audirentur. **Dixit eis:** quod fuit signū sue deitatis: occulta. s. eoꝝ ī mediū ferre. **H**oc vos scandalizat qd̄ dixi de carne mea et sanguine. Item de vite datione et de descensu de celo. Et ad hoc respōdet sic: o **S**i ergo videritis filium hominis ascendentem vbi erat prius: qd̄ dicetis supple: Quasi vos scandalicani ni de hoc q̄ dico magna de me: et q̄ descendit de celo: qd̄ ergo dicetis q̄ v̄debitis me in celū ascendere qd̄ mal⁹ videtur? Et nota q̄ de duobus scandalizabāt. Unū erat altitudo verborum: et ad hoc responder primo. Aliud erat absurditas de carne sua comedenda: et ad hoc responder secundo dicens: Spiritus est rc̄. Sed querit Chrys. quare sic responder de ascensu suo in celum iudeis scandalizatis. Videlur enim dubitationem et scandalum magis augere q̄ sedare. Et ad hoc responder: q̄ immo dicendo ynu solum magnum de se/ mag-

scandalicasset: nam qui ynu quid magnum de seipso loquitur: suspicabilis fit quasi fingens: qui autem tot dicit magna per ordinem/ omnem tollit suspicionem: Ideo nō simpliciter dicit: quia de celo descendit: sed addidit: quia est p̄ans vita et q̄ caro eius vita est mundi: et sicut misit me viuens pater et ego viuo propter patrem: et nunc ultimo dicit de ascensu in ce-

lum. Et dicit: Si er-

go videritis rc̄. q. d. non fingo que

dico: quia vos vide-

re poteritis et vide-

bunt quidam vestru-

matus de me. s. ascē-

sum ī celum. Sic re-

spondit domin⁹ na-

thaenali. s. i. g. Qm̄

dixi tibi: quia vidi

te sub sicu credis:

maiora his videbis

rc̄. Et nicodemo. s. 23. q. 4. c. a.

ij. b. Nullus ascen- bucodonat

dit in celum nisi fili-

us hominis rc̄. Aug⁹ legit sic. n **H**oc vos scandalizat qd̄ dixi de carne mea. **S**i ergo videritis filium ho-

minis ascendentem vbi erat prius: Et est oratio sus-

pensiua et defectiva: quasi tunc intelligentis quia non do cor-

pus meum per partes dissipandum: vt putaris: quia me in-

grum ascēdere in celum poteritis viderē: et sic videbitis vos

carnali intellectu deceptos. Sequitur: p **S**piritus est q̄

vivificat: id est spiritualis intellect⁹ confert vitam. q. d. sp̄l

ritualiter oportet de me audire. Qui enim carnaliter auditu-

bil proficit. Unde sequitur: r **L**aro nō prodest qd̄c. i.

carnalis sensus. Sed obiicit Chrys. Quia. s. codē dicit: Qui

manducat carnem meam habet vitam eternam. Item. Nisi

manducaueritis carnem filij hominis rc̄. qualiter igit̄ non

prodest sine qua vivere nō est. Sol. Non de carne sua dixit:

sed de carnali audientia. q. d. qui h̄ec carnaliter accepit in

nullo ei prosunt sed obsunt. Aliiter solet exponi. p **S**pi-

ritus est qui vivificat: id est spiritualis sumptio et mysti-

ca. r **L**aro non prodest quicq̄: id est sacramentalis su-

ptio tm̄: immo obest sine spirituali. Veli **L**aro nō prodest quicq̄: sic sumpta vt vos putatis. Veli p **Spiri**: id est deitas. q **E**st qui vivificat/animam. r **L**aro/ chri-
sti q̄uis mūda et sancta: s **R**on. p̄dest quicq̄: sine de-
itate. Prima expositio magi r̄det textui sequenti. r **E**ler-
ba que ego locutus sūt vobis de carne mea: v **S**pi-
ritus et vita sūt. i. spiritualia et vitalia sunt: siue spiritualiter
intellecta vivificant: sed carnaliter intellecta mortificant: sicut
patet in vobis. Unde subdit: x **S**ed sunt quidam ex
vobis. Chrys. Dicēdo quidā: quosdam apostolos exce-
pit. y **Q**ui non credunt: et ita spiritualiter non intellige-
nt: quia dicitur Isa. viij. b. Nisi credideritis non intellige-
nt. Et ne credatur iesus tunc primo quando murmurabāt sci-
uisse eorum infidelitatem: subdit euangelista: **S**ciebat enim ab initio iesus: id est ab ēterno / v̄l a principio locu-
tiōis. a **Q**ui essent credentes/ apostoli. s. q̄ nō sūr scā-
dalizati: et simili q̄ erāt ifideles alij. s. Sciebat rc̄. Chrys.
Qui non essent credentes: vel qui sunt q̄ non credūt. b **E**t de apostolis etiam sciebat: c **Q**uis traditurus es-
t eum. s. iudas: qui et tunc inter scandalizatos erat: vt dicit
Aug⁹ et Heda et Chrys. Et nota q̄ nō īanit dicit: ab ini-
tio: quasi non postq̄ murmurauerunt: non postq̄ scandalizati sunt scieu-
rat/ sed ante: qd̄ erat deitatis. Elī et a principio
locutiōis dixit eis. s. eodem: Digi vobis quia et vidi tis me
et non creditis mihi: per quod ostendit se scire occulta eorum
et futura: et q̄ non loquebatur eis propter gratiam et gloriam
eorum: quia sciebat se loqui non credituris. d **E**t dice-
bat: propterera/ qz qdā non credunt. e **Dixi vobis.** s.
qd̄x f **Q**uia nemo p̄t venire ad me. i. credere ī me:
g **N**isi fuerit ei datus

G *Alli fuerit ei datum a patre meo: per quod significavait quod non veniebant. Et tetigit incredulitate eorum: quia non meruerant ut eis esset datum a patre.* Chrys. *Cum audi eris: datum non destructione vel datum estimes: sed illud crede: quoniam qui seipsum dignum tribuit ut accipiat ille suscipit.* Per hoc autem quod dicit: *Alli fuerit ei datum a patre meo: datum a patre meo: soadet eis patrem eius estimare deum non Ioseph: et ostendit quoniam non contumeliam non contumeliam non credere: et quoniam qui seipsum dignum tribuit ut accipiat ille suscipit.*

nisi fuerit ei datum a patre meo. Ex hoc multi discipulorum ei quod abierunt retro: et iam non cum illo ambulabant. Dicit ergo Iesus ad duodecim: Vnde quoniam non contumeliam non credere: et vos vultus abire: Respondebit

*Ex hoc: id est post hoc: postquam sicut hoc dixerat. Alio Ex hoc verbo: id est occasione verbis quod dixerat sicut de comeditione carnis sue. **C** *Ahusti non pauci: Discipulorum eius: qui videbant discipuli: et vere non fuerant. **E** Abierunt retro: non post christum: sed post satanam: non christum imitantes sicut petrus: cui dicitur Matth. xvii. d. Vnde retro satanas et cetera. Chrys. Bene euangelista non dicit recesserunt sed abierunt: ad ea que retrosum: id est ab auditione que sum virtutem est abscessi sunt: et quam habebat olim fidem perdidit ad statum infidelitatis primum reuersi: sic caro non proficit. Abierunt retrosum. Greg. Mates carnalium bona pensare non valent: nisi que carnaliter vident. Proverb. xvii. a. Non recipit stultus verba prudenter et cetera. In hoc adimplerunt fuit illud Isa. vii. c. Erit vobis creditus in sanctificatione: in lapide autem offensionis et petram scandalum duabus dominis Israeli. Et nota quod quis propter scandalum multo dimittenda est predicatione: etiam si sit ibi salus aliquorum videlicet si alias potest fieri ita comode: si autem alias non et unius salus paucorum: non est dimittendus propter scandalum multo. Hec causa fuit hinc: quod nisi hoc dixisset dominus: aliqui qui ibi erant alias non crederent. **S** *Et iam non cum illo ambulabat: quod non solum mente sed corpore recesserunt. Sed non duodecim hec passi sunt: unde merent diuinam allocutionem speciale. Tunc sequitur.* **D** *Et ergo Iesus ad duodecim: inter quos erat et iudas: qui quidem de scandalis erat: sed corpe cum aliis remansit ad insidiandum et tradendum christum.* **b** *Vnde quoniam et vos vultis abire: Et querit Chrys. quare istos modis non laudauit: quod non recesserant: neque admiratur est: Et ad hoc responderet: ut dignitatem seruet magistralem: cui non competit rogare sed rogari. Item ne videant ei in morando gratiam facere. Item ne partiantur quid humanum ex laude: id est gloriam in anem. Item quia convenientior fuit modus iste trahendi ad se: Ostendit enim se non indigente assecuti de eorum: detinuit magistrum. Item nec istis blanditus est: nec recessentes accusauit manifeste ostendens qualiter nos oportet philosophari in talibus ut nec exultemus inaniter de accessu discipulorum: nec tristemur de recessu: quod est contra nos: ut dicit Chrys. qui a propria possessi gloria omnia propter hanc agim: ideoque minori estimamus nos vel nostra per recessum discipulorum. Et nota quod dicit: **M** *Unquid et vos vultis abire: non dixit abire: hoc enim expellentis esset: sed vultus quasi tollens vim et necessitatem et verecundie coartationem: Necessitate enim defineretur est cum hoc: id est debite. **k** *Respondebit ergo ei simon petrus: vobis pro omnibus?* Chrys. *Vnde fratrum amator et amicorum conservatorem: pro omnibus respondit collegio: non enim dicit: cognoui sed cognovimus.* **l** *D* *ne ad quem ibimus?* q. d. non est sunt illis tibi ad quem ire velimus. Exo. xv. b. *Quis similis tui in fortibus domine?* Ps. Deus quis similis sit tibi. Isa. xlvi. b. *Cui similem me fecisti. Aug.* Si vis me recedere a te: da mihi alium te: ut a te fugiam ad te. Chrys. *Vnde verbum hoc amicitie est ostensiolum: D* *ne ad quem ibimus: quoniam omnibus est eis christus honorabilior et patribus et matribus et aliis omnibus: ut desistentes ab eo non reputent se alibi refugium inuenire. Et ne putes dicere: non habemus qui nos suscipiat subdit: in **Verba vite eternae habes:*******

Id non possum recedere. Chrys. Eveni sunt dixisset de carne sua: scadaliati essent viri et non acquieciissent: cibo attredentes semper corporali et terre affici. Verba vite eternae habes: ideo beati sunt qui te audiunt. Luc. xi. d. Beati qui audiunt verbum dei et custodiunt illud. Eccl. xlviij. b. Beati sunt qui te audierunt et in amicis tua decorati sunt.

*ibidem: Verba vite eternae habes: et nos credimus et cognoscimus quod tu es christi filius dei. Reditus eis deinde: **De cose. dis. 2. c. forte***

*et tu: hi qui stant coram te semper et audiunt saecula. Matth. xvi. c. plenitudo tua. Chrys. Tides quoniam non verba illos qui abierant scandalicabat: sed negligenter et indecurto: Ecce enim isti cum illis audierunt et præterea enunciaverunt. Illi cum argumentationibus humanis et carnaliter omnia audiebant: hic vero spiritualiter et fidei omnia concedebant. Ideoque dixit. Secundum. Verba que locutus sum vobis: spiritus et vita sunt: id est spiritualiter intelligenda sunt: et sic vivificat non sum consequentia humana. **m** *Et nos credimus: hic enim iam suscepserant fidem. o Et cognoscimus: per fidem. s. Isa. vii. b. Missi credideritis non intelligentis: Vnde per certissima signa sciuntur: p Quia tu es christi filius dei. Chrys. habet hic: Filius dei qui vivit. q. d. sciuntur quod potes es dare vitam quam promisisti: quod filius es dei vivens. Et nota sum Chrys. quod non eadem sentit vel dicit cum iudicis: Nam illi dicebant: Tu es filius Ioseph: hic vero dicit: Tu es christus filius dei vivens: Et quoniam verba vite eternae habes: per quod ostendit quod omnia detinet memorque dicta sunt a magistro ipso propter recolens verborum. Dixerat enim magister: Et ego resuscitabo eum: et habebit vitam eternam. q **Respon****

*ditur ergo eis Iesus: causa probandi et examinati eos: r **N**one ego vos duodecim elegi et cetera. Chrys. Quia dixerat pro omnibus: Nos credimus et cetera. excipit a collegio iudicis. In Matthæo autem. xvii. c. laudatur petrus: ubi non associavit discipulos confessionem: hic autem quod de omnibus dixerat: Nos credimus: decenter non dimisit iudicem in eorum collegio dicens: Nonne ego vos duodecim elegi: id est in apostolatum assumpsi: s **E** *t ex vobis unus diabolus est: iudas s. Chrys. Alius recedentibus et istis consilientibus non blanditus christus istis. q. d. ne puretis quod debeam robis blandiri: malos arguam etiam in his quos elegi: neque timeo redarguis quasi insipiens elector. Neque enim electio vel et necessitate facit bonos: neque enim electio violenta est causa eorum qui futura sunt: sed pueritia. l. horatius: quia enim vim non infert vocatio: multos contingit vocatos perire. Unde manifestum est quod in nostra mente positum est hoc: id est salvare et perire. Matth. xx. b. Multi sunt vocati et cetera. Et unus ex vobis et cetera. Chrys. Communem tunc rem constituit dicens: Unus. l. Sed cur modo non queritur discipuli sic Matth. xvii. b. Et. j. xiiij. c. Numquid ego sum dñe et cetera. Sol. Petrus adhuc non fuit increpatus: sicut Matth. xvii. d. Vnde retro me satana: ideo hic de se non timuit: et ideo non quesiuit. Item non dicitur hic: Unus ex vobis me tradidit: sed unus diabolus est: quod ex qualibet tra alius solemus dicere: ideo nescierunt quid diceret per hoc: nisi quod malum alicuius illorum estimabat vituperare solum. Et nota quod a longe ante malicie percurrit proditoris: dicendo hic: Unus ex vobis et cetera. sciens in quo nihil proficeret et: sed quod suum est agit corripiendo. Et vide sapientiam: neque manifestum eum fecit: nec latere omnino permisit hoc: ne inuercundum faciat et litigiosior fiat. Hoc autem ne putabis latere: sine timore opere: tur audaciam: ideo paulatim plus et plus arguit. Primo enim est cum aliis numerando arguit dicens: Sunt quidam ex vobis qui non credunt. Et quod iudicem cōnumeraret cum eis: subdit euangelista dicens: Scuerat enim a principio Iesus qui sunt quoniam non credunt: et quis est qui tradet eum. Quia vero mansit incorrectus: vehementer inducit redargutionem dicens: Unus ex vobis diabolus est: Et in hoc communem oibz timorem constituit illi cōnumerare vobis. Et de quod dixerit apud euangelista dicens:**

l. Dicebat autem de iudeo

Euangelij secundum

Johannem

a Dicebat autem de iuda filio simonis scariothis. Dicitur enim scariothes a loco. **b** Hic enim erat traditorus eum. iam dispositus ad tradendum. **c** Cum id est vniuersus: d. Eset unus ex duodecimi apostolis.

D Ost hec autem ambulabat tecum. **E** Exp. Ca. VII.

P In precedente capitulo posuit euangelista distinctionem dicitur ad iudeos propter quam multi discipulorum abierunt retro: et iudei indignantes contra eum murmurabant et litt-

a Dicebat autem de iuda simonis scariothis: **b** Hic enim erat traditorus eum cum esset unus ex duodecimi. **c** Ca. VII.

D Ost hec autem ambulabat in galileam interficere iudeos in iudeam ambulare.

A gabant dicentes: Quomodo potest hic dare nobis carnem suam ad manducandum tecum? In hoc autem capitulo sublungit euangelista primo de descensu domini de iudea in galileam ne interficeretur a iudeis: in quo docet nos fugam cautelam. Secundo adiunxit de incredulitate cognitorum dicitur: in quo docet nos semper veritatem dicere: ibi: Dixerunt autem ad eum fratres eius: Tertio loquitur de ascensi domini a galilea in iudeam et in templum: et disputatio eius cum iudeis et iudeo per eo: ibi: Ut autem ascenderunt fratres eius tecum? Quarto adiungit de dissensione turbae: cuius quedam pars dicebat ipsum esse bonum: et alia pars seductorem: ibi: Ex illa ergo turba tecum? Et licet hec dictio post dictum ordinem et consequentiam non tamen consequenter se habent ea que dicuntur in hoc capitulo ad ea quae dicta sunt in precedentibus: immo multum tempus fuit medium inter hec et illa. scilicet quinque menses. Quod probat Chrysostomus. hoc modo. Ea enim quae predicta sunt facta sunt prope pascha: ut dictum in principio. vii. capitulo autem facta sunt prope scenopoeiam: ut dicitur hic. Et de factis istorum quinque mensium nihil narrat euangelista nisi signum panis et locutionem christi ad turbam: nihilominus tamen ipse indesinenter faciebat signa et miracula et disputabat cum iudeis die ac nocte frequentiter ut dicit Chrysostomus. Quae taceat euangelista: tum quia omnia non posset enarrare: tum quia ea dixit in consimilibus: tum quia illa maluit dicere ex quibus querela aut contradictione sequeretur: ut est incredulitas cognitorum Iesu. Dicit ergo: **e** Post hec quae facta sunt supra: non tamen immediate: sed post quinque menses. **f** Ambulabat Iesus in galileam fugiens de iudea. Et subiungit quare. **g** Non enim volebat in iudeam ambulare: quia quereretur eum iudei interficere: Non omnes sed maiores: ut scribere et pharisei inuidia concitat: sicut fratres Ioseph ex inuidia vendiderunt eum: Gen. xxxvij. f. Et calumna occidit: Gen. lxx. b. Et saul dauid persecutus est ad mortem. i. Reg. xix. b. Et diabolus hominem seduxit et occidit: non ferens prosperitatem eius et honorem. Unde Sap. ii. d. Inuidia diaboli mors intravit in orbem terrarum. Nulla inuidia deterius et iuore quo mors mundum venit. Fugit autem Iesus non timore mortis: culus habet potestate: ut dicit Augustinus: sed dat infirmis exemplum: ne eis obiectas latibulum: id est quia latuerint. Unde Mat. x. c. Si vos persecuti fuerint in unam tecum. Et si in hac doctrinam paulus dimissus est per fenestram in sponte: ut dicitur. q. Cor. xij. g. Sed obiectetur contra. Blo. Aug. de litera grecorum quam ponit Chrysostomus. que talis est. Post hec ambulabat Iesus in galileam: non enim habebat potestatem in iudeam ambulare si vellet. Sed hoc soluit Chrysostomus: quod euangelista alia dicit de Iesu que sunt deitatis: ut cum stare dicit eum in medio persecutorum et non teneri: alia que sunt humanitatis: ut cum dicit eum non habere potestatem. Sequitur: **i** Erat autem in proximo dies festus iudeorum scenopoeia: id est fixio tabernaculorum: quod festum faciebant iudei singulis annis in memoriam sacrificiorum que dominus eis contulerat in deserto: ubi quadraginta annis fuerunt in tabernaculis. De quo festo habetur Leuit. xxiiij. et Numeri xxviij. et xxix. Et dicitur scenopoeia dies festus singulariter non quod unum die fieret immo septem: sed quasi unum dicitur propter rationem festivitatem. Simile Numeri. viij. a. Obtulerunt duces in dedicatione altaris die qua vocata est obla-

tione sua. Ita in eodem. g. Hec in dedicacione altaris oblatas sunt die quod secretum est. In die dictum singulare: cum tamen est duodeci dies.

k Dixerunt autem ad eum aboraliter. **l** Post hec autem ambulabat Iesus in galileam tecum. Galilea quod interpretatur rotavita transmigrationis significat erinas et miseras in quo rotant et affliguntur in hac vita scientia: quod in ea sunt exercitantes et peregrinantes. Ps. Incola ego sum tecum. ps. 118. Per Iesum intelligitur aliquid volens se et alios salvare. Unde

m Pbs. q. b. Cum metu et tremore vestram salutem opamini. Iudea interpretatur glorificatio: et significat adulationem super curiam principium: ubi sunt adulatorum. Mat. xij. b. Ecce quod molibus vestrum tecum. Bonum est quod habet querenti salutem ut magis querat rotam tribulacionis et delectationis quam iudeam adulationis. Hoc enim habet exprobatores quam laudatores. **n** Quia quereretur eum iudei interficere. i. laudatores. Isa. liij. c. Popule meus quod te beatum dicit tecum. i. xx. c. Tu sero est die una sabbatorum et soles essent clausae: propter metum iudeorum tecum. Ecc. xxvij. d. Sepulchrum tuum asperges. **o** Erat autem in proximo dies festus iudeorum scenopoeia: quod est fixio umbrae sive tabernaculorum: quod significat gaudium mundiale: De quod Isa. xxij. d. In die illa vocabit dominus exercituum ad flumen et ad platum et ad caluitum et ad cingulum facili: et ecce gaudium et leticia et occidere vitulos et iugulare arietes: comedere carnes et bibere vinos. Hoc est festum iudeorum. i. ad latop: quod molibus queruntur in altimeditate et pinguis in cibis. Mat. xij. b. Qui molibus iduntur tecum. Ecc. x. d. In risu faciunt panem et vino. Et nota quod scenopoeia est fixio umbrae. Umbra enim est palia et trahentia. Ecc. xxliij. a. Quasi quod apprehendit umbra et plectit est: sic quod attendit ad visa meditacionis. i. ad palia. Unus satullus et insani sunt quod volunt ea figere: vel quod fixa credunt. Sap. v. b. Transierunt oia velut umbra. Job. xx. a. Gaudium hypocrite adhuc star pueri. Ita. xxij. b. Dicunt in bonis dies suos tecum. Et nota quod umbra dicitur solatia palia rerum: quod imaginem bonitatis habet et non habet. Unus Prover. vij. d. Fallax gressus tecum. Ita persequitur umbra et volvit apprehendere et ludunt cum ea: sic intensitas et pueri sensibus palia. Prover. i. c. Usque puuli diligunt infantiam: et stulti ea quae sibi noxia sunt querunt: Heb. xij. b. Optimus est gressus stabilire cor: non enim est quod non puerit ambulatibus in eis. Ita umbra longior est vespa: sic amor palium sole gressus occidente crescit: vel quod cupiditas maior est in seniliestate. Unus Prover. vi. a. Ut nobis quod declinavit dies quod longiores facte sunt umbrae respiciunt. Ita umbra sequitur fugientem et fugit sequitur: sic tempalia. Ecc. xij. b. Si secutus non apprehendes et non effugies si per cucurrit. Gregorius. Gloria huius mundi umbra similis est: quod fugient sequitur et fugit sequitur. Prover. xij. b. Substantia festina minuet. Et nota quod umbra ille ad latram siebat de saltibus instructuosis: per quas bene significantur palia: Secundum illud Proverbium. In saltibus in medio eius suspendimus organa nostra. Predicatio ps. 136. enim et doctrina et odo et preplatio: propter curam et sollicititudinem palium suspendimus frequenter. Job. xl. c. Protegunt umbrae umbrae eius: et circundantur eum saltices torrestris. Saltices fructu non habent sed virorum: unde quasi fructus punitur: sed non solutus: Sic dicitur. Ecc. v. c. Qui amat diuitias fructu non capiet ex eis. Ita viventes succum suum reddit sterile a bono opere. Bibere enim est cum auiditate sibi per amorem plus ducere diuitias. Numeri. v. c. Ingrediantur aquae maleficent in ventre tuum et vtero tumescere per trescat femur. Ita in eodem. Purificare faciat femur et tumescentem tuus dirumpat. Ita saltices frigidi reddunt: sic crecentem cupiditate frigescit charitas. Mat. xxij. b. Absidabit inquisitas et refrigescit charitas multo. Ita saltices dampnus in solitu: mis in solitu: sic tempalia dat dominus infirmis in solitum: sed a sanis. i. a. spualibus retrahit. Unus populo iudicio infirmo dicitur. Isa. i. e. Si audieritis me bona terre comedet tecum. Sed propter euangelico dictum Matth. xix. c. Si vis perficere esse vade et vende oia quod habes tecum. Ad hunc festum suavitatem amatores nuditi. Unus sequitur: **p** Dixerunt fratres eius

Go Dixerunt autem ad eum: id est ad Iesum: b **Fra-**
tres eius. **Glo.** id est consanguinei eius: et ideo fastidientes
eū. Inē quos erant Iacobus et Iudas: ut dicit Chrys. qui mi-
raculo vīni interfuerāt in chana galilea. **S. iij. b.** Unde ergo eis
tanta infidelitas? Chrys. Ex optione et inuidia: id est ex ele-
ctioē voluntatis proprię. Cognatio enim
cōsuevit in inuidia esse apud proximos:
et quia isti cognati eius erant ideo fidu-
cialius loquebātur: c **Transi hinc:**
id ē de galilea. d

Chrys. Or verbum
Incredulitatis locuti
sūt rogates eū mīri
ficare: Ergo multe q
dē incredulitatis erat
audacia et intempe-
ranea propalatio. Esti
mabant enim a co-
natione oportere eos
cum propalatioē lo-
qui. Et videtur quis
duodecim aposto-
dem initii sermonis
esse: Transi hinc
Et. **Vnde** vō ama
ritudinis erant quo
dicebatur: Hic enī
facis in occulto:
eum et formidinis et
amoris glorię vītu-
perant: Nam hoc
lūs quippe in oc-
culto facit fornici-
tūlūs inculsantū
erat simul et suspicā-
tūlūs que siebant ut
ri. Ideo b **Si hec facis** vere:
non vere facias: hoc
autem: id est quere-
re in manifesto esse
glorię amorem.

quippe in occulto aliquid facit et querit ipse in pa-
lam esse. Secundo monstrat se esse incredulos: cum dicunt:
Si hec facis **rc.** Unde sequitur: **H**ec enī frātes
eius: id est consanguinei eius: **L**redebat in eum:
culus signum est audacia et intemperanea propalatio: ut dicit
Chrys. Qui exponit hoc de propinquis cognatis dicit: Inē quos
ponit Iacobū et Iudam. **T**u alijs sancti exponunt hoc de remo-
tis cognatis. **D**icit ergo eis Iesu: corripiens eos glo-
rię cupidos et incredulos. **T**empus meum nondū
aduenit: id ē tempus glorie meę manifestādē: quale fuit tem-
pus resurrectionis et ascensionis. Chrys. Hic mihi videtur
aliquid enigmatis insinuari: fortassis enī volebant eum prode-
re et tradere iudeis: Et ad hoc dicit: **T**empus meum nō
diam aduenit. **T**empus crucis et mortis. **T**empus
autem vestrū semper est paratum: id est vos eti sem-
per sitis cum iudeis non interficiens: eadem cum ipsis celan-
tes: me vero statim vellent interficere: quare vobis quidē sem-
per est tempus coexistēdū cū eis nō periclitantib⁹: mihi autē
tunc tempus erit: cum crucis tempus institerit: cum mori me
oportuerit. Motāda est blāda christi respōssio: ut dicit Chrys.
Mō em̄ respondit: Glos qui estis qui docetis me? Sed man-
suevit respondit: Tempus meū nondū aduenit: et in hoc doce-
mur: nō indigne ferre eti viles existant qui consiliant nobis.
Si enī christus humiliiter sustinuit consiliantes que nō opos-
tebat: qua fruemur venia nos terra et cinis ad eos qui consi-
liantur vīlia grates extētes: Sicut multi de quib⁹ dicitur
Amos. v. c. Odio habuerūt corripiente in porta: et loquen-
tem perfecte abominati sunt. Sequitur: o **M**on potest
mūdū odisse vos: id est iudei amatores: qualiter enī odi-
rent vos: qui eadem cū eis vultis et p̄ eisdē currūt! p **A**de
aut̄ odit: quod testimonium exhibeo de illo quod opera eius

mala sunt. **T**u Sap. ii. a. Dixerūt hispij cogitantes apud
se non recte: Circumueniam⁹ iustum: quoniam inutilis est no-
bis et p̄trarius operibus nostris: et improperat nobis pecca-
ta legis: et diffamat in nobis peccata disciplina nostre. Seq̄:

* **V**os ascendite ad
trāsi hinc **rc.** **T**u Esa. xxv. d. Come-
dam⁹ et bibam⁹ **rc.** **Sap. iij. b.** Venite et
fruamur bonis q̄ sūt: et veamur creature
tanq̄ in suuerte celeris: vino scioso et vī
guensi nos impleam⁹ et non p̄tereat nos
flos ipsi: coronem⁹ nos rosis anteq̄ mar-
cescat: nullū prātū sit qđ n̄ p̄trāseat luxu-
ria n̄a: nemo vīm exors sit luxurie n̄e:
vbiq̄ relinq̄ signa iētie: qm̄ hec ē ps
n̄a et h̄ ē so. Ita inuitat multi et maxi-
me fratres: qz inimici hoīs domestici el⁹:
Dichę. vii. b. Ipsi enī magl̄ p̄suadent
diuitias et honores tenere v̄l acqrere. **S**z
christ⁹ nō acq̄uit carnē et sanguini. Unde
et nos similiſ faciant⁹ sicut et christ⁹ fecit:
Ascēdam⁹ ad h̄ festū die festo mediāte: et
subsidiū t̄galiū accipiam⁹ t̄m ad necessita-
tē corporis: aia vero nō ī eis: sed ī eglesiib⁹
q̄rat suā delectationē. Qd significatur p̄
claudicationē Iacob: **Esa. xxxij. g.** qz vno
pede possum⁹ h̄gerere fr̄. s. quātū ad ne-
cessitates corporis: si aliū v̄ebem⁹ subleuare. i. affectū mētis. **S**z
pctōres oīno volūt fr̄ h̄gerere et totū nō solū pedib⁹: s. et v̄tre
et corpe. **Esa. iij. c.** Pctōre et v̄tre repes. **P̄s. 45.**
ē ī tra vēter n̄. **P̄s. 118.** Id h̄esit pauimēto aia mea **rc.** **H**ali h̄
festū scenophegiē torū celebrare volunt. i. fixionē v̄mbrarū/
quātū ad cupidōs: v̄l fixionē tabernaculōp̄/quātū ad illos q̄
carnē suā volūt p̄curare et nutritre ac si eēt semper duratura: h̄ē
figere tabernaculū/ vīta corporis velle stabilire et solidare carnē
supfluis cibis et potib⁹ et alijs delectabiliib⁹. **S**z recto dei iudi-
cio rāto citi⁹ cadit partes sic dīc Eccl. xxxvij. d. Prop̄ crapu-
lā m̄ti obierūt **rc.** **P̄s. 54.** Utrū saginū et dolosi **rc.** Job. xv. d. **P̄s. 54.**
Anteq̄ impleat dies el⁹ p̄bit. Eccl. xxxvij. c. Vigilia et chole-
ra et tortura vīro instrunito. **rc.** Eccl. xxxvij. d. In multē esē
erit infirmitas **rc.** Ita enī est de carne n̄a: sic de luto vel late-
re q̄ tunisōe v̄l igne solidat et aq̄ resoluat. **T**u Maū. iij. c. In
tra ī lutū et calca subigēs tene laterē. **Heb. xiij. b.** Optimū ē
grā stabilit̄ cor **rc.** **D**ic ḡ eis ielūs: t̄ps meū nō ad-
uenit **rc.** Multi habēt mō t̄ps suū et sabbata sua: s. in futuro
testunabūt et vigilabūt. Pervertit enī ordinē. **T**u Amos. viij.
c. Dies festi vestri cōuertent in lucū. **I**dem Tob. ii. b. Et j.
Machab. i. e. **T**ren. j. c. Viderit eam hostes **rc.** **Esa. i. d.**
Neomeniā et sabbatū et festiuitates alias nō ferā **rc.** Tria dīc
q̄ referūt ad tria h̄dicta. Neomeniā enī obseruāt. i. festū lunē:
q̄ gaudēt de abūdātia t̄paliq̄ significat p̄ lunā. Eccl. xxvij. b.
Stult⁹ vt luna mutat. **S**abbatū. i. oīciū colūt delitiosi. Festi-
uitates alias. i. dignitates et honores supbi. **Sap. xv. c.** Esti-
mauerūt lusū vīta n̄am: h̄ ad delitiosos. Et p̄uersationē vīte
cōpositā ad lucy: hoc ad avaros. Et postea subdit de supbiis:
Oēs insipliēs et inflices supra modū aīc suē supbi sūt. Pro-
uerb. xiiij. b. Extrema gaudiū luct⁹ occupat. Ecce vigilia p̄ se
stū. Ad h̄ significādū q̄ christ⁹ p̄ ḡlam venit ad passionē: ut
dic̄t̄t̄ Hiero: in rāmis palmarū euāgeliū gaudiū legit aīc
passionē. **S**eti aut̄ ecōtrario facit h̄ vigiliā: et ī futuro habe-
būt t̄hs suū festiū. **T**o dicit christ⁹: **T**̄ps meū nō dū ad-
uenit. **Sap. iij. b.** Tanc̄ aurū **rc.** et erit in tye termin⁹ eorū.
Hic testunāt vigiliā: s. in futuro comedēt ī festo pingula. **P̄s.**
Inebriabunt **rc.** Mat. v. a. H̄i q̄ esurūt **rc.** **O**is vult nos **P̄s. 55.**
h̄ testunare vt famelicī mel⁹ comedam⁹ ī mīsa sua. **Esa. lxv. c.**
Serui mei comedēt et vos esuries **rc.** Zeph. viij. d. Testunū
quarti et testunū quinti et testunū septimi et testunū decimi erit
domui iuda in gaudiū et leticiā et in solennitatis p̄cla-
ras: veritatem t̄m et pacem diligite. **S. iij. a.** Implete hydri-
as aqua. Item. j. xv. d. Tristitia vestra vertetur in gaudi-
ū. o **N**ō potest mūdū odisse vos: me aut̄ odit

* Simile. j. xy. c. Simud⁹

Evangeliū scdm Johannem

Alos ascendi te r̄c. D̄is dat hic nobis exemplum sustinendi iustam correctionem: qui ita benignus sustinuit iniuriam. Chrys. Discimus ex his mansuetudinem et humilitatem. Matth. x. d.

B

Al. + furo: non fera est furia: se ta scilicet acuta et calida. i. fulminis. In cantemus igitur super eam eas que a diuinis scripturis sunt incantationes et dicamus: Quoniam terra es et cenis: Gen. iiij. d. Et quid superbis terrā et cenis: Eccl. x. b. Et quoniam vbi furibundus non est boniformis: nullum enim turpius visu surrens: nihil deformatus. Si vero visu multo magis animo. Itē Chrys. Sed nō possum ferre ait quis ea que ab amicis est contumeliam. Cuius ḡra: Mā siq̄dē vera fuerit: et an illū debuisse copūḡ et ḡras h̄e ei comprehendens. Si vero falsa: deride: dixit inopē: deride: dixit pauperē: deride. Eccl. xxvij. a. Despice ignorantia proximi. Et dixit ignorabilem v̄l insipientē gemē: non pro te s̄ p̄ illo q̄ petit. Mat. v. c. Qui dixerit fratri suo fatue obligatus erit in gehennā ignis. Item cū quis coniunctus fuerit intellige supplicium quo torquetur: et nō solum non habebis trā: sed et la chrymas emittes. Neq̄ enim aduersus febrentem iniuriantē quis ex acutus: neq̄ aduersus inflatum: sed miseretur omnium talium et lachrymatur. Tale enī qđ est anima irascens. Biere, ix. a. Quis t̄ dabit

Ilos ascēdite ad diē festū hunc: vbi queritis humanam gloriā et carnalia gaudia. Nec est pr̄ceptū q̄ diē ascēdite: sed ḡmissio v̄l potiū in dictio. q. d. vos ascendite: id est ascēdetis qui nō estis odiosi iudicis. b

Ego aut̄ quis ē oīosus. c **M**on ascendā ad diem festū istū: sup̄le sic ut vos ḡres gloriam: quia temp⁹ glorie meę nondū est. Gal. iiij. a. Non ascendam ad diem festū istū: s̄. p̄mū vel secūdū vel tertium: sed in quarto die festiūtatis ascēdit. Ut Non ascendam modo ad patiēdū: sed magis ad erudiēdū. Chrys. Non dicit simpliciter: Non ascendam ad diē festū: sed non ascendam ad diē festū hunc: id est vobiscum ostendens se nō indigere eis: neq; blādī volens: sed concedens iudicata facere. Causam autem quare non ascendit cū eis subiliūgit dices: d **Q**uia meū tempus: id est meę crucifixionis: e **N**ōdū impletū ē: usq; in futurū pascha: in quo crucifixus fuit. Ante qđ volebat miracula plura facere: et beneficia sanitatum pluribus conferre: et discipulos suos soldiores reddere: et doctrinā suam plus manifestare: et turbę crederēt ampliores. Sed si tempus suę crucifixionis nondū aderat: quare ergo non ascendit securēt? Respondit Chrys. q̄ dñs ascendit sed latenter: vt ostenderet dispensationem suę humanitatis: que naturaliter formidat mortē: Consequēter autem quando ascēdit: ostendit fiduciam quam habebat ex deitate. f **H**oc cum dixisset: qđ p̄missū est. g **I**pse māsit in galilea: fratribus ascēdētibus in iudeam ad diem festū: quibus dederat licentiā ascēdēt sine eo: ne videre eorū presētia indigere. h **E**lt autem ascēderunt r̄c. Hec est tercia pars: in q̄ agit de ascētū dñi in iudeam: non ad patiēdū quidem sed ad docēdū: in quo eruditur et nos posse formidare mortē: sed ita vt propter hoc non dimittamus facere quod debemus. Unde Chrys. Que humana a christo dispensantur: non propter hoc solū: sed et la chrymas emittes. Neq; enim aduersus febrentem iniuriantē quis ex acutus: neq; aduersus inflatum: sed miseretur omnium talium et lachrymatur. Tale enī qđ est anima irascens.

Biere, ix. a. Quis t̄ dabit montibus est. i **F**ratres eius: id est consanguinei. k **E**t ipse ascēdit postea ad diem festū quartū. s. die l **M**on manifēste sed quāsi i occulto: id est nō querens fauore homī: sed salutē. Greg. Sic sit actio i publico: quaten⁹ īterio maneat i occulto. Chrys. Non dicit in occulto: sed quasi in occulto: videbat enim et publice loquebat: sed nō est par venire i statu solēnitatis et solēnitate soluta. Ponit autē Chrys. duplē rationē quare dñs tātum tardauit venire ad festiūtatis. P̄ma ē quia sua tardatiōe iudicatos attentiores fecit: qui enim primis dieb⁹ quiescerunt repente videntes attenti audierunt. Secunda ratio tardatiōis suę est: vt furor iudeorum remitteret. **P**rop̄ mysterium: qđ in festis legalib⁹ figū. **P**rop̄ ex ratus est. **In occulto** emplū fugiēdi malos: vt dicit Glo. r̄c. Fugiens laudem. Ostendens suam humilitatem. Sequitur: m **I**udei ergo querebant eum in die festo: quia nō ascēderat cum fratrib⁹: sed postea quarta die festiūtatis. n **E**t dicebant: ybi est ille. s. christus. Chrys. Sed ex multo odio et inimicitia nō lebant eum proprio vocabulo nominare. o **E**t murmur multus erat de eo in turbā: pueniens ex diversitate opinionū. p **Q**uidam enim dicebant: quia bon⁹ est. Et hec opinio vera ē. q **A**lij aut̄ dicebāt nō: sed seducit turbas. Et hec opinio erat falsa. Prima opinio erat simplicem et minorum hominū: secunda erat principum et sacerdotum. Unde Chrys. Estimo illam quidem opinionē esse inītoz: hāc v̄o p̄ncipū et sacerdotū: q̄ nō tñ. p̄t p̄terit signū de q̄nq̄ panib⁹ offēti erāt: s̄ timebāt ne adhuc ibi tale oparetur. Bonū igit̄ dicebant a signis: malum v̄o a dogmatibus.

Tabulē capiti meo r̄c. P̄s. Exītus aq. P̄s. in rum r̄c. Itē Chrys. Si vindicare v̄s si le et funestam dedisti ei plagam: si vero convitū convitū copulas accēdisti ḡ nem. Eccl. xxvij. b.

Homo iracundus inēcēdit item i eodē. d. Q̄r̄l two fac̄to oīsta. Itē Chrys. S̄ imbecillitat̄ ait q̄sime accusabunt q̄ assunt si siluero. Mō ē ita: s̄ philosophiā am tuā admirabuntur. Item si ad coniūtū non mordearis: tunc magis coniūtāri: morsus autē cogit vera estimari q̄ dicuntur. Propter quid enim diues audiens quoniam inops est ridet quoniam nō cognoscit sibi esse inopiam. Si igit̄ ridebimus in coniūtāris: demonstrat̄ nem maximam tribuemus q̄ non conscientiam habemus in his que dicuntur.

Prop̄ mysterium: qđ in festis legalib⁹ figū. **P**rop̄ ex ratus est. **In occulto** emplū fugiēdi malos: vt dicit Glo. r̄c. Fugiens laudem. Ostendens suam humilitatem. Sequitur: m **I**udei ergo querebant eum in die festo: quia nō ascēderat cum fratrib⁹: sed postea quarta die festiūtatis. n **E**t dicebant: ybi est ille. s. christus. Chrys. Sed ex multo odio et inimicitia nō lebant eum proprio vocabulo nominare. o **E**t murmur multus erat de eo in turbā: pueniens ex diversitate opinionū. p **Q**uidam enim dicebant: quia bon⁹ est. Et hec opinio vera ē. q **A**lij aut̄ dicebāt nō: sed seducit turbas. Et hec opinio erat falsa. Prima opinio erat simplicem et minorum hominū: secunda erat principum et sacerdotum. Unde Chrys. Estimo illam quidem opinionē esse inītoz: hāc v̄o p̄ncipū et sacerdotū: q̄ nō tñ. p̄t p̄terit signū de q̄nq̄ panib⁹ offēti erāt: s̄ timebāt ne adhuc ibi tale oparetur. Bonū igit̄ dicebant a signis: malum v̄o a dogmatibus.

* **S**imile. j. xv. c. Si mundus vos odit: sc̄tote quia me p̄ rem odio habuit. Proverb. xxix. b. Vt̄ sanguinum oderunt simplicem: iusti autem querunt animam eius. Et nota q̄ multiplex est causa odio. Una est dissimilis vita. Unde Sap. iiij. c. Grauis ē nobis ad vidēndū: quoniam dissimilis ē alijs vita illius: et immutare sunt v̄l eius. Item. j. xv. c. Si de mīdo est: mundus qđ suum erat diligenter. Secunda causa est de peruersitate sua correctio. Proverb. xv. d. Non amat p̄tēlēa r̄c. Amos. v. c. Odio habuerunt corripientem in porta r̄c. P̄bs. Veritas odium parit. Sap. iiij. c. Improperat nobis peccata legis r̄c. Ideo dicitur hic: ahe aut̄ odit quia testimoniu ḡhibeo de illo: qđ opa eī mala sūt. Exo. j. c. Oderant egyp̄ filios israel et affligebāt illudentes eis. In quo notantur tria. Odium cordis: angaria operis: illusio oris. Tertia causa est contrarius sensus sive contraria opinio: quia multi putant trālia v̄tilia et suavia: sed boni reputā ster̄cora: P̄hl. iiij. b. Itē multi reputā bonos fatuos: viles: insensatos. Sap. v. a. Ut̄ illō estimabam̄ insania r̄c.

Dicitur capiti meo r̄c. P̄s. Exītus aq. P̄s. in rum r̄c. Itē Chrys. Si vindicare v̄s si le et funestam dedisti eī plagam: si vero convitū convitū copulas accēdisti ḡ nem. Eccl. xxvij. b.

Homo iracundus inēcēdit item i eodē. d. Q̄r̄l two fac̄to oīsta. Itē Chrys. S̄ imbecillitat̄ ait q̄sime accusabunt q̄ assunt si siluero. Mō ē ita: s̄ philosophiā am tuā admirabuntur. Item si ad coniūtāris: non mordearis: tunc magis coniūtāri: morsus autē cogit vera estimari q̄ dicuntur.

Prop̄ mysterium: q̄ in festis legalib⁹ figū. **P**rop̄ ex ratus est. **In occulto** emplū fugiēdi malos: vt dicit Glo. r̄c. Fugiens laudem. Ostendens suam humilitatem. Sequitur: m **I**udei ergo querebant eum in die festo: quia nō ascēderat cum fratrib⁹: sed postea quarta die festiūtatis. n **E**t dicebant: ybi est ille. s. christus. Chrys. Sed ex multo odio et inimicitia nō lebant eum proprio vocabulo nominare. o **E**t murmur multus erat de eo in turbā: pueniens ex diversitate opinionū. p **Q**uidam enim dicebant: quia bon⁹ est. Et hec opinio vera ē. q **A**lij aut̄ dicebāt nō: sed seducit turbas. Et hec opinio erat falsa. Prima opinio erat simplicem et minorum hominū: secunda erat principum et sacerdotum. Unde Chrys. Estimo illam quidem opinionē esse inītoz: hāc v̄o p̄ncipū et sacerdotū: q̄ nō tñ. p̄t p̄terit signū de q̄nq̄ panib⁹ offēti erāt: s̄ timebāt ne adhuc ibi tale oparetur. Bonū igit̄ dicebant a signis: malum v̄o a dogmatibus.

Dicitur capiti meo r̄c. P̄s. Exītus aq. P̄s. in rum r̄c. Itē Chrys. Si vindicare v̄s si le et funestam dedisti eī plagam: si vero convitū convitū copulas accēdisti ḡ nem. Eccl. xxvij. b.

Homo iracundus inēcēdit item i eodē. d. Q̄r̄l two fac̄to oīsta. Itē Chrys. S̄ imbecillitat̄ ait q̄sime accusabunt q̄ assunt si siluero. Mō ē ita: s̄ philosophiā am tuā admirabuntur. Item si ad coniūtāris: non mordearis: tunc magis coniūtāri: morsus autē cogit vera estimari q̄ dicuntur.

Prop̄ mysterium: q̄ in festis legalib⁹ figū. **P**rop̄ ex ratus est. **In occulto** emplū fugiēdi malos: vt dicit Glo. r̄c. Fugiens laudem. Ostendens suam humilitatem. Sequitur: m **I**udei ergo querebant eum in die festo: quia nō ascēderat cum fratrib⁹: sed postea quarta die festiūtatis. n **E**t dicebant: ybi est ille. s. christus. Chrys. Sed ex multo odio et inimicitia nō lebant eum proprio vocabulo nominare. o **E**t murmur multus erat de eo in turbā: pueniens ex diversitate opinionū. p **Q**uidam enim dicebant: quia bon⁹ est. Et hec opinio vera ē. q **A**lij aut̄ dicebāt nō: sed seducit turbas. Et hec opinio erat falsa. Prima opinio erat simplicem et minorum hominū: secunda erat principum et sacerdotum. Unde Chrys. Estimo illam quidem opinionē esse inītoz: hāc v̄o p̄ncipū et sacerdotū: q̄ nō tñ. p̄t p̄terit signū de q̄nq̄ panib⁹ offēti erāt: s̄ timebāt ne adhuc ibi tale oparetur. Bonū igit̄ dicebant a signis: malum v̄o a dogmatibus.

Dicitur capiti meo r̄c. P̄s. Exītus aq. P̄s. in rum r̄c. Itē Chrys. Si vindicare v̄s si le et funestam dedisti eī plagam: si vero convitū convitū copulas accēdisti ḡ nem. Eccl. xxvij. b.

Homo iracundus inēcēdit item i eodē. d. Q̄r̄l two fac̄to oīsta. Itē Chrys. S̄ imbecillitat̄ ait q̄sime accusabunt q̄ assunt si siluero. Mō ē ita: s̄ philosophiā am tuā admirabuntur. Item si ad coniūtāris: non mordearis: tunc magis coniūtāri: morsus autē cogit vera estimari q̄ dicuntur.

Prop̄ mysterium: q̄ in festis legalib⁹ figū. **P**rop̄ ex ratus est. **In occulto** emplū fugiēdi malos: vt dicit Glo. r̄c. Fugiens laudem. Ostendens suam humilitatem. Sequitur: m **I**udei ergo querebant eum in die festo: quia nō ascēderat cum fratrib⁹: sed postea quarta die festiūtatis. n **E**t dicebant: ybi est ille. s. christus. Chrys. Sed ex multo odio et inimicitia nō lebant eum proprio vocabulo nominare. o **E**t murmur multus erat de eo in turbā: pueniens ex diversitate opinionū. p **Q**uidam enim dicebant: quia bon⁹ est. Et hec opinio vera ē. q **A**lij aut̄ dicebāt nō: sed seducit turbas. Et hec opinio erat falsa. Prima opinio erat simplicem et minorum hominū: secunda erat principum et sacerdotum. Unde Chrys. Estimo illam quidem opinionē esse inītoz: hāc v̄o p̄ncipū et sacerdotū: q̄ nō tñ. p̄t p̄terit signū de q̄nq̄ panib⁹ offēti erāt: s̄ timebāt ne adhuc ibi tale oparetur. Bonū igit̄ dicebant a signis: malum v̄o a dogmatibus.

Dicitur capiti meo r̄c. P̄s. Exītus aq. P̄s. in rum r̄c. Itē Chrys. Si vindicare v̄s si le et funestam dedisti eī plagam: si vero convitū convitū copulas accēdisti ḡ nem. Eccl. xxvij. b.

Homo iracundus inēcēdit item i eodē. d. Q̄r̄l two fac̄to oīsta. Itē Chrys. S̄ imbecillitat̄ ait q̄sime accusabunt q̄ assunt si siluero. Mō ē ita: s̄ philosophiā am tuā admirabuntur. Item si ad coniūtāris: non mordearis: tunc magis coniūtāri: morsus autē cogit vera estimari q̄ dicuntur.

Prop̄ mysterium: q̄ in festis legalib⁹ figū. **P**rop̄ ex ratus est. **In occulto** emplū fugiēdi malos: vt dicit Glo. r̄c. Fugiens laudem. Ostendens suam humilitatem. Sequitur: m **I**udei ergo querebant eum in die festo: quia nō ascēderat cum fratrib⁹: sed postea quarta die festiūtatis. n **E**t dicebant: ybi est ille. s. christus. Chrys. Sed ex multo odio et inimicitia nō lebant eum proprio vocabulo nominare. o **E**t murmur multus erat de eo in turbā: pueniens ex diversitate opinionū. p **Q**uidam enim dicebant: quia bon⁹ est. Et hec opinio vera ē. q **A**lij aut̄ dicebāt nō: sed seducit turbas. Et hec opinio erat falsa. Prima opinio erat simplicem et minorum hominū: secunda erat principum et sacerdotum. Unde Chrys. Estimo illam quidem opinionē esse inītoz: hāc v̄o p̄ncipū et sacerdotū: q̄ nō tñ. p̄t p̄terit signū de q̄nq̄ panib⁹ offēti erāt: s̄ timebāt ne adhuc ibi tale oparetur. Bonū igit̄ dicebant a signis: malum v̄o a dogmatibus.

Dicitur capiti meo r̄c. P̄s. Exītus aq. P̄s. in rum r̄c. Itē Chrys. Si vindicare v̄s si le et funestam dedisti eī plagam: si vero convitū convitū copulas accēdisti ḡ nem. Eccl. xxvij. b.

Homo iracundus inēcēdit item i eodē. d. Q̄r̄l two fac̄to oīsta. Itē Chrys. S̄ imbecillitat̄ ait q̄sime accusabunt q̄ assunt si siluero. Mō ē ita: s̄ philosophiā am tuā admirabuntur. Item si ad coniūtāris: non mordearis: tunc magis coniūtāri: morsus autē cogit vera estimari q̄ dicuntur.

Prop̄ mysterium: q̄ in festis legalib⁹ figū. **P**rop̄ ex ratus est. **In occulto** emplū fugiēdi malos: vt dicit Glo. r̄c. Fugiens laudem. Ostendens suam humilitatem. Sequitur: m **I**udei ergo querebant eum in die festo: quia nō ascēderat cum fratrib⁹: sed postea quarta die festiūtatis. n **E**t dicebant: ybi est ille. s. christus. Chrys. Sed ex multo odio et inimicitia nō lebant eum proprio vocabulo nominare. o **E**t murmur multus erat de eo in turbā: pueniens ex diversitate opinionū. p **Q**uidam enim dicebant: quia bon⁹ est. Et hec opinio vera ē. q **A**lij aut̄ dicebāt nō: sed seducit turbas. Et hec opinio erat falsa. Prima opinio erat simplicem et minorum hominū: secunda erat principum et sacerdotum. Unde Chrys. Estimo illam quidem opinionē esse inītoz: hāc v̄o p̄ncipū et sacerdotū: q̄ nō tñ. p̄t p̄terit signū de q̄nq̄ panib⁹ offēti erāt: s̄ timebāt ne adhuc ibi tale oparetur. Bonū igit̄ dicebant a signis: malum v̄o a dogmatibus.

Dicitur capiti meo r̄c. P̄s. Exītus aq. P̄s. in rum r̄c. Itē Chrys. Si vindicare v̄s si le et funestam dedisti eī plagam: si vero convitū convitū copulas accēdisti ḡ nem. Eccl. xxvij. b.

Homo iracundus inēcēdit item i eodē. d. Q̄r̄l two fac̄to oīsta. Itē Chrys. S̄ imbecillitat̄ ait q̄sime accusabunt q̄ assunt si siluero. Mō ē ita: s̄ philosophiā am tuā admirabuntur. Item si ad coniūtāris: non mordearis: tunc magis coniūtāri: morsus autē cogit vera estimari q̄ dicuntur.

¶ s. **M**emo tamē qui esset p̄ me opinonis: b. **D**alam loquebat de illo ppter metū iudeorum: id est principum & sacerdotū: qui non solum christum sed omnes adh̄rentes ei persequerantur. c. **I**am autem die festo mediante: id est ad medietatē ventente: d. **A**scendit iesus in templū: id est

ī atrium templi / vbi

populus poterat cōvenire: sc̄z in medio quartē diei / siue ī q̄ta die: quē erat me- dia dies illius festi: Main illud festum se- ptem diebus ageba- tur. e. **E**t doce- bat: vtens auctori- tate scripture. f. **E**t mirabant iudei: audientes eum lire- taliter & sapienter lo- quētem: g. **D**icen tes: Quomō hic litteras scit cum

non didicerit: **H**oc bene sciebant. s. q̄ non habuerat ma- gistrum: quia cum eis educatus fuerat. **A**ugustinus. Omnes admirabantur sed non couerteabant. Sed cum iudei prius que- renter eum: quare non capiebant eum modo in medio eorum existente: maxime cum nullus auderet de eo loqui bonum: **C**hrysostom⁹ dicit: q̄ ipse tenebat impetum eorum: sed quia vt dicit **A**ugustin⁹: admiratio insinuāde veritatis est occasio: Ideo sequit: h. **R**espōdit eis iesus: saluare eos volens & docere quomō sciat litteras cum non didicerit: i. **E**t di- rit: **A**dea doctrina: id est quam doceo: k. **N**on est mea: id est mei hominis: sed mei dei. q. d. q̄ scio illud quod non didici: nō est humanū sed diuinum. Deus enim nihil po- test adiscere: quia nihil potest ignorare. l. **D**el. **A**dea do- ctrina non est mea: id est istud quod scio et doceo: nō ha- beo a meipso: sed patre a quo sum. **C**hrysostomus. Ex hoc φ litteras sciebat quas non dicerat: poterant cognoscere q̄ hoc non erat humanū: sed quia ipsi stupent et nolunt hoc reuelare: ipse respondēs eorum suspicioni: mittit eos ad patrem/ di- cens: **A**dea doctrina non est mea: sed eius qui mi- sit me: in carnem / vel in mūdum / vel ad p̄dicandū. De hoc vñl. **P**roverb. .xx. a. in persona ipsius christi: Non didici sapientiam / et noui scientiam sanctorum. Querit autē **C**hry- sostomus: quare nō dixit: Doctrina hēc non est mea: sed p̄us vices/ quoniā mea est / et suam propriam faciens: tūc induxit/ non est mea: qualiter ergo idem potest esse eius et non eius? Et responderet. Eius quidem erat: quoniā non edocuit scie- bat: non eius autem: quoniā patris erat doctrina: id est a patre. Filius quidem scit omnia: sed nihil dicit a patre: quia obsecere neſcientiā ponit. Sed rursus opponit **C**hrysostomus: qualiter hic dicit iesus: **A**dea doctrina non est mea/ sed patris: cū alibi dicat: Quid q̄ pris sūt measūt: & q̄ measūt pa- triis sūt. Si enī q̄ pris ē doctrina: p̄terea nō ē mea: fallū ē il- lud: Quid q̄ pris sūt mea sūt: & q̄ mea sūt pris sūt: propterea enī q̄ pris ē/ debetē eē tua. Ad hēlūma respōsōis: q̄ phāc p̄positionē: Doctrina mea nō ē mea h̄ p̄ris/ ostēdis vna ē doctrina patris & filii: & diuersē p̄sonē. Una patris/ a q̄ h̄z filius q̄cqd h̄z & qcquid ē. Et idē ostēdis p̄ illā: Quid q̄ sūt pris mea sūt: & q̄ mea patris sūt. Unde sequit: l. **S**i quis volue- rit voluntatem eius facere: id est credere in eum et cre- dere per virtutem: m. **L**ognoscet de doctrina vtrum ex deo sit: id est sciet virtutē eorum quē dīcunt. Et si quis attenderit prophetis: sciet vtrum ego loquar fūm eas vel nō. Et hoc est quod sequit: n. **A**n ego a meipso loquar: q. d. si quis est amator virtutis / et vult vnuere fūm voluntatem dei/ perpendet q̄ in doctrina mea nihil est dissonum volunta- ti dei. o. **Q**ui a semetipso loquitur: id est aliquid pro- prium & separatum: p. **G**loriam propriā querit: nō del-

gloriam nec salutem hominū. q. d. qui propriā vult habere do-ctrinam/ propriā querit gloriam. Sed quia ego non quero propriā gloriam sed patris: ideo doctrina mea non est mea propriā/ sed cōmuniā patri. **A**ugustin⁹. Ego ex deo loquo & gloriam dei quero: nō meā. q. **Q**ui autē querit gloriā el⁹ qui misit illū:

sicut ego: r. **D**ic verax est in ore.

s. **E**t iniusticia ī

illo non est: id est

in opere illius. q. d.

illius doctrina vera

est & vita sua: q̄ mis-

sus ab aliquo querit

eius gloriam et non

propriā. Sicut chri-

stus missus a deo: nō

sui hominis sed deī

omnib⁹ operib⁹ suis

gloriā q̄sivit. Chri-

stus igitur fere vbiq̄

humilia de se loquit

& raro sublimia. Un-

Quos cause q̄,
re christus de se
humilia loquit

Una causa q̄
christ⁹ de se sub-
limia loquitur

sepe vocat se filium hominis: raro autē filium dei. Et ideo sup locum illum / ponit **C**hrysostom⁹: quicq̄ causas quare christ⁹ de se humilia loquitur: et vnicam quare sublimia. Prima causa quare de se humilia loquit est: vt ostēdat se non ingeniuū esse. Secunda: vt ostēdat se non esse contrariū deo. Ter- tia: vt ostēdat se esse verum hominē: qui naturaliter debet esse humilis. Quarta est imbecillitas audientiū qui non pos- sunt capere alta. Quinta est: vt doceat homines moderata de se sentire: & nihil de se dicere magnum. Alta vero de se lo- quēdi vnam inueniet quisq̄ causam. s. nature magnitudinem: id est deitatem. Unde & dixit. j. vii. g. Anteq̄ abraam fieret ego sum. Et tunc fuerunt iudei scandalizati: quid igitur face- rent homines si sepe fuisset de se magna locutus: Sequitur: t. **N**onne moyses dedit yobis legē r̄c. **C**hrysostom⁹. **D**omin⁹ consuevit malas suspicioneas quas iudei habebant in mēte / auferre. **D**uo autem obij̄ciebant ei: Unum q̄ sabba- tum violaret. s. v. c. Et aliud q̄ faciebat se parē deo. Parili- tatis suspicionem destruere noluit: quia verum erat: sed con- firmavit q̄ ea que dicta sūt in sexto capitulo / vbi dixit: Siē pa- ter suscitat mortuos & vivificat: sic et filius quos vult vivifi- cat. Hic autē de sabbato inducit solutionem / ostendens q̄ nō soluit eum fūm moysi intellectū: sed ipsi potius soluerunt. Unde dicit: Nonne moyses dedit yobis legem: et nemo ex yobis facit legem: Quia lex dīc. **E**xo. xx. c. Nō occi- des: vos autem queritis me occidere: et multos altos contra legem occidistis. Unde etsi ego solui sabbatum sanando ho- minem fūm iudicium vestrum: vos magis soluitis / hominem occidendo. Et ita transgressio mea est in salutem / vestra au- tem in perditionē: Ideo nō potestis qui magnā facitis trans- gressionem me iudicare minus transgrediētem. Unde. j. vii. a. Qui sine peccato est vestrum: primus in eam lapidem mit- rat. v. **Q**uid me queritis interficere: id est qua de cau- sa: x. **R**espondit turba: turbans & turbata: y. **E**t di- rit: furore agitata: z. **D**emoniū habeg. **A**ugustinus. Non primitia ad ordinem / sed ad turbationē respondit. Hoc enim nō diceret nisi demoniū haberet. Unde et **M**att. xii. b. dixerūt: In beelzebub p̄ncipe demoniorū elecit demonia. a. **Q**uis te q̄rit interficere: Negare conant quod ta- men volebant: unde & blasphemū & mendaces sunt. Blasphe- mi quidem dicentes: **D**emoniū habeg. Mendaces vero dicentes: **Q**uis te querit interficere. Omnes enim que- rebant eum interficere: vt dicit **C**hrysostom⁹: ad minus om- nes maiores. Quia vero dñs dixerat q̄ ipsi soluunt legem: quoniā illud idem posset ei obij̄ci: ostendit q̄ sanando homi- nem non soluit ipse legem: ponens ad hoc plures rationes. Unde sequitur: b. **R**espondit iesus: non perturbatus vt illi: sed tranquillus / non reddēs maledictū pro maledicto. **E** Et dixit eis

Euangelij scđm Johannem

a Et dixit eis: pacificus furiosus: b Unum opus feci sanando paralyticu in sabbato. S. v. b. c Et omnes miramini: id est tumultuamini qui magis deberetis cogaudere sanato: et laudare sanantem deum. Dic dicit Chrysostomus. Ubi excusare oportet et crimē suscipere de hoc qđ factū est: non meminist pa-

tris: sed suam personam inducit dicens: b Et dixit eis: Unum opus feci et dīms miramini. Prōpterea c. Dūnit autem mōyses dedit vobis circūcisiōne: nō feci in sabbato. Nōlīte iudicare fīm faciē: sed iustū iudicium ē qđ solo iuris tuū equitatis omnīs. Deut. ad. p cū iudicate. Dicēbat ḡ qđaz equaliter fīm vniuersitatis meritum exhibet: quod nec amore vel odio vel timore personę vel mūnerū cupidine pervertitur vel differtur. Unde ietro dixit mōysi: Exod. xxiiij. d. Ellige tibi viros potentes et timentes deum: in quib⁹ sit veritas: et qui oderint auariciam: et consti-

tuē ex eis tribunos et. Potentes et timentes deum dicit: ne timore hominū corrumpan iudicium. Eccl. vii. a. Noli que-

rere fieri iudex nisi virtute valeas trāmpere iniquitates: ne extimescas faciem potentis: et ponas scandalum in agilitate tua: id est timiditate tua. Item: In quibus sit veritas: dicit: ne amore vel odio corrumpat scientiam. Item: Qui oderint auariciam: ne cupidine mūnerū abstrahant a veritate.

bis: ut nulla re corrumpam iusticiam: sed omnia pro hac faciamus: siue inops siue diues fuerit quis: non attendam per sonis. Sed quia non sufficit declinare iniquitatem in iudicio: sed oportet facere et seruare equitatem: Ideo sequit: o S3 iustum iudicium iudicate. Augustinus: id est fīm veritatem rerū qua cognita nec me nec moy sen damnabitis: nec me illi contrarium dicetis. Justum iudicium ē qđ solo iuris tuū equitatis omnīs. Deut. ad. p. b. Dicēbat ḡ qđaz equaliter fīm vniuersitatis meritum exhibet: quod nec amore vel odio vel timore personę vel mūnerū cupidine pervertitur vel differtur. Unde ietro dixit mōysi: Exod. xxiiij. d. Ellige tibi viros potentes et timentes deum: in quib⁹ sit veritas: et qui oderint auariciam: et consti-

tuē ex eis tribunos et. Potentes et timentes deum dicit: ne timore hominū corrumpan iudicium. Eccl. vii. a. Noli que-

rere fieri iudex nisi virtute valeas trāmpere iniquitates: ne extimescas faciem potentis: et ponas scandalum in agilitate tua: id est timiditate tua. Item: In quibus sit veritas: dicit: ne amore vel odio corrumpat scientiam. Item: Qui oderint auariciam: ne cupidine mūnerū abstrahant a veritate.

Lemeritatis: De quo Matth. vii. a. Noli iudicare et nō iudicabimini.

Presumptionis: De quo Roma. xliij. a. Tu quis es qui iudicas altum seruum?

Precipitationis: De quo j. Cor. iiiij. a. Nolite ante temp⁹ iudicare.

Discussionis. j. Corinθ. xj. g. Si nosmetipſos djudicaremus: nō vīcīs iudicaremur.

Disceptationis. Jobel. iij. a. Congregabo omnes gentes et deducam eas in vallem iosephat: et ibi disceptabo cum eis.

Condemnationis. S. iij. c. Qui non credit iam iudicatus est.

Contentionis. S. v. d. Nō habet vītam eternam qui in iudicium non venit.

Excitationis. j. ix. g. In iudicium ego in hīc mūndū venī: ut qui non vident videat ē.

Discretions. Pō. Judica me deus et discerne causam meam ē.

Approvalationis. Matth. xix. d. Sedebitis et vos super sedes duodecim: iudicantes duo decim tribus Israel.

Comparationis. Matth. xij. d. Vtī nūnūt surgent in iudicilio cum generatione ista et condemnabunt eam.

Dissimulationis. Jobel. iij. c. Consurgat et ascen-

dāt gentes in vallem iosephat: quia ibi sedebit et iudicem omnes gentes in circuitu. Sequitur: p. Dicēbant ergo

quidam ex hierosolymis: quibus plura beneficia conuicerat: et qui sapientiores inter aliquos videbant. q. Nōne hic est quem iudēti querunt interficere. q. v. querebat absentem: quare ergo non tenent presentem: Chrysostomus.

Mibil in divinis scripturis inaniter positum est: spiritu enim sancto dicta sunt: idcirco omnia cum diligentia scrutemur.

Etenim ab una dictione licet inuenire integrum intellectum: ut hic. Cur enim adiectū est: ex hierosolymis? Quia per hoc ostendit evangelista: quoniam qui maxime potiti sunt signis: hi omnibus erant miserabiliores. Hierosolymitēs si

quidem deitatis et maximū signum viderant: et tamē ea omnia iudicilio principum corruptorum permittebant. An non magnū signum erat et insinantes circueentes querebant eum ut occiderent: et modo tenentes in manibus quiescunt?

Quis extinxit insulanum eorum? Alde qualiter seipso accusant et nibil ei dicunt.

Et ad litteram: paralyticum corporaliter et spiritualiter sanauit. q. d. vos non dicitis quod lex soluatur si circumcisio fiat in sabbato: ergo nō debetis dicere quod ego soluerim legem: quia sanauit totum hominem in sabbato. Tel si circumcisio patimini rumpere legem sabbati: quia principalior est sabbato: ergo et curationem totius hominis debetis pati rumpere legem: cum sit ipsa circumcisio principalius et melius: quia illa partis est: hec totus hominis salus est. Itē illa signū est: hec est res. Unde si sustinetis solvi sabbatum ut homo accipiat signum: id est circumcisionem: multo amplius debetis sustinere solvi sabbatum ut homo accipiat rem signi: id est integrum sanitatem. Nec autem sabbati soluto non est legis praevaricatio: sed confirmatione quoniam lex precepit hec. Unde Chrysostomus. Tides quoniam sabbati soluto seruatio est legis: ut si non solueret sabbatum: necesse erat legem solvi quod precepit hominē sabbato circumcidit. Iniquum est iudicare quod lex precepit hoīem sabbato circumcidit et prohibeat hominē totum sanari. Unde sequit: n. Nolite iudicare fīm faciem. Augustinus: id est personaliter. Et quis est qui non iudicat personaliter: nisi qui diligat equaliter. Chrysostomus: Nolite iudicare fīm faciem: id est fīm vīsum. Quid est autem fīm vīsum nolite iudicare: Doc est non a dignitate personali: sed a rerum natura ferre sententiam. Non enim in iudicio debemus respicere personalitatem: sed iusticiam quā habet persona. Exod. xxiiij. a. Non declinabis in iudicium pauperis. Deut. i. c. Ita parvū sicut magnum audieris: nec accipietis personalitatem cuiusque: quia dominū iudicium est. Chrysostomus. Docēbis qui tunc erās: dictum est solum: sed et no-

Sunt et nihil ei dicunt. a **E**cce palam loquit: et contra ipsos: b **E**t nihil ei dicit. Augustin. Et si occultus ad festum ascendit tamē palam loquitur: et apparet potestas quae putabat timida. Mirab aliq̄ potestia nō tenet: cui⁹ mors tantopere querebat: et nōdū plene intelligēt̄s eius esse potestiam: putant esse scientiam principū qz

b **E**cce palam loquit: et nihil ei cognoverūt̄t̄s esse christū. Sed non est verū: Un ipse hie-rosolymit̄ sibimet obijcunt: dicentes: c **M**uñquid vere cognoverūt̄t̄s prin- cipes / sacerdotum qui tenebant primū locum in synagoga. d **Q**uia h̄ ē chri- stus. q.d. hie-rosoly- mit̄: vere principes cognoverūt̄t̄s quoniam hic ē christus: ideo non tenebant eum: e **S**ed nos / hunc scimus vnde sit.

J.8.5. f. de naçareth: vnde et naçarenus vocatus est. f **C**hristus autem cum venerit nemo scit vnde sit. Unde Esa.liij.c. Generationem eius quis enarrabit: Sed miseri contradicunt sibi. j. ix. f. vbi dicunt: Nos scimus quia moysi locutus est deus: hunc autem nescimus vnde sit. Chrysostomus: O de nequitia: o de contradictione: neq̄ principum sequunt sententias: sed aliam proferunt corruptam et propria amentia dignam. g **C**lamabat ergo iesus: quia surdi erant: h **I**n templo docens: quia stulti erant. Esa.xlij.c. Surdi audiret et cœti intuemini. Proterb. j.c. Sapientia foris predicit in plateis dat vocem suam: et capite omnium turbarum clamitat. Contra: Esa.xlij.a. Non clamabit neq̄ accipiet personam: nec auditetur vox eius foris. Solutio. Esatas loquitur de clamore cōmōtionis: hic autem agitur de clamo- re p̄dicationis. i **E**t dicens: Et me scitis. Augusti- nus. i. effigiem vultus mei cognoscatis. k **E**t vnde sim scitis: id est parētes meos carnales cognoscitis: quod est fm carnem me nostis: non fm diuinitatem. Unde sequit: l **E**t a meipso non veni. Et ponit pro qua. Mesciebant enim ipsum esse dei filium: nec a patre missum. m **S**ed est ve- rius: genitor me⁹: n **Q**ui misit me in mundū: o **Q**uē vos nescitis. Cōtra. j. viij.g. Quem dicitis: quia te⁹ no- ster est. Solutio. Sciebat deum patrem essentialiter: sicut. j. nesciebant autem patrem personaliter: sicut hic. Sed vnde possent cognoscere patrem ostendit subdens: p **E**go scio eum. q.d. si vos vultis eum scire: potestis: quia ego scio eum qui libēter docebo vos. s. vi.e. Patrem non vidit quis nisi is qui a deo est. Matth. xi.j.d. Nemo nouit patrem nisi filius: et cui filius voluerit reuelare. q **E**t si dixerō: quia nescio eum: quod est impossibile: r **E**ro similis vo- bis mendax: id est ero mendax sicut vos: quod sterum est impossibile: quia veritas non potest mentiri. s **S**ed ego scio eum: quod patet: t **Q**uia ab ipso sum eternali- ter genitus. v **E**t ipse me misit temporaliter in mundū. Esa.lxj.a. Spirit⁹ dñi super me eo q̄ vnxit me domin⁹: ad annūctandū māsuētis misit me. Dicbas. v.a. Ex te egredies qui sit dominator: in Israel: et egressus eius ab initio a diebus eternitatis. x **Q**uerebant ergo eum apprehen- dere: irritati per hoc quod dixerat eis: q̄ nesciebant pa- trem: et q̄ mēdaces erāt. Sed qui: Non multitudine que prin- cipatum non concupiscet: neq̄ liuore capi poterant: sed sa- cerdotes querebant eum apprehendere. y **E**t tamē nemo misit in illum manus: quia inuisibiliter furorem eorum restringuit. z **Q**uia nondū venerat hora ei⁹. i. oportenit patientia: siue hora mortis a se disposita et ordinata.

Simsle. 3. q.a. a **D**e turba autem illicis principes per- sequerent: ut dictum est. b **A**utem pro sed: c **D**ul- ti crediderunt in eum: moti p̄dicatiōe et miraculis. Intue- re quārum est humilitatis verborū lucrum: quia dixerat hu- militer: Ab ipso sum et ipse me misit: multi credide- runt in eum: et di- cebant: Nō solum credebāt: sed cōfite- bant ore. Roma.x. 1.8.c. b. **C**orde creditur ad iusticiā et. d **C**hri- st⁹ cū venerit nū- qd plura signa faciet q̄que hic facit: Q̄ dicit: cū venerit ē dubitati- onis signū: et nō ad- buc perfectę fidei. q. d. si venerit messias: non faciet maiora q̄ iste: quia omnia que dicunt de messia fa- cit iste. Esa.xxv.b. Deus ipse veniet et saluabit nos: Tunc apertis oculi cōcorum: et aures surdorum patebunt. Tunc salter sicut ceruus claudus: et aperta eru lingua mutorum et. Item Esa.xxij.a. Ecce in iustitia regnabit rex et principes in iudicio p̄fūt: et erit sic vir q̄ abscondet a vēto et. Et sequit: Non caligabunt oculi videntiū: et aures audientium diligenter auſcultabunt: et lingua balborum velociter loquetur et plane. Tiel aliter: d **C**hrist⁹ cū venerit: Per syncretism. q.d. turba principibus: ponatur q̄ iste non sit christus: sicut dicitis: nunquid christus plura signa faciet: Sed queritur: que signa dicunt cum eccl̄se: Evangelista enim nō dū narravit nisi pauca de vino. 3. q.b. Et de paralytico. 3. v. b. Et de filio reguli. 3. iiiij.g. Et de quinq̄ panib⁹ et duob⁹ pi- scibus. 3. vi.a. Solutio. Sicut dicit Chrysostom⁹: hinc ma- nifestum est q̄ multa signa que facta sunt pretermittunt evan- geliste: et de his loquuntur de quibus principes malignabantur. Unde sequitur: e **A**udierunt pharisei turbam murmurantem: id est murmurando contra principes di- centem: f **D**e illo: id christo: g **H**ec: Christus cū venerit nūquid plura signa faciet. h **E**t nō magis morti inuidia contra eum: miserunt principes seculares: vel potius principes sacerdotum. i **E**t pharisei mini- stros: suos: vt apprehenderent eum. Non enim au- debant per seipso subire periculum propter turbam. Chry- sostomus. O de tyrannide et infanția principum: magis au- tem: o de amentia populi: multotiens conati sunt appre- hendere eum et nequeunt: famulis hanc rem commiserunt: simpliciter furorem suum quiescere facientes. Et certe multa alibi locutus est: et in piscina. 3. v. Et nihil tale fecerunt: sed quesierunt quidem non autem temptauerunt appre- hende: hic autem non ultra ferunt: turbam videntes attendere ei. Et nota q̄ supra sabbati violationem pretendebant quasi velamen inuidie: sed hic non possum aliquid arguere: neq̄ in dictis neq̄ in factis. Unde patet q̄ sola inuidia moveban- tur: quia sc̄ turba laudabat eum. k **D**ixit ergo eis: id est ministris ad apprehendendum missis: l **I**hesus: potens loqui dure: potius humilla loquit. m **A**dhuc modicū temp⁹ yobiscum sum. Ac si diceret: quid festinatis me interficere et perseguiri: parū expectate tempus et tunc sine festinatione vestra detineri sustinebo. Et nota q̄ non dicit sim- plicer: **V**icsum: sed yobiscum sum: id est ad utilitatem vestram. q.d. et si perseguamini me: paruo tamē tempore nō cessabo docens et monens utilia. n **E**t postea vel tunc: vado ad eum qui me misit. Per quod ostendit q̄ non extingueret in morte: sed per mortem iuit ad patrem. Et in hoc ostendit q̄ indigebunt eius auxilio ad patrem. In hoc

Evangeliū scđm Johannem

Gautem quod dicit **A**do: ostendit q̄ voluntarie moritur: et q̄ nulla facta est ei vel fienda violentia vel lesio ab insidijis eorum. Item in hoc etiam ostendit suam deitatem: quia non est humānus mentis suum obitum prescire vel prēdicere: quia nec etiam psalmista sciebat. Unde **P**. Motum fac mihi domine finem meum: et numerū dierum me-

¶ 38. **i. 13. v.** orum quis est ut co-
gnoscam: q̄ si deficio
ego. Itē in hoc ostē-
dit se deum q̄ respō-
det ad intentionē eo-
rum: et significat se
scire causam aduen-
tus eorum. Adhuc
modicū tempus
vobiscum sum: et

tunc vado ad eum qui me misit. q̄. d. expectate parum/
per et erit quod queritis. s. mōs mea. Et nota q̄ sic dicit Chry-
sostomus: q̄ per hęc verba simpliciores flexit ad misericordiā
cum dicebat: Adhuc modicum tē. Studiosiores ad
audientiam animauit: quando modicum tempus do-
ctrinę dixit. Audaciores vero terruit q̄ id qd sequit: a. **Q**ue-
ritis me et non inuenietis: et vbi ego sum vos non
potestis venire. Sed vbi questeris eū iudet: Scđm Glo.
et Bac. q. s. quād compuncti sunt de scelere mortis eius. Tel
fm Chrysostomū. Luc. xxiij. d. quando mulieres plange-
bant et lamentabantur. Per hoc etiam coniçitetur de mul-
ties alijs. Item in destructione civitatis a romanis credendū
est multos meminisse eius et miraculorum suorum: et pre-
sentiam eius optasse: et diceret eis ventura et oraret pro eis.
b. **E**t non inuenietis: in carne vobiscum vel propitiū in
tribulatione: vel per gratiam in p̄senti. Prouerb. j. d. Ma-
ne consurgent ad me et non inuenient me. Alia littera: Querunt
me mali et non inuenient: quia exosam habuerūt disciplinam.
Ita etiam multi hodie querunt iesum: sed non inueniunt: quia
non querunt iesum propter iesum: vel q̄ querunt iesum naçare-
num: id est floridum. Cant. iiij. a. In lectulo meo per noctem
quesui quē d̄s̄līt̄ anīna mea: quesui et non inueni. Duo em̄
impediverūt querentem: Lectulus voluptatis: et nox igno-
rantię et infidelitatis. Item queretis in iudicio sero penitentes:
et non inuenientis gloriam adipiscentes. Matth. xxv. a. Do-
mine domine aperi nobis. Et sequit Ibi: Et clausa est lanua.
Prouerb. j. d. Tunc inuocabunt me et non exaudiam: mane
consurgent et non inuenient me tē. Et subdit quare non inue-
nient. c. **E**t id est quia: d. **A**bi ego sum: id est ad can-
dem incōmūrabilitatem vel ad bonum glorię in qua iam sum
qua fruebarūt ille homo. Tel. sum: id est in proximo ero fīm
hominē: vel propter unōnem verbī ille homo dicit esse in ce-
lo. Un. S. iiij. b. Filius hominis qui est in celo: Ideo meli dī-
ct: sum: q̄ ero: ut dicit Glo. e. **E**los non potestis
venire. Non dicit poteritis: sed non potestis: tales sc̄z
quales nunc estis. Simile. j. xiij. d. de petro: Non potes
me modo sequi tē. Et nota q̄ p̄ hoc q̄ dicit hic: **V**bi ego
sum: vos non potestis venire: ostendit q̄ non manebit
in morte. Si enim maneret in morte: tunc omnes possent
ire ad eum: Omnes enim illuc ibimus. q. Reg. xliij. c. Om-
nes morimur: et q̄si aquę disablūmūr in terrā tē. f. **D**ixerūt
ergo iudei ad semetip̄sos: id est intra se: vel inter se: non
ad ipsum: more suo sicut dicit Glo. verba domini carnaliter
intelligentes: g. **Q**uo hic iturus est: quia non inue-
niens eum. q. d. nescimus de qua via loquitur. Et licet
nescirent: ramen aliquid quod futurum erat nescientes pro-
nuntiauerunt. s. q̄ per apostolos doceret gentes. Unde di-
cunt: b. **N**unquid in dispersionem gentium: vel
in disseminationm: fm Chrysostomū: iturus est: et
docturus gentes: quod quidem futurum erat. Sed q̄
hoc nesciendo dicere: manifestant cum predicant questione
sem replicant: dicentes: i. **Q**uis est hic sermo quem

dixit: queritis me et non inuenietis: et vbi sum ego
vos non potestis venire. q. d. q̄ vadat ad gentes: non
vult dicere q̄ illuc bene possemus ire. Et enim tempore
quo christus hęc verba dicebat: iudei vbiq̄ terrarum erant
dispersi: ut dicit Chrysostomus. Et est notandum q̄ disper-
sione in sue dissensi-

nationem vocabant
sudet ipsas gentes:
qua vbiq̄ dissensi-
natione erant et ad ini-
cēm mixte imperter-
rite: quia enim gens
iudeorum antiqui-
tus in unum collecta
erat: et non erat alibi
iudeum inuentre q̄ i
palestina: ideo gen-
tes vocabant disseminationē exprobrentes et magna gloria-
tes in semetip̄sos: sed modo oprobriū idem sustinebat: Erat
enim disseminatio: quia vbiq̄ dispersi. Sed nota q̄ querunt:
Nunquid in dispersionem gentium iturus est et
docturus gentes: Non dixerunt ledere vel seducere gen-
tes: sed docere: per hoc patet: ut dicit Chrysostom⁹: q̄ iam
quidam eorum submisserant iram: et his que dicta erant credi-
derat. Nisi enim credidissent nequaq̄ ita sollicite quessent
quo esset iturus: et quis esset sermo quem dixerat. Illos em̄
qui desiderabāt eo carere: non oportebat hoc querere: sed do-
cere: libenter hoc volumus. s. q̄ tu vadas: et quando hoc erit.
Sed hoc non dicunt: quia qui prius odiebāt flexi sunt ad mi-
sericordiā quando dixit: Adhuc modicum tempus vobiscum
sum: et ideo quo iturus erat querebant. Sequitur: k. **I**n
nouissimo autem die magno festiuitatis: id est in vici-
ma die. Prima enim dies et ultima magna erat: ut dicit Le-
uit. xxiij. a. Et dicit ibidem: q̄ dies octauus huius solēnitati
erat celeberrimus quo ad opera seruilla: et hoc quia tunc
siebat collecta ad sartateca templi: et ad necessitates ministro-
rum qui offerebant sacrificia et ad emenda sacrificia. Sed vici
nouissimus dies dicit hic septimus vel octauus: non est cer-
tum: sed probabilius q̄ octauus. l. **S**tabat iesus ere-
cius ut omnes viderent: m. **E**t clamabat: ut omnes au-
diren̄t: sicut dicit Chrysostom⁹. Clamabat propter turbam
multā ut omnes audirent. Item propter p̄sentiam suam om-
nibus ostendandam: ne dicerent q̄ se occultaret. Tertia ratio
potest esse: ut affectum suū ostenderet. Hieronym⁹ dicit sup
Bonā. iiij. q̄ omnis sermo christi claimor dicitur: quia de ma-
gistris agit. Et autē dicit Esa. xlj. a. Non clamabit tē. intelligi-
tur tumultuose: t. non erit clamosus et contentiosus. Unde
ibi dicit Glo. Non clamabit mitis et mansuet⁹. Et nota q̄ licet
prima dies et ultima essent solennes: tamē prima die non p̄-
dicauit christus nec secunda nec tertia: quia nondum venerat
ad festum: sed furorem eorum quiescere aliquantulum si-
nebat. In quarta autē die cepit p̄dicare: ut se venisse ostendet: tunc ob̄scientibus respondit. Alijs autem diebus si-
luit vscq̄ ad dīem ultimi solennitatis: tunc publice et genera-
liter p̄dicauit omnibus: in die. s. magno festiuitatis et ultimi.
Et sūt ad hoc plures rationes. Prima: q̄ tunc oēs feriabāt
et adesse poterat. Secunda: quia sicut dicit Chrysostom⁹: me-
dios dies magis ad voluptatem consumabāt: non ergo lo-
cutus est eis debentibus ire ad voluptatem: sed iam recessu-
ris viaticā dat ad salutem. Et est hic argumentum q̄ non est
bonum hominē arguere vel monere quādō est in feroce vo-
luptatis sug. Cōtra illos p̄dicatores qui volum p̄dicaro
ad chozeas et ludos cum quadam violētia. Esa. iiij. d. Quelcī
te ab homine tē. Sed dicit Eccl. viij. a. Omnis negocio tem-
pus est et oportunitas. Et Eccl. iiij. b. Tempus tacēti et tem-
pus loquēti. Item Eccl. xx. a. Est tacens non habens sen-
sum loquelī: et est tacens sciens tempus apti temporis. Cla-
mabat inq̄ dicens: Si quis sit veniat ad me et
bibat. Non omnes vocat ad potum: sed sūtientes. Unde

¶ Eccl. v. a. Omnes

S Esa. iv. a. Omnes sitientes venire ad aquas. q. d. nullum necessitate aut vi traho: sed si quis habet desiderium multum et exardet cupidine verbi: huc ego voco. Hester. i. b. Non erat qui nolentes cogeret ad bibendum. s. vi. b. Ex piscibus quatuor volebat. Chrysostomus. Eos qui accedunt ad predicationem vel fidem sitientium:

desiderium oportet

In eis esse: Ita enim poterunt ea que dicuntur venuiat ad me et bibat. Qui credit in me sicut dicit scriptura: flumina de ventre eius fluunt aquae viue. Hoc autem dixit id est non fastidio facit spiritu quem accepturi erant in audiencia credentes in eum. Non dummodo. Matth. v. a. Hoc enim erat spiritus datus: quia ari qui esuriunt et sitiunt iusticiam. Esa.

xxi. d. Occurrentes sitienti fert aquas. Aqua autem est doctrina. Unde Eccl. xv. a. Aqua sapientie salutaris potabit illum. Proverb. x. b. Uena vita os iusti. Item aqua est gratia: quia communis: quia potus pauperum. i. Pet. v. b. Numismatibus dat gratiam. Item fluit ad valles. Ps. Inter medium montium et. Item trahit levia non aurum. Ita sitim sedat. Et alias proprietates habet. s. lii. b. Qui biberit de aqua quam ego dabo ei et. Item in hoc quod dicitur: Si quis: excluditur acceptio personarum. Act. x. e. Nunc compert: quia non est acceptor personarum deus et. Ita nota quod dicitur: Si quis sit: quod potest intelligi duplicit. Uno modo per quis: notatur paucitas: et legitur de siti iusticie. Luc. i. e. Esurientes similevit bonis et. Alio modo notatur multitudo eorum qui sitiunt. Et hec significatio haberi potest ex modo pronunciacionis: et legitur finis hoc de siti beatitudinis: Omnes enim sitiunt beatitudinem. Eccl. xlvi. d. Animus vestre sitiunt vobementer.

a. Veniat ad me: recedendo ab amore mundi: et se ad gratiam preparando: b. Et bibat credendo. Vel a. Veniat ad me: per fidem: b. Et bibat per dilectionem: vel per spiritu sancti receptionem. c. Qui credit in me. Chrysostomus. Ostendes quod de spirituali potu loquaris: non de corporali dicitur: Qui credit in me. q. d. credere est bibere. Tamen finis Augustini: credere est ventre ad eum. Et dicitur in me: non mihi vel me. d. Sicut dicit scriptura: flumina de ventre eius fluent aquae viue. Hoc sumptum est de pueris: ut dicit Hieronymus: et forte de illo loco Prover. v. d. Deruent fontes tuos foras. Vel de Prover. x. b. Uena vita os iusti. Vel potius de Esa. lvii. c. Eris quasi horus irregularis: et quasi fons cuius non deficiunt aquae. Chrysostomus tamen alii exponit: dicens. ubi dicit scriptura hoc quod dicitur hic: flumina de ventre eius fluunt et. Huius. Quid igitur: Qui credit in me sic dicit scriptura: credidit: supple in me: Esa. vii. b. Nisi credideritis: hic distinguere oportet. Quod autem sequitur: e. flumina de ventre eius fluent aquae viue: siue fontes viuetis: verbis suis christi non scripture. Et lege sic littera: flumina doctrina. f. De ventre eius fluent: id est de memoria vel de corde. flumina dico: aquae viue: ut sit nominativus vel potius genitivus: finis Chrysostomus. q. habet fontes viuentis. Et nota sicut dicit Chrysostomus: quod libertatem gratiae et indeficienciam doctrinam significat per hoc quod dicit: fontem et flumina: non unum flumen sed ineffabile. Item per hoc de signat violentiam et impetum doctrinam. Ps. fluminis impetus legitimat civitatem dei. Chrysostomus. Videbis manifeste quod hic dicit impletum esse: si ad stephani sapientiam et ad petri linguam: et ad pauli flumum insperatum: nihil enim eis resistebat: non plebis furor: non tyrannorum insurrectiones: non demorum insidie: non mortes quotidianae: sed sicut flumina multo strepitu delati omnia secum trahentes abibant. Act. vii. c. Non poterant resistere sapientie et spiritui qui loquebatur.

f. De ventre: id est de mente vel de corde. Chrysostomus. Ventrem cor alt: sicut alibi: Et legem tuam in medio ventris met: id est cordis. Item diligere. lii. e. Ventrem meum doleo: Ps. 45. signat violentiam et impetum doctrinam. Ps. fluminis impetus legitimat civitatem dei. Chrysostomus. Videbis manifeste quod hic dicit impletum esse: si ad stephani sapientiam et ad petri linguam: et ad pauli flumum insperatum: nihil enim eis resistebat: non plebis furor: non tyrannorum insurrectiones: non demorum insidie: non mortes quotidianae: sed sicut flumina multo strepitu delati omnia secum trahentes abibant. Act. vii. c. Non poterant resistere sapientie et spiritui qui loquebatur.

f. De ventre: id est de mente vel de corde. Chrysostomus. Ventrem cor alt: sicut alibi: Et legem tuam in medio ventris met: id est cordis. Item diligere. lii. e. Ventrem meum doleo:

Id est metus. Eccl. lii. a. Tenet tuus comedet: et viscera tua replebunt volumine isto. Job. xxxv. d. Plenus sum omnibus: et coarctat me spiritus ueritatis mei: s. Huius. q. d. q. crediderit non solus habebet: sed etiam alijs infuderet. Prover. v. c. Habe aquam de cisternis tuis: et fluente putet tui: deruent fontes tui foras et. b. Ag

vii. vel vii. vii. vii. id est vivere facies: hic per gratiam: et in futuro per gloriam. Eccl. xlvi. b. Omnia vivunt ad quem uenerit torrens. Inter. id est euangelica doctrina. Simile. s. lii. b. Qui biberit de aqua quam ego dabo ei: si et in eo sors aquae saltent in vitam eternam. In quo videbas ueritas gratiae personam et eternitas gloria. Vel vii. id est semper agentis et scaturientis et currentis. Spiritus enim sancti gratia cum in mente intrauerit: omni fonte magis manat: et neque deficit: neque euacuat: neque stat. Proverb. xvii. a. Aqua prunda uerba ex ore viri. Et Matth. xij. c. Luc. vi. g. Ex abundantia cordis os loquitur. Sequitur: Hoc autem quod dicitur: flumina de ventre eius et. k. Hoc dicitur christus de spiritu sancto. l. Quem accepturi erant credentes in eum: in die pentecostes: Act. i. a. et x. g. quando post resurrectionem eis insufflavit. i. xx. e. Et est verbum euangeliste: qui exponit quid per flumina dominus intellexerit: et quando esset ille fluxus. m. Hodum enim. q. d. bene dico accepturi: quia non dummodo erat spiritus datus: ad modum fluminis: supple: sed ad modum stille vel gutte: vel nondum sub signo visibili: ut in flatu post resurrectionem: vel in igne post ascensionem: vel non ad robur vel ad constantiam fidei et revelationem secretorum: et noticiam omnium linguarum. n. Quia igitur iesus nondum erat glorificatus: resurrectione et ascensione. q. d. ante resurrectionem et passionem quando christus cum apostolis erat in carne: min capaces erant spiritualiter intelligentes. Ita decuit ut cum decesset christus: et non ante spiritu sanctum eis mitteret loco sui. Unde. s. xiiii. b. Ego rogabo patrem et alium paracletum dabis vobis. Item decuit ut non in tempore misericordie sue sed glorie tangere rex in sua coronatione diversa dona distribueret familiis sue et multis sue. Ps. Ascendiisti in altum ceperisti captiuitatem: dedisti dona hominibus. Item christus nonnulli quod predicare ab apostolis eius gloria usque post resurrectionem: sicut dicit Matth. xvii. b. Nemini dixeritis visionem donum: neque filius hominis a mortuis resurgat. Et ideo non operatus ut ante daret eis spiritu sanctus: qui post datus est eis ad loquendum. Hoc autem morales rationes tanguntur in Glo. Prima: ut significet quod charitate non habemus nisi a vita resurgamus: Ideo ergo post resurrectionem dat spiritum: ut in resurrectione nostra flagret charitas. Secunda ratio est: ut significet quod qui spiritu sanctu habent vitam hanc presentem habent in contemplatione: et vitam futuram in spe et desiderio. Chrysostomus sic expone: n. Jesus nondum erat glorificatus: id est crucifixus. Gloriam enim vocat crucem: quia enim inimici eramus et peccatores et deo odibiles: donum autem non inimicis sed amicis datus: oportebat prius offerri eam que erat pro peccatis oblationem. I. christi in cruce: et inimicis in carne eius dissoluti. Ep. ii. c. et factos esse dei amicos: et tunc suscipere donum. I. spiritu sanctu.

o. Ex illa ergo turba cum audirent hos sermones ei dicens: Alii dicebant: Hic est christus; bi predictis concordabant: sed pectoribus erant. r. Quidam autem dicebant: contraria predictis: qui nondum bibere incepserant: s. Alii quid a galilea uenit christus: Simile. s. i. g. Anazareth potius aliquid boni esse: Non intelligebant enim quod dictum erat: quoniam nazarenus uocabatur: sed quod

Evangelijs scđm

Johannem

Ne cabis: sed qđ de bethleem dicitū erat: **D**ic̄. v.a.attendebāt.
Unde sequit̄: a) **M**ōnē scriptura dicit: quia ex semī
P̄s. 131. ne dauid: sicut dicitur in **P̄s.** Juravit dñs dauid verita-
P̄s. 88. tem r̄. Item **P̄s.** Semel iurauit in sancto meo r̄. Itē **R**ie-
re. xxvij.b. Suscitabo dauid germē iustum. b) **E**t de beth-
leem castello r̄bi
erat dauid freque-
Wichee. 5.a. tuis: c) **T**enit chri- a) **M**ōnē scriptura dicit: quia ex
Matth. 2.a. flos: sic d̄ **D**ic̄. b) **s**emine dauid ēt de bethleem

Michee. 5. a. sius a **Glenit chri**
Mattb. 2. a. slus: sic dī **Dich.**

G tritum locum natius
tatis nō attendebat:
et ideo errabant.
D Dissensio itaq;
facta est in turba
propter eum: id ē
de eo. Alij enim dice
diam autem ex ipsiis volcebant
apprehēdere eum/ sed nemo
misit super illū man^o. Tene-
runt ergo ministri ad pontifi-
ces et phariseos/ et dixerunt

bant: q̄ erat, p̄pheta vel christus: aliq̄ q̄ non de galilea/ sed de bethleem venit christus. Aliū dicebant q̄ christus cum venie- rit nescim⁹ vnde sit: sicut dicit. S. eodē. d. Chrysostom⁹. Di- uersa erat mēs eorū: tanq̄ in multitidine nō ordinata. Meq; enim diligenter attendebant his que dicebant a christo: neq; discēdīt ḡfa venerāt vel q̄rebāt: p̄f hoc eis q̄rētib⁹: Illūquid a galilea venit christus: nihil respōdet nec docet: nathanaelē ḥo qui magis despectue & ironice dixit. S. f. g. A naçareth p̄test aliquid boni esse: non solum respondit sed & laudauit: quia ipse veritatis concupitor: hoc dicebat. Iste ḥo dicebant non volentes discere: sed euertere intendentis quoniam chri- stus est: ideo ipse nō reuelauit eis scripturas que de se erant. Qui enim etiam sibūpsis contraria dicebant: quia quandoq; dicebāt: nullus scit vnde venit ch̄ristus: quādoq; autem quia a bethleem: quia manifestum est: quoniam eti⁹ christus eis scri- pturas differueriset aduersarent ei. ¶ Quidam autem ex ipsis volebant apprehēdere eum: peiores predicis: quia non solum credere nolebant nec verbo persequi suffecit: sed opere persequi volebant. f Sed tamē nemo misit: id est mittere potuit: g ¶ Super illū manus: quia nō dum ipse voluit. In quo apparet malicia eorū obstinata: quia sicut dicit Chrysostom⁹: eti⁹ nihil aliud esset: hoc solum suffi- ciens erat in compunctionem eos ducere. Sed nō sunt com- puncti: sicut alt. p̄pheta: discissi sunt & non sunt compūcti. Ta- le qđ est enim nequicia: nulli vult cedere: ad vñū cōspicit solū ut eum cui insidiatur interficiat. h ¶ Venerunt ergo mi- nistri. Redit euangelista ad narrādum de ministris qui missi fuerant ad caplendum christum. Et dicit q̄ conuersi ad ser- monē domini redierunt: i ¶ Ad pontifices & pharise- os: qui eos miserant: k ¶ Et dixerunt eis: id est ministris: l ¶ Illi/ pontifices & pharisei: m ¶ Quare non adduxi- stis eum: qui ad hoc missi estis? n ¶ Responderunt mi- nistri: ostendentes causam suę cōversionis: o ¶ Nunq̄ sic locutus est homo/purus: sicut hic homo loquit. q. d. aliquid habet ultra hominē. Simile. S. iij. d. Venite e vide- te hoie: q̄ dixit mihi oia q̄cunq̄ feci. Itē. j. Reg. xix. d. Mi- sit saul lictores vt raperēt dauid &c. Chrys. Nihil vitate ma- nifest⁹: nihil simplic⁹ nisi malignemur nos: quēadmodū ma- lignatib⁹ nihil difficilius. Ecce em sapiētes scribē & pharisei qui signa viderant & scripturas legerāt: veritate lēsi sunt & ex- ecūtati: ministri ḥo qui nihil horum viderant: ab vna locutione manu capti sunt: & abeuntes vt eum ligarent/ redire ligati ad- miratione doctrinę: nec signis eguerunt: sed ex doctrina sola capti sunt. Unde non dixerunt: nunq̄ sic misericordia homo: sed nūnq̄ sic locutus est. Sed queritur: Cur non reman- serūt cum christo: sicut dicit. S. iij. Reg. ix. d. Transi & seque- re me. Uel/ cur non manserunt in aliquo loco: vt non venirent ad phariseos: Et respōdet. Matus fecerūt: preciosiores em effecti sunt christi sapientia cū multa fiducia loquētes ad pha-

ris eos qui christum impugnabant. Unde nota q[uod] laudant do-
ctrinam dicentes: Nunq[ue] sic locutus est homo. Non
dixerunt: quoniam non potuimus eum adducere propter tur-
bam. Quid per hoc possent excusat: sed suam rectam intentionem
ostendunt. In hoc enim non solum christum admiscebant

meis illi: Quare nō adduxistis
neum: Rēsponderūt ministri:
oMūnēs sic locutus est homo
psicut hic loquit̄. Rēsponde-
qrunt ergo eis phārisē: Mūn-
sqd et vos sedūcti estis? Mū-
tquid ex p̄ncipib⁹ aliquis
credidit in eum aut ex phari-
vseis: Sēd turba hēc que non
nouit legem maledicti sunt.

homo: id est ita potestatiue. **Unde** **Varci.** i.c. **Erat** enim docens eos sicut potestatem habens: et non sicut scribe. **Vel** **Munich:** id est ita doctrinaliter. **Varci.** i.c. **Siue** bant omnes super doctrina eius. **Dath.** v.a. **Aperiens** os suum docebat eos. In apertione oris videtur facultas doctrine. **Prouerb.** xliiij. a. **Doctrina** prudentium facilis. **Vel** **Munich:** id est ita suauiter. **Unde** **Luc.** xj. d. mulier auditio sermone eius/coacta est pre dulcedine dicere: **Beatus** venter qui te portauit. **Unde** dicit ei sponsa **Lant.** liiij. c. **Vel** et lac sub lingua tua. In melle dulcedo: in lacte facultas. **Unde** **Munich:** id est ita utiliter. **S.** vi. g. **Ostie:** ad quem ibimus: verba vite eternae habes. **Vel** **Munich:** id est ita discrete et sapienter: quia cum omnes insidiabant ei nunquam poterant capere eum in verbo. **N** **Belo** wonderut ergo eis: id est min-

stris: q[uod] pharisæi: cum congruū esset eos compungū: contrarium faciunt reaccusantes eos. **v** **M**ū quid z yos: si alij de turba: s[uicid] Seducti estis: qui delectati esse sermonibus eius et creditis ei: Probant autem eos seductos: quia malores non credunt: Unde sequit: **v** **M**ū quid ex principibus/sacerdotum aliquis creditit in eum/aut ex pharisæis. q.d. nullus aut pauci. Et nota sicut dicit Chrysostomus: quando dicunt: Nunquid et yos seducti estis: Propter quid nullus principium creditit in illum: nisi quia malus est/ eis adhuc blanduntur: nec duro vtuntur sermone: itinente ne prouersus abscondant a se sequentes chistum. Item cū congruū esset querere quid locutus est: et admirari ea quæ dicta sunt/hoc non faciunt: nouerāt enim quoniam caperen̄ a sermone. Sequit: **v** **S**ed turba hec despectiue: que non nouit legem/ maledicti sunt: quia credunt isti seducorū. q.d. principes non crediti: sed isti fatui et idiotæ: et ideo maledictione sunt digni. **S**ed dicit Augustinus: in me sit hec maledictio. Chrysostomus. **H**ec est vestra malitia: accusatio: quoniam turba quidem creditit que legem nescivit: vos autem scientes eam non credidistis: et nimurum ea quæ sunt eorum qui cognoscunt legem faciebat turba: qualiter igit maledicti sunt: vos magis maledicti qui nō obseruatist legē: nec creditis. **D**eut. xxvij. d. Maledictus qui nō permanet in sermonibus legis huius: nec eos opere perficit: ideo pp̄petebat eos maxime accusabant. **E**sa. i. c. Audite principes sodomarū. Et i eodē. f. Principes tui infideles zc. Alta littera: Principes tui non obediunt. Itē **D**ich. ij. a. Mūqđ nō vest̄ est cognoscere iudicis: qui odio habetis bonū et diligitis malū. Ita etiā ī eccllesia et fuit et est: q[uod] simpliciores sunt meliores fr̄ querēter. **E**sa. j. a. Cognovit bos possessorē sub et asin⁹ p̄sepe dñi sūt: israel asit me nō cognovit. j. Cor. j. d. Videntē vocatōrem vestram: quia non multi sapiētes sum carnem: nō multipotentēs: non multi nobiles: sed quæ stulta sunt mundi elegit deus ut confundat sapientes zc. Unde Augustinus: Sursum idote et ratiōne regnum celorum: et nos cum doctrinis

Gostis ad inferos demergimur. Sequit: a **Dicit nico-**
demus ad eos: principes et phariseos qui se de scientia
legis extollentes turbam quasi nescientem vituperaverant.

b **I**lle qui venit ad eum: id est iesum. s. iij. a. c **N**ote:

ad litteram: timens sciri: et volens illuminari doctrina

christi. d **Q**ui

vn^o erat ex ipsis

principibus et phari-

seis: non tamē incre-

dulus cum ipsis: et qz

ex ipsis erat aulus ē

et potuit loqui. Et no-

ta qz dixerat qz

nullus principū cre-

didit in eū: tō euāge-

lista designat qz iste

vn^o erat ex p̄incipib^z

qui et creditid: et alij

etiam aliqz si auderēt p̄ficeri. Uñ. j. xij. f. Ex p̄incipib^z autē multi

crediderunt in eūn.

e **M**ūquid lex nostra iudicat tē.

Et nota qz quia dixerant: Mūquid ex p̄incipibus tē.

quasi

scirēt legem et turba nesciret: Ideo tangit eos primo et mor-

der dicens: Mūquid lex nostra iudicat hominē nisi

prius audierit ab ipso: ostendens per hoc eos neqz sci-

re legem neqz facere: qui in christum capiendum et occidendum

impētum secerant anteqz audissent et examinassent eūm.

Hoc

enīm nō ita aperte dicit: quia adhuc timidus erat: et vt posset

eos sedare. Chrysostom^o. Vide qualit cum parcitate et mo-

destia reprehendit eos. Non enim dixit: Glos autem vultis

eūm interficere et sine iudicio condemnatis hominē vt sedu-

ctorem: sed mitius loquitur: ne ferociores faciat: et imperium

eūrūm abscidat. Propter hoc ad legem mittit sermonem/ di-

cēsē: f **A**lī prius audiat: vel/ audierit ab ipso diligē-

ter. s. Unde sequit: g **E**t cognouerit. Chrysostomus:

quasi neqz audiēt opus est nuda/ sed diligēt.

Hoc enīm

est: **E**t cognouerit quid faciat: id est quid vult: et ppter

quid: et in quo: vtrum in euerione reipublice et vt inimicus fa-

ciat aliqd. Job. xxix. c. **C**ausam quā nesciebā diligētissime

investigabam. Act. xxv. e. Non est cōsuetudo romanis dam-

nare aliquem hominem prius qz is qui accusatur p̄sentes

habeat accusatores: locumqz defendendi accipiat ad absoluē

da crīmina que ei obīciuntur. j. Timoth. v. d. **T**estor coram

deo ut hēc custodias sine p̄iūdicio nūbil faciens in alteram

partem declinando. Deut. xiiij. c. Quere sollicite et diligenter

rei veritate p̄specta: si inuenēt certum esse quod dīcī: sta-

tim percutes habitatores yrbis tē.

h **R**esponderunt

et dixerunt ei: id est nicodemo:

i **M**ūquid et tu galileus es: a galileo seductus.

Galileus enim dicebatur iesus

qm̄ de naçareth erant parentes eius mansioe. s. non origi-

nis stipite. k **S**crutare scripturas: cum sis doctor le-

gis: l **E**t vide: id ē intelligē: m **Q**uia a galilea pro-

pheta non surgit.

Non legitur surrexisse vel esse: in do-

minus p̄phetarum inde surrexit: qui dīcī naçareus: Esa. xij.

a. Chrysostom^o. Qūia dixerat qz null^o principū creditit/ ma-

gis axiāt: cōtra illum nicodeμu qui princeps erat et crede-

bat: Ideo vehementer inuehūk in eūm: et quasi nescienti litte-

ras sic ei loquunt iniuriōse: Interroga et vide tē. Chrys.

nō haber in suo libo/ scripturas. Itē Aug^o nō h̄z p̄ textu:

s suppleuit de expositiōe. q. d. vade et disce: et tūc cognoscēs qz

pheta a galilea nō surgit. Et nota qz rustice et sine ordine et cū

furore loquūt: R̄idēt em ad ea qz nō dixerat nicodeμo.

Mō em dixerat qz pheta esset: sed qz lex nō iudicat quēqz sine ex-

aminatione. Itē nō respōdent ad ea que dixerat. Quā em cō-

sequētiam habent: dicente illo: Lex nostra non iudicat quēqz tē.

dlcere illos: Mūquid et tu galileus es: Nullā. Poterant

tamē satis se excusasse et dixisse: Mos recte missim^o ministros

ad capiendum eūm: vt sic seorsum possemus examinare fm

legem. Tel poterāt dīcere: non est examinandus sed punien-

dus tanqz agius et notoriū crīmīnosus et nefariū.

Sed hoc

non habet in suo libo/ scripturas.

Uñ. j. xij. g. Omnis populus man-

cabat ad eūm: id est mane veniebat. Unde sequit h̄c: t **E**t

omnis populus venit ad eūm: tali hora et ad talem lo-

cū vt audiret em docētē. Tā magnifica em fuerat qz ultimō do-

cū: et etiā ipsos aīos mīstrop ceperat qz venerāt ad capiēdū

em: Ideo adhuc p̄plus recolens libēter eū audit. Tel potuit

ee causa qz venit ad eū p̄plus. s. dīceptatio qz fuerat int̄ eos:

quia alij dicebāt: quia bonus est: alij vero: quia malus. Et tig-

tur ex verbis eius qualis sit perpendant/ currunt ad eūm.

v **E**t sedens: in cathēdra siue in loco ad p̄dicādū vel ex-

ponendum legem deputato. Et in hoc notatur ipsius do-

centis benignitas: quia familiarius se habet doctor ad eos

quos sedēs docet: qz ad eos quos stans docet. Tel: v Se-

dens. i. assiduus existens: x **D**ocebat eos. Chrys-

ostomus. Docebat et non tenebatur: qz nōdūm pati dignabat.

VIII

non dixerunt: sed rustici et tracūdūs vtuntur contradicē-
tione aduersus nicodeμū dicentes: Interroga et vide tē.
Sequit: n **E**t reuersi sūt nullo pacto negoio: o **A**n^o
quisqz in domū suā ad litterā: vel fm Glo. ad malitiam
suā conuersi sunt.

Expo. L. a. VIII.

T **E**esus autē

prexit tē.

In p̄ceden-

ti capitulo determi-

nauit euāgelistā qua

liter quida voluerūt Lucl. 21. g.

E **L** **E**esus autē (Ca. VIII.

Préxit i montē oliueti / et

Dilūculo itē venit i tē

et plum: et omnis popul^o venit

ad eū: et sedens dōcebat eos.

argūtes ipsos ministros: Indixerūt qz nō p̄incipū et scientiū
legē credere in eū: et sup hoc latē falsificati sūt ab uno prin-
cipū. s. nicodeμo: Ideo nū audent ipsum iesum ad eos
publice veniente tenere: sed dolis iterum sicut antea insistit.
Unde patet qualiter istud octauum capitulū post imēdiatum
p̄cedens ordinet. Quidam autē in duas partes: sicut fere
totus liber. s. in factum de adultera: et in disputationē quā ha-
buit cum iudeis. Sic enim modus est euāgelistē fere in om-
nibus capitulis facta disputationi p̄mittere. Primo ergo po-
nitur de iudicio adultere. In secunda parte ponunt verba chris-
ti et obiectioēs phariseoz plures: que incipit ibi: Pierūm
et locutus est eis iesus tē. Prima pars diuidit in quat-
tuor partes. Primo ostendit qz iesus vespere exiens de hie-
rusalem: in mane ad docendum redierit: et locus p̄dicationis
et multitudō populi audientis et habitus docētis describit.
Secundo questio phariseoz de adultera recitat: ibi: Ad-
ducunt autē scribēt tē. Tertio quid p̄gerit domin^o: et quā
sententiā protulerit: respōdens ad temptatores demonstrat
ibi: Jesus autē inclinans se. Quarto qz bentige et mis-
ericorditer locutus sit mulieri: et de absolutione ipsius mulie-
ris ostendit ibi: Erigenz autē se iesus tē. Dicit ergo:
p **J**esus autē: post qz p̄dicauerat in bierusalem de die:
q **D**errexit in montē oliueti: in bethaniā in domū la-
cari vbi deuictauit strepitus hominū: In hoc docens aposto-
los et alios doctores ut post p̄dicationem quietem cōtempla-
tionis querant. r **E**t dilūculo. i. dei luculo: id est par-
ua luce. s. in mane ante plenum ortum solis: s **I**terūm ve-
nit in templū: quia ibi multitudō congregabatur: et
quia ibi erat locus docēndi: et vt palam se phariseis osten-
deret: quasi ipso facto de primacia arguat qz sibi insidiantur:
cum tamē nō possint eum capere nisi velit: et sic per cōsequēs
probat se esse deum per omnipotentiam. **M**os autē erat
ei: vt dicit Glo. de die docere in templo: vespere autē reuerti-
in bethaniā: que est in monte oliueti: Matth. xxij. a. Et di-
cit dilūculo: i quo notaī christi sollicitudo: et impigritia p̄/
dicandi: et oportunitas temporis ad docēdū: quia magis so-
brii sunt in mane. Unde Luc. xij. g. Omnis populus man-
cabat ad eūm: id est mane veniebat. Unde sequit h̄c: t **E**t
omnis populus venit ad eūm: tali hora et ad talem lo-
cū vt audiret em docētē. Tā magnifica em fuerat qz ultimō do-
cū: et etiā ipsos aīos mīstrop ceperat qz venerāt ad capiēdū
em: Ideo adhuc p̄plus recolens libēter eū audit. Tel potuit
ee causa qz venit ad eū p̄plus. s. dīceptatio qz fuerat int̄ eos:
quia alij dicebāt: quia bonus est: alij vero: quia malus. Et tig-
tur ex verbis eius qualis sit perpendant/ currunt ad eūm.
v **E**t sedens: in cathēdra siue in loco ad p̄dicādū vel ex-
ponendum legem deputato. Et in hoc notatur ipsius do-
centis benignitas: quia familiarius se habet doctor ad eos
quos sedēs docet: qz ad eos quos stans docet. Tel: v Se-
dens. i. assiduus existens: x **D**ocebat eos. Chrys-
ostomus. Docebat et non tenebatur: qz nōdūm pati dignabat.

Ga Adducit autē r̄c. Hec secunda p̄ diuidit i duas partes. Primo em̄ dī qualit̄ accusat mulier a phariseis. Secundo dī causā q̄re hoc faciebat: ibi: Hec autē dicebat temptātes eum r̄c. Nota q̄ historiam istam de adultera et a principio capituli usq; ad finem ipsius dicunt quidam esse anticipatio-

Levit. 20. b.

nem. Hoc enim factum fuit: vt dicūt in vna dierum inter re-ceptionem christi in ramis palmarum et passionem eius. Alij cōlunq; hoc ad p̄cedentia et sequētia: sicut etiā facit Augu-

stinus: et quedā Glo. et sicut textus etiam videtur sonare. Chrysostomus autem totum hoc qd̄ dicit de adultera p̄termittit: nec aliqd̄ tāgit de hac historia in origina-ll: et cōtinuat id quod. i. codē. b. dicit: Ego sū lux mūdi: ad finē h̄cedentis capituli. Causam autem bulus p̄termissionis assi-gnat Burgundio iudex pisanius: qui transtulit librum Chrysostomi in prologo eiusdem libri. Dicit enim q̄ ista historia i libris antiquis in grecia non inuenit: sed nec in ecclesia grecorum legit: quia putat q̄ quisbusdam apostola sicut fabula dra-conis et susanne ad danielē: Unde greci iudicant historiam hanc apocryphā. Sed quia sancti latini exponunt: et quia in ecclesia latinorum legit: nos etiam exponemus: respondētes grecis: q̄ potuit esse q̄ post perfectionē libri a iohanne euā-gelista est addita: et ideo non vniuersaliter est in omnibus li-bris inuenta: Quis enim tantę temeritatis esse credat: vt tan-to euāgeliste aliquid audeat addere. Dicit ergo: Adducit autē dū docebat. b. Scribe et pharisei: quia hi regebant populum. Scribe propter scientiā: pharisei propter fieriā vitam. Sed cum ante dictum sit: q̄ miserunt ministros ad capiendum ipsum: quare non statim in eum miserunt manus cum eum viderunt: Respondeo: potuit esse q̄ timuerunt populum: et ideo publice voluerunt eum convincere q̄ contra legem ficerent ut haberent excusationem: precipue q̄ nō codemus impropauerat eis q̄ contra legem facientes sub-rent eum detineri. Sed quia christ⁹ in multis locis mansuetu-dinem docuerat: ideo tales casum inueniunt in quo vel sibi inueniatur contrarius / vel legi. Et ideo: adducunt scri-be et pharisei mulierem in adulterio per testes: de-prehensam recenter. Nō enim fecerat expiationem ppter quam dimittenda esset: quia ita post adulterium fuerat de-prehensa: q̄ non licuerat ei se purgare: quia res erat eiusdēs. De qua purgatione habet Numeri. v. b. Ut cuius vxor er-rauerit maritus r̄c. Nota adulterium est violatio fidei mu-tue castitatis: quia sibi maritus et vxor vi matrimonij obligan-tur. Tel adulterium est diuisio corporis a suo in non suum.

v. 118.

c. Et statuerunt eam in medio. s. populi: id est in publi-co coram omnibus quasi iudicandam. Sed quare statuerunt eā in medio? Nūquid vt seruē forma iudicij? Sed h̄ nō p̄t esse: qz dñs nō erat iudex: sed tanq; sententiā v̄l cōfisiū ab ipso querebant. Ideo forte hoc faciebant: quia videbant eis que-stio perplexa et insolubilis: et ideo vt aperte cōvincant in me-dio statuerunt. Tellegatur sic: d. In medio. s. ipsorum: et tunc causa fuit: vt omnes quasi in circulo stantes omnib⁹ re-sponsis eius obularent: sicut dicit P̄s. Etenim sederunt prin-cipes r̄c. e. Et dixerunt ei. s. christo: deprecātes: sed p̄ ma-liciam blandicij et adulacionibus coepientes. Unde dicunt: f. Magister: qui pietatem doces. Adulans ei vt non ca-ueat sibi ab eis. g. Hec mulier modo: id est recenter: ita q̄ non se potuit purgare: vnde adhuc ita est. h. Depre-hensa est in adulterio. q. d. nō est purgata. Et supposita culpa statim adiungunt auctoritatem legis: et faciunt etiā men-tionem ipsius latoris: discentes: i. In lege autē moy-ses: id est dominus per moysen: k. Mandauit: id est mandatum dedit: nobis huiusmodi lapidare. Lewis.

xx. b. Si mechatus quis fuerit cum uxore primi sui mor-te mortali et in eis et adultera. Et Deus. xxij. d. Si dormiret vir cum uxore alterius: vteroz morietur. Supposita autē alle-gatione legis: querunt ab eo sententiā: dicentes: l. Tu er-Go: qui māsuetudinem doces: m. Quid dicas sup hoc:

id est quid consulis nobis: quid determini-nas faciendum. Sed quare primo allega-bant legem: et etiam legislatorem: cum in-tēto eorum esse eū capere in lege: et hoc 5. 4. 7. et melius facerent si ei possidua-dictum legis nō ostēderent. Respondeo:

qua firmiter supponebant ex doctrina p̄cedente: q̄ non co-demnaret mulierē. Ut igitur aperte cōtra legem dicente de-prehendant: et q̄ etiam se latorū legis preferat: primo suppo-nunt auctoritatem legis et legislatoris: p̄cipue propter po-pulum astantem qui legē nesciuit. Quia autem mente h̄c di-xerint euāgelista aperit: dicens: n. Hec autem dice-bant temptantes eum: id est temptantes capere eum in alloquo: o. Et possent accusare eum: apud eū cui ca-ptiuū offerret. s. pilatum: vel etiam apud populi quem timi-tes non audebant capere eum: nullam accusationem adver-sus eum habētes. Ut possent in q̄ accusare eum: vel de-smiserit cordia si luberet lapidari: vel de iniustitia et violatiōe legis si luberet dimiti. Unde Augustin⁹. Animaduerterunt eum nimili esse mitem et mansuetū. De illo quippe ante fuerat p̄dictum: Accingere gladio tuo super semur tuum potentissi-me: Specie tua et pulchritudine tua: intende p̄spere procede et regna: Propter veritatem et mansuetudinem et iusticiam. Attulit enim veritatem ut doctor: mansuetudinem ut libera-tor: iusticiā ut cognitor. Cum loqueret: veritas agnoscebat: cum contra inimicos non moueret: mansuetudo laudabatur. Cum ergo de duobus istis: id est de veritate et mansuetu-dine et inimici luore et inuidia torquerent: in tertio: id ē iusticia scandalum posuerunt. Dixerūt enim apud seipso: veritas pu-tatur: mansuetus videbit: de iusticia illi querenda est columnā: Offeram⁹ illi mulierem deprehensam in adulterio: dicamus quid de illa in lege p̄ceptum sit. Si eam iussit lapidari: man-suetudinem non habebit: si eam dimiti censuerit: iusticiā non tenebit. Ut autem inquit mansuetudinē nō perdat: in qua pli. sam populis amabilis factus est: sine dubio eam dimitti de-bere dicturus est: et sic cum dicem⁹ hostem legis et reūm mor-tis: cum ipsa etiam adulteria lapidandum. p. Jesus autē ostendens q̄ populi meditari sunt inania. q. Inclinans se deorsū digito scribebat in terra. Molles statim p̄ferre sententiā: ne leuem eum in iudicis arguerent: et vt doce-ret q̄ prius deliberanda est: et etiam scribenda sententiā on-teq; proferat. Item vt der eis tempus resp̄iscendi a quesitiōne tali. Itē et quasi animati se resp̄odere ostēdar ad cōfusi-onem. Item scribebat in terra: ad significandum q̄ ipsi et om-nes mali in terra scribunt: non in celo. Pitere. x. ii. b. Recep-tentes a te in terra scribentur. P̄s. Vocauerunt nomina sua in terris suis. Tel in terra scripsit: ad significandum q̄ terra in iudicio domini afferret suum libellum conquerendo de ma-lis et terrenis: et testificabitur contra eos. Sap. v. d. Pugna-bit cum eo orbis terrarum contra insensatos. Job. xxij. d. Si aduersum me terra mea clamat: et cum ipsa sulci eius de-flent r̄c. Pitere. xxij. g. Terra terra terra audi sermonē domi-ni: Hec dicit dominus: Scribe virum istum sterilem. Sepu-aginta: Scribe viros istos abdicatos. Itē per hoc q̄ digito scribit in terra ante q̄ proferat sententiā: significat vt dicit Glo. q̄ debemus nos prius digito discretionis discutere an-teq; alios p̄sumamus iudicare. Unde etiam dicit: Qui sine peccato est vestru prūm⁹ in illā r̄c. Itē digito scribit ut dicit Augustinus: vt ostendar se datorem legis que digito dei scripta est;

Coel scripta est: sicut postea ostendit se custode ipsius legis cum dat sententiam non contra legem sicut illi putauerant sed fin legem. In hoc etiam qd in terra scribit ostendit qd sicut legem scriperat in lapide: id est in lapide iudicis: ita scriberet euangelium in terra: id est in gentibus que fructum rediderent boni operis. Quid autem scriperit ad litteram: nō est determinatum in scriptura: sed quidā dicitur: et credo qd Au- 1.7.c. qd sine: gustinus qd scribe- 4. postularat id quod erat re- qd. 6. in dn. spōnsurus: Qui sine peccato est vestrum primum i illam tū lapidem mittat. Et iterum

Et tamen 1.7.c. qd sine: 4. postularat id quod erat re- qd. 6. in dn. spōnsurus: Qui sine peccato est vestrum primum i illam tū lapidem mittat. Et iterum

dā epistola ad Stu- dium: videtur velle eum scripsisse: Terra terra terra absorbe hos viros abdicatos: id est digne iudicandos: et sumit de Iudice. xxii. g. Tel in epistola ad Irenium: Terra terram accusat. Blo. dicit qd scribebat peccata eorum. Quidā dicitur: qd scribebat quādam figuram quam videntes recordabant omnīlē peccatorum suorum. Alij volunt dicere qd scripsit quādam litteras in quibus vnuquisqz legit peccatum suum: ratione cuius ipse erat iudicandus. Et licet hē literē essent vnius significati figure tamē respectu huius et illius habuerunt virtutem representandi vniuersaliter vni- cuiz suum peccatum: fin qd cōparabat ad diuersos legētes: sicut etiam dicit de voce apostolorū qd tū fuit hebraica: et tamē fin qd p̄ferebat ad diuersos audientes habuit virtutem immutandi auditum fin diuersa genera lin- guarū. Et hoc videtur trahi ex hoc qd dicit qd vnuus post vnum exhibant quasi verecūdantes: quia aliter bene potuissent respōdisse christo: se nō esse in peccato criminali: qd fin legem puniri debeat pena mortis. Quare autem scripsit: p̄pter predictas causas potest hē assignari ratio: quia noluit voce prodere peccata eorum: sed voluit ut scripta latenter legerent: p̄cipue cum scriptura illa non fuerit cōmuni: ut vnuus ex ea legere posset peccati alterius: sed tū vnuquisqz suum. Et in hoc docet corrip̄tēs quādū cauere debeant: ne peccatum latens publicēt: ne infamēt personas. Sequit: a Cum ergo p̄seuerarent interrogantes eum: eo magis instantes quo credebant eum non audere respondere. b Erexit se: forte indicans eis ut legeret quod scriperat. c Et dixit eis: Qui sine peccato est vestru: id est inter vos: e Nam in illam lapidem mittat. q. d. punia peccatrix fin legē: sed non a peccatoribz: in qua seruat et iusticiam legis et mā- suetudinem. Augustin. Peruersitas rectitudini insidiat: falsitas veritati corruptum cor cordi recto: stulticia sapientie. Sed quādo illi laqueos p̄pararent: in quos non prius ipsi caput innicerent: Ecce domin⁹ iusticiā seruat et a man- suetudine non recedit: dicens: d Qui sine peccato est tū. Hēc vox omnino iusticie est: punia peccatrix: sed non a peccatoribus. Et est hic argumentū qd peccator in simili criminē nō potest esse iudex. Unde Blo. Qui sine peccato est tū. quasi prius sitis iusti: ut post rem punitatis. Item argumentū est: qd qui cum peccato est manife- sto: nō digne et degener alium lapidat. s. obiurgat. Roma. ii. a. In quo aliuū iudicas teipsum cōdemnas. Quod est contra quādam obliugatores aliorum et sibi parcerēs. j. Paral. xvii. a. Non edificabis miseri domī: qd vnu sangui- nū es. ubi dicit Gregor⁹. Nō pure maculam in membro cōsiderat ocul⁹: que puluis grauat. Ibidem. Suggestas ordes tergere non valent man⁹ que lutū tenent. Ibidem. Qui carnali acribus adhuc incubat: vitam allorum spiritua- liter instruere necesse est erubescat. Itē ibidem. Mūdus de-bet esse a vītis: qd curat aliena corrīgere. Quod significatū est. iii. Regi. ii. d. vbi dixit helīsus: ut ponere sal in vas nouum. Per sal culus est arcere putredinem/ intelligit in- crepatio: que non competit nisi vasi innovatio: id est iusto.

Unde Esa. vi. c. primo purgata sunt labia eius: et postea statim cepit increpare dicens: In crassatum est cor populi huius. Itē Sap. i. a. Diligite iusticiam in vobis: qui su- dicatis terram: id est terrenitatē in alijs. Proverb. xxxvii. a. Vir pauper calūans pauperes similis est imbrī vēbe- menti in quo parat famēs. Ex eo autem qd nibil dixerunt

pater qd ex lectione scripture pulchri erat ut non possent aliqd dicere. Sed qd non dixit aperte: qd ipse esset maior moysi: vel qd temptātes eū talia quererēt. Rideo: Sicut supra habita

est. v. matus testimonium fuit qd sumebatur ab operi- bus: et cum non possit alicui cōuenire secretum conscientie nosse nisi deo: ideo non verbo sed opere ostendit se nosse cogitationes cordium: et sic esse deum ut veritas sit incon- tradicibilis. Et nota qualibz vici sunt in quo vincere volue- runt: quia volētes ostendere christum cōtrarium legi: ipsi legis destructores sunt probati. Ne autem nimiam vere- cundiam faciat eis si eos respiciat: et vt eis det locum rece- dendī tanqz confusis: ideo: f Iterum se inclinans scribebat in terra. Unde non est eadem causa secunde scripture et prime. Augustinus. Dominus cum illos telo iusticie percussisset: nec dignatus est eos cadētes attende- re: sed auerso ab eis obtutu rursus d'gitō scribebat in ter- ra. Scđm hoc ergo illa auersio fuit iusticie: sed fin aliam. Blo. fuit misericordia: quia dicit Blo. qd data sententia iusticie qua ibi consciū malorum percussi sunt. Iterum scri- bit in terra et more vultum alio vertens: ut illis sit libe- rum exire: quos p̄quidebat citius exituros qd plus inter- rogaturos. Docet autem nos per hoc sicut et ante corre- ctionei alterius: ita et post nosipso inuestigare humilitate ne idem vel aliud simile in nobis sit vel etiam matus. Esa. xlvi. c. Redite p̄quaricatores ad cor. Ezech. i. d. Anima- lia ibant et reuertebant. g Audientes autem hēc que dixit christus: Qui sine peccato est vestrum tū. et sup- ple videntes qd scriperat: h Anus post aliū exi- bant: vel abibant: fin qd successiue forte legerant scri- pturā. Similē venerūt: sed dispersi recedūt. Deut. xxvi. c. Per viam vnam egrediari: et per septem fugias. i In- cipientes a senioribz: quia primi fuerūt in fuga: qui primi fuerunt in culpa. Et dicit Augustinus: qd diuina vo- ce que plena erat iusticia quasi trabali telo percussos se in- spicentes et reos inuenientes ita cōfusi recesserunt. k Et remansit solus iesus: absqz phariseis: non tamen vici puluis. Dicitio exclusiva nō excludit nisi contrarios iesu: sc̄z sribas et phariseos. l Et mulier in medio. Blo. dis- cipulorum: stans. Augustin⁹. Relicti sunt duo: missa et misericordia. Tel. m In medio: populi qui forte re- mansit phariseis et sribis recedentibus. Tel medium di- citur locus: qui prius erat medius quādo accusatores asta- bat. Tel. n In medio: id ē i dubio. Nesciebat em adhuc qd de se esset iudicaturus. Aug⁹. Plus credo: territa erat illa mulier qd ante cum audisset a domino: Qui sine peccato ē vestrum tū. Relictam enim se cum grandi peccato videbat ei qui erat sine peccato: et ideo ab ipso se puniendam timebat. Sed queritur: an iudex debeat omnino imminis a peccato esse: vel etiam testis qui accusat vel reprehēdit ali- quem: Hoc enim videbat ex hoc qd hic dicit: et tamē ita non tenet hodie. Respōdeo qd tenet esse sine notorio criminali. Si autē nō sit: nihilomin⁹ tenet ex eq officiū suū. Et si nō sa- ceret: adderet petītū p̄fītō. Petītū autē isto p̄ criminalia erat: et de qd ex lege poterat cōdēnari ad mortē. Et forte scriptu- ra illa etiā testis aliquos rep̄sentavit: et sic planū est qd di- citur. Ille autem qui aduersarios eius expulerat lingua iu- sticie: levat i cam oculos mansuetudinis sue. Unde sequit:

Evangeliū scdm Johannem

G a. Erigens autē se iesus de scriptura: b. Dicit ei: adulteriū vbi sūt qui te accusabāt de adulterio? Mō ignorando querit: sed quasi vide q nullus te accusat cum sint in cōsimili culpa tecum. c. Nemo te cōdemnauit: id est nemo se ad cōdemnandū obtulit: Sciebat enim se similiter inquit: vnde cōfusi abiērunt.

B

d. Quē dixit ēi: Mō adulteriū vbi sunt qui te accusabāt? Nemo te condemnauit? Qūe dixit: Nemo domine. Dicit autē tunc iesus: Nec ego te condemnabo: a quo te forte damnari timuisti: quia ī me peccatiū non inuenisti. Vel: Non cōdemnabo plus importat: et debet exponi per affirmationem fīm Glo. Id est absolu. Erit ostēdat plenitudinē potestatis esse apud se nō intungit penitentiā: sed tñi cauere p̄ceptit a futuris: dicens: f. Glade: libera: et iam amplius noli peccare: quia q̄ peccatiū sequeus fīm aliquē modū redeunt peccata p̄cedētia. Et nota q̄ sicut dīc Augustin⁹: Sicut supra seruavit iusticiam: ita hic mansuetudinē et misericordia. Et forte sicut dicunt quidam: q̄ supra in terra scripsit sententiā iusticie ante h̄ proferret eam: ideo secundo scripsit sententiā misericordie. Tel sicut dicunt alij: q̄ prius scripsit peccata eorum: ita secundo scripsit penitentiam mulieris. Mō est tamē certū qd̄ scripserit. Sed dīc Augustinus super hoc: Hec ego te cōdemnabo: Quid ē dīne: Faves q̄ peccatis: Mō plane. Ita attēde qd̄ sequit: Glade et iam amplius noli peccare. Ergo et domin⁹ damnauit: sed peccatum nō hominē. Nam si peccatorū fautor esset: diceret: nec ego te cōdemnabo: vade: vnde ut prius: et de mea liberatione esto sēp̄ secura: ego quātūcūq̄ peccauerit te ab oī pena etiā gehēnē et inferni terrorib⁹ liberabo. Mō hoc dixit. Intendant ergo qui amant in domino mansuetudinē et tūcāt veritatē: Etēnī dulcis et rectus domin⁹. Vma qd̄ dulcis est: sed time quod rect⁹ est. Tanc̄ mansuetus dixit: tacut: sed tanç iustus addit: nūquid semper tacebo: Quel em modo sustinet peccātes: iudicaturus est cōtemnētes et obſtinatos. Ro. v. a. In diuitias lōganimitatis r̄c. Ignoras r̄c. Tu autē fīm duriciam cordis tui r̄c. Mansuetus dominus longanimitis domin⁹ misericors domin⁹: sed et iustus dominus et verax domin⁹: largis tibi spaciūm correctiōis: sed tu plus amas dilationēm q̄ emendationē. Item Augustin⁹. In illo p̄pheta in quo mihi legis: quia p̄misit de correcto indulgentiam: nō mibi legis: q̄ p̄misit tibi deus longam vitam. Item Augustin⁹. Duplici morbo homines periclitant: et sperando nimis: et desperando p̄ nimis p̄ctis. Prīmis dīc Eccl. v. b. Ne tardes pueri ad dñm et ne differas de die i diē: subito em̄ veniet ira illi⁹ r̄c. Secundis dīc Eccl. xvii. f. In quacūcū die iniqu⁹ puerus fuit r̄c. Propter illos qui desperatione periclitant p̄posuit indulgentiē portū: propter illos q̄ spe periclitant et dilatationibus illudunt: fecit diem mortis incertum: Non em̄ scis quid pariat tibi crastina dies. Ideo duo dicit mulieri. Cōtra desperationē dīc: Hec ego te cōdemnabo. Cōtra p̄ſumptionē dīc: Glade et iā amplius noli peccare. Sequitur: b. Iterum ergo locutus est eis iesus r̄c. Secunda pars capituli: In qua ponit doctrinā christi et cōtrouersia iudeorum. Et diuiditur in tredecim partes. In prima parte dicente christo q̄ sit lux mūdi: arguit eum de falsa gloriatione: quibus ostendit testimoniuū sui et patris: et querentibus vbi sit pater: neq; se negat patrem scire eos asserit. In secunda parte euāgelistā locū vbi hec dicta sunt determinat: et q̄ eum capere non potuerunt affirmat: ibi: Hec verba locut⁹ est iesus r̄c. Tertio dicente christo se iterum et querendū et illos in peccatis morituros ipsi estimant eū se interfecturū: ibi: Dicit ergo iterum eis

jesus r̄c. Quarto dicit vnde sit ipse. s. de celo: et vnde sine ipse. s. de mūdo: et ideo ipse in celum vadit: et ipse in morte: ibi: Et dicebat eis: Elos de deo r̄s estis r̄c. Quin to querentibus eis quis sit: dicit se principiū et iudicem et doctorem: ibi: Dicebat ergo ei: Tu q̄s es: Sexto p̄git dicit suam mortē: et quibusdā credentib⁹ p̄mitit veritatis cognitionē et libertatē: ibi: Cū exaltauerit r̄c. Septimo q̄ de libertate ē ge i. 9. a. m. 11. 4.

jesus: Nec ego te condemnabo: Glade et iam amplius noli peccare. Iterum ergo locutus est eis iesus / dicens: Ego sum lux mundi.

catti per operationem: licet sint filii abrae fīm carnem: ibi: Responderūt ei: semen abrae sumus r̄c. Octavo eis iterum de patre abraam gloriantibus ostendit q̄ nō faciunt opera abrae r̄c. sed alterius patris: ibi: Responderūt et dixerūt ei: Water nōster abraam est r̄c. Mono se lactantibus q̄ sint filii dei per cultum ostendit q̄ sunt filii diaboli non dei per homicidium: et quia mēdicio credunt et veritatē verbō dei non recipiunt: ibi: Nos ex fornicatione non sumus nati r̄c. Decimo cōuertentibus se ad conūtia responderet christus se nō curare de sua: sed de patris gloria: ibi: Nōne bene dicim⁹ nos: quia samaritanus es tu r̄c. Undēcimo christus sicut prius promiserat credentib⁹ veritatem et libertatem: ita hic p̄mitit mortis euasionem: ibi: Si quis sermonem meū seruauerit r̄c. Duodecimo cōuitia replicat et mōtem abrae et p̄phetarū opponunt et de gloriatione arguit: ibi: Nunc cognouimus r̄c. Tertiodecimo christus se nō suam sed patris querere gloriam replicat: et sic respōdet ad cōuitia eorum: et ad id quod obiecerant de abraam: respondet abraam suum aduentū desiderasse et vidisse: et se ante abraam fuisse: vnde et propter hoc voluerunt cum lapidare: ibi: Si ego glorifico meipsum r̄c. Alter possumus diuidere hanc secundā partem. Et diuidis primo in duas partes que sumun̄ penes numerum eorum quibus loquit. In p̄ma pte disputat cū iudicēt in templo generaſliter. In secūda cum his qui iam aliquālē crediderūt: sed non p̄manerunt: ibi: Dicebat ergo ad eos qui crediderūt ei r̄c. Prima duas habet partes. In prima disputat de sua deitate. In secūda de sua gloriōsa resurrectio ne: ibi: Dixit ergo eis iterum iesus: ego rādo r̄c. Prima duas habet partes. Primo enim ostēdit q̄ doctrina sua viūificatiua est sicut dei. In secūda v̄o p̄bat q̄ ipse sibi sufficiens est ad verificandū testimoniuū suum tanç rerū deus: vbi dicit: Dixerunt ergo ei pharisei: Tu de teipso testimoniuū perhibes r̄c. Prima iterū habet duas partes: quia primo innoteſcit beneficū lūminis esse apud se. Secundo ostendit euasionem periculi et adeptionem salutis in accedētib⁹. Dicit q̄ euāgelistā: b. Iterū ergo locutus est iesus / dicens: Ego sum lux mūdi. Secūdū Chrys. qui non ponit historiā de adultera cōtinuat ad finē p̄cedentis capituli vbi dicebat: q̄ p̄pheta a galilea nō surgit. Quia ergo totiens galileam et p̄pheta replicabant: volens christus eos eripere ab hac aliena sup̄spicione: ostendit q̄ non est ynuis p̄pheta: sed dñs orbis terrarū: Ut dīc: b. Ego sum lux mūdi: nō galilee m̄: nō palestine. Alpōt sic p̄tinuari ad imēdiatū p̄cedēt. Imēdiatē dīctū ē q̄litter ex scriptura sua fītas patuit fraudulētē p̄phariseorū: vt liḡ ostēdat q̄ ipse ē fons hūr̄ radū fīm qd̄ ver⁹ de⁹ / dīc: Ego sum lux mūdi. Secūdū Glo. aut cōtinuat sic. Repulsiōs tēptatorib⁹ sanata culpa mīleris agit⁹ subdit qd̄ ex diuinitate possit. Et respōdet anthypopborū. Posset em̄ aliquis querere: quis est hic qui etiam peccata dimittit: qui adulterā absolvit: Ideo respōdet: quia ego sum lux: et ideo fugo tenebras peccati ratiō lucis: id est diuinitatis. j. xii. g. Ego lux vēni in mūdum: vt omnis qui credit in me: in tenebris nō maneat. Item. j. ix. a. Qd̄ dīs sūt in mūdo lux sum.

Sin mundo lux sum misericordia. q. Corinth. vi. c. Quem conuenit lucis ad tenebras? Abacuk. iij. a. Ante faciem eius ibit mors; quasi ante presentiam eius per gratiam recedit peccatum; sicut tenebre ad litteram fugiunt lucem. Item: **E**go lux: quia si eum orto sole feretur fugiunt: sic demones nato christo fugerunt de mundo. i. xiiij. e. Nunc princeps mundi huius ejus est foras. Item orta luce hic per gra

Ps.103. *o*ra luce hic per gra-
tiam in anima fugitū demones et peccata. **Ps.** *O*rtus est
sol et cōgregati sunt et in cubilibus suis collocabunt. Item
lux colores deperditos restaurat: sic lux gratie similitudi-
nem dei in anima. **Ps.** *S*ignatu est super nos lumen vultus
tui dñe tc. Itē lux viā veritatis et iusticie ostēdit. **Ps.** *D*o-
mine in lumine vultus tui ambulabunt. **i.** **xiiij.e.** Ambulate
dum lucem habetis. Item maculā peccati ostendit que no-
ste later. **S.ij.c.** *O*mnis qui male agit odit lucem: et nō ve-
nit ad lucem ne arguant opera eius. Item mercatores do-
losi vendunt in obscuro ut decipient simplices: sic diabo-
lus vendit carrum in sacco. **Job. xxliij.c.** *O*culus adulteri
obseruat caliginem. Propter has rationes dicit christus
lux. Dicit ergo: *E*go sum lux mundi: non iudee tm vel
aphrice tm sed mudi totū illuminans. *s.* mundū luce natu-
Ps.118. *r*e fortunę doctrine gratie: *f*in illud Illuminat omnē ho-
minem. *E*go inquit lux: id est sol iusticie licet tegar nube
carnis ut sit hominibꝫ lux tolerabilis. *E*ccl. xxxij.b. *S*o-
lem nube tegam. *Esa. xlv.c.* *V*ere tu es deus absconditus.
Habitat enim lucem inaccessibilem: ut dicatur. **j.** *T*imoth.
vj. c. Non poterat videri sol in rota: ideo venit ad nos
diuinitas calcata vñ obumbrata. *Luc. i.d.* *A*vit altissim
obumbrabit tibi. Et sublungit beneficiū quod cōsequetur
accidentes ad ipsum dicens: **a** Qui sequit me non
ambulat in tenebris. Duplex erat tenebra: que fuga-
ta est p̄senta christi. *s.* tenebra peccati: quia sicut dicit Da-
mascanus: peccatum nihil aliud est q̄ tenebra intelligibilis.
*S*ecunda tenebra est obscuritas figurarum veteris testame-
nti. Est ergo sensus: **a** Qui sequit me: lucem iussis. *s.* et
exemplis obediendo: **b** Non ambulat gressibꝫ affe-
ctionum. *Vel.* **N**on ambulat. *i.nō* vivit: **c** In tene-
bris ignorantię vel peccatorū. *Vel* sic: **a** Qui sequit
me: id est aduentū meū in carnem credendo et doctrinam
quam doceo: **b** Non ambulat: per obseruantias le-
gales: **c** In tenebris: id est obscuritatibus figurarum.
Sequit inq̄ non qui p̄cedit: q̄ sicut dicit beatus Gre-
gorius: sancti qui ante incarnationē fuerunt lucem deside-
raverunt: sed non viderunt. Et de his dicit *Job. ij.c.* Qui
concepti non viderunt lucem. Et est simile de his qui p̄ce-
dunt lumen: quia hi licet lumen aliqualiter videant: tamē in
tenebris vmbraū ambulat: qui vñ lumen sequuntur nō am-
bulant in tenebris sed in lumine. Sed quia non sufficit eu-
dere piculū: ideo infert de adeptione boni dicens: **d** Sed
habebit lumen vite: nunc gratiā: et in futuro gloriam.
Ps.35. *Q*uoniā apud te eit sons vite: et in lumine tuo vñdebi-
mus lumen. *D*octrina enim christi duo facit. *s.* illuminat in-
tellectū: et ratione eorum que docet reficit affectum. Et di-
cit Chrysostom⁹ q̄ p̄ hoc qđ dicit: Qui sequit me tc.
ministros laudat et nicodemū qui lucem sequebant. Item
per hoc notat phariseos qui in tenebris dolos complica-
bant. Item nicodemo recolit verbos eius que dixerat ei:
S.ij.c. Qui male agit odit lucem. **e** Dixerunt ergo
pharisei: hec audientes. *s.* q̄ se lucem mudi diceret: i quo
deum se significauit vel aliquem magnū. *P*harisei: quia
hi ppter fictionē vite lux mudi esse voluerūt. **f** *Z*u de
teipso testimoniu perhibes: id est laudem tuā p̄edi-
cas et manifestas. Et legis interrogative et sic est indigena-

tio: vel remissione: et sic est frontia et deriso. q.d. tu habes ma-
los vicinos: quia non perhibent tibi testimonium: sed tu ipse
tibi. g. **L**e*testimoniu*m tuum non est verum: id est su-

Ispondit Iesus et dixit eis: Et si ego testimonium perhibeo de meislo: verum est testimonium meum: quod scio unde vni veni et unde vado. Thos autem nescius vnde veniam autem quod vadam. vero habendum: quia te laudas et in tua causa non est tuum testimonium recipiendum. Proverb. xviiij. a. Laudet te alienus et non os tutum tecum. Ratio dicti eorum est: quia

clu aliquis laudat se ipsum / non cōsuevit ei credi eo q̄ natura corrupta p̄ciuīs sit ad appetitum suū laudis. Hic exclamat Chrysostom⁹ / dicens: O de insipientia: superius eos ad scripturas misereat: et testimonia plura adduxerat. S. v. et tamē non dicuntur Eu de teipso r̄c. Et dicit Augustin⁹ / q̄ iam obliti erant p̄missorum testimoniorū. Chrysostom⁹ dicit: q̄ hoc dicunt obijcentes ei qd. S. v. e. dixerat: Si ego testimoniuī perhibeo de meipso: testimoniuī meū non est verum. Quid igit̄ christus: Euerter id qd dixerat superl⁹: et ostendens quoniam illud ad eos et suspicitionem eorum locutus est: qui cum nudum hominem suspicabantur. h) Respondit Iesus et dixit eis: Et si ego r̄c. Sed quare nō instat eis christus per iohannē: Vide enim q̄ possent confutari per hoc: quia supra in principio libri mittunt ipsi ad iohannem ut testimoniuī ferat de seipso. Respōdeo: quia intendebat manifestare eis q̄ esset verus deus: et ideo altius incipit disputationem. Et hoc est: Et id est etiā: k) Si ego sum qd deus: l) Testimoniuī prohibeo de meipso: id est si sic esset q̄ ego tñ ferre: cum tamen et iohannes ferat ad quem misistis. m) Clerum est testimoniuī meū: id est insuspicibile a me et de me prohibitum. Et huius causam subiungit: n) Quia scio unde veni et quo vado. Et hoc exponit Chrysostom⁹ / dicens: quia deus ex deo sum et de fili⁹. Deus autem ipse sibi fidei dignus testis est. Sed ipse non totū dicit qd est in verbis illis: et ideo accipiebat sunt duę Glo. Interlin. Unde veni. s. a patre: et q̄ vado. s. ad patrem. q. d. pater me misit in mundū: et inquantū ab eo venio nō loquor nisi qd ab eo per generationem eternam audiui: inquantū aut ad ipsū vado: non loquor nisi qd est de eius voluntate: reducente rationalem naturam ad se per redemptionē in me dispositam. Et igit̄ sic inter hos duos terminos omnis mea doctrina versetur: impossibile est non esse verum meū testimoniuī. Augustin⁹. Prima veritas sibi testatur: sicut et lux seipsum et alia demonstrat. Vel aliter fm Glo. m) Clerum est testimoniuī meū: id est pro vero habendum: n) Quia scio unde veni et quo vado: id est quia patris testimonio cōfirmata quo missus sum in carnem: et ad quem vado per mortem. Vel aliter: ideo pro vero est habendum: quia scio r̄c. Id est quia non prohibeo testimoniuī nisi de scitis. Scio enim a quo sum: et ideo testimoniuī possum prohibere de mea mortalitate. Item scio quo vado: et ideo possum predicere de mea ascensione: sicut etiā dicit. j. eodē. c. Ego vado et gressis me. Vel aliter: m) Testimoniuī meū verum est: qz scio unde venui aut quo vado. q. d. non dicerē mendacissimū et illic venies: et illuc vadēs. s. ad deū versus. o) Glos autē nescitis unde venio aut q̄ vadā. s. simulatis vos nescire me esse christū: quia volūtarie malignamini. Vel p) Nescitis. s. discreditis: qz scio unde venui. s. q̄ a patre missus sum. r) Aut q̄ vadā ad patrē. s. et celū alcēdo. Vel Nescitis. s. ignoratis: qz dānabilis fuit eoz ignorātia. Tñ dic̄ Chrys. Volūtarie aut malignamini: et sc̄tēs simulatis vos nescire. Sz h̄ hoc ē qd dicit aplus: Si cognovissent r̄c. Et Ansel. in. ii. lib. Cur deus homo dicit: q null⁹ vñq̄ scienter potuisse fecisse tantum nefas. R̄fideo. Est igratia volūtaria duplicit. s. q̄ s̄ affectata et h̄c nō est talis: et ouādo

Evangeliū scdm

M talis: et quando est vincibilis defaciens p̄suasibilis: et hoc ignorantia est damnabilis: sed tamē diminuēs peccatum se quens: sic habet ex libro Anselmi: quia facile scire poterat ex doctrina et miraculis. De hac ignorantia loquens ait: **G**los autem nescitis unde venio aut quo vado: quia inuidia ex parte eorum/ et caro ex parte christi impediuerunt cognitionem eorum/ aliquo modo nescierunt.

a **G**los fīm carnē iudicatis: quasi quia nescitis unde venio aut quo vado: ideo fīm carnem iudicatis: hoc est: ho

minē pūrum putat:

cui in laude sua cre-

dendum nō sit etiā

damnariſ. Chryſoſtom⁹.

Glos nesci-

tis deū/ propter hoc

fīm carnem iudi-

catis. s. carnaliter. i.

male. Sicut em̄ fīm

carnē viuere/ malevi-

vere ē: ita fīm carnē iudicare iuste iudicare ē. q. d. nihil pl̄

eo qd̄ videtis vultis intelligere. Itē fīm carnē iudica-

tis: id est fīm psonarum acceptiōnem. Chrysostom⁹.

Qui enim tot audierunt cōiecturas et redargutiones/ adhuc di-

cunt nō est verus: et moysi dignū fide in his que de se et in

bis que de alijs dicunt estimabant christum autē non ad

huc: hoc fīm carnem iudicare est. b **E**go non iudico quēq̄. Possent dicere: si iniuste iudicamus: ut dicas: pro

pter quid non accusas: propter quid non cōvincis: propter

quid nō cōdemnas: Et respōdet: quia nō iudico quēq̄.

Id est ad hoc non veni modo in primo aduentu. s. tū. b.

Non misit deus filium suum in mundū ut iudicet mundū:

sed ut saluef mūdus per ipsum. c **E**t si iudico ego/ vel iudicem⁹: id est etiā velle nunc iudicare et cōdemnare:

possem quidem: quia iudicium meum verum est.

Potius vide⁹ debere dicere: Iudicium meū rectū est. Sed

hoc soluit per Anselmum in libro de veritate: vbi dicit i fi-

ne: q̄ veritas est rectitudi sola mente perceptibilis. Unde di-

cendū/ q̄ fīm hanc diffinitionem bene iudicū est verum: et

est eius veritas rectitudo ipsius. Tel sic legal⁹: c **E**t si

iudico ego/ vel iudicē: id est quādō iudicabo in secūdo

aduentu: d **I**judicium meū verū est: id est iustum et

infallibile. Et ita hēc dīctio sūtē tēpali⁹: et hēc dīctio iudi-

co/bz cōsignificationē tēpali⁹ cōfusā ad futurū iudicū: fīm

qd̄ depēdet ex meritis eorū in p̄senti: fīm qd̄ dī de aliquo q̄

iudicat etiam ante sententiā/ quādō agit aliquid unde iudi-

cāt habet. Tel sic fīm Blo. b **E**go nō iudico quēq̄/ fīm carnem: id est iniuste sicut vos. c **E**t id est quia/ si iudico ego/ iudicium meū verum est: id ē nō fīm

psonarum acceptiōnem sicut vestrū: nec ex dubiis vel fal-

sis procedens. Esa. xi. a. Non fīm visionem oculorum iu-

dicabit/ neq̄ scdm audītum aurium arguet: sed iudicabit in

lūsticia pauperes et arguet in equitate pro mansuetis ter-

rē. Et subdit causam veritatis iudicij. e **Q**uia solus

non sum: supple in iudicio vel in iudicando vos. q. d. si cō-

demnarē vos iuste hoc facerem: quia et pater vos condem-

nat. Tel ideo verū est iudicium meū: quia non sum so-

lus: quia verus dei filius sum vnum cum patre. q. d. et si

hic sum ut videris/patrem tamē non deserui: et si missus p

carnem/ tamē ego et pater simul per deitatem. Et hoc est qd̄

dīct: Solus non sum/ sed ego et qui me misit pa-

ter: id est qui me incārnari constituit/ me non deseruit. Tel

sic: e **Q**uia sol⁹ nō sūt sed ego et qui me misit pa-

ter. q. d. sicut nunc cōmūnia que ago/ illius volūtate ago tanq̄

mittitēs: ita vos tunc meci⁹ iudicabitis vna voluntate: ideo:

quia eum quem ille misit abieciſtis. Et in hoc percutit eos:

quia ipsi gloriabāt se obsequiū p̄fātare deo in per-

secutiōne eius. Unde etiam id quod supra dīct⁹ sic potest

exponi: b **E**go non iudico quēq̄: vt sit sensus: Pa-

ter est quem vos deum vestrum dīct⁹: qui iudicat p̄ me;

Johanneū

Ego autem non iudico nisi eodem iudicio secum. Se-
quitur: **f** **E**t in lege vestra scriptum est. Hic inci-
pit aliud argumentū. Dixerat suū iudicium esse verum de
ipsis: et quia non solum iudex erat eorum: sed et testis con-
tra eos: ostendit q̄ verum est testimonium eius cōtra ip-
sos: quia duoy est ipsi⁹ s. et patris. Tel alter. Dixerat q̄
verum est testimoniu⁹ suum de se: et q̄ verum erat iudicium
suum de ipsis: ostendo ergo de iudicio suo quoniam verum
sit: reddit ad ostendendum de testimonio suo: quod probat
esse verum auctoritatem legis / dicens:

s v̄a scriptū ēst: q̄ duoy ho-

minū testimoniu⁹ verū est.

b **E**go sum q̄ testimoniu⁹ phi-

beo d̄ meipso: et testimoniu⁹

duorū hominū

testimoniu⁹ verū

est: id est p̄ vero re-

cipiēdum: non quia

aliquando fallat. Et

sumit de Deut. xvii. b. et xix. d. In ore duoy v̄ltri⁹ refutat

omne verbū: id est non paucorum. b **E**go sum

qui testimoniu⁹ perhibeo de meipso. q. d. ego sum

iudex et testis: sed nunc etiā differo iudiciū/ non differo testi-

moniu⁹. **f** **E**t testimoniu⁹ perhibet de me qui me

misit pater: in baptismo. Tel etiam pater testat indui-

so opere/ operante cum filio opera miraculorum: sicut ipse

s. v. f. dīct: Ego habeo testimoniu⁹ maius iohanne: Ope-

ra q̄ ego facio testimoniu⁹ phibent de me r̄. Si ergo du-

obus hominib⁹ creditur qui possunt falli et mentiri: quare

non mihi et patri vbi est stabili⁹ veritas: Sed contra hoc

objicitur: quia lex non intelligit de duobus quorum alter

fit in causa: quia vt dīct Chrysostom⁹: cum duo etiam

aliente rei testant⁹: hoc etiam duos testari: Videntur ergo q̄

christus male prober testimoniu⁹ suū verum esse: q̄ erat in

causa. Solutio. Pater in voce in scripturis testimonium

perhibebat de ipso fili⁹ vero fīm deitatem faciens opera

que nemo ali⁹ fecit: et docendo tam efficaciter sicut nemo

vñq̄ docuit/ testimoniu⁹ perhibuit sibi homini. Homo em̄

ī causa erat: et deitas testabat. s. z. op̄onit hic heretic⁹ q̄

pāt̄ et fili⁹ duo sūt numero sicut duo boies duo sūt numero.

Solutio. Duo sūt in b testimonio: id ē duoy p̄sonae vt sit ibi

dualitas psonarū nō substātiarū. Usq; p̄t hoc p̄misit: Nō

sum solus r̄c. quasi pater est in me et ego in ipso: vt no-

tetur substātialis identitas. Sed quare non dīct el⁹ ex-

preſſe: Ego sum deus: Ad hoc dīct Chrysostom⁹ q̄ p̄

pter humilitatē fecit. Chrysostom⁹ aliter legit ab illo lo-

co: b **E**go nō iudico quēq̄: vt ponat li⁹ ego disre-

tiue/ absq; patre. s. vel contrarium vel separatum a iudicio

patri. Simile. s. v. c. Pater non iudicat quemq̄ iudi-

co. s. separato a iudicio fili⁹. Et hoc est: d **E**t id

est quia si iudico ego/ iudicium meum verum est:

quia solus non sum: sed ego et qui me misit pa-

ter. q. d. cōmūne est iudicium quorum cōmūnis est substā-

tia. Et per hoc etiam ostendit auctoritatem iudicij sui: Nō

enim estimabant dignum fide esse filium nisi testimoniū

parris assumpſiſer. f **E**t in lege vestra scriptum

est: quia duorum hominū testimoniu⁹ verum est.

Per hoc ostendit auctoritatem suam/ ostendēs se non in-

digere alio testimonio: et ostendēs q̄ nihil minus habeat

patre. q. d. apud homines duo testes requiruntur: nec ali-

cui creditur in sua causa: sed in me non est ita. Unde sequit:

b **E**go sū qui testimoniu⁹ perhibeo de meipso.

q. d. non indige alio testimonio sicut ali⁹ homines: sed pos-

sū testari nihil ipſi. Et ne dicentes incompetēs esse testimo-

nium/dicit q̄ immo a patre approbat. Unde sequitur:

f **E**t testimonium perhibet de me qui me misit pa-

ter. q. d. idem est testimoniu⁹ vtriusq;: in quo se ostendit

confubstantiale patri et equalē: et ideo suum testimoniū

pr̄ponit/ vt ostendat coequalitatē bōris. Sequit:

g Dicabant ergo ci-

a Dicabant ergo ei scribe et pharisei: quia hi amplius certi iminebat ei. **b** **A**bi est pater tuus? Scdm Augustini: fin carnem iudicantes/patrem christi carnaliter acceperunt: sed erat homo in aperto/verbum patris in occulto. Sed ab alia parte stupore doctrine et miraculis prefocati traherant ad cogitandum

aliquid matus de parte

quod esset ioseph.

Unde fin Chrysostomum: scientes ut

nescientes interroga-

bante ut temptates

eum: **A**bi est pa-

ter tuus: quasi te

videamus: sed non pa-

trem tecum. **c** Re-

spōdit iesus: men-

ti non sermoni eorum.

d Nec me scitis. q.d. putatis me noscere: quia noscitis hominem de foris: sed tamē quod in occulto sum nescitis. Et ideo!

e **N**ec patrem meū scitis: cuius et mei eadem est substātia. Sed/ **f** **S**i me sciretis t.c. Chrysostomus. Causā po-

nit nesciendi patrem/ nolle scire filium. q.d. non potestis scire

patrem sine me. Unde etiam dicit: **Si**

l forsitan non est du- me sciretis p̄dicto modo: **g** **F**or-
bitatiū sed templa- tan et patrem meū sciretis. Hoc
tiū: vel notat facul- autē dicit: ut vel ita eos attrahat ad sui
tate liberi arbitrij: quod cognitionē: quia enim dimittētes eum
fides non est nisi volē semper patrem quereret discere dicit:
tio: ut dicit Augusti non potestis patrem scire sine me. Iē-

nus. Tel fin Glo. in hoc significat quod non sit alterius sub-
strītū est et repre- stantie a patre. j. xiiij.b. Philipe qui

bensiūt: sicut domi- videt me: videt et patrem meū. Unde
nus dicit seruo: for- Chrysostomus. Si filius solum docu-
sitan tuus dñs sum. set patrem alterius aut substantię esset:

possibile esset eum ignorantes scire pa-

trem: nec sequeret quod scientes eum omnino scirent et patrem.

Mon enim qui hominē scit/ nouit angelum: neq; qui creatu-

ras nouit/nouit et deum: multi enim creature nouerunt et vi-
derunt/ et deum non viderunt. **S**equitur: **h** **H**ec verba

t.c. **H**ic determinat locum ubi hēc p̄dicta dicta sunt: ut ostendat impotētia iudeorum: qui in publico existētē tenere ne-

quiuerunt. Unde dicit: **H**ec verba/ p̄dicta et subsequen-

tia/ locutus est iesus in gacophylacio. In quo nota

magna eius confidentia: quia intrepidus verba diuinitatis

coram inimicis aperte loquit̄ et docet. Et nota quod gac̄a/lingua

persica idem est quod opes: philaxe ἦν ḡece seruare dicit. Ga-

cophylacium ergo dicebat arca quedam desuper foramē ha-

bens: posita ad dexteram ingredientib; circa altare holocau-

storū: in quā mittebatur pecunia offerentium ad sartatecta

templi reparanda et seruabat. Et de hoc habet Luc. xxii. a.

Qd iustes mittebant munera sua in gacophylacium. Erat autē

ibi quedam specialis arca in qua soli sacerdotes mittebāt do-

naria sua: quod vocabatur corbanan: ut habeat Matth. xxvij.

a. vel corban. Marci. vii. b. Erat et ibi tertia: in qua rex vel

principes tribuum mittebant: quod dicebatur musach. Tamen

quidam aliter distinguunt: quia quandoq; legitur musach sab-

bati: ut. iiiij. Reg. xv. d. Et dicit in illa arca m̄ reponi obla-

tiones solennium dierum: unde dicitur musach sabbati: id est

arca festivitatum. Et quia corban votum sonat: dicunt in cor-

banan reponi votiva. In gacophylacio vero alioq; dierum

munera et spontanea: Tamen quelibet earū generali nomine

gacophylacium dicebatur: et etiā locus in quo erant posite:

vt bic: **H**ec verba locut̄ est iesus in gacophylacio:

Id est in illo loco in quo sit̄ erant p̄dictę arę. In ezechiele

autē thalamī sacerdotum dicunt gacophylacia: Ezech. xl. g.

Dicens in templo: id est in atrio templi. Chrysostomus.

In templo loquebatur et in ordine magistrū: quod suffi-

cienſ erat eos erigere in strā: maxime quia hēc loquebatur

super quibus moribank: sc̄z quia inferebat se auctoritate pa-
tris: ut associando sibi eum quasi socium in testando et de se-
ipso. Unde hoc designans euangelista dicit: **H**ec verba
locutus est iesus/ p̄dicta sc̄z in quibus se equabat patri:

k **I**n tēplo: in loco publico et in quo solebant doctores lo-

q; et magistri: et ideo

magis indignabā-
tur. **l** **E**p licet in

medio eorum doce-
ret: tū m **M**emo

apprehendit eū: id est apprehendere

potuit: et si vellent:

Quare: n **Q**uia

neccum venerat

hora ei. s. in q; vo-

luit crucifigi. Chry-
sostomus: id est qd nō

dum erat tempus aptum fin quod voluit crucifigi. Simile

g. vij. d. Querebant eum apprehendere. **H**oc autem dicit euangelista: sicut dicit Chrysostomus: vt sciamus quia et tūc

non illorum virtutis factum est opus/ sed dispensatio cl̄us.

Ip̄si enim et olim voluerunt/ non autem pr̄valuerunt. Non

igitur neq; tūc pr̄valuerint utq; nisi eis concessisset. Item

Chrysostomus. **O** de amentia iudalca: ante pascha querentes

eum: deinde in medio accipientes/ et multo tūc temptantes

detinere/ et per seipso et per alios et nequeuntēs/ neq; ita elūs

vīrū admīrabāt: nec a malitia desistebant. **o** **D**icit ergo iterum eis iesus: ad hoc q; intendebant eum capere

et occidere/ respondet: **p** **E**go vado. q.d. queritis me

ad occidendū: sed ego vado: id ē sponte mortis: nō vestra

coactione. j. x. d. Uninam meam ponam: Et ideo vos fru-

stra laboratis. Item in hoc terret eos de sua resurrectione.

q.d. non moriar ut putatis/ ita qd a morte detinear: sed ego

vado: id est per mortem ad patrem tendo. Et dicit: va-

do: id est in primo est ut vadā: Uel qd futura sit ei qd pre-

sentia: ut dicit Interlin. Uel quia iam p̄sens erat mors eius

q̄tum ad iniquas machinationes phariseorum: quia iam cō-

cepérant mortem eius/ dicit: **E**go vado et queritis mei

odio persequētes assumptum in celis/ in apostolis. s. non ut

amicī habere cupiētes. Uli eis p̄gnā p̄dicit: **r** **E**t in pec-
cato vestro p̄mātētes: p̄cō. s. infidelitatis et crudelitatis in

sc̄os: **s** **A**boriemini/ morte p̄fina. Uel q; **Q**ueritis mei

tempore destructionis per romanos. Amos. viii. d. Ercum,

ibunt querentes verbum domini et non inuenient. Uel que-

ritis me/ in iudicio sero p̄sistētes. **t** **E**t in: id est pro-

peccato vestro moriemini: id est morte eterna trade-

mini. Super hoc dicit Chrysostomus. Qui non deponit in la-

uacro veterem hominē/ et iam iudicatus est: non solum quia

non credit: sed etiam quia prima peccata habens abiit. v. vij.

e. Queritis me et non inueniētes. Et est hic argumentū qd po-

test reuelat allicui sua damnatio. Sed solvendū est: quia pro-

phetia cōminatiōis ē hic et est cōditionalis. Uel aliter. Non

reuelat allicui suam damnationē: quia loquī multis insimul

et de quibusdam eorum dicebat/ non de omnib; et ppter ea

ipsi non credebant ei. **v** **Q**uo ego vado vos nō po-

testis venire. q.d. moriemini in inferno: qd ad gloriā meā nō

potestis venire tales quales estis. Uel vos detinemini ī mor-

te: nec ad resurrectionē ibitis per mortē sicut ego: et tunc secu-

rus sum a vobis. Et hoc maxime turbauit eos/ cum audirent

qd nec morte ei nocere possent. Christus autē hoc dixit/ ut face-

ret eos aliquid magnū de se imaginari et verū dēū esse crede-

re: qd illi soli ē sua virtute morte nō detinēti/ etiā cū in mor-

te existat. Sed qd obscure locut̄ ē: ideo nō intelligētes et parē-

mallignātes ex ipso/ qd nō debebat detinere. **x** **D**icebat ḡ

iudicii ex cōturbationē: vel oīa carnalit̄ sapientēs et qd dixit no-

intelligētes: **y** **A**liquid inficiet semetip̄su/ qd dicit:

quo ego vado vos nō potestis venire. Bug. Stulte

ſbā et oīo insipientē plena: qd si de morte diceret/ nō possit

euī sequi ad mortē

Neum sequi ad mortem. Dicebat ergo nō de morte sed de gloria ad quam ibat per mortem. Uel potest dici q̄ quia homo sui conseruationem desiderat naturaliter/natura prohibente seipsum interficere non potest: et sic verum dicunt. Sed quia carnales erant et carnaliter sapientebant: a Et dicebat eis iesus: Vos de deorsū estis: id ē carnales et terreni estis: quod patet ex iudicio vestro: et ideo terrā sapitis: quia sicut serpens terram māducatis. Gen. iij. c. Terram comedes cunctis diebus vite tuę. Esa. lxxv. d. Serpēti puluis panis eius.

Diech. viii. d. Lin-

gent puluerem sicut serpētes. Al. sic. Hō potestis venire q̄ ego vado: qz de deorsū estis: id est quia corda vestra p̄ munū onore peccatorum. Unde Ps.

¶ 3.57. Sicut onus graue r̄c. Exod. xv. b. Submersi sunt quasi plū. bsum r̄c. Chrysostomus sic continuat/destruens eorum suspitionem/ et ostendēs quoniam hēc res peccatum est. f. interficere se/ait: Vos ex inferioribus estis. q. d. carnales estis: et ideo nū mirabile est vos talia cogitare: Sed non agam quid tale: quia: b Ego de supernis sum: id est deus sum/vel a deo missus in carnem: vel: id est iustus sum. Et repetit quod dixerat alijs verbis: vel exponit quomodo sint de deorsū/ dicens: c Vos de mundo hoc estis: id est de numero mā danorum et amantium mundum. Chrysostom⁹. Mundum hic mundanas cogitationes et carnales ait. Simile. i. Job. q. c. Quicquid est in mundo r̄c. d Ego non sum de hoc mundo: et ideo non afficio vt vos. f. concupiscentia et inuidia. Hęc duę passiones impellebant phariseos vt christi persequerentur. Uel. Non sum de hoc mundo: id est non herero mādanis per amorem: vel non sum de numero talium qui sequuntur mundialia: vel non sum de mundo cōmuni lege nascendi. Sed obq̄cit manicheus: q̄ si nō est de hoc mundo: ergo non vere habuit naturam humanā: quia illa est de hoc mundo: ergo non vere fuit homo. Responsio: q̄ mādus non men est male affectionis: fīm qđ dicit. i. Job. v. d. q̄ mādus tot⁹ in maligno posis̄ ē. Et eadē. iij. c. Quicqd ē i mādo r̄c. Chrysostom⁹. Per hoc non dicit se carnem non suscepisse: vt heretic⁹ dicunt: sed per hoc ostendit se procul esse a mundi nequitia. Unde et de discipulis alt. i. xvij. c. De mādo nō sunt: non q̄ carnem non haberent: sed sicut Paulus dicit: Vos in carne non estis sed in spiritu: Roma. viij. b. Et nota q̄ debemus esse de celo/ non de mundo: Quod plurib⁹ signis ostenditur. Primo per sedulam meditationem et cōtemplationem celestium: Sicut ad litterā dīnoscitur q̄ aliquis est de ciuitate aliqua/ quādō in magnis festiuitatibus vadit illuc cum familiā sua: Sic anima in solēnitatibus maxime vacans contemplationi/ ascendit in celum cum familia bonarum cogitationū et sanctarum affectionum. ii. Corinθ. iij. d. Nos reuelata facie gloriam dei speculantes r̄c. Job. viij. c. Suspendum elegit anima mea. Itē per sapori: id est per amorem celestium probamus nos esse de cēlesti territorio: sicut de vīno ostendit sapor in qua terra creuerit. Col. iij. a. Quę sursum sunt sapite r̄c. Phil. i. d. Desideriū habens dissolut et esse cum christo r̄c. Item per linguagium. iij. iij. d. Quem misit deus verba dei loquit. Matth. xij. c. Ex abundantia cordis os loquuntur. Matth. xxvj. g. Vere et tu ex illis es: nā et loqua tua manifestum te facit. Item Matcl. xij. g. Vere ex illis es: nam et gallus es. Item mores. Phil. iij. d. Nostra conuersatio in celis est: id est celestis: quia in carne p̄ter carnem vivere angelica vita est. ii. Corinθ. x. b. In carne enim ambulantes/ non scdm carnem militamus. Eodem modo cognoscitur per hęc quartuoz si homo est de mundo. Palmo per studium et excogitationem mādanorum. Baruch. iij. c. Filii agar qui exquisierunt sapientiam que de terra est. Luc. xvi. g. Filii huius seculi prudētores sunt filijs lucis in generatione

sua. Secūdo per saporem. Phil. iij. d. Quorum deus venter est: et gloria in cōfusionē ipsorū qui terrena sapient. Sicut vinum sentit territoriorū vel dolium/ vel sicut vas vinarium et saporem reddunt. Et similiē de spiritualibus: quia qđ noua testa capit/ inueterata sapit. Roma. viij. a. Qui fīm carnē sūr: q̄ carnis sunt sapient: qui vō fīm spiritū sunt: quę sunt spiritus sentiunt. Tertio per linguam. Loquunt enim aōtice. Neig. xij. d. Et filii eorum ex media parte loquebant aōtice.

g. iij. d. Qū de terra est: de terra ē et de terra loquit. Esa. xix. b. Et erit quasi phys. tonis de terra votua. Quarto per mores. iiij. Regl. xvij. f. Usq̄ in p̄sentem diem morem sequū-

b catis vestris. Si enīm nō credideritis/ quia ego sum: mōri emini i peccato vestro. E ice n̄ bāt ḡ ei: Tū q̄s es? Dixit eis p̄ies: Principiū q̄ ēt loqr vob.

tur antiquum: non timent deum: neq̄ custodiunt ceremonias eius atq̄ iudicia et legem et mandatū. Sequit: e Dīxi ergo vobis: quia estis de mundo: id est peccatores infideles/ terrena sapientes/ depresso in peccatis. f Quia: id est q̄ g Mōriemini in peccatis vestris/ infidelitatis et crudelitatis. Unde causam exponens subdit: Si enīm non credideritis r̄c. Uel sic. Quia dixerat: moriemini in peccatis vestris: ostendit q̄ hēc est prophetia comminationis/ non determinatiōis: Unde subdit: b Si enīm nō credideritis: cum sufficiēt habeatis persuasōnem:

i Quia ego sum/ verus deus: id est si finaliter discredideritis: k Mōriemini in peccato vestro: antonomasice:

infidelitatis: id est pro eo damnabimini. Per qđ innuit q̄ si

vellent credere/ saluarent: Significat enī inter eos suffit al-

quos q̄ crediti erant. Infidelitatē sequit mōr: sicut fidem vita. Abacuk. ii. a. Just⁹ ex fide vivit. Et nota q̄ dicit: Mō-

riemini in peccato vestro/ vel/ peccatis: quasi sepulchri

eis et in veteri homine absorpti. Ezech. xxv. f. Descenderūt ad infernum cum armis suis: et fuerunt iniquitates eorum in ossibus eorum sicut gutta inoxata. l Dicebant ergo

ei: carnaliter sapientes ētēntē ignari. m Tu quis es: q. d. quem facis te ipsum vt talia commineras: Augustinus.

Quia dixisti: ego sum: et nō addidisti quis: dic ergo q̄s es vt credamus. Et nota q̄ ad hanc questionem fit respōsio

Exod. iij. d. Ego sum qui sum: vel qui est misit me ad vos.

Verū esse est qđ nec ab esse p̄scindit: nec ab erit ex

pungit. n Dīxit eis iesus: respondens ad questionem eorum:

o Mōrincipiū/ sum supple: id est eternus/ ab ētēno primogenitus ante omnem creaturam. Eccl. xliij. p.

Principiū viarum dei: id est creaturū fīm deitatem. p Qui

et loquor vobis: ex tempore factus homo ad vestram do-

cens instructionem. Glo. Factus homo propter vos vt pos-

sitis me intelligere. Unde duas naturas hic ostēdit in se: diuinam et humanā dignitatem. Et dignationem suam aperiens

Heb. j. a. Multisarie multisq̄ modis olim deus loquens

paribus in p̄phētis: nouissime diebus istis locutus est nobis

in filio quem constituit herēdem vniuersorū: per quem fecit et

secula. Per hoc qđ ultimum dicit: rangit rationem principiū.

Uel aliter fīm Augustini: o Mōrincipiū: credite me

supple esse. In greco em̄ potest esse accusatiūm et feminī ge-

neris: ac si diceret: veritatem. f. credite me esse qui et loquor

vobis. Uel aliter vt referatur ad superiora sic: Nisi credi-

deritis me. f. esse principiū r̄c. Sed videtur incompe-

tenter respondere ad questionem: quia dicebant: quis: quod

querit de propria nominatiōe et persona: et non quid qđ que-

rit de essentiā: principiū autem significat diuinam essentiām.

Unde Augustinus super hoc: Mōrincipiū r̄c. dicit:

Ecce qđ vel quid est esse. Solutio. Quis non querit semper

propria nominatiōe: sed q̄nq̄ speciem in comparatiōe ad pris-

actum. Unde cum principiū dicat diuinā essentiā in cōparatiōne ad actū/ p̄p̄rie responderet: vñ nec ip̄si postea interrogāt.

¶ Multa babeo de

a **Multa habeo de vobis loqui.** i. vos habeo in multis accusare. **b** **Et iudicare.** i. de multis habeo vos punire. **B** **Aliqui habent:** **Multa habeo vobis loqui;** quasi loquor vobis / et multa habeo loqui vobis. i. ad instructio- nem vestram et utilitatem si volueritis in presenti. Et iudica- re in futuro. i. credere / nare / si non penitueris.

B **Sed q. d.** doctor sum et iudex. Sed q. posse / aliquid dicere / qua- Bo. 3.8. re ergo non iudicas in modo. **R** **Nider:** **c** **S** **3** **qui misit me verax est:** q. Ideo non iudico vos in modo: q. pater promisit in prophetis q. mitteret me ad sal-

vandum / non ad cōdemnandum in primo aduentu. **Esa. ix. a.** Ad euāgeliandum mōsuerte misit me ut medereret ē. **e** **Et ego audiui ab eo.** s. patre. i. q. cōmisit pāk mīhi homi verba. s. salutis / mō p̄dēnatiōis: hec loquor in mundo. Secūdo legif sic fm. Blo. **a** **Multa habeo vobis loqui;** docēdo si credideritis; vel accusando et arguendo si non credideritis; et hoc in presenti. **b** **Et iudicare in futuro.** Sed non habeo hoc ex me q. sū doctor v. iudex: **d** **Sed q. misit me in carnē v. q. genuit me missibilē:** **Aerax ē ex se:** e **Et ego q. audiui ab eo.** i. veritatē quā habeo ab eo p. generatione: f **Hec loquor in mundo.** i. meipstū q. sum a patre mundo manifesto. Idē em est filū audire a patre q. d. esse ab eo. **Tel. sic:** c **Qui misit me pat. s.** g **Elerax ē in iudicādo:** et q. ipse verax ē iudicabit vos de hoc q. me non auditis. **f** **I** **f** **Id est q. ego audiui ab eo p. generatione eternā ē.** sicut p̄us. Quarato mō legif sic fm. Chrys. Dicēbat q. ei: **Tu q. es:** In q. apparet eorū amētia / q. post fatū temp⁹ et signa et doctrinā interrogat: **Tu q. es.** Quid liḡt chris? **A** **p̄incipio q. d. et loquor vobis.** q. d. indigni estis audire q. s. ego sum: qm a p̄incipio est supflū vel inutile q. d. loquor vobis: q. non atten- ditis sed oia tēptātes loqm̄nti. **Ecc. xxij. a.** **C** **u dormiētē ē.** **Tel. sic:** **A** **p̄incipio q. d. loquor vobis.** i. semp iterādū est et rencipledū: q. d. dicit vobis: q. non credētis. **Sic dī seruo negligēt:** q. quicqđ p̄cipit ei: semp est rencipendū et reite- randū. Et q. tales estis de multis possem redarguere vos. Et hoc est q. sequit: **a** **Multa habeo de vobis loq/ redargēdo vos:** b **Et iudicare: puniēdo.** q. d. non solū possem arguere / sed cruciare. **c** **Sed q. misit me verax est:** q. d. pater meus non vult hoc: **Mō em misit filū suū in mundū** ut iudicet mundū ē. s. in. b. **S** **i autē qui misit me ad hoc non misit ut iudicet: verax autē est quia nec fallit nec fallit: decenter nullū iudico mīcū.** e **Et ego q. audiui ab eo hec loquor in mundo.** i. que ad salutē priment / non que ad redargutionem iudiciale. Dicit autē hoc ut non estiment ex imbecillitate esse q. tot audiens cōtumelias ab eis non iudi- Verba euāgelistē: cat eos. g **Et nō cognoverūt ex- Et non cogno- tantorū auditu:** h **Quia id est q. i uerūt ē.** **Vic clā** / **Patrē eius. i. christi:** k **Dicēbat mar Chrys. dices: O deū. Blo.** q. s. cum diceret: qui misit me de amētia: non defici / verax est: et que audiui ab eo ē. non intel- ebāt de eo loquēs et lexerūt q. de patre diceret: adhuc habe non cognoverūt sic.

l **Dixit q. eis jesus:** Cū exaltaue- ritis filū homīs / in cruce: m **Tūc inq. virtute resurre- ctions et signor q. apparebut:** n **Cognoscetis. i. cognisci- litora q. mō signa p̄cipitatis:** o **Quia ego sum: supple filū dei.** Et sic p̄tē legi vniuersalit. Lāmē Blo. legit p̄icularit sic: m **Tūc cognoscetis:** aliquid ex vobis / non om̄s: o **Quia ego sum:** q. s. p̄us implēda est passio p. man⁹ v̄fas: post ex vobis aliq. credēt. In q. ostēdit aliq. ibi ecē q. post et resurrectionē suā essent credituri: sic ad p̄dicationē petri. **Act. ii. g.** Et vñ etiā militum clamauit post mortem eius: Vere filius dei erat iste. o **Quia ego sit: qui sū. i. vere et imutabilis:** **Exo. iii. d.** Au- gustin⁹. Elle est imutabilis diuinę subę. Sed ne ipse q. loquit

VIII

Intelligere esse pāk subdit: p **Era meipso facio nihil:** q. a meipso nō sum / s. a patre. q. **Sed sic docuit me pa- ter: me boiem / hec loquor.** Tel. me / filū p. eterna genera- tiōe. Et tūc idē ē docere q. scītē generare. Tel. alit: **Cū ex altaueritis rē.** Scōm Chrys. q. signa facies et docēs eos

nō attraxit / de cruce loquitor de reliq. di- cens: **Cū exaltaue- ritis filū homīs:** **g. 3. b.** in cruce: m **Tūc cognoscetis rē. i. xij.** e. **Cū exaltat suero a terra / oia traham ad meipstū.** Passio em ē fortissimū vinculum attrabēdi. **Osee. xi. b.** In funiculis adā

rē. **Vier. e. xxxj. a.** In charstate ppetua vñseri te: ideo attraxi te miserās. Sed vñde q. debuit dicere: **Cū humiliaueritis filū bois:** sic Phil. ii. a. Semetipstū exinanuit rē. Solutio. In b q. dicit exaltauerit / ostēdit gen⁹ mortis. s. q. i ligno suspe- sus et eleuar⁹ fuit: sicut dī. s. in. b. Sic moyses exaltauit serpē tē in deserto rē. Tel. p̄prie vñ exaltari / qui coronat. Dicit em p̄prie rex exaltari qui coronat / et sceptrū ponit i manu ei⁹. In passiōe em ē coronat? **Vñ Ean. iij. d.** Eldete regē salomonē i diadematē q. coronauit eū mater sua. Itē crucē sceptrū rega- le. **Esa. ix. b.** fact⁹ est p̄ncipat⁹ eius sup humerū ei⁹. Sceptrū em significat q. rex debet et habet corripe et coercere subditos: et christ⁹ q. crucē dēmones coercuit. m **Tūc cognoscetis q. ego sum:** Chrys. q. d. putatis interficiēdo me liberari a me: ego autē dico: q. tūc maxie sc̄tis q. ego sum grā signor et resurrectiōis et captiōis: q. p̄ter mortē ei⁹ captiō sunt a ro- manis. Tūc cognoscetis. Chrys. q. d. qui curatī noluistis co- gnoscere / cruciatī sc̄tis. Et nota q. nō dicit: Sc̄tis q. s. ego sum: sed q. ego sū / christ⁹. s. et fili⁹ dei: et q. oia sero et ago / et nō cōtrarie illi. **Vñ p̄ter h subdit:** p **Era meipso facio nihil rē. q. d.** vñrūq. cognoscetis: et fortitudinē meā / q. nihil a more patiar: et vñanimitatē meā ad patrē. **Hoc est q. d. dicit:** A meipso facio nihil. i. nihil contrariū patri / sed auctoritate eius et voluntate: q. d. patet ex b q. p̄tē vñciseat me de vobis. Si em cōtrariū essem deo / nō tantā irā aduersū vos mouisset. Unde **Esa. liij. c.** Habit p̄nicioſos p. occisione el⁹. Et dāvid: **Lūc loqueſ ad eos i ira sua.** Et ipse etiā dīc. **Matth. xxij. d.** **Derelinqueſ dom⁹ v̄fa. i. ciuitas / deserta.** Et. xxi. d. **Malos male p̄det.** Et **Luc. xix. d.** **Inimicos meos illos q. noluerūt me regnare sup se adducere huc et inter- ficeſ an me.** q **Sed sic ut docuit Chrys.** Finalternabi me p̄af hec loq̄r: q. s. patrē deo nō līratē substātiē manū / p̄trariū / nec i doctrinā / nec in ope. festat: et qm nihil lo- s. v. d. Pater diligēt filiū: et oia demō / quis extra pānēales strat ei q. ipse fac̄. Quia vñ dixerat: q. intelligentias. a se nihil operat: et q. pater docuit eū: crederet aliq. q. esset sepatio in patrē et filiū: et hoc cōveniens subdit: s **Et q. s. patrē:** t **Asde misit / incarnari:** v **Asde** est / q. deſtātē: vel q. substātiē vñtātē. q. d. h sc̄tis tūc: q. in nullo fui ſri patrē: s. ei cōcors et substātialis. Chrys. Quia dixerat. s. **Quia misit me verax ē:** me p̄tē h q. d. dīc: q. me misit / minorationis esse / subdit: meū est. **Vñ hoc. i. mitti** dispētatiōis ē: hoc autē. i. meū / deitatis. x **Et non reliquit me solū.** i. nō habeo substātiā / solitariā / vel singularē a sua. Tel. **Mō reliquit me boiem / solū:** sed semp fuit meū p̄ gra- tiā ad oēz actū: y **Quia ego q. placita sūt ei facio sēp:** in salutē huāni generi q. vñlūtā patrē. q. d. ideo nunq̄ a me recedit grā: q. nunq̄ sublintrat culpa. Ideo dīc. **Esa. xi. a.** Re- q̄sest sup eū spūs dī: spūs sapientē rē. Et exponit mīlī mo- dis. Sic: **Quae placita sūt ei sēp facio.** Tel. ego semp- ens / facio. Tel. ego semp facio. i. ego sol⁹: sic dīc. **Canonici** sēp celebrat ad magnū altare. i. soli canonici. **P̄s.** **Mō est q. faciat bonū: nō ē vñq ad vñlū.** Et nota h q̄tū ad moralitatē / q̄t tuor. De em erat cū christo et cū boie lustro i ope. Tel. **A me ipso facio nihil.** Itē i locutiōe: b **S** **3 sic docuit me rē.** Itē in corde: ibi:

Evangeliū scđm Johanniēm

¶ Itē in corde: ibi: meū ē. Itē in tribulatiōe: ibi: nō reliquāt
me solū. Et b̄ q̄dū hō vult facere ei⁹ voluntatē: nec repugnat
voluntati diuinę. De primo dicit̄ Esa. xxv. c. Omnia ope-
ra nostra operatus es in nobis domine. i. xv. a. Sine me nō
bil potestis facere. Phil. ii. b. Operas in nobis velle et per-
¶ cere t̄c. De secundo P̄s. Dñs dabit verbum t̄c. Itē. Diffu-
¶ sa est gratia in labijs
tuis. Ad tertio. i.
Cor. xv. b. Gia dei **a** H̄ec illō loquēte mūlti credi-
mecum. De quarto **b** dērūt in eū. Dicēbat ergo ie-
sus ad eos qui crediderūt ei
iudeos: Si vōs māseritis in
quis. **a** H̄ec illo
loquēte. i. christo:
H̄ec. s. q̄ p̄dicta sūt: b mei eritis: et cognoscetis veri-
b̄. **a** Mūlti non om-
nes: **c** Credide-
rūt in eum: sed nōdūm pfecte. Chrys. Quando ad humilē
sermonē duxit: maxime de passione sua: et quia patri omnia
attribuit: tunc multi crediderūt. Et hāc causam designat hic
euāgelista quare humilia loqui: cum dīc q̄ multi crediderūt:
q. d. ne turberis auditor si humiliiter loqui: qui enim post tan-
tam doctrinā non suasi sunt: quoniā a patre est: decenter hu-
milia audierūt ut suadeant. Et est argumētū q̄ humilis p̄g-
dicatio maxime de passione magis p̄dest q̄ subtilis vel alta.
i. Corinth. ii. a. M̄bil iudicauit me scire t̄c. Itē. i. Corinth. i.
c. Placuit deo p̄ stulticiā p̄dicationis saluos facere credētes.
Item. i. Corinth. ii. a. Sermo meus et p̄dicatione mea nō in
p̄suasibilis t̄c. Esa. q̄. b. Confidabūt gladios suos in vomi-
res. Itē sangar interfecit sexcentos vomere uno: Iudic. iii.
d. Et samson mille philisteos p̄strauit in mādibula asini: Ju-
dic. xv. c. Chrysostom⁹. Crediderunt in eum. Credide-
runt quidem: sed non ut oportebat: qđ pater: quia. i. eo. iniu-
rianit et. Et q̄ illi sint idem: ostendit qđ sequit. **d** Dicebat
ergo iesus ad eos q̄ crediderūt ei iudeos. Continua-
sic. Supra imēdiate narravit euāgelista q̄ quidam credide-
runt: sed debiliter: et ideo indigebant admonitiōe. Et hoc est:
Dicebat ergo t̄c. **e** Si vos māseritis in sermo-
ne meo: id est in fide que in vobis per sermonē cepit esse: q̄
fides ex auditu: Roma. x. d. Tel in me q̄ sum sermo: **g** Cere
discipuli mei eritis: id est vos esse veros: id est firmos
et vero nomine discipulos ostenderis. Per quod ostēdit q̄ nō
erant vere discipuli: id est solide. Propter hoc etiam dicit: Si
māseritis: ostendens q̄ nōdūm suscepserant doctrinā per-
fecte: sed solum attendebant his quę dicebant. Item tangit
eos: qui. s. vii. g. abierunt retro nō veri discipuli propter ob-
scuritatē sermonis de sacramento corporis et sanguinis. Et
quia sciebat corda istorum debilia adhuc: ideo magna eis p̄-
mittit. s. discipulatus honorem in p̄senti: et in futuro veritatis
cognitionem q̄stum ad animā: et liberationem a corruptione
q̄stum ad corp⁹. Dicit ergo: Cere discipuli mei eritis. s.
bonitatis et iusticę et veritatis. Et hoc magnū est esse discipu-
lum summe veritatis. Luc. x. d. Beati oculi qui vident que
vos videtis: multi enim p̄phete t̄c. iij. Reg. x. b. Beati viri
tui: et beati servi tui hi qui stant coram te semper et audiunt sa-
pientiā tuam. Matt. xiiij. b. Clestri autem beati oculi qui vi-
dent t̄c. **b** Et vos cognoscetis veritatem: summā.
Glo. sicuti est. i. Job. viij. a. quā modo credis: quia nisi credi-
deritis in p̄senti: non intelligeris in futuro: ut dicit̄ Esa. viij.
b. Augustin⁹. Fides est credere qđ non vides: veritas videre
quod nunc credidisti. i. xvij. a. H̄ec est vita eterna t̄c. **f** Et
veritas liberabit vōs: a servitute corruptionis: qua ois
creatura ingemiscit: Roma. viij. d. Chrysostom⁹ dicit: q̄ per
hoc percussit eos et humiliauit qui tumebant de libertate et ge-
nerositate. Ideo enim p̄mittit eis cognitionem veritatis: id
est sui cognitionem qui est veritas: Iudicala enim typus erāt:
et per hoc libertatem gratię contra culpam: et per hoc signifi-
cat q̄ sine eo non habebant eam: et ideo offendunt et insaniunt
statim: sicut dicit̄ postea. Ideo etiam domin⁹ in principio di-
xit eis: **e** Si vos māseritis: stabiles: **f** In sermone
meo/audito: līc̄ duro: **g** Cere discipuli mei eritis: q̄s

profundā daturus sū vobis incisionē quasi medievus: manete
tamē semper et nō cōcūtamini: quia per hoc volo a mēte au-
ferre rūmorem et percussibilis sermonibus fodere animā:
ut non in superficie sit fides: sed figuratur in profundū. **b** Et
cognoscetis veritatem. i. me qui sum veritas vmbraū
legis. q. d. vestra sunt typus: et per hoc significat q̄ ignorantes
erant: līc̄ se de scien-
tia legis factarent: et
in hoc percussit eos
et humiliauit. **i** Et
veritas: id est ego
q̄ sum veritas. **k** Li-
berabit vōs a pec-
catis. Per hoc signi-
ficat eos seruos: et in
hoc etiam percussit
eos. Unde cū debe-
rent magis humiliari seculunt: ostendentes q̄ nō erat veri disci-
puli. Unde indignati: **l** Responderunt ei: Semen
crediderant: fin Chrysostom⁹: sed fin Augustinum: ali⁹ in
turba qui non crediderant: qui audito verbo indignati sunt le-
vocari seruos: putantes dixisse de carnali libertate. **m** Se-
men: id est filij. **n** Abraę sumus: qui sunt liber libertate
carnis. Genus effuerunt supbi. **o** Et nemini seruumimus
vnq̄. Duo dixerat domin⁹: cognitionem et libertatem. Ad
primi non respondent: sed ad secundū. Unde querit Chrysos-
tom⁹: Cur nō respōdet ad primi⁹ et dicit: M̄quid nunc nō
cognoscimus veritatem legis et mandatorū: Solutio. Nō erat
eis cura magna nisi mundanoru: Unde et maxime de seruitu
te indignabant. Unde dicit: Semen abraę sumus. q. d.
seruos nos vocasti qui de seminie abraę sum⁹ et ingenui. Sed
quid est q̄ dicunt: Nemini seruiui-
mus vnq̄: mentiunt fin p̄suetudinē Chrys. Sunt et nūc
suā. **o** Glo. M̄tiunt: Joseph serui: multi q̄ in indifferēt-
bus in egypto: Gen. xxxix. a. Et patres bus quidē verecūdā
seruierūt i luto: Exo. i. c. Et isti qđem tur: vt i fuitute bac:
cesari in tributo: Matt. xxii. b. Idē in seruitute ho pecca-
tū Chrys. M̄tiunt: qđ in egypto ser-
ti nō erubescit: et el-
uierūt quadringēt annis: in babylone gerēt v̄tig milles il-
septuaginta: sub diuersis etiā iudicib⁹: lavocari seruitute ser-
modo viginti annis: mō sept̄: mō duo ut q̄ hac semel. La-
bus: et nunq̄ seruire desierunt. Lamē les quidem et erāt illi
ideo forsitan hoc dicit: qđ nūq̄ seruire iudet: et neq̄ nouerāt
runt sine reclamatiōe nec de iure: sed q̄ alia fuitute nisi bāc.
violentia ad temp⁹. Videbat em̄ eis q̄
nō seruirēt: qđ lex p̄misserat eis libertatē. Levit. xxv. f. Ser-
uus et ancilla sunt vobis de natiōib⁹ q̄ in circuitu vestro sunt.
Et postea sequit: Fratres aut̄ v̄ros filios isrl̄ ne opprimatis
q̄ potentia. Ibi habet alia littera: Nō erit rectigal pendēt in
isrl̄. P̄rest ergo dicit: Nemini serui-
um⁹ vnq̄. i. nullius serui sum⁹ vnq̄: **o** Itē Chrys. Tales
et fin hoc verū est. Si autē seruiuimus sūt iudeos gloriatio
notet seruitutē et coactionē: sic seruite-
nes: Semen abraę su-
rūt pharaoni in egypto: et alijs etiā: et mus: Israelite sum⁹:
fin hoc m̄tiunt. Sed t̄i v̄s nō redar nūq̄ p̄cipiāt direc-
git eos de mēdacio: quia aliud erat in onum meminérūt:
pposito. s. p̄suadere se esse verum dei: ideo ad eos clama-
filium: culus solius etiam fin cōfessio-
bat/dicēs: Nō opine-
nem est peccata dimittere. **p** Quo-
mini dicere qđ pa-
modo tu dicis liberi eritis. Excol tr̄e habem⁹ abraam:
lentes generationē in nobilitate abraę: **q** Luq. iij. b.
ideo quasi admirando inconvenientia
dicti christi submisérūt: **Quomō tu dicas liberi eritis:**
quasi quomō tu p̄missis libertatem cum eam babeamus. Et
nota q̄ non dixerat dominus liberi eritis: sed veritas libe-
rabit vōs: in quo tamen verbo non intellexerunt nisi liberta-
tem carnalem: cum dominus intelligeret de spirituali. **q** Re-
spondit eis iesus: exponens que sit seruitus: et que liber-
tas quam p̄misit: et ostendens: quia est alia seruitus cui sub-
facebant: cui nō subiactūt abraam. **r** Amen amen: id est
libertas op-
vere vere. His dicit amēu: p̄pter confirmationē: et vt atē: nitur iuris
et hōres faciat. **s** Hōres

ritatem et veritas liberauit
vōs. Responderunt ei: Semen
abraę sumus: et nemini serui
veritas: id est ego
q̄ sum veritas. **Li**
berabit vōs a pec-
catis. Per hoc signi-
ficat eos seruos: et in
hoc etiam percussit
eos.

Unde cū deve-
rent magis humiliari seculunt: ostendentes q̄ nō erat veri disci-
puli. Unde indignati: **l** Responderunt ei: Illi qui prius
crediderant: fin Chrysostom⁹: sed fin Augustinum: ali⁹ in
turba qui non crediderant: qui audito verbo indignati sunt le-
vocari seruos: putantes dixisse de carnali libertate. **m** Se-
men: id est filij. **n** Abraę sumus: qui sunt liber libertate
carnis. Genus effuerunt supbi. **o** Et nemini seruumimus
vnq̄. Duo dixerat domin⁹: cognitionem et libertatem. Ad
primi non respondent: sed ad secundū. Unde querit Chrysos-
tom⁹: Cur nō respōdet ad primi⁹ et dicit: M̄quid nunc nō
cognoscimus veritatem legis et mandatorū: Solutio. Nō erat
eis cura magna nisi mundanoru: Unde et maxime de seruitu
te indignabant. Unde dicit: Semen abraę sumus. q. d.
seruos nos vocasti qui de seminie abraę sum⁹ et ingenui. Sed
quid est q̄ dicunt: Nemini seruiui-
mus vnq̄: mentiunt fin p̄suetudinē Chrys. Sunt et nūc
suā. **o** Glo. M̄tiunt: Joseph serui: multi q̄ in indifferēt-
bus in egypto: Gen. xxxix. a. Et patres bus quidē verecūdā
seruierūt i luto: Exo. i. c. Et isti qđem tur: vt i fuitute bac:
cesari in tributo: Matt. xxii. b. Idē in seruitute ho pecca-
tū Chrys. M̄tiunt: qđ in egypto ser-
ti nō erubescit: et el-
uierūt quadringēt annis: in babylone gerēt v̄tig milles il-
septuaginta: sub diuersis etiā iudicib⁹: lavocari seruitute ser-
modo viginti annis: mō sept̄: mō duo ut q̄ hac semel. La-
bus: et nunq̄ seruire desierunt. Lamē les quidem et erāt illi
ideo forsitan hoc dicit: qđ nūq̄ seruire iudet: et neq̄ nouerāt
runt sine reclamatiōe nec de iure: sed q̄ alia fuitute nisi bāc.
violentia ad temp⁹. Videbat em̄ eis q̄
nō seruirēt: qđ lex p̄misserat eis libertatē. Levit. xxv. f. Ser-
uus et ancilla sunt vobis de natiōib⁹ q̄ in circuitu vestro sunt.
Et postea sequit: Fratres aut̄ v̄ros filios isrl̄ ne opprimatis
q̄ potentia. Ibi habet alia littera: Nō erit rectigal pendēt in
isrl̄. P̄rest ergo dicit: Nemini serui-
um⁹ vnq̄. i. nullius serui sum⁹ vnq̄: **o** Itē Chrys. Tales
et fin hoc verū est. Si autē seruiuimus sūt iudeos gloriatio
notet seruitutē et coactionē: sic seruite-
nes: Semen abraę su-
rūt pharaoni in egypto: et alijs etiā: et mus: Israelite sum⁹:
fin hoc m̄tiunt. Sed t̄i v̄s nō redar nūq̄ p̄cipiāt direc-
git eos de mēdacio: quia aliud erat in onum meminérūt:
pposito. s. p̄suadere se esse verum dei: ideo ad eos clama-
filium: culus solius etiam fin cōfessio-
bat/dicēs: Nō opine-
nem est peccata dimittere. **p** Quo-
mini dicere qđ pa-
modo tu dicis liberi eritis. Excol tr̄e habem⁹ abraam:
lentes generationē in nobilitate abraę: **q** Luq. iij. b.
ideo quasi admirando inconvenientia
dicti christi submisérūt: **Quomō tu dicas liberi eritis:**
quasi quomō tu p̄missis libertatem cum eam babeamus. Et
nota q̄ non dixerat dominus liberi eritis: sed veritas libe-
rabit vōs: in quo tamen verbo non intellexerunt nisi liberta-
tem carnalem: cum dominus intelligeret de spirituali. **q** Re-
spondit eis iesus: exponens que sit seruitus: et que liber-
tas quam p̄misit: et ostendens: quia est alia seruitus cui sub-
facebant: cui nō subiactūt abraam. **r** Amen amen: id est
libertas op-
vere vere. His dicit amēu: p̄pter confirmationē: et vt atē: nitur iuris
et hōres faciat. **s** Hōres

a tores facias. **a** Dico vobis: quia omnis qui facit peccatum: ex amore non ex languore nature: dicit Glo. **b** Seruus est peccati. q.d. vos intelligitis male quod dixi de servitute carnali: quia loquor de alia: quia qd facit peccatum seruus est peccati: id est diabolus vel ipsius peccati. Si mille. q.d. Pet. ii. d. **a** qd superatus est hu-

No. 6. d. ius et seruus effectus e. **a** dico vobis: quia omnis qd facit peccatum seruus est
qd. 2. d. Et nota: quia facere su-

mitur generaliter pro omissione et commissione:

e pro facere interiori et exteriori: sicut etiam accipit Ambro-
sius in illa definitione peccati: Peccatum est dictum vel factum
vel concubitum contra legem dei. Sed hic sumus generaliter
facere ad dicere et concupiscere et pro priuationibus ho-
rum: cum ex parte intellectus/ cum ex parte potentie opera-
tive ubi fuerunt priuationes debiti. **b** Seruus est pec-
cati. Anselmus dicit qd homo habet unde sit seruus pecca-
ti: sed peccatum non habet unde dominus homini. Et hoc sa-
tie explanat Dionysius in libro de divinis nominibus: in
tractatu de malo: ubi dicit qd malum siue peccatum nihil
aliud est nisi defectus naturalis harmonie modi et comensura-
tionis. Unde ista seruitus non occupat nisi volentem: Necesse
est enim ut rationalis creatura: quia libertatem habet condi-
tions: quia quidam libertatem a coactione appellant/ submittat
se libera voluntate seruiti peccati si seruire debet: sicut dicit
Anselmus in libro de libertate arbitrii. Quod autem peccatores
sunt servi peccati et diaboli/ patet multis rationibus. Et pri-
mo: quia seruorum est multum laborare. Unde Ioh. xvii. c.
Seruitus domini alienis die ac nocte qui non dabunt vobis re-
quiem. Unde Exod. v. Aggrauata est manus pharaonis
super iudeos instanti ut de nocte coquerent lateres: et de die
colligerent paleas: quia de nocte vult seruire libidini: et de die
cupiditati. Ioh. ix. b. Ut inique agerent laborauerunt. Se-
cundo: quia peccatores tanquam servi vilissimis cibis vescuntur.
Unde Ioh. xxv. de filio prodigo dicitur: qd cupiebat imple-
re ventrem de filiis porcorum. Thren. iii. a. Qui nutrie-
bantur in croceis amplexati sunt stercora. Item Job. xxx. a.
Radix iuniperorum cibus eorum. Radix iuniperi mollis est:
sed producit fruticem spinosum: sic peccatum habet molli-
em in delectatione: sed profert spinas: id est amaritudinem men-
sis: et remorsionem conscientie: et mortem gehennae. Gregorius.
Radices spinarum molles: sed ex ipsa mollicie pferunt unde
pungunt. Tertia ratio: quia nihil quod lucratur seruus suum est:
sed totum dominus est: sic peccator nihil facit sibi utile ad vita-
eternam: quia diabolus dominus sius semper apponit aliquid
de suo: propter quod totum sibi calumniatur. s. malam intentio-
nem si facit opus bonum. Osee. viii. b. Culmus stans non est
in eis gerumen non facit farinam: quod si fecerit alieni comedent
eam. Culmus genitrix est qd sine grano est: Sic tales: unde
non intrabunt in horreum domini. Itē bona naturalia et cor-
poralia et temporalia sua omnino dant diabolo ad consumen-
dum. Osee. viii. c. Comederunt alieni robos eius. Quarta ra-
tio: quia tanquam servi reputantur viles opprobrium homini et
abiectione plebis. Ioh. ii. g. Qd viles facta es nimis: iterans
vias tuas. iij. Reg. i. c. Ego et filius tuus salomon erimus
peccatores: id est reputabimur viles. Quinta ratio: quia non
possunt contrahere: sed si quandoque faciunt pactum: ut in con-
fessione statim diabolus retractat per malum opus. Sexta ra-
tio: quia non possunt condere testamentum. Unde videmus de
multis peccatoribus et maxime clericis: aut moribus intestatis:
aut committunt dispensationem rerum suarum alijs. Job. xxvii.
d. Alius cui dormierit nihil secum defert: quia nihil dat pro
anima. Ps. Videl inuenient omnes viri divitiarum in mani-
bus suis: quia nihil posuerunt in manibus pauperi. Septima
ratio est: quia vilissima opera faciunt et laboriosissima. Unde
Ps. Manus eius in cophino serulerunt. Multi de manib-
suis faciunt cophinos: colligentes stercora temporali. Sed
etiam clerici et religiosi: quozum os debet esse consecratum do-
mino: de ipsis singulis suis faciunt cophinos: dum alij de tra-

bunt vel mala dicunt. Alij de auris: alij de oculis et. Heri.
Inter seculares nuge sunt: in ore sacerdotum blasphemie: In-
terdum tamen si incident ferendae fortassis referendae nunquam.
Heri. Consecrasti os tuum euangelio: nugas lam aperire illu-
cium: assuescere sacrilegum est: labia emi sacerdotis custodit Malach. 2. b.

Scientiam et legem requi-
rent de ore eius: non nu-
gas profecto vel fabu-
las. Verbū scurrile quod
faceti urbani ve nomine
colorant: non sufficit pe-

peccati. Seruus autem non
manet in domo in eternum.

regrinari ab ore: procul et ab ore relegadum. Fede ad cachin-
nos moueris: sedius moves: porro detrahere: an detrahent
audire: quid horum damnabilis sit non facile dixerim. Tales
et facili copinos de linguis suis: et ita seruunt in vili opere:
quia sorores aliorum portant in ore. Mota pharao: id est dia-
bolus facit seruire suos in tribus. In luto et latere: Exo. j. c. Et
paleis: Exo. v. b. Per lutum intelligit vanitas in divitiis. In-
quinat enim divitiae sicut lutum. Abaeuk. q. b. Ue ei qui multiplicat
non sua: Usque aggrauat contra se densum lutum: In
opere lateris intelligit nimia cura carnis. Later enim quanto
plurimum lauaf: tanto magis sordecat. Naum. iij. c. Subiges tene-
laterem. Per paleam intelligit vanitas superbie. Matth. iij.
c. Paleas autem comburet igni inextinguibili. Item in tri-
bus oppressi sunt generibus operum: fuit Josephum. In la-
bore edificandi quod est superbiorum qui edificant in memoriale
sunt: ut Gen. xi. a. Venite edificemus nobis ciuitatem et tur-
cibus culmine pingat ad celum: et celebremus nomem vestrum. Itē
Esa. xxi. c. Quid tu hic: aut quasi quis hic: quia excidisti tibi
sepulchrum: excidisti in excello memoriale diligenter in petra
tibi tabernaculum. Item in exportatione lutum et sorodium: ut cu-
pidi. Tot enim copinos lutum vel sorodium habes: quot preben-
das. Unde et clerici divites sunt vasa stercorearia. Osee. viii. b.
Deuoratus est israel: nunc factus est in nationibus quasi vas
immundum. Esa. iij. d. Sudamini qui fertis vasa domini. Itē
in divisione fluui. Fluuius est concupiscentia carnis: quā di-
vidunt luxuriosi per quinqus sensus: vel per diversa genera vo-
luptatis. Ergo iam duo prima pudorem perdidierunt: ut sine
rubore etiam copini stercoreum: id est beneficia congregent.
Bene ergo dictum est: Omnis qui facit peccatum seruus
est peccati: id est diabolus vel ipsius peccati. Sequitur de littera:
c Seruus autem non manet in domo in eternum. Gen. xxi. b. et Gal. iij. d. Ecce ancillam et filium eius.
Et nota quod hic vult ostendere: quod illi non sunt de domo dei: si-
cuit se lactabant: id est de consortio prophetarum et patriarcharum
et cognitione sanctorum patrum: qui fuerunt domus dei: ut di-
citur Esa. v. b. Item per hoc significat quod ipsi qui erant servi
peccati: per hanc seruitutem amitterebant ius celestis heredi-
tatis que est domus dei. De qua. i. xlii. a. In domo patris
mei mansiones multe sunt. Itē per hoc significat: ut dicit Chrysostomus:
quod iudei qui in seruitute precepta dei fecerat repellerent
a domo dei et gentes eis succederent. Unde dicit Chrysostomus. Per
hoc paulatim legem submittit. I. evan. ne enim dicant habe-
mus immolationes quas insunxit moyses: ille nos possunt
eripere a seruitute peccati: Ideo hic dicit: Seruus non ma-
net in domo in eternum. I. non potest in ea manere. q. d. om-
nes homines peccauerunt et ita servi sunt: et ideo agent gloria
dei. I. libertate per filium: Roma. iij. d. Etiam ipse sacerdos pro se
offerre debet: eo quod circundat est et ipse infirmitate. Heb. v.
a. Ergo non potest alios liberos facere cum sit seruus. Mota
ergo hic summatur expositiones plures. **c** Seruus non
manet in domo in eternum. I. vos qui estis servi peccati:
non estis de familia dei: ut abbas et certi boni. Videl. Non ma-
net in domo: id est vos non habebitis partem in regno dei.
Videl. Seruus non manet in domo in eternum: id est
seruitus legis evanescit: et filatio per filium inducit: quia lex
vetus non fuit imposta nisi vobis ad tempus correctionis: sicut
dicit Heb. ix. c. Videl fuit Chrysostomus: Seruus non manet
in domo in eternum. I. seruus qualis fuit moyses vel abbas
non habet potestatem largiendi libertatem. Hoc enim est: non

AD. 5. mauer: id est non

Evangeliū scđm Johannem

Gmanet: id est non potest largiri: sicut domin⁹ dominus: siue lex data a seruo nō liberis facit. Unde in hoc ostendit honorem filij respectu moysi et euangelij respectu legis. Unde et ad Heb. iij. a. dicit: Moyses quidem fidelis in toto domo eius: tanq; famulus in testimonio eorum que dicenda erant: chalustus vero tanq; filius in domo sua. Et lo-

quitur ibi apostolus de differentia moysi et christi: quēadmodum et hic ipse christus. Unde sequitur hic: a **Filius** g̃utē: id est ego qui sum veritas antiqua
vmbre: b **M**anet in domo in eternum: Notat similitudinem noui testamēti. Uel sic: a **Filius** manet in domo in eternum: id est filius verus dominus est dominus: et ita potest libertatem dare. Unde sequitur: c **S**i ergo filius vos liberauerit: bic a seruitute peccati: et a corruptione in futuro. d **E**ccliberi eritis: quod non poteratis babere per seruum. Stabili enim est donū filii qui est verus h̃eres. Et licet seru⁹ dederit hostias placationis: nō tamē perfecte reconciliationis: sed hoc daf per me qui sum filius. Chrysostomus. Per hoc ostendit cōsubstantialitatē sui ad patrem et q̃ eādem habeat potestatem. Si enim filius liberauerit nullus est qui contradicat: sed certissima est libertas. Deus enim qui iustificat: quis est qui condemnat? Roma. viij. f. Item in hoc ostendit se purum et liberum a peccatis: qui se liberaturū alios promittit. Item per hoc qđ dīc: Eccliberi eritis: insinuat libertatem de qua gloriabantur: nō esse veram sed nūcupatiuam tm̃. Hanc enim homines vanti: illam deus: et propter hoc non amplectēdam. Et per hoc etiam persuader non fundi in seruitute hac terrena. Unde, i. Corinti. viij. d. Seru⁹ vocat̃ es: nō sit tibi cure. e **S**cio: quia filij abraẽ estis: fin carnem: et ita liberi esse creditis. Sed non estis filii per imitationē: et ideo nō estis libri fin mente: Quia que ritis me interficere. z̃. Chrysostomus. Quia poterant dicere: Nos peccatum non habemus: et ita serui non sumus: etiam seruitute de qua dīcis: Ideo respondet dominus/ostendens eos esse peccatores. Et alia peccata eorū dimittēs: hoc quod p̃r̃ manus erat qđ adhuc agere volebant adducit in medium et ait: **S**cio: quia filij abraẽ estis: sed queritis me interficere. q. d. si cognatione gloriamenti et vita os̃dere oportet. Quiescibilit̃ et paulatim p̃ncipit illos a cognatione illa: et non dicit statim: non estis filij abraẽ iusti: vos homines: sed concorditer interim loquitur: **S**cio: quia filii vel semen abraẽ estis. Sed hoc est qđ queritur: unde addit redargitionem quā intendit: f **S**ed queritis me interficere: et ita degeneres vos p̃batis. Sed ne posset dici quoniam iuste hoc querebāt: ideo subdit causā: g **Q**uia sermo meus non capit in yobis. Chrysostom⁹. Qua- liter igitur air. s. eodē: q̃ credebāt in eum: Solutio. Transpositi erant rursus: ideo et valde eos tangit. Non dixit: non capitis sermonē meū: sed non capit meus sermo in yobis. Per hoc altitudinem doctrine suę ostendens. q. d. vos queritis me occidere: quia alta dico de me: cum potius honorare me et colere oportet: vt vos illa alta possitis discere. Sed quia possent dicere: Tu a temeritudo loqueris: ideo non capit in nobis sermo tuus: Ideo subdit: i **E**go quod vidi apud pa- trem/ meli/ loquor: non a memetipso fingo. m **E**t vos que vidistis apud patrem vim facitis. q. d. sicut ego et a verbis et a veritate ostendo patrem: ita et vos a rebus. Non enim eādem substantiam habeo solum: sed eandem ve- ritatem habeo patri. Augustin⁹. s **S**ermo meus non capit in yobis: quia non captur a corde vestro. Sermo em dei est vt hamus q̃ capit dū capit. Unde Job. xl. d. Nisi quid poteris extrahere leviathan hamo: Item sermo domini r̃ete est: unde deberet omnes capere. Et ideo mirum est q̃ illi non capiebant: sed nimis inherebant luto. Eccl. xvij. c.

Ecce ego mis̃a p̃scatores multos et p̃scabunt eos. Thresh. i.e. Expandit retę pedibus meis: conuertit me retrosum: id est ad ea q̃ posuerā retrosum. Matth. xij. f. Simile est re- gnum celorum sagenē missę in mare z̃. Item Luc. v. a. Dic in altum et laxate retia in capturam. j. xij. b. Distrite in ver-

terā nauigii r̃ete z̃. Uel b **N**on capi-
t in yobis: id est non cōuenit vel con-
gruit yobis. Et sic su-
m̃ Luc. xij. g. No-
capit p̃p̃berat per
re extra bierlm. Slo.
id est non cōuenit.
Uel **N**on capi-
t in yobis: id est non cōuenit vel con-
gruit yobis. Et sic su-
m̃ Luc. xij. g. No-
capit p̃p̃berat per
re extra bierlm. Slo.
id est non cōuenit.

Uel **N**on capi-
t in yobis: id est non cōuenit vel con-
gruit yobis. Et sic su-
m̃ Luc. xij. g. No-
capit p̃p̃berat per
re extra bierlm. Slo.

Sm cōmūnē modum loquēti: quo dīcis: Res ista non potest capi in arca ista. Eccl. xij. c. Cor satui quasi vas contractum: omnē sapientiam nō continebit. Et tamē bene deberet capere: quia: Ego qđ vidi apud patrem meū loquor: id est veritatem que ego p̃le sum manifesto. Uel sic: i **E**go qđ vidi z̃. q. d. ita dīcīs q̃ vos estis filii abraẽ: sed signum filiationis non habetis: sc̃z loqui ea que filius dicit a patre. **E**go qđ vidi per eternam generationē recipiendo na-
rām lib̃p̃st in sapientia sufficientem: k **A**pud patrem meū. Prepositio notat equalitatem et distinctionē filii a patre. **L**oquor in mūdo. m **E**t vos que vidistis apud patrem vestrum diabolum: culus filii estis imitatione: et qđ ei suggestione in mente cōcepisti et revolutiss: n **Fa-**
cīs: id est opere implere disponisti. In hoc iam innuit aliū patrē q̃ abraẽ: culus filii sit nō natura sed imitatione. Unde ppter hoc magis adh̃erent vt se dicant filios abraẽ. Et hoc est: o **R**espondent et dixerunt ei. Augustin⁹. Quis arguit eos facere mala opera patris: fatentes patrem suum abraẽ: puocant aliquid mali dicere contra abraẽ: vt sit eis occasio faciendi quod volebant. Unde dicunt: p **D**omi-
nus noster abraẽ est: quasi quid cōtra istū dīcis: Sed do-
minus et abraẽ laudat et istos degeneres probat ostendens de qua filiatione intelligat. Unde sequit: q **D**icit eiis ie-
sus: Si filij abraẽ estis: vt vos facatis: s **O**pera abraẽ facite: id est factis p̃bate vos esse filios veros: non verbis. Uel si filij estis eius fin carnē: sitis per imitationem.

Creditur enim abraẽ **D**icit filij abraẽ estis z̃. Moralit̃ notādū q̃ dīs ostē. Double dit superioris per opera eorū q̃ nō erāt filij abraẽ neq̃ filij dei: quis filiatio probat per operationem. Unde dīcit: Si filij abraẽ estis: opera abraẽ facite. Primum opus abraẽ et filio: p̃missionis: est egressus de terra et cognitione et domo. Gen. xij. a. Egressus est abraẽ sicut p̃cep̃erat ei domin⁹. Hoc autem est: dimittere peccatum. Unde Iud. li. a. Recedit e medio babiloniam. Et Esa. lō. c. Recedit e cedite: exite inde: pollutum nolite tangere. Sed Michæl j. c. Non est egressa que habitat in exitu. q. d. licet in exitu vt sit: id est in senectute: tamē nō recedit a peccatis. Unde supra eodē. c. In peccato vestro moriemini. Secundū op̃ est quod nomen dei inuocat et altare edificat. Gen. xij. c. quis debet orare et interpellare misericordiā dei: vt cum coadiuuet ad egrediendum: et gratias agere de bono proposito dato. Unde Gen. viij. d. Moē postch euast diluvium: hostias im- molauit domino. Tertiū est: quia sarai dissimulat esse vpo- rem suam: et habet pro sorore: Gen. xij. c. Sarai est affectio: que omnia vult trahere ad se. Sed hanc debem⁹ habere pro sorore: et non eam cognoscere vt sequamur affectionis voluntatem: nec secundū eam operib⁹ carnis. Eccl. xvij. d. Si p̃restes animę tuę cōcupiscentias el⁹: faciet te in gaudiū ini- micis tuis. Quartū est q̃ loth declinat: Gen. xij. c. id est con- sortia malorum vtit: quia qui tetigerit picem inquinabit ab ea: et qui cōmunicauerit superbo induet supbia: Eccl. xij. a. Et P̃s. Habitauerit inter gentes et didicerit opera eorum. P̃s. i. Corinti. xv. c. Corumpit bonos mores colloquia mala. P̃s. Quis ex convictu trahunt mores. P̃s. Cum sancto sancus. *

* etio z̃. Quantum

Gredidile esti abraam deo: **Gefi.** xv. b. **Roma.** iiiij. a. **A**lic
autem queritis me interficere. Quasi cōtraria opera et
facitis: in quo probamini non esse filii abrae. Et dicit que-
S. ritis: in quo noratur studium eorum. **P.S.** Corrupti sunt et
abominabiles facti sunt in studijs suis. **Hic** etiam tangit cor-
da eorum/ ut ex hoc

a Hunc autem queritis me in
terficerem hominem qui verita-
tem vobis locutus sum quia

quia propter hoc q̄ violat legem & sabbatum/querant occidere/ subdit: c Qui veritatem vobis locutus sum: ideo debuistis grati esse et pro veritate et veritatem: quia vobis: id est ad utilitatem vestram loquor: in quo nota malitia et ingratisudo. Ps. Pro eo ut me diligenter rete. Ps. Retribuebant mihi mala per bonis. Vttere. xvij. d. Numquid reddid pro bono malum ret. Patet etiam hic q̄ expresse veritatem impugnabat: et peccabant peccato in spiritu sanctum: sed illa speciem que est impugnatio veritatis agnit. Sed ne dicant q̄ a se singlit que dicit: dicit q̄ non sua sed patris auctoritate: Et hoc est: v Quam audiui a deo: id est quam nascendo accepi a patre. Libyostom. Quam veritatem? Quoniam par est

patri: propter hoc tam volebant interficere. **T**el. **V**eritatem: quia eos arguebat. Amos. v.c. **O**dio habuerunt cor: ripiente in porta et. Proverb. xv.b. Non amat pestilens et. **L**ullus de amicitia. **O**bsequium amicos/veritas odios parit. **e** **H**oc: id est consimile: f **A**braam non fecit: cuius filios vos dicitis. Etsi enim aliquos interfecit: non tam innocentem et iustum. **S**ed est vobis ali⁹ pater: cuius opera factis. Unde sequit: g **G**lōs facitis opera patris vestri. Non dicit cuius pateris: sed significat q̄ diaboli et non abrae. **C**hrys. Quę sunt opera abrae: Mansuetudo/ humilitas/ obedientia/fides. **G**lōs autem ecclorū estis imisericordes/ crudeles/infideles. **D**oraliter nota q̄ isti gerūt psonam quorundam gloriantiū: de genere suo: cum tamē habeant mores et opera d̄emonū: non suorum parentum. **D**e quibus dicitur Osee. ix.c. Glōria eorum ab ytero: quia a tali matre: et a conceptu: quia a tali patre: et a partu: quia ē nativitate mea fuit ille episcopus: et consimilia. **T**el a partu: id est a consanguinitate. **S**ed contra tales dicit Origēn. **N**ihil nobilitas que in locis turpibus generat. Job. xvii.d. Putredini diri et. **E**t propter hoc dicit dominus per Malachia. ii.b. Nūquid nō patet unus omnis nostrū: Nūquid nō deus unus creavit nos: Quare ergo despicit unusquisque vestrum fratrem suum violans pacū et. Et Seneca. Nobilitas n̄b̄li aliud est q̄ diuītē inueteratē. Deus. xxlii.a. Qui dixerit patri suo et matri sue nescio vos: et fratrib⁹ suis et. **N**ihil etiam dicit dominus: Si filij abrae estis: opa abrae facite. q.d. si ingenui estis carne: ingenui sitis mēte. **H**oc etiam debet dici nobilibus: q̄ habeat memoriā bonorum affectionē suorum. Esa. li.a. Attēdite ad abraam patrem vestrū et ad sarām matrem vestrā: quia unum vocauī eum: et benedixi ei et multiplicauī eum. Hieronym⁹. Nihil aliud video in nobilitate appetendum nisi q̄ quadā necessitate astringat/ ne a maiorum probitate degeneret. Eccl. xli.c. Erubescite a patre et a matre de fornicatione: id est propter honorē patris et matris. Tel ne degeneretis. Usq̄ Exo. xxvii.b. Portabitq̄ saron nomina eorum. i. duodecim patriarcharū super humerū ob recordationem: videlicet ut non degeneret a factis eorum. bonis: Hec est tota utilitas generositatis. Sequit de littera. h **D**ixerunt itaq̄ ei: iam intelligentes non de origine carnis: sed de vita hominū loqui.

Mos ex fornicatione
alter * eris tū. Quintū opus est / q̄ de regib⁹ quattuor: triumphat:
S̄.xiiij. c. Id est demonib⁹: vel temptationib⁹ quattuor:
quas habes super D̄. A sagitta volante in die tū. Diabo/
lus enim lustos impugnat. Eccl. iij. a. Fili accedens / peccatum
relinquentē dei / orando: sta in iusticia / carnis con-
cupiscentias restringādo; r̄ in timore / cautelę cauens. s. a malo-

rum consortio: et prepara animam tuam ad temptationem: hoc est
quintum. *Ezech. lii. c.* Assumpsit me spiritus: et audiui post me
vocem commotionis magnae. Sextum opus est: quod decimas de-
dit melchisedech post victoriā: ut dicit *Gen. xiiii. d.* et *Heb.*
vii. a. Sic nos debemus attribuere deo victoriam temptationis:

Faudiui a deo. **H**oc ábraā nō
s fecit. **V**os facitis opera pa-
tris vestri. **D**ixerunt itaq; ei:

propter fram inimicorum distillit ne forte superbirerit hostes eorum et dicerent: Manus nostra excelsa et non dominus fecit haec omnia. Septimo offert aues et animalia: Gen. xv. b. quia debet habere propitatem voluntatem seruendi deo et corpore et anima post victoram. Corpore. Unde Ro. xii. a. Obsecro vos fratres per misericordiam dei: ut exhibeatis corpora vestra hostiam deo. Et anima. Unde Ps. Anima mea in manib[us] meis semper: id est parata ut offeram eam. Sap. iii. a. Iustorum anima in manu dei sunt: sicut oblationis in manu sacerdotis. S. iii. d. Spiritus est deus tecum. Octauo spiritu prolixi concipit et bismaele generat: Gen. xv. d. Per quam significatur timor qui concipitur per hec predicta. Et bene quod bismaele significatur timor: quia de eo dicitur Gen. xv. c. Manus eius contra omnes: et manus omnium contra eum: quia filius dei per adoptionem timere debet omnia: tamen bona quam mala opera: sicut illud Job ix. d. Tenebar omnia opera mea. Ideo dicitur Eccl. i. b. In silentio sapientiae timor domini: et cum fidelibus in virtute co-creatus est: et cum electis feminis gradus tecum. Mono circuncidit se cum tota familia sua: Gen. xvii. d. quod fit per circumspectionem: quod quod timer deum nihil negligit. Eccl. vii. c. Nam Eccl. xv. a. Qui timer deum faciet bonum. Diuide. iii. a. Circuncidit deum propterea cordis vestrorum virtus iusta. Decimo cum deo epulat: qui inuitat angelos ad coniunctionem: Gen. xvii. a. quod est quod incipit delectari in deo post hec predicta. Prover. xv. b. Secura mens quam si iuge coniunctum. In hoc coniunctu mutatur aqua in vinum. S. ii. b. Hoc qui invenit parat assuerit: Hester. i. a. Nam Eccl. xv. g. Epulari optebat et gaudere tecum. Undecimo duo ei secreta revelantur: videlicet subuersio sodomo: et quod haberet filium isaac. Per quod intelligit quod omnis scientia aptius declarat et penas malorum et gaudia sua et suorum. Et propter h[oc] duo deus Esai. xxii. c. Secretum meum mihi: secretum meum mihi tecum. Et. i. xv. b. Nam non dicamus fratribus et amicis: quod oia quam audiuit tecum. sed prima bonorum et tormenta malorum. Duodecimo saravrox suam adhuc fingit sororem: quod timer abimelech et in occulto locat eum: Gen. xx. a. quia non debemus trahi ab operibus co-cupiscere: sed etiam a bonis coram hominibus ne amittamur ea per inanem gloriam: sed in occulto debemus ea facere: et tunc nascitur et Isaac. I. risus. I. spes eternorum et desiderium et dilectionem et bismael: id est timor eiusdem: quod charitas fratris mittit timorem. I. Job. iii. d. Gal. iii. d. Ecce ancilla tecum. S. eodem: Servus non manet in domo eternum. Precepit autem Isaac. I. risus spiritualis imolari. I. reprimis ne luxurieret per presumptionem: Gen. xxii. a. Unde Eccl. vii. a. Nullus est iste ad dominum lucis quam ad dominum coniunctionis tecum. Tamen hoc imolans Isaac sed aries: quod spirituale est in gaudio remanet: sed carnalitas quam aliqui admiscent et levitas vel ineptitudo presumptionis mactat. Et ita simplex quod dicitur Prover. xlii. b. Quod nouit amaritudinem animae suae in gaudio eius non miscet alienum vel extraneum. Et tunc moris sara. I. co-cupiscientia ex toto extinguitur: sicut illud Gal. ii. d. Aliuo ego iam non ego. Et deinde coniungit Isaac cum rebecca. I. gaudium cum patientia: ut sit voluntaria sustinentia: et expectatio in spem vita eterna: sicut illud Iacob. viii. b. Ecce agricultura expectat fructum fructum trepida patienter ferens donec accipiat tempore. I. dote ager: et serotinus. I. dote corpus: quod sero datur. I. in fine. Ad ultimum iungitur abraca cetera: quam inter se copulata: et significat treplationem: quam tanto vinculo vitro co-treplatiuo pluitur: ut nubes recedant ab eo: sicut nec ista ab abraca. Eni Luc. x. g. Martia optimam pre elegit quam non auferet ab ea. Et tunc moris abraca carni alio: sicut illud Col. iii. a. Mortuus es tu et vita vestra abscondita est cum christo in deo.

Evangelij scdm Johannem

S a **P**ros ex fornicatione non sumus nati. q. d. tu di-
cis q. nō sumus limitatores abraç. Sed hoc faliūm ē: quia nō
sumus ex idolatria nati: sed ynuim deum colimus sicut abraç.
Vel sic fin Interlin. Et si non sumus omnino similes abraç:
tamen idolatre nō sumus: t semper ynuim deum colimus. Et
hoc est: b **A**nnum

B&C ill. 8. *Ulmus*
patrem habemus

Fatuum dicitur
deum: non plures de-
os. Et nota: quia vnu
scripturarum sciebant
fornicationem spiritua-
liter dicit: cu anima fal-
sis dñis subiect: Sicut
habetur Sap. xiiij.b.
Initium fornicationis
est exsilio idoloru. Et
Mere. lij. c. Decha-
ta e cu ligno et lapide.
Et quia dominus ubil

dixerat contra abraam: modo dicunt se patrem habere de-
um: ut per hoc aliquam occasionem contra ipsum inueniant.
Slo. Sicut profestis de abraam: ita nunc ostendit deum
non esse eis patrem: quia non cognoscunt filium quem misit
nec diligunt. Unde subditur: **c** **Dixit ergo eis iesus:**
Si deus pater vester esset: id est si eu tanq patrem bo-
noraretis et amaretis: d **Diligeretis vt loz me cum sim**
omnino idem deus cum illo. Vel sic arguit: Si deus pater
vester esset diligenteris eum: et ita cum idem omnino sim cum
eo: diligenteris me: Sed non diligitis eum: quia non diligitis
mei qui sum idem illi: Ergo non colitis eu. Et subdit duas cau-
sas quare deberent eum diligere. Quia eiusdem substancie est
eum pater: e **Ego enim ex deo processi per genera-**
tionem eternam habens eandem essentiam ab eo. Item per
missionem temporalem in carnem: Unde subdit: f **f** **Et ve-**
nivin mundum in carnem. q.d. si diligenteris dominum: di-
ligeretis et nescium: sim qd solet dici vulgariter: Qui me dilig-
git: et canem meum diligit. g **Nec enim a meipso re-**
ni tm: id est non sum sine genitore: sim qd deus: nec in qua-
tum homo sine mitente: sed ille me misit. Sed quia pos-
sent dicere: hoc nescimus: ideo ostendit q per verba eius de-
berent cognoscere: sed nolunt. Unde dicit: h **Quare lo-**
qulam mea non cognoscitis: id est non intelligitis ea
qua dico: Et subdit cauam: i **Quia non potestis.**
Chrysostom: id est non vult. **k** **Audire.** l. cu perscruta-
tione intelligere: sermonem meum. q.d. inuidia vestra et
voluntas maligna et terrena est causa quare non cognoscitis
celestia verba. **Esa. vi. c.** Audite audientes et nolite intellige-
re. Et subdit: In crassatum est cor populi huius per carna-
lem intelligentiam. Item simile **Act. vii. g.** ubi dicit q con-
tinuerunt aures suas et imperium fecerunt vnamiter in eum.
Et supra: Audientes autem hec dissecabatur cordibus suis:
et stridebant dentibus in eura. **f. Stephanum.** Vel **Non po-**
testis: tales quales nunc estis audire: id est credere. Vel
aliter: ut sit sensus: q non intelligebant ea que dicebant: quia
nec audire ea poterant: sed cum grauitate ea audebant. **Era-**
uis enim erat eis et ad videndum et ad audiendum: Sap. q.c.
Et non possunt libenter homines discere nisi libenter audi-ant
et diligant magistrum. Et nota q sermo domini requirit ut audia-
tur intelligendo et obediendo. **De primo Eccl. v. c.** Esto man-
suetus ad audiendum verbum dei ut intelligas. **De secundo**
J.x.e. Ques meq vocem mea audier. **Quia vero sine contra-**
dictione probauit q non sunt filii abrae: nec eum dei: et quia
iam inuenierat alium eos patre babere q abraam vel deum:
Ideo consequenter acritis eos arguens tanq obstinatos sper-
te determinat de quo patre intelligat: dicens: **i** **Clos ex**
patre diabolo estis. q. d. ideo me non auditis: quia ex
diabolo estis filii eius non nascendo: ut manichei dicunt: sed
imitando. Unde et alibi iudeis dicitur: Pater tuus amor,
jesus et. **Ezech. xvij.a.** Chrysostomus. **Clos ex patre di-**
abolo estis: non dei: non abrae ut vos lactatis: sed dia-

boli filii estis. Et hoc probat argumentatio. in **E**t id est quod
nisi Desideria patris vestri vultus facere: me. s. occi-
dere. Hoc enim: id est occisiones meditari diabolice malicie
est. Item mentiri diabolici est. Item odire eum qui non lesit
diabolicum est: que omnia factis: sicut postea ostenditur. Et

gnoscitis? Quia non po-
testis audire sermonem meum.
Tlos ex patre diabolo estis
et desideria patrum vestrum vul-
tus facere ostendebis
quoniam et ille et tu vobis
meister ab occisionibus
possident; et vngemitter
nocere volunt. Et quo-
niam inuidia erat caus-
sa: neque enim habens
aliquo inimicorum adam
intersecit: sed inuidens
solum: ita et isti christum.
Unde et ostendit que
sunt desideria diaboli

eorum. s. homicidii medacis et odium veritatis. Et videtur
dat quod illi imitanti aperit qualis est diabolus dices: o alle
homicida spiritualis: p. Erat ab initio dominus. si
ue ex quo fuit qui posset occidi. i. Job. ii. b. Ab initio diabolus
peccat. Augustinus. Nota homicida non solum qui ferro
sed et qui verbo occidit: ut diabolus primos parentes. Unde
P. Lingua eorsi gladius acutus. Tel. Ab initio: id est in. v. 14.
septenario diez: quod dicit quasi initio mundi et temporis. Tel.
Ab initio: id est initiali plaga mundi et originali. Simile Gen.
q. b. Plantauerat dominus deus paradisius voluntatis a
principio. Tel. Ab initio creationis sue dictus est homici-
da suipius: quia dicitur homo: Matth. xii. d. Inimicus
homo hoc fecit. Dicit enim homo ab homine deuictor: sicut
paulus sic dictus est a paulo sergio. q. Et in veritate non
stetit. q. d. sicut homicida ita et mendax est: quia hominem que
occidit mendacio seduxit dicens: Eritis sicut dii reges. Gen. i. 2.
s. Et ostendit radicem mendaci: t. Quia veritas non
est in eo. q. d. in veritate non stetit: sed in falsitate quam ho-
mini suavit: q. falsus erat in se. Ex falsitate enim conceperat in se
falsitatem prulit loquens homini per serpentem. Unde sequit:
v. Cum loquitur mendacis suadendo: sicut tunc homi-
nit: t. Ex propria loquitur: quia non aliunde haberet: sed a
se conceperit. Tel sic lege: t. In veritate non stetit: id est
in innocentia vel in rectitudine naturae non permanens vel in
deo qui est veritas. Et hoc: t. Quia veritas non est in
eo: id est quia ipse deus qui est veritas non fuit in eo: id est quod
eum repulit et ab eo discessit. q. d. ideo rectitudine nature am-
bit: quod a deo quod est veritas recessit: perdidit suam beatitudinem: quod a summa
veritate recessit: et quod a sua beatitate ceciderat: homini in rectitu-
dine naturae existenti inuidit et occidit. Unde hoc ordo verborum
ostendit: o alle homicida erat ab initio: et ideo ho-
mida. q. Et id est quia: t. In veritate non habet qui fuit conditor:
s. Non stetit: quod nec diu fuit in celo. Et quare non stetit:
t. Quia veritas non est in eo. Augustinus. Recedendo
a veritate non habet veritatem. Tel sicut: t. In veritate
non stetit: id est a via recta vel a deo cecidit: s. si ipsiote.
Et quod hoc versu sit patet quotidie: t. Quia veritas non
est in eo. Semper enim decipit quantum potest. Et bene dico quod
non est veritas in eo: sed: v. Cum loquitur mendacium
ex proprio loquitur: quia non aliunde haberet: sed a se postea
cecidit a veritate.

Tel sic: o **G**ille homicida/ hoc estrum ad alios: **H**rum ad
se autem: **I**n veritate non stetit: quia preperat: fin illos
qui dicunt quod creatus erat in gratiis. **T**el percepturus erat
Fin horum patratos. **S**ed stetit: i. nō puerauit. **M**ea autem pu-
ter quod ide non stetit: quia deus sibi non dedit subdit causans
ex pte ipsius diaboli. **I**n qua veritas in eo nō est: i. in
eo fuit causa defectus a veritate: nō in deo. **E**t sumis hic veri-
tas large p rectitudine virg sola mente perceptibili. **E**t quod de-
ctus veritatis fuit ex pte sua: ideo suū p̄p̄nū fuit medacū. **E**t
Lib. viii loquitur medacū: destraudādo dominē. **E**t
Recens ap̄p̄ḡ adiunctionibus

Evangeliū scđm Johannem

G Matth. ix. b. **a** Sed honorifico patrē meū q.d. non curio de vestra contumelia: quia non curio de mea gloriam sed patris. Hieronymus. Qui non querit gloriam nō servit contumeliam. Uel sic. Licet me reputetis dēmontiacū: qui patrē me comparo sabbata eius violans: et me ei exēquās: et in eis blasphemē: ut dicitis: tamen nō ē ita: **b** Sed honorifico patrem meū: et vobis in honoris meū auctoritatē ei in omnib⁹ attribuēs.

b Et vos in honoraſtis me. q.d. facio quod de-

g fuitate beo/patrem bono-

B rans: ne arrogans vobis videar: sed vos nō facitis qd debetis: quia in-

honorastis me qd falsa opprobria: qui me deberet honorare: saltem propter hoc qd honoro patrē. Minus dicit et plus significat. In honorastis me: id est contumelias intulisti. Uel alter: **a** Sed honorifico patrem meū. Chrysostom⁹: In hoc s. qd dicebat non decere eos deum patrem vocare homicidas existentes/patrem honorabat. **b** Et vos in honorastis me: quia s. honorifico patrem. q.d. patrē deberet nos buius contumelij: quia p illo hęc audio. Et ut omnimodā humilitatē pretendat/dicit: **c** Ego autem non querō gloriam meā: supple nunc in presenti: q.d. licet contumelias inferatis: ego tamen non vindico eas si homines gloriā amātes: qui contumelij illatis malum

D Bar. 32. c. reddunt: sed patrē referuo: sūm illud Roma. xij. d. Dīhi vindictam: et ego retribuā. Et hoc est qd dicit: **d** Est qd querat gloriam meā pater. i. **e** Et iudicet: id est vindicet suo tempore meam contumeliam. Et hoc dicit: vel p. dicendo/vel iusticie patris cōcordando: Punivit enim patrē peccatum eorum: in captiuitatē eos tradendo: et iustam pēnam executionis eis infligendo. Uel sūm Aug. **d** Est qui querat zc. Due sunt iēptationes. Una p̄bationis: de q. Deut. xiiij. b. Zēptat vos de zc. Alia deceptiōis: de q. Iac. i. b. De itēptator maloz ē. Sic et duo timores. Enī quē charitas foras mitit. i. Job. iiij. d. Alii qd pmanet

D Bar. 18. I seculū seculi: de q. i. Ps. Sic et duo iudicia. Unū dānatiōis quo nō iudicat patrē s. oē iudiciū dedit filio. s. v. d. Alter yl

D Ps. 42. sc̄etiōis. Uli Ps. Judica me de: et discerne causam meā. Scđm hoc dicit. **d** Est patrē qui querat gloriam meā. **e** Et iudicet. i. discernat cā a vra: qd vos scđm seculū gloriā mīliego nō: si ea gloria quā habui apd patrē aīq̄ mīd̄ eset: qd est ab humana inflatione discreta. **f** Amē amē dico vobis zc. Chrysostom⁹. q.d. ego nō querō gloriam meā sed patrē: pro quo mībi insertur contumeliam. Propter hoc ego omittens torquere vos modo ad admonitionem conuerto: et consillor hęc facere ex qib⁹ non solū sup̄pliciū effugiat: sed et eterna vita fruamini: Quia: **g** Si quis sermonem meū seruauerit: corde per sincera fidem: ore per intrepida confessionem: opere per deuotā cōuersationem. Chrysostom⁹. Non solum fidem ait: sed et vitam puram: Hoc est enim seruare: in memoria recondere et in opus transformare: sūm illud Ps. Memores sunt mandatorū ipsius ad faciendum ea. **h** Mortem non videbit/vel gustabit in eternum: id est non experiet. Et loquitur de morte secunda et eterna: que est vera mors: De qua Apoc. xij. b. Beati et sancti qui habent partem in resurrectione prima: in his non habet potestatem secunda mors. Mors quia mors eterna dum nunq̄ transgloris semper necans: semper quasi est i gustu: et nunq̄ in digestione: per contrarium loquē de bonis: quia mortem non gustabunt spiritualem. Et licet boni semper vitam gustent: tamen hos non dicit: quia mali non ita habent oculum ad adepti-

onem boni: sicut ad euastionem periculi. Et constat qd mali erant quibus loquebatur. Sed iudei vere mortui non intellegētes mortem eternam: putant dici de morte hac: Unde trascientes respondent: Et hoc est: **i** Dixerunt ergo iudei: Nunc cognouimus: quasi hoc tuum dictum nobis signum esti

k Quia dēmonium habes: id est qd insanus es. Sed si dēmonū bz: vt dicit Chrysostom⁹: satiā se ipsos reprehēdit qui dēmoniacā studiō attendit. **l** Redit iēsus: Si ēgo glorifico meipsl̄: gloria mea nihil ē. **m** Est pāt meus qd glorificat me: qd vos dicitis: qd dēs nō est: et tū dicas: si quis sermonē meū seruauerit: non gustabit mortem in eternum. **N**ūquid tu maior es patre nō abraam: qui mortuus est: Et p̄phēte mortui sunt: quē teipsl̄ facis: **n** Redit iēsus: Si ēgo glorifico meipsl̄: gloria mea nihil ē. **o** Est pāt meus qd glorificat me: qd quē vos dicitis: qd dēs nō est: et tu dicas: si quis sermonē meū seruauerit: non gustabit mortem in eternum. **p** Hoc est: qui sermonem dei audierunt mortui sunt: et qui tuum audiunt non morientur: **q** Nūquid tu maior es patre nostro abraam: qui tantus fuit vt sibi daretur primitus circumcisio: et facta est promissio terrę promissionis et seminis in quo benedicentur omnes gentes. **r** Qui mortuus est: licet tantus fuerit. **s** Et prophēte mortui sunt: quibus deus locutus est per seipsum. Chrysostom⁹. O vanagloria: rursus ad cognitionem abrae defugit: et nimis rurum consequens erat dicere: Numquid tu maior es deo: aut qui te audiunt malores sunt qd abraam: cui se locutus est deus. Sed nō dicit hoc: quia minorem esse qd abraam eum reputabant. **t** Quem teipsum facis: id est singulis vel p̄tendis: qui dicit ex tuo sermone nō mortuū: abraam et prophētas scias mortuos. Chrysostom⁹. Superius dixit: qui mortuos erigit. Sup. v. d. Sicut pater suscitat mortuos et vivificat: sic et filius quos vult vivificat: Hic autem dicit: qd non considerabit mortem qui cedit: quod multo maius erat qd nō concedere teneri a morte: ideo magis sequebant. Quid igitur illi: **u** Quem teipsum facis: et hoc iniurioso. q. d. in gratias illi: bīpsi et te laudas. Ad hoc igitur: **v** Respondit iēsus: referens gloriam suam ad patrem: de quo etiam est qd deus est. **w** Si ego glorifico meipsl̄: gloria mea nihil est: id est si priuatam gloriam quero separatam a patre: gloria mea peccati est. Uel alter sūm Chrysostom⁹. Ecce illud. s. v. c. Est iōnū meū nō est verum: ad illorum suspicionē dictum est: ita et hoc: **x** Hil est: quo ad vos: id est p̄o nōbilo reparatio. **y** Est pater meus qui glorificat me. q.d. vos arguitis me de insanī: et de iactantia: et arrogantia: sed ego non facio me: sed pater meus me ostendit in baptismo: Matth. xij. d. In monte: Matth. xvij. a. In operibus et signis et in scripturis: **z** Quem vos dicitis: id est de quo vos dicitis: **aa** Quia deus nōst̄ est: quasi non recentē deum annūcio: sed illum de cuius cognitione gloriarī soletis. Et p̄curit eos hic. q.d. vos dicitis vos deū colere et perseguēdo me: cum ipse me glorificet: h̄ter vos perse-

g quām exi-

Guimus eum. **a** **E**t non cognovistis eum patrem vel deum in operibus suis: quia de alia cognitione non reprehendunt. Non cognovistis inquit per fidem. q.d. lactaris vos de eo quod deus vester sit: sed eum ignoratis: quia et qui omnia pro eo et dicit et facit ut ipse glorificetur in iuramentis et missum

ab eo non recipi-

tit. **b** **E**go au-

tem noui eum/
per unitatem no-
tice et sapientie et
essentiae. Et quoniam:
ideo a me ad-
discere potestis si
vultis. **H**artel-
ti. d. **M**emo nouit
patrem nisi filius
et cui voluerit filii?

reuelare. Et ne videat esse gloriantur quod dicit se eum noscere!

s.7.d. **s**ubdit: **c** **E**t si dixeris quia non scio eum: cum

sciam: **d** **E**go similis vobis mendax: qui dicitis
scire cum nescitis. q.d. hoc quod dico non dico pro gloria-
tione: sed quia hoc negare mendacium erit. Augustinus.
Sic caueatur arrogantia ut veritas non relinquatur. Unde
ad huc sequitur: **e** **S**ed scio eum: idco me nescire non
possum dicere. Ergo rideat quod christus potuit metiri. Respo-
sio: quod est consecratio ex impossibili: quod impossibile erat eum dicere
contra conscientiam. **T**homas aq. soluit: quod si pferret orationem in
se falsa significatatem: quod ei pferret et ipse pferret aliquam verita-
tem significaret. **f** **E**t sermonem eius seruo: id est
in carnem missus sum ex eius precepto: et eius voluntatem
in salute generis humani facio. Per hoc autem ostendit
quod de scientia informata loquitur quando dicit eos nescire
deum: quia opere repugnabant illi cognitioni. Sequitur:
g **A**braham pater vester tecum. Supra dixerat christus:
Si quis sermonem meum seruauerit: mortem non gustabit in
eternum. Contra quod opposuerant dicentes: Numquid tu ma-
ior es patre nostro abraham: Ad quod respondebit se non dixisse
se illud propter iactantiam vel inanem gloriam: Hic autem
ostendit se nihilominus esse maiorem abraham: quia **E**x-
ultauit tecum. Item sicut dicit Chrysostomus: quia glo-
riabantur de abraham: Numquid tu maior es patre no-
stro abraham. Et alibi: Nos filii abrahe sumus: Ideo eos alle-
nosc ab abraham esse: quia in quibus ille letabatur: illi dolent.
Unde dicit: **h** **E**xultauit ut videret diem mesi: id
est cum exultatione desiderauit. Exultans per spem: desi-
derans per rem. **i** **D**iem mesi. Augustinus. Incertum
est an diem temporalem quo erat venturus in carnem: an
diem eternitatis. Sed utrumque abraham vidit: Unde sequitur:
k **E**vidit per fidem diem incarnationis: vel per spiritum
prophetarum: quod significavit Genes. xxvij. a. ubi precepit esse
et ponere manum subter femur suum et suraret tecum. In
hoc enim significavit quod aliquid sacram in semine suo late-
bat: per quod iurabat. f. christus. Item per hoc quod sub-
ter femur precepit manum ponere: significavit quod christus
qui de eo erat nasciturus esset super omnem carnem. Hoc etiam
vidit Genes. xvij. a. ubi tres angelos vidit et vnu tamen adora-
uit: quia filium incarnandum in illo intellexit: per alios duos
angelos legem et prophetas predicentes incarnationem
eius. Unde **b** **E**xultauit ut videret: per speciem:
l **D**iem mesi/diem eternitatis: quae est ipse christus: quia
hunc est vita eterna ut cognoscant te solum deum versus: et quae
misisti iesum christum: Job. xvij. a. **k** **E**vidit per fidem:
l **E**t gauisus est per spem. Chrysostomus dicit. Hic
inibi videt dicens eum qui crucis quam in arietis et isaac
oblatione prefigurauit. Et in hoc significavit se maiorem
abraham. Primo: quia dicit: Exultauit ut videret: qui
studiosus fuit ad hoc pro beneficio. Itē: **D**iem meum:
tamen maioris. Quia enim semper dicebant: hic est filius sa-

bri: **D**atib. xij. g. **M**arci. vi. a. et nihil plus de eo linea-
ginabat: paulatim eos inducit ad altam metem: quasi ad
alta sentiendum de se. **m** **E**vidit vel sciuit: fm Chryso-
stomus: id est intellectus in oblatione arietis diem passionis.

l **E**t gauisus est pro redemptione sua et humani ge-

neris. Per hanc ostendit christus quod non
invitus venit ad passionem: quia secundum laudat abraham qui
letatur est in cruce: hoc enim salutem orbis
terrarum erat. Similiter Paulus Gal. 7. q. f. c.
vij. d. **D**icitur absit aduersitas
gloriarum nisi in cruce. 23. q. 3. post p. n.
ce dicit nostri Iesu
christi tecum. m **D**i

rerunt ergo iudei ad eum: statim solam in eo etate
carnis penitentes: et divinam naturam non considerantes.

n **Q**uinquaginta annos nondum habes et
abraham vidisti. Videlicet debuerunt dicere. Et abra-
ham vidit te vel diem tuum. Sed tamen satis bene dicitur
vidisti: fm communem modum loquendi: id est ful-
sti in tempore eius: aliter enim non vidisset eum abraham
ut putabant. Item nota quod per hoc quod dixerat: Videlicet
diem meum significauerat se malorem. Unde verbum illud
non sustinentes dicunt: Abraham vidisti. q.d. ubi non
competit ut dicas abraham vidisse te: sed econverso. Item
nota quod dicunt: **Q**uinquaginta annos nondum ha-
bent tecum. Mirum est quod tantum annorum numerum profe-
runt. Sed dici potest quod dominus multum laborauerat: et
terra calida est valde: et ita consumperat et laboret et calor et
inopia naturam eius delicatissimam: unde et apparebat
multo maioris etatis habere esset. Chrysostomus. **Q**uadra-
ginta annos nondum habes tecum. quia quasi pro-
pe quadraginta annos iam erat christus. **o** **D**icit ergo
Iesus: ab intuitu carnis ad divinitatem trahens.

p **A**men amen dico vobis: ante te abraham sie-
ret: non dicit: esset: sed fieret: quia creatura. **q** **E**go
sum: non dicit: factus: sed sum: quia creator: culus est
esse non fieri. Chrysostomus querit: cur non dicit: ego eram:
sed ego sum. Respondeo: sicut pater eius vobis hac dis-
cretionem sum: Exod. iij. d. **E**go sum qui sum: Ita et ipse. Con-
tinuus enim essendi est significativa ab omni eruta tempore:
propterea et blasphemum eis videtur hoc verbum. Unde
sequitur: Tulerunt ergo lapides tecum. Tel sic: **q** **E**go
sum: id est eternitate illum precedo. Sicut autem dicit: non
sum: quia praesens tempus solum est quod est in esse: præteritu
autem fluxit in non esse: et ideo praesens magis conuenit
cum eternitate et cum immobilitate substantiae divinae. Quod
ipsi non sustinentes: **r** **T**ulerunt lapides: ipsi duri
ut lapides: Et quia defecerunt verba: **s** **E**t lacerent
in eum: quia putabant eum dixisse blasphemiam: et quia
comparabat se abrahe. Augustinus. Ad lapides currunt:
Tanta enim duricia quo curreret nisi ad similes: **t** **I**esus
autem abscondit se: ut homo bum illis: quia com-
mendanda erat patientia non exercenda potentia: vel quia
nondum erant impleta omnia. **v** **E**t exiuit de tem-
plo: id est de loco ubi illi seculabant. Chrysostomus. Fugit
humane et occultatur: et cum sufficientem eis doctrinam iam
tradidisset: et quae sua erant complexisse exiuit de templo: et
recessit ad sanationem cœli: per omnia credi facilius: quoniam
ante abraham est. Item per hoc quod exiuit de templo et iuxta
ad cœcum sanandum significat quod de figuris iudicorum re-
nitetur ad sanationem gentium: ut dicit Gregorius. Item per hoc
significat quod deus a lapidis cordibus recedit. Unde Au-
gustinus. Lançus homo a lapidisbus fugit: sed ut illis a quo-
rum lapidis cordibus deus fugit.

Evangeliū scđm

Zobannem

Noster ierens iesus r̄c. Hoc C. Expo. Ca. IX.

In capitulo continet miraculū de cēco illuminato. Et dicit in nouem partes. Primo ponit questio discipulorū de causa sue cēctatis: et responsio domini. Secundo ponit eius illuminatio: et modus illuminatiois: ibi: Hec cum dixisset r̄c. Tertio admiratio et questio

populi: ibi: Iacob vicini r̄c. Quarto

ad phariseos adducit: et fit dissensio inter eos de eo: ibi: Adducunt eū r̄c. Qui-

to a cēco requirit quid de christo sentiat: ibi: Dicit ergo cēco r̄c. Sexto a pa-

rentibus eius requirunt: ibi: Non credi-

derunt ergo r̄c. Septimo iterum vocant cēcum ut querant: et eo veritatem respondentē et eos arguente maledicunt et et cēctant: ibi: Elocauerunt ergo r̄sum r̄c. Octavo

electum christus inuenit et instruit: ibi: Audivit iesus r̄c.

Mono phariseos de cēctate reprehendit: et eis redamanti-

bus pro eo q̄ de cēctate carnali intelligebant: ipse eis cēcta-

tem peccati ostēdit: ibi: In iudicium ego in hūc mundū

veni r̄c. Dicit ergo: a Et ierens iesus vidit ho-

mīnē cēcum a natuitate. Hora q̄ ea que dicunt in hoc

capitulo non post predicta facta sunt: sed ante: ut dicunt qui-

dam: quia sicut diximus in principio p̄cedētia capitulo illa

dicta sunt per anticipationē. Glo. autem et Chrys. cōtinuant

ista ad p̄cedētia: quasi eo ordine facta sint quo dicta. Unde

nota ordinē. In superiori capitulo multa dixerat: in hoc au-

tem capitulo dicta signis confirmat. Item superius forebant

in eum iudicēt: ideo secedit ab eis: et conuertit se ad operationē

signi. Duo autem erant in iudicēt: furoz: sequenti: et duricia cre-

dendi. Et sicut dicit Chrysostom⁹: absolutione furorem eo-

rum mitigat: et operatione signi duricam mollit. Item his q̄

dicta sunt fidem facit per signa: et ideo facit signum non cōta-

gens: sed tunc p̄imū veniens: ut dicit. j. codē. f. A seculo nō

est audiū q̄ q̄ aperuit oculos cēci nati. Mā cēci forte oculos

agunt q̄ sī nati aut cēci nō adhuc. b Ait dicit. Chrys. i. studio-

se respectu et discipulis sensū tribueret. Ab hoc est respectu

studioso ad interrogationē venerūt. c Hominē cēci a na-

tuitate. Hoc dicit ad differētiā aliorum qui orbant lumie.

f Et interrogauerunt

Dystice. a Et ierens ies⁹ vidit hoilez cēci a na-

tuitate. Lēc⁹ iste significat gen⁹ humānū: vñl specialitē gētēle

populū: quē chris⁹ exti de tēplo: id est de figuris iudeorū

illuminaur. Et dicit cēcus a natuitate: quia omnes nascimur

fili⁹ iſe: Eph. q. a. Moraliter: Per hoc q̄ christus ex-

iens de templo/ venit ad sanandum cēcum / significatur q̄

de templo ad agrum: id est de loco contemplationis et ora-

tionis venientē ē ad actionem et p̄dicationem ut illumine-

tur peccator. Gregor⁹. In cōtemplatione hauriunt q̄d alij

per p̄dicationem effundunt. Ezech. j. d. Animalia ibant et re-

uerterebant. j. x. b. Ingredietur et egreditur. Et nota q̄ qui-

dam exēcant de orū et genere suo: vnde significari possit q̄

bunc qui erat cēcus a natuitate. Quidam exēcant abida-

tia temporaliū: qui significant p̄ tobā. Job. q. b. qui stero-

ribus h̄rundinib⁹ exēcat⁹ est. i. temporaliū: qui reputant

ut sterco ab h̄rundinib⁹. i. sanctis: Phis. tū. b. Et nota q̄

de stercoibus calidis: q̄d est / quādo inbērent per amōrē. Et

propter hoc dicit P̄s. Divitie si affluant nolite cor aponere.

b. Pelvis enim frigida non exēcat v̄sum/ sed calida. Quidam

exēcant honorib⁹. Unde P̄s. Homo cum in honore esset

nō intellexit: quasi quia in honore nō intellexit. Et tales signi-

ficant p̄ heli. i. Reg. tū. a. Caligauerunt oculi eius nec pote-

rat videre lucernā dñi. i. bonorem mundi/ donec extingueret: id est donec amitteret. Heus. vlt. c. dicit in p̄conis moysi

q̄ non caligauerunt oculi eius. Quidam exēcant longa peccato-

rum cōsuetudine: et significant p̄ isaac: Gen. xxvii. a. Senuit

autem isaac et caligauerunt oculi eius et videre non poterat.

Unde de huiusmodi senio peccati dicit P̄s. Inueterauit iter-

omnes inimicos meos. Et alibi: Comprehēderūt me iniqui-

tates meę: et non potui ut viderē. Item Baruch. tū. b. Quid

est israel q̄ in terra inimicoru⁹ es: Inueterasti in terra aliena.

Quidam exēcantur diuersis cursis et sollicitudinibus tempo-

ralium: et significant per sedechiam: qui exēcatus est i rebla-

ta: quē sterpetat multa hec. illi. Regl. vlt. b. et. Diere. tū. b.

Quidam exēcantur heresi vel errore: de quib⁹ Proverb.

xxx. c. Oculū qui subsannat patrem et despicit partū matris

sue suffodiant eum cornū de torquentibus

id est heretici. Unde. i. Regl. tū. a. Haas

volut facere pactum cum filiis israel qui

erant in tabes galaadi: ita ut erueret oculi

los eorum dextros. Haas serpentin⁹ id

est heretic⁹: qui serpunt velut cancer: qui

clustas litterarū: galaad/ acerius testimonij. Quidam exē-

cantur scientia sua quasi vento: quia nūtis presumunt de ea.

Diere. x. c. Stultus factus est omnis homo a sciētia sua. Et

Roma. i. c. Dicentes se esse sapientes stulti facti sunt. Quidam

exēcantur nimis p̄scrutationibus: sicut qui sufflant in pul-

ture proprio flatu. Roma. i. c. Euanuerūt in cogitationibus

suis: obscuratū est insipiens cor eorum. Ideo dicit Eccl. tū. c.

Altiora te ne quēsieris: et fortiora te ne p̄scrutatus fueris.

Proverb. xxv. d. P̄scrutator maiestatis opprimet a gloria.

Esa. xxvii. c. Attenuati sūt oculi mei suspicentes in excelsis.

Quidam exēcan per celum: qui nō est finis sciētia: sicut dicit

Ro. x. a. et significant p̄ Paulū: Aci. i. tū. b. Quidam exēcan per

iram: quia impedit ira animū ne possit cerner verum: et signi-

ficant per lamech: Gen. tū. d. qui interpretat percussus vel

percutens. Primo enim peccat⁹ qui aliū vult percutere. Et hoc

cōpetit iusto: quia sicut dicit Matth. v. c. super illud: Qui tra-

scitur fratri tuo r̄c. Ira est motus animi a vindicta. Ille au-

tem cēcus a natuitate potest notare cēcos per ignorantiam

innatā. Multe autem rationes sunt per quas mansuetus est et sunt an-

et peccatores cēci sunt. Primo: quia nesciūt dirigere gressus rationib⁹

suos. Unde P̄s. Errauerunt in inuio et nō via. Et alibi: Et. p̄s. 106.

rauerunt in solitudine viam ciuitatis habitaculi non inuenie-

rant. Unde diabolus de peccator: seruſ facilis: et capa stuſ.

Mobis enim positus est termin⁹ vita eterna: ad quam q̄ ma-

gis approximat effugit illusionem diaboli. Secundo: quia nō

cauent ab offendiculis vel p̄cipitiis mundi et peccati: qui si

videnter fugerent. Naum. tū. b. Omnis qui viderit te resili-

et a te. Sed non vident: ideo cadunt per ea. Unde offenden-

ti dicitur: Nūquid habes oculos: Chrys. tū. d. Lubricave-

rus vestigia nostra in itinere platearum nostrarum. Ita est

de cēco etiam in plana via offendit: ita peccator in dei crea-

ra. Sap. xii. b. Creature dei in odium facit sunt et in tem-

ptationem animē hominū r̄c. Proverb. xii. c. In iti-

nere contemptorū vorago. Esa. xxii. c. Formido et fo-

rea et laqueus super te qui habitor es terre: et erit qui

fugerit a facie formidinis cadet in foueam: et qui se expli-

cuerit de fouea tenebitur laqueo. Sed Proverb. j. b. dicit:

Frustra facit r̄te ante oculos pennatorum: Non enim ce-

sisunt nec habitatores terre: sed celis: ideo non capiunt a ter-

renis. Phis. tū. d. Nostra cōuersatio in celis est. Tertio: quis

audaces sunt mali ad modum cēci equi: qui audacter impi-

git in gladium peccati: quia non vident. Sic baalam audacter

bat contra gladium angelī: sed asina quē videt periculum re-

stitit: Numeri. xxii. c. Job. tū. b. Tigris perit eo q̄ nō habe-

ret p̄dā. Cum enim deficit ei p̄dā exponit se periculo: et im-

pingit in venabulū amore ſētu⁹ ſuorum. Quarto: quia vñ-

sequit alium in peccato: sicut cēci inuicem se sequuntur: et ali-

vi. Unde Diogenes: Quādo vides malum: vides ſuorum. Et

alio: Quādo vides ſuorum: vides mali. Unde etiam: Quādo vides

malum: vides ſuorum. Et alio: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum.

Et alio: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum. Unde etiam: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum.

Et alio: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum. Unde etiam: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum.

Et alio: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum. Unde etiam: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum.

Et alio: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum. Unde etiam: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum.

Et alio: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum. Unde etiam: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum.

Et alio: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum. Unde etiam: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum.

Et alio: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum. Unde etiam: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum.

Et alio: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum. Unde etiam: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum.

Et alio: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum. Unde etiam: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum.

Et alio: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum. Unde etiam: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum.

Et alio: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum. Unde etiam: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum.

Et alio: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum. Unde etiam: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum.

Et alio: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum. Unde etiam: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum.

Et alio: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum. Unde etiam: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum.

Et alio: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum. Unde etiam: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum.

Et alio: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum. Unde etiam: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum.

Et alio: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum. Unde etiam: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum.

Et alio: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum. Unde etiam: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum.

Et alio: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum. Unde etiam: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum.

Et alio: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum. Unde etiam: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum.

Et alio: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum. Unde etiam: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum.

Et alio: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum. Unde etiam: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum.

Et alio: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum. Unde etiam: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum.

Et alio: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum. Unde etiam: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum.

Et alio: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum. Unde etiam: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum.

Et alio: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum. Unde etiam: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum.

Et alio: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum. Unde etiam: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum.

Et alio: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum. Unde etiam: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum.

Et alio: Quādo vides ſuorum: vides ſuorum.

Ga Et interrogauerit eū discipuli eius: non temptares sed discere volētes; unde et magistrū vocant: b Rabbī quid. i. in quo: vel quis peccauit: hic cecus: aut parentes eius ut cecus nasceret? Quia. s. v. c. dixerat sanato: Ecce sanus factus es: iam amplius noli peccare: intellexerunt peccati esse causam infirmitatis: propter hoc requiri pro quo peccato iste puniatur suo anno p̄spinorum. Vel aliter tñā fīm Chrysostomū: **Quid** et interrogauerit eū discipuli ei: Rabbī: quis peccauit hic: aut parentes eius ut cecus nasceret? Respondit iesus: Nec hic peccauit neq; parentes eius: sed et hic: Rabbī: quis peccauit hic: aut parentes eius ut cecus nasceret: sicut vult Chrysostomū et Augustinū. q. d. peccauerit quidem: sed non illorum peccato factum est ut cecus nasceret. **Sed** hęc est causa: ut manifestent opera dei: id est potestia dei ad operandū: f In illo: id est in eius illuminatiōe operū manifestari esse deus q; hoc operor. Chrysostomū habet hāc litterā: Sed ut manifestet gloria dei in illo. Chrys. De se ait: nō de patre. Illi em gloria manifesta: quia em audierat quoniā deus hominē de puluere terre fecit: propter hoc et hic de luto eum illuminauit. Dicit ergo: Gloria dei: id mei. Ubi de se subdit: g **Ab**e oportet tē. Chrysostomū. Aliunt autē quidā q; hoc: vt non est causatiū sed evenit: sicut. h. eodē. g. In iudicū veni in iudicū: vt q; non vident videant: et qui vidēt ceci fiant. Itē. Ko. v. d. Lex subintravit ut abundaret delictū. Item Ko. i. c. Deus illis manistauit ut inexcusabiles sint. Nota tamen q; li. vt potest esse causatiū finale. Nec facta est iniuria illi puerū si cecus natus est: propter gloriam dei. Unde Chrysostomū querit: Numquid sine hulus supplicio non licebat manifestari gloria dei? Licebat vix. Quid igitur multa passus est propter gloriam dei? Solutio. Quā dicas iniusticiā si eum omnino pducere uoluisset: Ego autem et beneficiū eum accepisse ait a cecitate. Interibus em oculis aspergit: qd nō iudei. Sed obīcim⁹ de hoc qd: Nec hic peccauit tē. Scdm hoc em videat q; pena cęstratis non venerit ei ex peccato. Cōtra quod est illud Hier. tñ. d. Ut tuę et cogitationes tuę fecerūt hęc tibi. Et dicit ibi Hieronym⁹. Quicquid nobis accidit mali: vix nostri est nō dei: Intellige de malo penę. Itē sup illud Hier. v. d. Percussisti eos et non doluerunt: dicit Gregor⁹: Omnis diuina percussio aut purgatio est nobis vita plenaria: aut initium penae sequentis. Sed constat q; pena que est ad purgationem est ex peccato: et alia similiter que est ad damnationem: ergo omnis pena est ex peccato. Tameē contrariū videat Heda dicere sup illud Mar. q. a. Dimittim⁹ tibi peccata. Dic em sic: Quique de causis affligunt homines molestias carnis: Aut propter meritā augēdat: et iob et martyres: Aut propter humilitatē cōseruit: ut paul⁹. q. Corinθ. xij. b. Aut ob peccata intelligēda et corrigenda: ut maria soror moysi: Numeri. xij. c. et paralytic⁹: Mar. ii. a. Aug ad gloriā dei: sic cecus hic: et laçarus. i. xj. f. Aut ad initium ēternę dānationis: ut herodes: Act. xij. d. Ergo illi ceco ē malū infictū: p̄tē gloria dei: et nō propter peccatum suū: qd qdē vix: sic dicit text⁹. Ad illud g Hieronym⁹: Quicquid nobis accidit: vix nisi ē. i. p̄tē originalis: nō merito illi: q; nibile et demeretur: s; corruptiōe: v̄l vix nostri ē: q; nisi nos vel adā peccassem⁹: nullā penam sustinerem⁹. Ad illud Gregor⁹: Omnis diuina percussio tē. dicendū q; omnis pena in hac vita est ad purgationē: quantū est de intentione peccatiōis: et intelligit de purgationē a quoq; peccato vel corruptiōe que est ēlibet iusto: s; ex voluntate hominis puerā sit ei ad damnationem. Ad divisionē Hede: dicendū q; ipse assignat secundas causas inflectionis penę: gregor⁹ aut p̄mas et p̄ncipales: et ideo non ē cōtrarietas inter illos. Sequit⁹: g **Ab**

oportet opari opera eius qui misit me: id est opera ad gloriam patris. q. d. iste cecus natus est: ut gloria dei patris ē ostendat: Debet enim me talia operari in quo glorificetur pater: b **D**onec dies est: id est dum ego sum in mundo. **E**lenit nor: id est p̄secutio apostolorū: vel p̄secutio anti-christi. Vel nor: id est mea mors et turbatio apostolorū. k **Quādo** nemo potest operari: q; in tempore passionis apostoli nihil fecerūt h̄dicādo vel miraculando: sed tñ latuerūt. Chrysostom⁹ sic legit: e **E**lt manifestet gloria dei: id est mei qui sum deus. De se em dicit: non de patre. Unde subdit: g **Ab**e oportet opari opera eius qui misit me: id ē me oportet manifestare melipsum: et facere ea q; possunt me ostendere eadē cū patre faciētem: nō talia: sed eadem: qd maioris est inalterabilitatis: in quo ostendit se parem patris et cōsubstantiale. Nō enī plasmavit oculos in cęco sed neq; aperuit: sed et videre largitus est: qd argumentū est eius q; et animā insufflauerat. Anima em non agente in oculo: oculus eius expletus fuerit: nequaq; videbit.

Sed quia non solum tūc sed quotidie Chrysostomus. Me operatur ut credamus: subdit: h em aliquis dicat: qm Donec dies est: id est vita p̄sens. ut laudes hoc facit: q. d. donec licet hominibus credere in ostendit quoniā ignos me: donec vita hęc cōsistit: oportet me cōseis omnia opes operari. **E**lenit nor: id est futurak: id est p̄uidēs illūrum tempus. k **Quādo** nemo lis ut crederēt qdū potest operari: id est credere. Non ipsū est credendi. dicit quando non possum operari: sed

Worantes ¶ 3. 14.
* quando nemo: quia nō significatū naturā. Qd significatū est ē Iamech: Gen. iii. d. qui credens interficere frā interficit cain. Sed virtus extingueda sunt nō natura. Unde abraā et p̄cepto domini artem mactauit: sed filium reservauit: Gen. xxii. c. Item quidā sūt q; in se et in alijs deberent damnare p̄tē et malā voluntatē: et damnant naturā: et per consequens in auctorē refundunt culpā. Ps. Non declines cor meū in verba malicie tē. Idē dicit alibi. q. Reg. vii. b. Ego sum qui peccauit: ego inique egī. Septimo: quia nesciunt discernere: sicut in comedē cęcōp: quādo cecus debet ponere in ore alterius: tunc ponit in aure: Sic faciūt multi in p̄dicatione qui qdē debet h̄dicare ad pastum cordium: h̄dicāt ad pruritum aurium et ad fauorem. Isa. xxv. c. Loquimini nobis placenta tē. q. Timoth. iii. a. Ad sua desideria coacerrabunt sibi magistros pruientes auribus: et a veritate quidē auditi auertent: ad fabulas autē conuertunt. Sed Isa. xl. a. dicit: Loquimini ad cor bierusalē nō ad aures. Ridiculū est ponere cibū in aure et nō in ore: ita ridiculū est ad fauorem h̄dicare et nō ad utilitatem. Sequit⁹: **E**t interrogauerit eū discipuli tē. neq; hic peccauit neq; parentes eius. Per istos iudeos qui ceci h̄c cecitatē peccatis suis vel parentum attribuebant: significant quidā q; ignorantiā aliorū peccatis eōp attributū. Vel illi qui simplices et idiotas ita vilipendūt ac si essent peccatores: vel in hoc culpabiles. Sed dominus dicit q; non peccauit: neq; parentes eius: **Ab**e ut manifestent opera dei in illo. Quādoq; em vidēmus q; per tales qui qdū fuerunt in scholis fuerūt obtutūt: facit dñs magnum fructū. Unde. q. Pet. q. d. Co-reptionem habuit sue vesanīe sublugele mutum animal in hominis voce loquens prohibuit prophetē insipientiam. i. Corinθ. i. d. Videlte vocationē vestrā fratres: quia non multi sapientes fīm carnem: non multi potentes: nō multi nobiles tē. Sequit⁹: g **Ab**e oportet operari opera eius qui misit me: donec dies est: id est qdū est p̄sens vita. **E**lenit nor: id est mors vel futura vita: k **Quādo** nemo potest operari: id est mereri. P̄sens vita dicitur mors: et mors dicitur nor: vel futurus *

status: quia dies

Euangelij scdm

Johannem

G quando nemo quia non ultra fides est nec labores nec pecunia. Eccl. ix. c. Quodcumque facere potest manus tua instanter operare: quia nec opus nec ratio nec sapientia nec scientia erunt apud inferos quo tu properas. Fides autem dicit opus: sicut. S. vi. d. Hoc est opus dei ut credatis in eum quem misit ille. Modo autem tempus est operadi: quia modo lux est. Unde sequitur: **a** **O** diu sum in mundo: id est usque ad consummationem se-

b **L**ux sum in mundo: monens bonos opera nos: et terrae malos: **d** **m**undi. **H**ec cum dixisset expuit dicit Glo. Sicut lux monet bonos opera

b **103.** rios ad surgendum ad opus et terret fures. Unde P. S. Oritus est sol et congregati sunt: et in cubilibus suis collocabuntur. Exhibit homo ad opus suum et ad operationem suam usque ad vesperam. Eccl. xliii. a. Sol in aspectu annuncians extitum vas admirabile opus excelsi: in meridiano exurit terram: et in conspicuus ardoris eius quis poterit sustinere: **a** **O** diu sum in mundo et. Matth. vii. d. Vobis sum usque ad consummationem seculi. S. xii. f. Num lucem habetis credite in lucem. **c** **H**ec cum dixisset: ut probaret per signum quod dicerat: **d** **E**xpuit in terram vel deorsum et fecit lutum ex sputo: id est per admixtionem spiritu fecit de puluere lutum. Et dicit Glo. quasi collyrium. **f** **E**t linuit lutum super oculos eius: id est super locum oculorum eius. Chrysostomus. Ostendit euangelista quod sermonem quem christus dixerat: ut manifesten opa dei in illo et credi per operam fecit: ostendens se deum ex operibus. Quia enim deus lutum de puluere terre fecit: facies hominem: ideo christus lutum facit. q. d. ego sum qui feci adam de luto. Hoc autem non per verba dicit: sed per opus ostendit: ne videatur se inaniter factare: Unde significare se maluit auctore facto quod dicere ibo. Per hoc autem quod oculum restaurauit: se tortus hominis conditorem probauit: sicut dicit Chrysostomus: ut a parte totum credatur. Etenim quod de maiori est fides: etiam quod minus est certiorat. Creatorum enim honorabilior est homo: et eorum quod in nobis sunt membrorum honorabilior est oculus: ideo illo modo oculos condidit in alto. s. super alia membra et sensus. Et si enim paruum est magnitudine membrum hoc in toto corpore magis necessarium est. Et hoc ostendens Paulus dicit. j. Corinth. xii. c. Si dixerit auditus: quoniam non sum oculus non sum de corpore: num ideo non est de corpore? Item Chrysostomus. Omnia nostra membra dei sapientie sunt demonstratio: Hoc enim totum gubernat corpus: hoc omni corporali pulchritudini operat: hoc ornat visum: hoc lucerna est omnium membrorum. Quid enim sol in orbe: hoc oculus in corpore. Si extinxeris solem: omnia perdis et turbas: sic si extinxeris oculos et pedes inutiles sunt et manus et anima. Dissedit enim cognitio ex operis oculis: Invisibilis enim dei a creatura mundi per ea quod facta sunt intellecta conspiciuntur: Roma. j. c. Non igit corporis lucerna solum est oculus: sed et anime: Idcirco ut in quadam regali loco collocatur superiorum quietem fennies et alijs sensib pavidas. Ita nota quod dicit: **F**ecit lutum ex sputo. Chrys. Cur non aqua utique sed sputo ad lutum faciendum? Respondet. Debeat mittere ad filum: ut igitur nibil inscribat fonte: sed discas quoniam haec quod ex ore exire virtus: plasmauit et aperuit oculos ceci: ideo expuit in terram. Ita ne vide-

Moraliter * **127.** **S**eretur emplastrum status: quia dies dati sunt ad operationem et noctes ad quietem. Ita in presenti vita debemus operari: ut postea in aliis vita quiescamus et leti dormiamus. Apoc. xliii. c. Amodo tam dicit spiritus ut requiescat a laboribus suis: opera enim illorum sequitur illos. Item bonus operarius de die parum comedit et multum operatur: ut de nocte possit et melius comedere et letius quiescere. P. S. Labores manus tuarum quod inaducabis: beatus es et bene tibi erit. Eccl. v. c. Dulcis est somnus operanti: siue parvum siue multum comedat. Item Proverb. lii. c. Quiesces et susuis eris somnus tuus. Eccl. xxxi. c.

Somnus sanitatis in homine parco. Dicere. xxi. e. Somnus meus dulcis mihi. Et nota quod non est salubre dormire de ole quietem querere: sed operari. Proverb. x. a. Egestatem operata est manus remissa et. Item in cod. b. Qui congregat in messe filius sapiens est: qui autem sterter est: filius confusionis est. Modo ergo tempus est operadi:

qui dies est natura
regione gratia do
cring. Ergo dum te
pus habemus ope
remur bonum ad
oem: Gal. vii. c.

Item Eccl. ix. c. Quodcumque facere potest manus tua instanter operare et. Et dicit: Opera eius qui misit me non opera nostra debemus agere: sed mittentis: et ad honorem eius. Omnes enim misit et maxime litteratos in viciniam suam: Matth. xx. a. **a** **O** diu sum in mundo: lux sum mundi. Sup. vii. b. Ego sum lux mundi. Ibi require effectus lucis. **c** **H**ec cum dixisset expuit in terra et fecit lutum ex sputo: et linuit lutum super oculos eius. **D**icitur: Deus in terram expuit: Dicitur cum in mundu diuinitas descendit: et sic de saluatu lumen fecit: quando verbum caro factum est et habitavit in nobis. **d** **b**. **S**alua enim est dei sapientia: que ex ore altissimi perdiuit: Eccl. xliii. a. Terra est caro christi. Lutum ex sputo et terra est christus in utraque natura: deus. s. et homo. In huius de cœcus: id est humanus genus vel gentilium populus a civitate infidelitatis et peccati liberatur. Lutum ergo super oculos haber: qui utraque naturam in christo credit: sicut cœtumini. Sed non sufficit fides sine baptismo: ideo mititur ut lauetur in silo: id est in misso: id est in christo: id est in baptismo tradito a christo: quia in baptismo non aqua lauat: sed christi gratia. Propter quod et nomine plene interpretatur evangelista. **M**oraliter: **E**esus a nativitate: Deinde id est ille qui excedit per superbiam de nobilitate stris superluminas per duo: per sputum et lutum: si apponat ad oculos suos. Considerare enim debemus vilitatem nostram: que significat per sputum: et fragilitatem: que significatur per terram. **H**ec duo sunt collyri oculorum: ut homo se videat et cognoscat. Et aliter. Per sputum intelligitur expusio siue exprobatio peccati. **E**ccl. xv. c. Qui ducebat repudiata spuebat in faciem repudiantis. Et Numeri xii. d. Si pater eius spuisset in faciem illius: nonne debuerat saltem septem diebus rubor suffundi? Quia exprobationem peccati debet sequi rubor penitentie: de quo dicitur Eccl. liii. c. Est confusio adducens gloriam et gratiam. Eccl. xx. a. **O** bonum est cor: receptum manifestare penitentiam. Indictum penitentie est rubor verecundie. Philosopher. Erubuit salua res est. Per terram intelligitur peccatum: quod ponderosum est et frigida et mari circumdata: Sic peccatum ponderosum est et ad simum trahit: id est ad infernum. Eccl. xliii. c. Veritatem in profundum detrahens vice ad fundamentum laci. Job. xvii. d. In profundissimum infernum descendet omnia mea. Ideo dicitur Deb. vii. a. Deponentes omne pondus et circumdata nos peccatum: per patientiam curram ad propositum nobis certame et. Item frigidum est peccatum. Dicere. vi. b. Sicut frigidum facit cisterna aquam suam: sic frigidum facit maliciam suam. Item mari circumdatur: quia peccatum multis amaritudinibus respergitur. Bob. xvii. a. Peccavi et in amaritudinibus moratur oculus meus. Osee. xii. d. Ad frigidam provocavit me epiphany in amaritudinibus suis. Terra autem dum est arida videretur munda: sed admixta sputo sordidatur: Sic quando peccatum exprobatur: appareat sordidum. Dicit ergo: **d** **E**xpuit in terram: quod est: quando predicatorum testis peccatum. **e** **E**t fecit lutum ex sputo: qui ex ipsa exprobatione peccati appetit ipsa iniuria peccati. **f** **E**t linuit lutum super oculos eius: quod est quod ipso vilis peccati cum diligentia

Gretur emplastrum de terra hanc sanitatem conferre: et ne crederetur indigentia gratia vsus materia luti: sed magis ut ostendet se esse conditorem eundem qui in principio vsus est luto iussit lavare. Unde sequitur: a Et dixit ei: **G**rade et laua / vel / laquare: quasi lutum ablue et remoue ut videas: quantiam non luto in digeo ad faciendum oculos. c In nata-

b Et dixit ei: **G**rade et laua in natatoria siloe: id est in piscina q̄ dicit siloe. Et nota q̄ fons est in hierusalē cū cōscitis horis ebulliens: cuius aqua ita recipiebat in quadam piscina: quē dicta erat natatoria p̄ḡ antiphrazim / quia nibil narabat in ea: sicut et piscina dicitur / quia caret p̄scibus. Sed queritur: cur eum nō curat statim sed mittit ad siloā: Solutio Chrysostomi: vt discas cēci fidem: et ut destru-

atur ludgorū inuidia semper derogantissimis miraculis. Decens enim erat omnes videre abeuntem / lutum habentem super oculos vñctum: Inopinabilis enim vñctione omnes conuertit ad se ipsum respiciendum. Quia enim nō est facile cēcum cognoscere postq̄ illuminatus est / multos facit prius testes gloriam viam et diligentes inspectores inopinabilitate considerationis: ut attentiores facti non possint dicere: hic est / non est hic. Item per hoc vult ostendere q̄ non est alienus a lege mitens ad siloam. Etenim multi solebant illuc mitti ad ablutionem: sed nullo potiti sunt dono. Unde per hoc ostendit q̄ nō in fonte erat virtus: sed a christo: cuius virtus ibi operabatur.

Propter hoc euangelista interpretationē adiecit: d Qd interpretat missus. q.d. ibi misit christus virtutem suam. Tel christus fuit illa siloa. i. missus / qui ibi eum curauit. Tel christus missus in mundum ibi eum curauit: sicut Paulus ait: Sibebant omnes de spirituali / cōsequētē eos petra: Pe- tra autem erat christus. i. Corintb. x. a. Sicut enim spiritua lis petra erat christus: ita spiritualis siloa erat. e Abiit ergo et lauit. Chrysostom⁹. Vide cēci mentē obedientem et credentem: non excogitauit lutum imponere: hoc magis exēcare est: nec dixit: non potuit prius p̄sens curasse et tunc misisse ad siloā: si quā virtutē haberet p̄sens curasset: qd et naaman ad bellissimum dixit. iii. Regl. v. c. Nec cogitauit: mul toties ibi laui et nullo potitus sū beneficio. Nec iterum dixit:

si sputum vel lutum tribuit videre: quid Chrysostom⁹. b opus est siloa: vel si opus est siloa: quid opus est luto: sed in omnibus obediuit et nihil scandalizabat. f Et ve nit vidēs. Nō solum fecit in eo oculos christi: sed et visum dedit in oculis et venas et arterias et sanguine et visum: que argumentū sunt q̄ creator est an marū. Chrysostom⁹. Si quis querit qualiter respergit lutum deponēs / nihil audier a nobis q̄ quoniā modum nesci christi: Nulli em̄ tūc m⁹: neq̄ em̄ euāgelista nouit: sed ipse q̄ nativitatē sperabat. curatus est: sed qd quidem est nouerat: modum autem comprehendere nō potest. Hoc autem et interrogatus dixit. i. eodem: Lutum superposuit super oculos meos / et lauit / et video. Qualiter autē hoc factū est: non poterat dicere / et si infinite interrogauerint. g Itaq̄ vicini / qui eū ex cohabitatione nouerāt. Sed q̄ aliunde magis erat hot⁹ / q̄ ex cohabitatione subdit: h Et qui viderant eum prius / cēcum. i. Quia men- cūs erat: et ideo a multis notus. k Dicebant: Nonne hic est qui sedebat et mēdicabat: id est sedens ad ostium templi mendicabat. Chrysostom⁹. Non eorum pauperū qui circumabant: sed eorum qui sedebant ad ostium templi erat iste: et ideo magis notus. Sed quare sanavit dominus plures pauperes q̄ divites: Quia alii habent gratiam divites: id est opes. Unde Chrysostom⁹. Pape de dei clemētia ad quos descendebat: in hoc iudeos obstruens / quoniā non p̄claras neq̄ insignes neq̄ principes eligēs: sed et ignobiles eadem di-

gnabat p̄uidētia: Etem i salutē omnis venerat / nō dūstū tūm⁹

* Alij dicebant peccati cū diligētia magna ostendis p̄tōzil. a Et dixit ei: Glade / et laua te in natatoria siloe: cum dolore et lachrymis peccatum cōfēndo. Aqua enim lachrymarum est natatoria siloe / quē per interualla datur a deo: et raro / non quotiēntū / q̄ volumus: et secreto / sicut aquē siloe quē fluunt cum silentio: Esa. viij. b. Unde et dicunt aquē siloe: quia mittuntur a deo. Hic. iii. d. Laua a malitia cor tuum hierusalem. Esal. j. e. Lauamini mundi estote. Unde naaman leprosus septies lauit se i aquis iordanis: id est in aquis grātiae: que ad humiles descendunt: fī illud

p̄s. Inter medium montū pertransibunt aquē. i. Pet. v. b. Humilibus dat gratiā. Et nota q̄ sup hoc quod p̄dictū est hic: Mō oportet opari opera ei⁹ q̄ misit me do- nec dies est t̄c. dicit Chrysostom⁹: q̄ propter alias p̄tates diei et noctis: vt dicit apostol⁹ Roma. xiiij. d. Mox p̄cessit dies autem appropinquauit. Diem enim vocat futuram vitam: vbi erunt omnis merita clara: vbi nibil absconditum quod nō reueleb. Noctem autē vocat tempus p̄sensi propter illos qui in p̄senti versant in tenebris malicie et infidelitatis: vel pro comparatiōe ad illam diem: id est ad eternam diē. Et loquīs hic Chrysostom⁹ de gloria: sic nūc p̄habēdo lucidas domos in mūdo et bene aerū patulas / infinitas cōsueuimus pecunias fabricātes afficti dare. Ex cogita qualiter oportet nos non solum pecunias sed et corpora ipsa consumere pro edificando nobis p̄claras in celis domos vbi lux ineffabilis. Et ponit plures rationes quare ibi potius q̄ bic debemus edificare. Primo: quia ibi non est inuidia neq̄ luor neq̄ alteratio de terminorū positione: hic autem bella et rixæ circa terminos et parietes. Unde Gen. xij. b. Erat substantia eorum multa: et non quibant habitare cōmister: unde et facta est rixa inter pastores gregū abraam et loth. Et Gen. xxvij. e. Philistij rixati sunt pro pureis aquē. Item Osee. v. c. Facti sunt principes iuda quasi assumentes terminum. Seclida ratio: quia p̄sentes domos et mansiones relinquere necesse est: illa autē semper remanet homini. Deut. xxvij. c. Domum edifices et nō habitabis in ea. Ezech. xxvi. c. Domos p̄claras tuas subuertēt. Tertia ratio ē: quia p̄sens habitatio marcescit: illa autem manet insenescibilis. Et chrys. j. c. Transite vobis habitatio pulchra / confusa ignomīnia. ii. Corintb. v. a. Scimus quoniā si terrestris domus nō sita hū⁹ habitatiōis dissoluat: q̄ edificationē ex deo habem⁹ domū nō manufacrā / s̄ eternā in celis. i. Pet. i. a. Scdm mīsericordiā sua magnā regenerauit nos in ipē viuā in hereditatem icorruptibilem et incōtaminatā et imarcescibilem p̄seruatā in celis. Quarta ratio Chrys. est: quia hāc incēps nō potest fabricare: illa p̄o p̄ duos obolos est fabricare: sicvidua Luc. xxi. a. Propterea suffocor⁹ quoniā tot nobis p̄positis bo- nis p̄gītrāmus et desides sumus: et qualiter quidem hic clasras possideam⁹ dom⁹ omnia agimus: qualis autē in celis saltem paruum habeamus domscilū: nō curamus neq̄ solliciti sumus. Quinta ratio: q̄ in loco bono et in bona et famosa ciuitate bonū est edificare nō i deserto: id est in mūdo. Unde Chrys. Dic mīhi: nō velles habere domū hic / vel in deserto vel in vna paruarū ciuitatis: Estimo q̄ in regalissimis ciuitatib⁹: et vbi maior est copia. Ego autē te in ciuitatē duco talem cui⁹ fabricator et cōdītor deus est: Heb. xi. c. Illic domū p̄re fabricant man⁹. Sexta ratio est: q̄ ibi est bonus rex et bona lex et boni vicini et inhabitatores. Vbi Chrys. Artifex ē opti- m⁹ et valde curat de his q̄ tibi p̄sunt: nemo ibi edificari inuisit. Illic ho ciues habet oēs martyres / plebēm angelorū et archangelorū. Propter hoc igitur omnia in pauges evacuēmus / vt illis fruamur tabernacula. Luc. xvij. c. Facite vobis amicos de māmona iniquitatis tē.

Evangeliū scđm

Johannem

a Alij dicebant: quia hic est: quis sedens mendicabat.
b Alij autem dicebāt: s. nequaç: sed similis est ei: Chrysostom⁹. Inopinabilitas i incredulitatē ducebat. Et si-
 cut dicit Augustin⁹: quia oculi aperti vultus eius mutauerant.
c Ille vero dicebat: quia ego sū: ille cec⁹. s. Vox gra-
 ta ne dannare in /
 gratias: id est per in-
 gratitudinem: sicut
 ezechias fuit ingra-
 tus: Esa. xxxix. c.
 Chrysostom⁹. Non
 verecūdat⁹ iste de-
 pōz cēcitatē meq for-
 midauit furorem plē-
 bis: neq ostēdere se/
 ipsum ut p̄dicer be-
 nefactore. **d** Dice-
 bāt ergo ei: Quō
 apti sunt tibi oculi: id est quo vides:
e Respōdit: ne-
 sciens modū: sed fa-
 ciū. **f** Ille homo
 qui dicit iesus lu-
 tu fecit ⁊ ē. Chryso-
 stom⁹. Quid dics:
 homo talia opera:
 Sed n̄ib⁹ magnū interim nouerat de eo: ideo hominē vocat.
 Et nota q̄ iste nō noscebat ch̄ristū: sicut nec paralytic⁹. S. v. b.
 Hoc autē siebat: quia semper recedebat curans iesus: vt om-
 nīs suspicio signorum tolleres. Qui enim ignorabant eum: nō
 p̄dicarent neq laudarent eum nisi p̄facta miracula. **g** Lu-
 tum fecit ⁊ vñxit oculos meos. Chrysostom⁹. Vide q̄
 verax est: non dicit unde fecit lutum: q̄ em̄ non nouerat non
 dicit: neq enim sciuit q̄ in terram expuerit: sed q̄ vñxit tactu
 didicit. **h** Et dixit mihi: Vide ad natatorīa siloe ⁊ laua. Et hoc auditus testatus est. Sed unde coguivit eius
 vocem: Disputatiōe q̄ siebat ad discipulos quando quesie-
 runt: quis peccauit: h̄c aut parentes eius r̄. **i** Et abij et
 laui: s̄m p̄ceptum eius et video: Ecce factum dicit sed
 non modum. **k** Et dixerunt ei: Ebi est ille: Chryso-
 stomus. Hoc autē dicebat iam occisionem meditantes adver-
 sus eum. **l** Aut: H̄scio. Ecce qualiter omnia cecus
 veraciter respōder: non em̄ nouerat eum. Ch̄ristus er̄ recesser-
 eat cum ei lutum imposuisset: ppter quod redditur insuspica-
 bile testimoniu cec⁹: q̄ etiā ignoto testabāt. Itē Chrys. Ch̄ris-
 tus non aderat his qui curabāt in morando: non em̄ glorī
 fructificare volebat: neq turbam sanator̄ ducere secum: neq
 ostētar: in quo docet nos vanamgloriam fugere. **m** Ad-
 dicunt eum ad phariseos qui cecus fuerat: vt eo-
 rum iudicio factum probareb̄: vt dicit quidam: Sed verius
 est q̄ vt reprobaret itē. Unde Chrysostom⁹. Volebat ch̄ris-
 tum inuenire et capere vt ducerent eum ad sacerdotes: unde
 et quesierunt: Ebi est ille. Sed q̄ hoc nō sunt potissim dicunt
 ipsum cec⁹ ad phariseos quasi rebemētus interrogaturos.
 Propterea ⁊ euāgelista dicit: **n** Erat autē sabbatu qñ
 lutu fecit iesus ⁊ aperuit oculos eius: per hoc ostendens
 p̄nitosam eoru⁹ metitē ⁊ causam ppter quā querebant
 ch̄ristū: quia habebant occasionē reprehendendi et detrahendi
 miraculo p̄estimata legis p̄uaricationē. Et q̄ calumnianti occa-
 sione sabbati veillent/pater: quia pharisei vidētes eum statim
 querunt qualiter aperuerit oculos eis. Ut sequit: **o** Itē
 ergo interrogabāt eū pharisei: quō vidisset: iubētes
 respōdere qd egisset in eo vt sic occasione sumeret detrahēdi
 ab opatiōe. **p** Ille aut̄ dixit eis: Lutum posuit mihi
 sup oculos ⁊ laui ⁊ video. Succinct⁹ loquit illis q̄ p̄s
 plebi: q̄ iā audierant: unde neq nomē iisu dicit neq p̄cepit.
 Chrys. Corā turba p̄s sine p̄culo interrogabāt: nō ita ma-
 gnū erat veritatē dicere: sed mirabile est q̄ nūc corā phariseis
 in ampliori timore cōstitutis neq negat neq contrarii dicit

poribus. Ad hoc em̄ adduxerat eum corā phariseis: vt nega-
 turū corā eis. Contrariū autē passi sūt: q̄ qd nolebat cert⁹ di-
 cērūt p̄ iterationē. **q** Dicebāt ḡ ex phariseis quidā.
 Glo. nō omnes: q̄ quidā inungebāt: sed isti nec vidētes nec
 inuncti erant. **r** Non est hic homo a deo vel ex deo:
 qui: id ē q̄ sabba-
 tu non custodit.
 Daigne loquēban-
 tur: quia factū silen-
 tes/eam que estimā-
 bas legis p̄uaricatio-
 nem in mediū ferūt.
 Non em̄ dicunt: q̄m
 in sabbato curat: sed
 quoniam sabbatum nō
 custodit. **s** Alij
 autē vidisset. Ille autē dixit
 eis: Lutum posuit mihi sup ocu-
 los ⁊ laui ⁊ video. Dicebāt
 ergo ex phariseis quidā: Nō
 ēst hic homo a deo qui sabba-
 tu non custodit. Alij autē di-
 cebat: Quō p̄t homo pecca-
 tor hēc signa facere? Et schis-
 mā erat iter eos. Dicunt ergo
 ceco iterū: Tū quid dicis de
 illo qui aperuit oculos tuos?
t Ille autē dixit: quia p̄phe-
 ta est. Nō crediderunt ergo
 iudei de illo: quia cecus fu-
 set et vidisset: donec vocau-
 ḥt parētes eius qui viderat.

u quō vidisset. Ille autē dixit
 eis: Lutum posuit mihi sup ocu-
 los ⁊ laui ⁊ video. Dicebāt
 ergo ex phariseis quidā: Nō
 ēst hic homo a deo qui sabba-
 tu non custodit. Alij autē di-
 cebat: Quō p̄t homo pecca-
 tor hēc signa facere? Et schis-
 mā erat iter eos. Dicunt ergo
 ceco iterū: Tū quid dicis de
 illo qui aperuit oculos tuos?
v Ille autē dixit: quia oponentes p̄diciis.
w Quōm̄ po-
 test homo pecca-
 tor hēc signa fa-
 cere? Imbecilliter
 respondēt: A signis
 em̄ solū inducebāt
 non a doctrina. Ad-
 buē em̄ hominē es-
 mabant puri: quia
 n̄i p̄lū hominē crederet / haberet aliter respōdere. s. q̄ lab-
 bat dñs erat ⁊ q̄ sabbatu fecerat: sed nōdūm̄ banc habebant
 mentē ⁊ deus esset. Item nullus eoꝝ audebat ea que crede-
 bat manifeste dicere: neq̄ in enunciatione sed cū ambiguitate
 ⁊ sub interrogatiōe. Unde dicunt: Quō potest r̄. Glo/
 res quidē ppter amōrē p̄ncipatus: ne. s. cū amitterent ⁊ cūce-
 ren̄ de synagoga ⁊ publice notarent. **y** Et schismā erat
 inter eos. i. dissensiō. Chrys. Hoc schismā primū incepit
 in p̄lo: deinde in p̄ncipibus. Et hi quidē dicebāt: qm̄ bonus
 est: alij ho/ nequaç: sed seducti turbas. S. vñ. b. **z** Dicūt
 ḡ ceco iterū: q̄rētes calumniā: vt ille de synagoga pellebat:
 vt dicit Glo. Sed s̄m h̄ exponit de incredulio phariseis ⁊ ma-
 gnatib⁹. Sed s̄m Chrys. Illi loquunt: q̄ dixerūt: Quō potest
 homo peccator hēc signa facere? Nō audentes em̄ ipsi defen-
 dere ch̄ristū verbo suo: eum q̄ virtutis experientiā suscepserat
 in mediū ducūt ⁊ interrogant: vt ipse testet nō ipsi. Unde ol-
 cūt: **aa** Tu quid dicis de illo qui aperuit oculos
 tuos? Non dicit sic alij: Qui sabbatu nō custodit. **bb** Ille
 autē dixit eis: quia p̄pheta est. Cōstantē ex p̄m qd
 sentit: tamē nondū iunctus vt crederet filii dei: vt dicit Glo.
cc Nō crediderūt ḡ iudei de illo: quia cecus esset
 ⁊ vidisset: donec parētes ei⁹ vocauerūt q̄ viderat:
 Id est eius q̄ cecus fuerat ⁊ viderat. Et vide quot modis ten-
 ptant miraculū obumbrare ⁊ destruere. Et enīm conati sunt q̄
 modū illuminatiōis subuertere cec⁹: dicētes: qualiter aperuit
 oculos tuos. I. nū qd p̄stigio alij: Alij em̄ i facto n̄ib⁹ habē-
 tes detrahēre/conan̄ detrahēre mō curālōis/dicētes: Non
 eūcēre eū demona n̄isi i beelēbub: Matth. xij. b. Et h̄c s̄lēt
 n̄ib⁹ aliud habētes dicere/ ad thūs de-
 signātē dicētes: Qm̄ soluit sabbatu: e. iō
 peccatorē ⁊ nō ex deo. S. q̄ hoc inane-
 apparuit crīmē q̄busdā q̄ aderāt vñdīs
 pati ⁊ ḡ fortio sit:
 p̄pediti ad aliud ventūt stulti⁹ ⁊ inuere
 cūdī: vt dicāt eū nō fuisse cec⁹ ⁊ vñdī
 se. Et h̄ē qd dīc euāgelista: Nō credi-
 deſt ḡ r̄. S. si nō credebāt eū fuisse
 cec⁹ ⁊ illuminatiōi: q̄lik̄ iecūbāt q̄ sabba-
 tu nō obseruat: q̄ in sabbato curabat:
 Ecce mēdaciū vñcib⁹ sibūp̄si obuiat: ⁊
 q̄ ea q̄ nocēt h̄tēt vñde ipsā clarorē
 oñdit: q̄ vñcib⁹ nūc factū ē: P̄t̄ em̄
 a vicinis ⁊ q̄ eū viderat inq̄sterant. Et
 q̄ possit alij dicere: ylcini de eo forte
 erāt decepti

Chrys. Nec veri-
 tis est natura: q̄ p̄
 peccatorē ⁊ nō ex deo. S. q̄ hoc inane-
 apparuit crīmē q̄busdā q̄ aderāt vñdīs
 pati ⁊ ḡ fortio sit:
 p̄pediti ad aliud ventūt stulti⁹ ⁊ inuere
 cūdī: vt dicāt eū nō fuisse cec⁹ ⁊ vñdī
 se. Et h̄ē qd dīc euāgelista: Nō credi-
 deſt ḡ r̄. S. si nō credebāt eū fuisse
 cec⁹ ⁊ illuminatiōi: q̄lik̄ iecūbāt q̄ sabba-
 tu nō obseruat: q̄ in sabbato curabat:
 Ecce mēdaciū vñcib⁹ sibūp̄si obuiat: ⁊
 q̄ ea q̄ nocēt h̄tēt vñde ipsā clarorē
 oñdit: q̄ vñcib⁹ nūc factū ē: P̄t̄ em̄
 a vicinis ⁊ q̄ eū viderat inq̄sterant. Et
 q̄ possit alij dicere: ylcini de eo forte
 erāt decepti

Evangeliū scdm Johannem

Grederetis moysi crederetis soritis et misi. Causa aut̄ subdit̄: q̄ potius adh̄erendū est certo q̄ incert̄. Chrys. Nos noui- to: Ubi dicit: **A** Nos scim⁹ quia ius r̄c. nō dictrina/ diut⁹: et si ea audie r̄t non nouerit.

Huc scim⁹ vñ sit: hic dicit se nescire. Sed nescire dicimus q̄ abūcim⁹. Uel nescie,

bāt ei⁹ diuinitatē: vñ mittētis auētem di- cebāt se nescire: cū ih̄ nosceret ei⁹ orū fm̄ carnē. Ubi Chrys. Quō scis qm̄ moysi locur⁹ ē de⁹? A pge nitorib⁹ alt: vos ea q̄ ex auditu sunt vt scie res certificatis: ea ho q̄ a visu/minora pu- tatis: et nimur illa quidē nō nouisti sed auditisti: hoc autem nō audisti sed videtis. Unde de hoc irridet eos cecus: sicut statim dics.

Redit ille bō et dixit eis: In hoc em̄ mirabile est: q̄r vos nesciis vnde sit: i. nescire vos dicitis. Uel nesciis. i. nō creditis vel app̄robatis q̄s deo sit: vel q̄ deus. **D**icit tamē aperuit oculos meos. Chrys. Ubiqui signū dīclūteris: q̄r hoc falsificare non poterāt. Ad h̄ syllogicāt. q. d. mirū est q̄r vos nō nouisti vñ sit: cū tot et talia signa facit q̄ nemo quātūcīq̄ insignis vel illustris et glificat̄ apud vos facere pōt vel potuit. **S**cim⁹ aut̄ q̄r peccatores de⁹ nō audit̄. i. merita eoz nō exaudit̄. Chrys. Quia dixerat sup̄: Qualit̄ pōt bō peccator talia signa facere: Illorū assūmit iudicis. p̄xior̄ reminiscēs verborū. q. d. opinio hec et mea et vestra est cōmuniſ: in hoc p̄manete. **S**ed si quis dei cultor̄ est: vel in deū pius ē p̄ fidē. Et q̄r in deū se ēē p̄ios iudic̄ dicens: **E**t volūtate ei⁹ facit: quia nō sufficit fides sine op̄ibus: Iaco. q. d. **H**uc exaudit̄. Ex hoc intēdit̄ cōcludere: sed relinquit eis cōclusionē: q̄r q̄ ei⁹ de⁹ exaudiuit nō est peccator. Ad hoc facit illud Prouer. xv. d. Lōge est dñs ab imp̄is: et ofones iustorū exaudier. Itē p̄. 33. **P**. 55. **O**culi dñi sup̄ iustos et aures ei⁹ in fices eoz. Itē Eccl. xv. c. Nō est speciosa laus in ore peccatoris. Itē P̄. Uniq̄itatē si aspergi in corde meo nō exaudiens dñs. Sed p̄tra. uñ. Regū. xiiij. a. Dēscatur est iocachaq̄ facē dñi: et audiuit eū dñs. Et. j. d. Ueritātē nō recessit a peccatis hieroboā. Item. ii. Paral. vi. g. Si peccauerit et orauerint dimittas p̄p̄ tuo q̄vis p̄tōr̄: Tu es enī de⁹ sic⁹. Itē Inter̄. dicit hic: De⁹ pec catores r̄c. Adhuc inunc⁹: q̄r p̄tōres de⁹ audit̄: vt publica nū cōfidentē: Luc. xviij. c. Sol. Deus peccatores penitētes audit̄: s̄ peccatores manētes nō audit̄. i. merita eoz nō exaudit̄: nec enī merent̄ exaudiiri: licet aliqui Chrys. Elevar et ex dñs ei⁹ tribuat sua grā qd̄ peccato. Se tollit miraculū dicens: quis: **A** seculo non est audit̄: A seculo r̄c. Si q̄r q̄s ap̄uit oculos ceci nati. Ce cōfitemini q̄ de⁹ pec c̄i sorbitan aperuit q̄s: sed non ceci nati: catores nō audit̄: hic q. d. res magna est et noua. Ubi k̄. Ali aut̄ miraculū fecit et si esset hic a deo missus vel aliquid di miraculū tale q̄le nūl uīnū habēs. **N**ō poterat facere lus hominē fecit: manū quicq̄s tale: quale. s. nemo ali⁹ vñq̄ se festi est q̄ oīa vincit cit. Sile. q. iij. a. Nemo pōt hec sigga virtute et q̄ malor̄ est facere que tu facis nisi fuerit de⁹ cū eo. q̄ fm̄ hominē vir⁹. Nec obest qd̄ of de malis: Matth. viij. c. Nōne i noīe tu xp̄baut⁹ r̄c. Christ⁹ enī i potestate et xp̄la auēte faciebat miracula q̄lia nemo fecit: q̄ mali miracula faciūt misterio. **R**edit et dixit ei. Chrys. Donec expectabāt eū negaturū fide dignū reputabāt et semel et secundo vocates eū: q̄r vo veritātē locut⁹ ē i nullo cōfusus: q̄i elī marie admirari oportebat: tūc cōdemnat dicens: **I**n peccatis nār̄ ē totus. i. nār̄ es cecus. p

peccatis parētū: vt dicit Glo. fm̄ qd̄ illi p̄tabāt: **E**t tu doces nos: q̄si indignū est vt tu p̄tōr̄ et a peccatorib⁹ nār̄. In h̄c cītātē exp̄obrāt irremis̄: ac si diceret: a p̄ma state in peccatis es tu: ostēdētes qm̄ p̄terea fact⁹ est cē: q̄ rationē nō habebat. Et vide q̄liter fallo de arrogātā eū notant̄ dices: Et tu doces nos. Quid em̄ dixit bō: Nō em̄ sp̄iam nouim⁹ qm̄ peccato, res de⁹ nō audit̄: nō ne ea q̄s ab eis dī. **I**. **II**.

I dit. A seculo non est audit̄: quia quis aperuit oculos ce ci nati. H̄i c̄sset hic a deo nō p̄terat facere quicq̄s. Respō derunt et dixerit ei: In pēcca tis natus es totus: et tu doces nos. Et eīcerunt eum foras. **A**udiuit iesus: quia eīcerūt q̄liter inopia p̄bie p̄bile nō fuit: vel facta est p̄būtio: quāta pas sus est: et p̄ verba et p̄ opera: q̄liter nshslomin⁹ testat̄ est. **H**ec autē scripta sunt vt et nos imitemur. **A**udiuit iesus: q̄r eīcerūt eū fo ras/extra templū: **E**t c̄i iuueniſſet eū: q̄s q̄stū. Doc em̄ verbo innuit euā gelista: qm̄ p̄pter hoc venit: vt. s. et loque ret: **D**ixit ei: Tu credis i filiū dei: Chrys. Qui p̄t veritatē et chali

Ite loq̄ Chrys. de studio scripture et de resistēdo aduersariis. **D**icit̄ fidel sup̄ illū locū: p̄ Et eīcerit eū foras: dices. Vides q̄ conē fitat̄ q̄lit̄ inopia p̄bie nō facta ē p̄būtio: video quāta audiuit ex multo et quanta passus ē et p̄ vba et p̄ opera: et q̄liter testat̄ ē. **H**ec autē scripta sunt: vt et nos imitemur: Si em̄ q̄mē dicus erat et cecus: q̄ neq̄ viderat christū tantā cōtinuo p̄p̄latiōne oīdit̄ ante christi cōsolationē aduersus totā p̄lebē stans occisiōne meditante et dēmoniū habētē et insiantē: ab ip̄i voce volētē cōdemnare christū: et nō cessit neq̄ secessit: sed cū p̄palatiōe ol̄ Chrys. Quis diligē eos obstruit: et voluit enī foras ma ter ad ecclesiā cōveni gis q̄ nō p̄dere veritatē: quāto magis et audit̄: et si domi nos q̄ tanto tpe in fide virūm⁹: q̄ infini nō legat: attēdat aut̄ ta miracula p̄ fidē vidiū: qui matora his q̄ dicunt: suffici illo bñficia suscepim⁹ et intantū votati et t ann⁹ vñ in exp̄e sum⁹ honore: omnē p̄palatiōne oīdere tā vel peritū seip̄ū oportet aduersarios nomis p̄stichere multā. Nō christiani et obstruere eos. Poterimus enī nūc quidē bas aut̄ hoc facere si audaciā habuerim⁹ et cras aut̄ alias legi scripturis attenderim⁹. Et loquīt̄ hic m̄ scripturas/ sed lḡ Chrys. sup̄ illos q̄ nō veniūt ad sermo et cōtineue easdem. nes/dicens: Si cīthare d̄ v̄ salatoz nos vocauerit: omnis qdē currūt cū studio: et gratiss ei de vocatiōe scisit: et deī integrī dimidiat̄ p̄c̄ p̄sumūt illi soli attendēto: deo ho p̄ p̄bas verbis et aplōs loqūtes oscitam⁹ scalpim⁹ et mult⁹ p̄t̄ v̄. Chrys. Si aliqui audēt̄ esse. Itē Chrys. Plures mult̄ in rigā vel saltatore te bib⁹ delatis et vēto aquā i oculos p̄ij vocauerit: doles et q̄ciente stant̄ insaniētes i foro vel i thea. Et op̄probriis ab q̄ctō et frig⁹ et pluviā et lūru: nec et lōgitu: stant̄ ad viles ludos dinē vñcē cōtemnūt: et nibil eos desinet traxerit te nō resili: neq̄ illic ire phibet: hic autē et sub et cuī nomē fugis ar tecto et in calore tardat̄ et nō p̄currūt: et tōs/bāc sequeris fere hoc in lucro aī. Qualis hec taberna culū sit: dīc mīhi: **I**n vanitatib⁹ fortes vñcē et rem bñe debes existēti: et necessarijs puerū lūm̄ imbe cilliores. Itē Chrys. **H**ec volebā p̄t̄ nū dicere ad vos: vereor aut̄ ne iānī odio habear et absq̄ lucro. Videō enī insaniētes nō lūm̄ solū: sed et senes: sup̄ quib⁹ maxie verecūdor̄: qm̄ video virū a canicie reuerēdū confundente canicim̄: et sūlū ad lūdi vīdendum supertrahēt̄. Quid eūtu derisione hac deteriuor: *

q̄d̄ op̄re

Seritatē & christi cōfessionē oprimuntur hic maxime honorantur. Sicut eū qui diuinitas p̄dit ille inuenit: et qui animā oditū ipse est q̄ amat: ita q̄ cōsūtio oprimuntur hic maxime est q̄ honoratur.

Od & in isto cōsūtio facit ē. Electerūt em̄ eū iudicē ex templo: et inuenit eū dñator tēpli. Electus est a cōsistorio pestilētioso & poterit salutari. For-

te dehonorat̄ est ab

bis q̄ christū debonauerat: & honora-
tus ē ab angeloz do-
minatore: talia sunt
p̄m̄a veritatis. Sed
q̄r̄t̄ bic Chrys. quō
interrogat eū an cre-
dat post tot verba s̄l-
dei ad iudicēs: Et sol-
vit q̄ nō ignorās q̄
rit de fide ei⁹: sed lau-
dans et volēs seip̄sū

notū facere: & ostēdens q̄m̄ multū approbat ei⁹ fidē. q. d. cōstū-
tuta est mibi plēbs tanta: sed nulla mihi cura illorū: vni⁹ mihi
cura ē. s. vt tu credas: melior est em̄ vnu⁹ faciēs voluntate dñi
q̄ mille iniqui. Tu inq̄t̄ credis in filiu⁹ dei: vt p̄sens & ac-
ceptans q̄ dicta sūt̄: Ita eū interrogat. Et nota q̄ in hoc tra-
bit eū ad amorē suū p̄s̄t̄. Nō em̄ dicit: Credē: q̄ seruīs dī-
ci p̄t̄: sed interrogādo: Credis in filiu⁹ dei: q̄ amicis dici so-
let. **R**̄ndit ille & dixit: Quis est dñe: filius dei: vt
creda in eū: Scđm Aug. iste adhuc inunct⁹ his p̄b̄is ostē-
dit se iam dudū cor ad credendū paratū habuisse: sed in quem
credere deberet ignorasse. Eccl. ii. d. Qui timet dñm p̄para-
būt̄ corda sua. Scđm Chrys. videt̄ q̄ credet̄ p̄t̄ eū ēē deūt̄
messiā missū: s̄ nō nouerat eū fīm faciē. Lēc̄t̄ erat aīc̄ ve-
niret ad ch̄ristū: & post q̄ sanat̄ ēī silo⁹ trahebat a iudicēs: ita
q̄ vſq̄ mō nō viderat ch̄ristū: id dicit: Quis ē dñe: Chrys.
Desiderāt̄ & valde inq̄t̄ eū aīc̄ ē h̄bū: p̄ q̄ tot̄ disputauit h̄bū
ignorat̄: vt q̄b̄ discas ei⁹ amorē p̄t̄itatis: q̄ sic p̄gnorato dis-
putabat: Nō em̄ viderat eū. **E**t dixit ei⁹ tēpli: et vidi-
sti eū. Chrys. p̄sonali. Sed q̄r̄t̄ hoc adhuc i manifētū & inde-
terminatū erat/ manifētū induxit. **E**t qui loquit̄ tecū
ipse est. Non dixit: ego sum: sed medie loquit̄. **A**t ille
ait: Credo dñe. Non dixerat ei⁹ dñs: ego sum q̄ curauit te:
q̄ dixi tibi: vade lauare in silo⁹: sed oīa illa tacens ait: Credis
in filiu⁹ dei. Et ille ad hoc respōdet̄: **C**redo dñe in filiu⁹
dei in te. s. Unde qualē credit̄: talē adorādo indicat. **E**nī se-
quit̄: **E**t p̄cīdēns adorauit eū: vt deūt̄ & vt filiu⁹ dei.
Chrys. Ne q̄s̄ estimet verbū solū esse q̄d dictum est a cēco: &
nō rem: adiecit & opus. i. adorāt̄. Itē q̄r̄t̄ dixerat: Credo
dñe: & nō determinauerat in quē adorāt̄. Determinat̄. Ado-
rante autem eo: **D**ixit ei⁹ tēpli: respondens fidei ipsi⁹
cēci & infidelitati phariseorū. **I**n

Judiciū. In iudiciū: iudiciū ego in h̄c mūdū veni. id est in mal⁹ sup̄p̄t̄ ad discernendū h̄biles a sup̄b̄is: credē-
cū dixit ostēdens q̄m̄ mis̄t̄ iudiciū i Ps̄. Judica me dē & di-
vi peccato⁹: ipsi⁹ sūt̄ sc̄ne causa mēd̄ gente nō sancta r̄t̄.
qui cōdēnauerūt̄ eū qui cōdēnati sunt. **J**udiciū enim damnatiōis in fine fieri.
Vic autē dicit duas **T**u. s. viii. b. Ego non iudico quēq̄
fīs̄t̄ōes & duas cē- **T**u. **J**in iudiciū. fīm Chrys. In mal⁹
cītates: et sensiblē et sup̄p̄t̄. i. in causā sup̄p̄t̄ occasionā-
tūt̄. **A**t q̄ nō videt̄. i. h̄biles cēci
q̄ se nō videre putat̄: **K**lidleat̄. i. l.
luminē p̄ me lumē. **E**t q̄ videt̄. i. sapiētes sup̄b̄: vt pha-
riset̄. i. q̄ se videre putat̄ & medicū non grūt̄: **M**lēc̄t̄ fīat̄
sua infidelitatem exceperit. **A**nde li. vt dicit euētū: nō causā.
Chrys. In hoc & cēci vēhemētōre circa fidē op̄at̄ est: & eos
qui se q̄b̄bank̄ eū notauit: Erem̄ se q̄b̄bank̄ eū pharisei: de quib̄
subdit̄: **E**t audierūt̄ q̄dā ex phariseis r̄t̄. Sed nota q̄
illud q̄d̄r̄t̄ bic de dño: **A**t q̄ nō videt̄ r̄t̄. dicit̄ Esa. vi. c.
Exēca cor p̄pli h̄bū: & aures ei⁹ aggraua: & oculos ei⁹ clau-
de r̄t̄. Itē Esa. vii. b. Dñe exaltef̄ man⁹ tua vt nō videat̄ r̄t̄.
Dicit̄. v. c. Audi p̄p̄le stulte q̄ nō habes cor: q̄ habētes ocu-

los nō vident̄: & aures & nō audīt̄. Itē Esa. xlj. c. Q̄uis ce-
cus nisi serūt̄ me⁹. P̄. Obscurēt̄ oculi eoz ne videat̄. Chrys. **P̄. 68.**

Hoc & paul⁹ dīc ad Ro. ix. g. Gētēs q̄ nō secrabāt̄ iusticiā
apprehēderūt̄ iusticiā: Isrl̄ ho secrādo legē iusticiēn̄ legē iusti-
ciē nō guenit̄. Itē Ro. xj. b. Isrl̄ nō est p̄secut̄: electio ho cō-

secuta ē: cēteri ho ex-
cēcati sunt: sicut scri-

p̄t̄ est r̄t̄. n̄ **E**t au-

dierit̄ hoc: quidā
ex phariseis illi. s.

qui cū iplo erāt̄.
Erāt̄ em̄ quidā sup̄-

acētēs: et facile in p̄trariū trā-
mutati: sicut et illi q̄

p̄t̄ius crediderūt̄. s.
v. g. et postea abi-

erunt. o **E**t dixe-
rūt̄ ei: **N**ūquid &

nos cēci sum⁹: sicut alibi dixerūt̄. s. viii. d. Nemini seruūm⁹
vn̄q̄: & ex fornicatiōe nati nō sum⁹: Ita hic de cēcitate corpo-

rali intellecerūt̄: & in hac verecūdā solū. p **D**ixit ei⁹ tēpli
suḡt̄: ostēdens: q̄m̄ meli⁹ est cēcos esse q̄ vident̄. q̄ **S**i cē-
ci essetis. i. si cēcos & insipētēs vos reputaretis: r **M**on
haberetis peccatū: q̄r̄t̄ curreretis ad medicū q̄ vent̄ tolles-
re peccata mūdi. s **A**scīc̄ ho dicit̄: q̄r̄t̄ videm⁹. i. de
sapiētia vos iactatis & iusticia. Et ita: **P**reccatū restitū
manet. i. cēci p̄manet̄ i infidelitate. Chrys. Nō dicit̄ vi-
deis: sed dicit̄ q̄r̄t̄ videt̄. sicut. s. viii. g. Q̄ue dicit̄: q̄r̄t̄
de nōster ē. Hic aut̄ q̄r̄t̄ estimabat laudē esse magnā: hoc ostē-
dit̄ eis sup̄p̄t̄ ferre: & de p̄ori cēcitate p̄solat̄ ē eū cēci. q. d.
ad bonū tuū fuisti cēci: & illi ad detrimētū suū vident̄.

* quid ope hoc turpi⁹: Fili⁹ a patre

doceſt̄ deformare seip̄sū. Itē Chrys. **D**ordent̄

Sed aut̄: q̄ iactura est vt q̄d nocūm̄: vos verba mea hec:
tū ē ludos videre: Prop̄p̄ea gēmo: q̄m̄ & ego volo vos deti-
neq̄z dāmnu⁹ estimatis rem hanc: neq̄z neri a dolore q̄ p̄ ver-
sensum accip̄tis maloz: dedit̄ tibi v̄t̄ ba: vt ab ea q̄ p̄ res

termīnū deus ad currēdū eum: tu ho est deformitate eru-

inanter consumis eā & vane & in nullo amini.

v̄t̄. Scrutaris adhuc q̄d est dāmnu⁹:

Et si argēt̄ paucū cōlūp̄seris: simplicē dāmnu⁹ renocas:
dies aut̄ tuos p̄sumēs integrōs in satanicas pompas: nullū

putas facere incōuentēs: cōgruo existēt̄ in letanjs & oronib⁹
p̄sumere vitā tuā oēm̄: Lu ho i clamorib⁹ & tumultib⁹ & turpi-

bus p̄b̄is & p̄gna & locūdātē int̄p̄anea & opib⁹ lasciūtis vitā
tuā p̄sumis & ē malo tuo: & post h oia infrogas q̄d ē dāmnu⁹: ne

sciēs q̄ nulli ret̄ maḡ p̄cere oportet̄ q̄b̄ tpi. Itē Chrys. Au-
rū si p̄lūp̄seris: poteris rursus recuperare: temp⁹ ho si p̄dideris

difficile id resumes: parūt̄ em̄ tpius ē nobis vita p̄sens. Se-
quit̄: b **I**n iudiciū ego ē h̄c mūdū veni r̄t̄. In iudi-
cū discretōs. i. ad discernēdū h̄biles a sup̄b̄is. Iaco. viii. b.

De sup̄b̄is resistit̄: h̄būlīb⁹ aut̄ dat gratiā. H̄is em̄ discernit̄
bōnos & malis: his dādo gratiā: illis nō: sicut mulier discernit̄

oues q̄ signationē quarūdā tm̄. **T**ū Ps̄. Judica me deus et
discerne causā mē r̄t̄. Itē: Signari ē sup̄ nos lumē vul̄l tul̄

dñe. Sic sum̄t̄ bic. **I**n iudiciū veni. i. dando gratiā dis-
creui. **T**ū subdit̄: **E**t q̄ nō videt̄. i. se nō videre reputat̄: vi-
deant̄ lumēe grātē ilūmīati. **T**ū. i. Cor. i. d. Auḡ itūla sunt
mūdū elegit̄ dē: vt cōfundat̄ sapiētēs. Et hoc est: **I** Et qui

videt̄. i. videre se reputat̄: m **L**ēc̄t̄ fīat̄. Esa. xxii. g. Apē-
riat̄ & nō erit̄ q̄ claudat̄: clauderit̄ & nō erit̄ q̄ apiat̄. Ap̄it̄ erit̄ hu-

milib⁹ & claudit̄ sup̄b̄is. Itē Esa. viii. c. Erit̄ vobis i sanctifi-
cationē: i lapidē aut̄ offendōis & i petrā scādali r̄t̄. Luc. x. v.

Cōfiteor tibi dñe pater celi & terre: q̄z abscōdīt̄ ea paruulis.
Ps̄. Declaratio sermonū r̄t̄. Prover. ix. a. Si q̄s est paruu-

lus veniat me r̄t̄. Est aut̄ multiplex iudiciū: De quo habes
ē. vii. c. Mōlēt̄ iudicare fīm faciē: sed rectū iudiciū iudicāt̄.

Bbi reque. Sequit̄: **q̄** **S**i cēci essetis peccatū nō ha-
beretis. Lēc̄. i. simplicēs & p̄gnorātā peccātēs nō habē-
tātēs peccatū: q̄z sciētā multū aggrauat̄ p̄tm̄. P̄. Declaratio. **P̄. 54.**

EE 2 * dāt̄ in infernū

Evangeliū scđm Johannem

* dant in infernū viuentes: id est sc̄tētes. q. Pet. q. d. Dēlius esset eis viam veritatis non agnoscere: q̄ post agnitionem retrosum conuerti ab eo quod eis traditum est sancto manda-to. Unde Gregorij. Ubi maius est donum scientie: ibi trans-gressor maior subiacet culpe.

Expo. Ca.X.

Amen amē

1. q. 1. h. ordi-
nationes
2. q. 4. c. tres
personas
De iure patro.
c. relatim

Dico vobis:
a nō intrat
p ostiū r̄c. Istud
b capitulum dividit in
c duas partes princi-pales. In prima agi-

Mēn amen (Ca.X.)
Dico vobis: qui nō intrat per ostium i ouile

tur de pastore. In secunda de dedicatione templi. Prima ps diuidit in tres partes. Primo ponitur metaphora pastoris et furis ostiū et ouillis ouium. Secundo aperit q̄ ipse est ostiū et pastor: et ponit proprietates pastoris et furis et mercenarij: ibi: Ego sum ostium r̄c. Tertio ponit dissensio populi: ibi: Dissensio interum facta est r̄c. Et sic terminatur hec prima pars. Alia suo loco subduicet. Dicit ergo: a Amen amē amen dico vobis: qui non intrat per ostium r̄c. Et cōtinuat sic. Supra arguerat phariseos de cēitate: qui ipsi non cognoscabant: ne ergo dicerent ipsi pharisei non est hoc a nostra cēitate q̄ ad te non accedimus: sed te vt erroneū et seductorem fugimus: ideo ponit differentiam pastoris et la-ceratoris siue furis: et cōcludit per hoc q̄ nō est erroneus siue fur: sed pastor. Dicit ergo: b Qui non intrat p ostium in ouile vel in atrium ouium: id est qui non scripturis vñtur. d Sed ascendit aliunde: hoc est aliam et non legitimā incedit via: e Ille fur est et latro. Chrysostomus. Ostium est scriptura: atrium autem vel ouile ouium est earum prudētia. Scripturas autem vocat ostium: hec adducunt ad deum: et del cognitionem aperiant: hec oues sa- ciunt: hec custodiunt oues: et lupos arcēt: id est hereticos. Per hoc ostium: id est per scripturas cognoscimus eos qui pasto-res: et eos qui non pastores. Unde adhuc subdit: f Qui autē intrat per ostium: id est per scripturas in ouile ouisi et quasi ad oues et carū prudētiam: id est qui scripturis vñ-tur: et s̄m eas vñst et docet: g Pastor est ouium. q. d. ego sum pastor: qui s̄m scripturas venio ad docēdum. Unde pp̄ter hoc dicit. h. v. f. Scrutamini scripturas r̄c. Et nota q̄ cum dixit: Qui non intrat per ostium r̄c. duas posu- st ostensiones latronis. Primam/ quoniam aperte nō intrat. Secundā/ quoniam non s̄m scripturas: hoc est non per osti- um. Item in hoc q̄ dicit: Sed ascendit aliunde: seruat metaphoram furis. Furis enim est super salire et cum periculo omnia agere. Per hoc autem enigmaticē insinuat eos q̄ ante eum fuerūt: et qui post eum futuri erāt: antichristum et pseudo

christos et iudam

Bla expositio Aliter: a Amen amē dico vobis: qui non intrat per ostium r̄c. Pharisēi iactabant se esse sapientes et sci-entiam legis habere: et propter hoc dicebant se dignos esse pa-stores altorum: Sed dominus ostendit non esse pastores nisi illos qui intrant per ostium: id est per se: in quo percutit tam lu-dos et gentiles et hereticos: qui gloriantur de magisterio: q̄ nec sapientia nec obseruātia legis: nec bona vita valet quisq̄ p̄ter christū: in quoq̄ fuerit siue p̄ho siue phariseo qui do-cent beate vñtere: siue heretico sub nomine christi p̄dicante: sed omnes sine eo raptūt et occidit. dē ergo: b Qui nō intrat per ostium. i. q̄ me in fide. s. et charitate. c In ouile ouisi: id est ad curam et prudētiam ouium. Duplex est in-gressus in ouile domini siue in ecclesiā. Unus est ouis: vt. s. sit de ecclesia. Alter est pastoris ad culmen plationis et regimi-nis: de quo loquit hic. d Sed ascēdit aliunde: quoquo modo p̄pter christum: vel non bene de eo sentiendo: vel non eius gloriā querēdo: sed suā: e Ille fur est et latro. Fur: quia q̄d alienum est: suū dicit. i. oues dei suas facit: et cōmodū p̄priū de eis querit: non dei bono: e. Latro: quia q̄d furatus est occidit. Osee. vij. a. Fur ingressus ē spollās/ latrūculūs fo-ris. Esa. s. s. Principes tuis infideles sociū furū. Et nota q̄ di-cit: ascēdit: Querit em ascensum: ex alto casuri grauius.

Chrysostom⁹. Furis est furgsalire et omnia cum periculo age-re. Hieronym⁹. Letamur ad ascēsum: timeam⁹ lapsum: Nō est tanti gaudij excelsa tenuisse: quāti m̄grosis ē de excēlo ce-cidisse. Job. xxx. c. Eleuasti me et quasi super ventum pones elissisti me valide. Gregorij. Fugitiꝝ p̄spēratīs aura suble-

uat vt deterrue in fa-simum sternat. Ps. Detecisti eos dū alle-uarentur. Unde tol⁹ lūf in aliū: vt lapsu grauiore ruant. Ps. Didi impium super. Ps. 46.

altatum r̄c. Esa. xlīi. d. Ascendam in celum r̄c. veritatem in infernū detrahētis. Abdiq. j. b. Si exaltar⁹ fueris vt aqua r̄c. d Aliūde: nō ppter christū: neq; a christo vocat⁹. Heb. v. a. Memo assumū sibi honore r̄c. Matth. xxi. b. Amice quo-modō huic intrasti nō habens vestem nuptialem: id est quem non introdūxit mea charitas: sed p̄p̄ria cupiditas. Pbs. q. c. Omnes que sua sunt querit. f Qui autem intrat p̄ ostium: id est qui recte de christo sentit: et non sua sed christi ḡrit: g Pastor ē ouiliū ab officio pascēdi oues: Cōtra illos qui se non oues pascunt: sicut dicit Ezech. xxlii. b. Nota q̄ christus est ouilum. Ps. Nec porta domini iusti intrabunt in eam: id est p̄ eam. Nec porta siue hoc ostium humile est: ideo repelluntur ab eo superbi. Unde Iaco. iii. b. Deus superbis resistit. Item angustiū est: ideo arct̄ diuitiēs diuitiēs sarcina-tos. Matth. xix. c. Facilius est camelum per foramen acus transire q̄ diuitiēm intrare r̄c. Itē artū est: ideo artas carna-les et delitiosos. Matth. vii. b. Angusta est porta et arta est via que ducit ad vitam: et pauci sunt qui inueniunt eā. e Ille fur ē et latro: Sed mercenari⁹ aliunde ascēdit: ergo fur et et latro. Sed cōtra sup illud. i. eodē. b. Mercenari⁹ aut et q̄ nō est pastor et. dicit Blo. Mercenarius tolerandus est: fur ho-caudens: ergo mercenarius nō est fur. Soluto. Nomen fu-ris large sumis et stricte. Large dicit fur omnis ille qui querit suum cōmodū et peruerit per malū exemplū: et sic sumis hic. Stricte ho dicit fur: qui infert damnū: et peruerit per doctri-nam et exemplū: sic hereticus est fur et non mercenarius: et sic sumis in Blo. Infirius. f Qui autē intrat per ostium christum: pastor est ouium. Augustin⁹. Omnes qui veritatem tenent et docent: et in christo pastore sunt unus pastor. Unde nota q̄ loquēs de pastorebus/ loquīs in singulari: quia

* omnes gerunt typum

f Qui autem intrat r̄c. Item nota q̄ quatuor p̄sonae Dorsite bīc distingūnt a domino. Pastor: fur: mercenarius: lupus. Pastor autē bono se comparans christus/ formam officiū sui p̄bēt omnibus pastorebus. Et tangit sex in quibus consti-tūt p̄fectio pastoris. Primo: Intrat p̄ ostium: in quo distinguit a fure qui ascēdit aliunde. Secundo: p̄p̄ias oues cognoscit: Unde: Et cognosco oues meas r̄c. Tertio: quia oues educit et antecedit: q̄: Et cū: p̄p̄ias oues emiserat ei-as vadit. Quarto ad pascua duc et reduci: q̄: Per me si quis introierit saluabilis: et ingrediet et grediet et pascua inueniet. Quito vita suam ponit p̄ ouib⁹: Unde: Bonus pastor animam suā r̄c. et in hoc distinguitur a mercenario qui fugit. Sexto gregē suum cōgregat: sociat et coniungit: Unde dicit: Alias oues habeo r̄c. in bō distin-guit a lupo: qui rapit et dispersit. Primum igitur ē q̄ bonus pastor intrat p̄ ostium: id est per christū qui dicit: Ego sum ostium. Qui ergo nō intrat per christū: nec per ostium intrat. Item christus spiritus est: qui ergo intrat per carnem et san-ginem: id est per preces carnales vel carnale obsequium: vel aliquo modo carnaliter: nō intrat per christum. Tales signi cantur per petrum. h. xvij. c. quem introdūxit ancilla ostaria in atrium p̄ficiis: id est in plationē vel beneficiis: Et bine-scent generare in ecclesia dei nisi similes. Unde. s. iq. a. Qd natum est ex carne caro est: q̄ nepotes suos et cognatos indu-cit in ecclesiā. Sed dicit Dicb. iij. d. Ut qui edificatis sion in sanguinib⁹. Propter h̄ Exo. xij. d. p̄ceptiū est: vt postes donus lūtūl sanguine agni: q̄: p̄ agnū debent intrare. i. nō per alienū sanguinē

* per alienū sanguinē

Gchristos et Iudā et theodā: Act. v. f. Irē in b qd dīc: Ascēdit
aliūde iſinuāt scribas et phariseos: q docebat mādara et doc-
trinas boim: et legē p̄uariabat: ut dī Matt̄. xv. a. a) **H**uic
1. pastori: b) **O**stiañ ap̄it. Chrys. Nihil p̄hibet ostiañiū
hic vocari moylen: illi em̄ tradita sunt eloquia dei: Ro. iiij. a.
Lic ap̄it pastori: qz christū oſidit et recipit.

Et oues vocē ei⁷ audiūt. i. pastori: qz q ex deo ē p̄ba dei audit. 5. viii. f. Per h significat q nō sūt de ouisū ordie ipsi scri be et p̄barisi q eū nō audit. **D**icit p̄ prias oues vocat nomiati. i. vocat ad gratiā quos elegit. Et q̄ hoc iſinuat ce- cum quem quasi ouiculam suam vocau- rat ad se de iudicis. **E**nde sequitur: **e** ad pastum verbi. **E**t nota q̄ in hoc q̄ dicit:

Gostendit se omnia
oēs gerūt typū ch̄risti: de ouib⁹ aut̄ i plurali: qz duo sunt ge-
nera ouis. Quidā em̄ sunt oues ecclie tñ p̄ p̄sentē iusticiā: q-
dā p̄ p̄destinationē. **A**llūc ostiari⁹ agit. s. ch̄rist⁹ qui se
agit: vñ scriptura q̄ duc ad ch̄ristū: vñ sp̄ūlāc⁹ q̄ docet omnē
veritatē. j. xvij. c. Aug⁹. Cauem⁹ ne ostiariū faciam⁹ matio-
rē ostio. Ostiari⁹ idē est et ostiū. s. ch̄rist⁹ ipse se nobis agit et
scripturā et celū. Esa. xxij. f. Dabo clauē dom⁹ dauid sup hu-
merū ei⁹ et agiet. Apoc. v. b. Uicit leo de tribu iuda radix da-
uid agere libru rē. **E**t oues vocē ei⁹ audiūt: a q̄cūq̄
p̄ferat vox ch̄risti ē. **A**nī Matth. x. c. Nō vos estis q̄ loqim⁹
sed sp̄ūs rē. Chrys. Quē ēxōt ch̄risti: Beati pauges sp̄ū rē.
Matth. v. a. **E**t oues vocē ei⁹ audiūt: qz ch̄risto nō so-
lū viuēti obediunt sed et mortuo. Et nota q̄ dīc̄ oues audire:
qz simplices libēter audiūt nōbū del⁹ et obedētēs sūt. Prover.
lx. d. Cū simplicib⁹ ēmocinatio ei⁹. Et qz dīterat audiūt
subdit quō loquit vocādo. Et h̄e: **d**ī. **E**t pprias oues vo-
cat nomiātūm rē. Tria dīc̄ h̄p̄ ordinē de pastore. Vocat
ad p̄misā: educit vel emittit a culpa et ignoratiā: an eas vadit:
ostendēs exēpla. Itē vocat: q̄si de peccato ad gratiā reuocat
q̄ penitentiā. Educit de grā ad ampliore grā: p̄m illud Ps.

3. Ibunt de virtute in virtutē eccl. Ante eas vadit p̄spando in celo misericordia eterna; sicut illud: Glado vobis pare locū. H̄c chal-
lus vocavit oues i vita sua p̄dicādo; sicut illud Ps. Laborauit
clamās; rauce eccl. Lach. vi. d. Reuertere/reuertere eccl. Eduxit
eas in morte redimēdo de lacu misericordie et de luto fecis; sicut illud
Zach. ix. c. Tu dñe i sanguine testamēti tui eduxisti vincitos de
lacu in q̄ nō est aqua. Ante oues iuit in ascēsio; iter i celū van-

* dendo: sicut illud
q; allent sanguinē: sic illi q; cognatos et psanguineos habent
accessū ad patrimoniu; crucifixi. Cōtra qd̄ dī Gal. j.a. Pau-
lus aplus nō ab hoib⁹ neḡ p hoīem: sed p Iesū christū. Sicut
aut̄ quidā q se spūales eē simulat: Uſi spūales in pnciplovo/
canc: s; postea cōvertit se ad carnē et sanguinē. I.ad nepotes.

Eccē. xx. b. Est ppter
gl̄ias minoratio. Itē
Eccē. xii. c. Si h̄uilla
tus vedat curu⁹ ab iū
ce aim tuū et custodi
te ab illo. Proverb.
xvij. d. An̄ submisse
rit vocē suā me credi
deris ei: qm̄ septē ne
q̄tiē sit in corde illi⁹.
Ezech. xiiij. a. Quasi
vulpes in deserto v̄c.

Cōtra q̄s d̄f Gal. iiiij. a. Sic stulti estis
vt cū sp̄si cepitſi: nūc carne pl̄umamī.
Sed revera nunq̄ sp̄iales fuerit: frē
nardi fuerit: Unū p̄mo q̄les an̄ fue
rū ostēdūt. Unū **Eccē. xliij. a.** In nouissi
mis manifestant maliciā suam. H̄iere.
xvij. b. In nouissimis suis erit insipieſ.
Siles quibusd̄ mōstris marinis faciē
h̄uanā p̄tendētib⁹: sed i p̄ſſces desinūt:
ſicut et ſimia q̄ h̄z faciē ſimilē homi: sed
nō posteriora. Item christus ſpiritus
et ſpirituelle. i. ſubtile corp⁹ habet: ſp̄us

aut et corporeale sine omni lesione et vio-
lentia et corruptione ingreditur: sic dominus lanuis clausis ad discipu-
los. i. xx. e. Et sic lux per virtutem. Si ergo corrumperant virtutem ecclesie ostendit factum quod non sunt lux: nec per christum ingrediuntur si per violentiam
introducuntur. Et significant per sodomitas. Gen. xix. c. Nam ppe-
rat ut infringeretur fores lothi: Et huius ad polluendum angelos: qui
per spiritualitatem significatur sacerdotium vel ipsos sacerdotes. Ma-
lach. ii. b. Labores sacerdotum custodiunt scias: et legem de ore eius re-
quuntur: quod angelus domini exercituum est. Propterea. i. Cor. xi. b. Debet mul-
tum velim habere super capitulum suum, propter angelos. Illi volunt ostium in-

fringere: q̄ p̄ suā vel suoꝝ potestate p̄ gla-
tione v̄l̄ aliquid b̄ficiū ecclesiasticū sibi
volūt usurpare. H̄i āgeli pollicere vo-
lūt: q̄ dignitatē sacerdotij n̄ verēn̄ insa-
māre: et h̄ec vera sodomia ē. Cū em̄ grā
H̄e ch̄rist̄ē v̄nfras: q̄ ḡ p̄ scissurā v̄l̄ disse-
fionē optimē p̄latio-
nē v̄l̄ b̄ficiū / p̄ ch̄ristū nō intrant: p̄ diuis-

is aperit: et
uis audiunt.
oues vocat
t educit eas.

dā em̄ raptūs: vt choicē: de qb^o Mume
ri. xvij. b. Idcirco fecit te accedere ad se
dñs et om̄is fr̄s tuos filios leui: vt vob
etlā sacerdotiū yēdicet: & oīs glob^o tu
us sitet p̄ dñi. Quidā usurpat: vt rex oī
as: q̄ lō i fronte lepra peccusus ē: & expul
sus a regno. iiiij. Regl. xv. a. et. q̄. Pa
rat. xxvj. d. Quidā per potestatē intru
dunē: vt alchim^o p̄ hachidē cōstitut^o est
in sacerdotiū. 1. Dachab. viij. b. Qui
dā p̄ seruitiū corpale vel pecuniale: sic
tafoni: q̄ amblebat summū sacerdotiū: &
adito rege promisit ei talents argenti
trecenta sexaginta: vt dī. q̄. Dachab.
iiij. a. Unde hodie solent dicere ep̄s:
ē: i cui^o vtero lucranc
p̄tendētes fr̄s q̄ pat
or nascaſ: et plerūq̄
p̄oꝝ egredit de q̄ nō
erat opinio: cui dicit:
Qm̄ xp̄te diuisa est
materia. Phares em̄
p̄ior nat^o est. i. illi q̄
diuidit vntitatē eccl^e
sīc: postea carā: cui
obstetrix ligat filum
coccineū i manu: q̄ passionē dñi ope imi
tant^o tard^o pmouēt.

si cōcedatis illi decanatum illū ruralē magis serulet vobis q̄
iste. Et sic fecisse legitur menelaus iasoni. q. Machab. iii. d.
Iason cōmēdat⁹ regi cū magnificasset faciē potestatis ei⁹ in
semetipſu retorxit summū sacerdotiū ſupponēs iasoni talēta
argēti trecēta. Itē christ⁹ charitas ē: q̄ nō q̄rit q̄ ſua ſūt: vt dā
i. Cor. xiiij. b. Quicquid q̄ nō q̄rit lucru aiap ſed p̄p̄lū p̄ chari
ſtu nō ingrediunt. Phil. iiij. c. Q̄es q̄ ſua ſunt q̄rit. Iſti pot⁹
ſunt tōſores q̄ pastores. Jacob erat paſtor: laban tōſor. T̄bi
Jacob. i. christ⁹ fugit: cū labā ad tōdēdas oues luit: Gen. xxxi.
c. Matth. xxij. b. Amice quō huic intrasti tē. Berñ. Ter di
ciū eſt petro paſce: ſ nec ſemel dictū eſt: ronde v̄l mulge. Itē
christ⁹ ē vitas. Qui q̄ intrat p̄ ſimulationē nō intrat p̄ christū:
ſi hypocritē q̄ ſimulat religionē habitu ⁊ puerſatiōe vt pmo
ueant. Eccl. xxvij. a. O p̄ſumptio neq̄uifima vnde creaſa eſt
coop̄re aridā maliſcia ⁊ doſolitate illi⁹. Zach. viij. b. Eccl. xij.

*pphe vnusq[ue] in visione sua cu[m] p[ro]p[ter]hauerint nec op[er]ient ultra
pallio sacerdotio ut metantur. Alij p[er] alios q[ui] p[ro]l[ati]as comedatici-
as intrarunt vel Imperat[or] b[ea]tificia. q[ui] Cor[poral]is. a. H[ab]equit idigem
comedaticis epistol[is] sic q[uo]dā. Itē alijs p[ro]l[ati]as p[re]catorias intrarunt
ut curiales per p[ro]ces magnatop[er]. Ps. De postf[ac]tates acceptit
eū. Nō dicit de nos reges; vel nos e[st]as. P[ro]p[ter]t[em] q[ui]li*

et. vno vici de poni reges; vni poni epos. Hic aliqui eligunt
pter pulchritudinem sue psong. i. Regl. xvi. b. dicit dñs ad sa-
muel: Me respicias ructu et neq; altitudinem stature eius: qm
abteci eū: nec luxta intuitu bois ego iudico. Et postea sequit:
Huc reliqu^z paruul^z pascti oues. Item alij quia largi
sunt in donis et supfluti in coniunctis. Unde Daniel. xiiij. b. Mo-
ne infidem tibi hab esse minima.

ne videtur nisi deinceps viues de: an no viues quata comedit
et bibit quotidie: Item q; dant vestes et equos et talia. Ende
Esa. iij. a. **Vestimentum** est tibi princeps noster esto. Item
alij propter alios comprimendos: ut filii israel elegerunt bies-
roboam ut cœlculares roboam. **iij.** Reg. xii. e. Itē aliqui eligunt
alios propter societas vel sublectione: quia credunt eos futuros
Ghi Societas vel Subfacto: sicut de consuetudine.

liberis sociis veri libetios: nec elegerit abimelech spuriū:
Judic. ix. a. Itē q̄nq̄ tales eligūt p̄ q̄s, p̄moueant ipsi vel eo
rū parētes: vt Judic. xvii. a. Imp̄leuit vni⁹ filij sui manū: et
fact⁹ ēl sacerdos. t. ad v̄slitatē suā. Q̄ es isti nō intrāt p̄ ostiū:
et ideo fures sūt r̄ alterā iūito dho cōtrectates. Sed vniā sal
te v̄tores īde pascerēt: sīc iudas. S̄z ipsi pascūt cōcubinas de
bonis christi raptas ab ouib⁹: De quib⁹ P̄lch. lij. a. Qui vi
olenter tollit pellē eoz desup eos et c. Et h̄ est qđ dicit: Fur
non venit nisi vt furek pelles. i. tralit: et maciet corpora et pdat
aias. Sectidū ē: q̄ bon⁹ pastor cognoscit oves suas: vt dicit
mus: qđ r̄aḡit ibi: d̄ Et p̄prias oves vocat noīatim.

Evangeliū scđm Johannem

Gostendit se omnia possidentē cum patre. **a** Et cū p̄priās oues emiserit: de ouili legi⁹ et figurari⁹ ad lumen euangeli⁹ et pasti⁹ verbi diuini: vel de colo rū malorū vel de massa per diu. **b** Ante eas vadit: dans exemplū vel ad regnū vel p̄mus cōtra lupum prunus ad patibulū. **c** Et oues illū sequuntur: qr sciunt vocē eius: sicut cē⁹ audiuit ei⁹. **a** Et cū p̄priās oues emiserit vocē et cognovit. Et b ante eas vadit: et oues illum nota q̄ contrariū ei⁹. **d** sequunt: quia sciunt vocem faciūt ad litterā pa/ stores: quia sequunt oues non h̄cedunt. Unde p̄ hoc vt dicit Chrysostom⁹ osten- dir q̄ de spūali pastu loquīt: sicut dicit Matth. x. b. Ecce ego mittō vos sicut oues in medio luporum. Oues em ad lupos non solent mitti. **e** Aliēnum autē nō sequunt: sed fu- giunt ab eo: quia nō nouerunt vocē alienoz: id est non recipiūt p̄ voce pastoris. Hoc autē dicit propter eos qui circa theodā et iudā fuerūt: Om̄s enim quicq̄s crediderūt eis dispersi sunt ab eis: vt dicit Act. v. f. But ppter illos q̄ post hoc futuri erāt et pseudo christi. Ut em nō diceret q̄ ipse chil- stus esset vñ talū: ppter hoc seipsum ab illis dividit. Et p̄ma

Alta vñ dendo: fm illud Mich. ii. d. Ascendet iter pandēs ati eos. Et expositio Web. vi. d. Ubi p̄cursor p̄ nobis introiuit Iesus fm ordinem melchisedech. Et nota q̄ dīc̄ p̄priās oues: qr eas creauit/ redemit/ et resormauit. Isa. xlvi. b. Ego feci et ego ferā. P̄. yd. 24. Mos auit oues pascue eius. Alia Ira: Oues man⁹ ei⁹. i. Pet. j. c. Mō corruptib⁹ lib⁹. c. i. Cor. vi. d. Empti estis factio ma- gno. Aug⁹. Tanti emit ut solus possideat. Tlocat nomi- tum. Dns dī iustos vocare ex noīe: qr eos noscīt p̄ approba- yd. 146. tione. Uñ P̄. Qui numerat multitudinē stellarū: et omib⁹ eis nomia vocās. Uñ Luc. xv. e. diues non nominal: sed paup̄ yd. 15. laçar̄. P̄. Nec memo: ero nomis eorū p̄ labia mea: qr vo- yd. 48. cauerūt noīa sua in terris suis: et ideo nō vocant ī celis. Gre- gor⁹. In p̄lo plus solet nomia diuītū q̄ pauper̄ sciri: quid est ergo q̄ dīs in euāgeliō nomē paup̄is et nō diuītū dicit: ni- si q̄ deus būiles nouit atq̄ approbāt et supbos ignorat. Unde Luc. xiij. e. Nescio vos vnde sitis et. At ecōtra moysi dicit: Nouit te ex nomine: Exo. xxxij. d. Item Exo. xxv. d. Tlocat ex noīe beseleel et. Et. q̄. Timoth. q̄. c. Nouit domin⁹ qui sunt ei⁹. Luc. x. c. Nomina vestra scripta sunt ī libro vite. Ide Phil. iii. a. et Apoc. xiiij. b. Et educit eas de peccato ad gra- tiā: de virtute in virtutē: de exilio in patriā. P̄. Seduxisti sic oues populi tuū. Uñ P̄. Educ de custodia aiam meā: alia littera: de carcere. **a** Et cū p̄priās oues emiserit: de egypto. i. de tenebris ignorati⁹ et culpe: ad lucē fidēi et grati⁹. b Ante eas vadit: in columna ignis et nubis: Exo. xiij. d. ad illuminandum cōtra ignorantia: et refrigerandum cōtra estū peccati. Ante eas vadit: dans exemplū faciēs q̄ do- cuit. Act. j. a. Lepit Iesus facere et docere. Uel ad regnū p̄ce dit: Mich. ii. d. Ascendet iter pandens ante eos. Uel Ante eas vadit: prim⁹ ad tormentū: dans exemplū penitētē vel patientiē. Unde. i. Pet. ii. d. Christ⁹ passus ē p̄ nobis vobis reliquēs exemplū. Greg⁹. Prior bibit medie ne medicins abhorret egrot⁹. Unde. i. xix. d. primo crucē suā basulauit: deinde alter. **c** Et oues illum sequunt: quoq̄s terit: Apoc. xliij. a. Et p̄seuerādov̄g in finē: Matth. x. c. et. xliij. b. Ita et hodie si pastor p̄iret: grec̄ sequeket: et duce sequeket miles: et caput mēbra. Unde. j. Machab. v. e. Transfretauit Iudas p̄o: et oīs popul⁹ post eū. **d** Quia sciunt vocem ei⁹. Popul⁹ em sequit vocē scitā nō auditā. Scit autē p̄ vi- sum cū transformat in opus. Exo. xx. c. Popul⁹ videbat vo- ces. **e** Aliēnum autē nō sequunt: furē. s. q̄ allen⁹ ē a deovi- ta et doctrina: vt hereticus: vel antichrist⁹: vel docto: malus. **f** Sed fugiūt ab eo: id est ab eius suasionē et imitatione. **g** Quia non nouerūt vocē alienoz: noricta approba- tionis. Hoc puerib⁹

Dōzaliter * Et iterib⁹ ibi: Et cognosco oues meas. S̄ multi sūt sic stult⁹ auriga p̄baetō: de q̄ dī; Nec retinere valet: nec noīa no Metamorpho.

uit egrī. Sic nec ipsi nisi sūt i martyrislogio p̄ memoratōde alicui⁹ bñfici⁹. S̄ si dispēsator dom⁹ sūmas rerū tenet scire: quāto magis sacerdos aīap: cū ei dicat illud. iij. Regi. xx. g. Erit ala tua p̄ aīa illī. H̄c Prouer. xxvij. d. Diligēter agno sc̄vultū pecoris tui: omnesq̄ greges tuos cōsidera: non cīm babebis iugiter po- testatē. q. d. erit quādo vicest tibi: Redde t̄ Zed. 14. rationē villicationis tue. Prouerb. xiiij. b. Vouit iustū aīas iu- mentop̄ suop̄: qd nō

tm dī de exteriori noticia: sed magis de interiori. i. de p̄scēria cui⁹ est videre. Sed multis sacerdotes faciē exteriori magis in- tuerint: cū nihil ad eos de illa. Cōtra quos dī Eccl. ix. a. Virgi- nē ne cōspiciat: ne forte sc̄dallēt̄ i. decorē illī. Sed de in- teriori noticia itēligit: vt fm qualitatē aīop̄ sciat se p̄forma- re. Alq̄ em̄ indigent increpatiōe: alj̄ p̄solatione: alj̄ cōmina- tōe suppliciop̄: alj̄ dulcedine p̄missop̄. Uñ Zach. xi. d. Su- me tibi vasa pastoris stulti et. Uñ Glo. Perā: baculū: fistulā: et sibillā. Uala ista prudētē et boni pastoris sunt. Sed tūc di- cunk esse stulti: cū q̄s dignitatē habet et ei⁹ officiū nō exercet.

Ulus istop̄ valop̄ explanat aplūs. i. L̄ bestiā. v. c. Coripi- te inq̄etos. Icrepatiōe sacré scripture: Et hoc ad p̄gnā ḡmē. Uñ dāvid quiq̄ lapides limpidissimos tulit de torrētē in pe- rā: quib⁹ gōllā p̄strauit. i. Regi. xvij. e. Cōsolamini pusilla- nimes: Hoc p̄tinet ad sibillū. Uñ Zach. x. c. Sibillabo eis et cōgregabo eos. Suscipite infirmos: Ecce bacul⁹ q̄ senes et itinerantes et infirmi appodiauē et fulciunt. Nō sit q̄ aridūne: quia maledicti qui baculū artifidineum ponunt in ecclesia dei q̄ sustentare nō potest: sed manus p̄forat innrentis: Isa. xxvi. b. Hic est sacerdos vel platus carne fragilis: qr caro est et non os vel spūs virtute et sc̄lētia vacuus. Manū p̄forat dī corru- pit subditoz opa: dī per tales ecclastica dignitas diffamat. Unde Ro. ii. d. Nonen del p̄ vos blasphemat̄ inter gentes. Et sumis hoc de Isa. li. b. et Eccl. xx. b. t. xxvij. e. vt dicit Glo. Patientes estore ad om̄s: Ecce fistula cui⁹ solatio labo- res relevant. Fistula ḡ est patiētia rel spes in patiētia: q̄ om̄nes tribulatiōes cum gaudio sustinet: vt isaac copulef rebē- ce. Uñ Ro. xij. c. Spe gaudētēs in tribulatiōe patiētēs. Hoc fistula sonat pastorale carmē et amatoris. Unde P̄. Et can. P̄. 17. tent ī vñs dī: qm̄ magna est gloria del. Et alibi: In voce ex- ultationis et cōfessionis sonus epulatis: qd est dī vita eternā p̄mittit. Per sonū hui⁹ fistule complext̄ illud: Ipseq̄ balansū grec̄ oblitusq̄ esum. Ipsi sonuerat in aurib⁹ aplo: q̄s oblitis sunt accipere panes. i. delectatiōes: vel necessitates etiā cor- porales p̄ eternop̄ meditatione: Matth. xvi. a. Tertium est: quia oues p̄cedit: qd tangit ibi: **a** Et cū p̄priās oues emiserit: ante eas vadit: qd est quādo vita et doctrina p̄ cellis: sicut et dignitate. Uñ. i. Reg. x. d. Stetit saul in medio populi et altior fuit vniuerso p̄lo ab humero et sursum. H̄c in eodē: Ecce videtis quē elegerit domin⁹: q̄m̄ nō sit ei simili⁹ ī om̄ni populo. Hinc dicit gadditis: Josue. i. d. Vos transite armati ante fratres vestros. Item Gen. xliij. c. Had accinct⁹ pliabilis ante eum. Sed heu hodie qui debet p̄cedere subse- quunt: imo et p̄sequunt. Et sic dicit H̄tero⁹: Hibil intānum destruit ecclesiā dei: sicut clericos laicis esse detinētēs. Isa. xxliij. a. Erit sicut populus sic sacerdos. Et dicit Heri. Et vñna sic et nō petor p̄lo sacerdos. Immo lá ē puerib⁹ po- puli: Nōne possū hoc facere cū hoc faciat sacerdos me⁹: Uñ Viere. xliij. c. Qd si nos sacrificam⁹ reginę celi et libamus et libamina: nūquid sine viris nostris faciem⁹ et placētas ad co- lendū eam: Eīlī ē ecclesia vel cler⁹: regina celi prudētē car- nis et mūdi et diabolis: q̄ hodie in clero: sicut in foro dominat. Quid ḡ est reginę placētas libare: nūl̄ q̄ carnē mūdō: diabo- lo placēt facere: Sed mulieres. i. infirmi lacri dicunt: nūquid sine viris nostris hēc facim⁹. q. d. a platis bñdō et xp̄lū sumi⁹: hi sūt mercēnarij q̄ nō p̄cedit armati: nec exponit se pro- ouib⁹: hi sūt sacerdotes cōducti mercede: falsas nuptias faci- entes: sacramēta ygndētes: a fauibus lupi. f. diaboli oues nō

* extrahit clamore

B quidem ponit ad differentiam: eam que a scripturis doctrinā: Nam ipse quidem per eas eos adducebat: illi ḥo nō hinc eos attrahebant. Secundā ponit differentiam: ouum obediētiam: Nam eius vocem oues audierunt: quia ei non solum viventi sed et mortuo omnes crediderunt: alios autem confessim reliquerunt: sicut iudam et theodam: Actl. v.

f. Tertia differentia a Hoc puerbiū dixit eis iesus: est: quia illi vt tyran/ b Illi autē nō cognouerūt qd lo/ mi omnia faciebant: c qref eis. Dixit g ēis ite p iel: iste ḥo vt pastor non d Amē amē dico vobis: qr ego mū quērens: Unde e sum ostiū ouiu. Om̄es quo/ fugit ne fieret rex. s. vj. b. Et iussit dari

censum cesari: Matth. xxij. c. Et dedit ipse: Matth. xvij. d. Quarta differentia est: quia ipse p salutē ouium venit: vt vi/ tam habeant et superabundanter habeat: ait: illi ḥo et p̄fensi/ ti eos pr̄iuauerūt vita. Unde dicit postea: Fur non venit nisi vt mactet. Unde ipsi pdiderunt eos qui crediderunt eis et fu/ gerūt: ipse ḥo ita stetit generose p suis ut animā suam daret. Unī dic: Bon⁹ pastor aīam suā ponit p oub⁹ suis. Item bi/ quidē inuiti et coacti et fugientes passi sūt q̄ passi sūt: hic ḥo vo/ luntarie et desiderant. Et has differentias inferit dicit in textu.

a Hoc puerbiū: id est hūc obscurū sermonē: vel hūc cō/ munē fīmonē: siue hāc metaphorā pastoris: dixit eis iesus. b Illi autē pharisei nō cognouerūt qd loquere eis. In quo ostendūt se non esse oues. Chrysostom⁹. Eius gra/ tia obscure loquitur eis hoc: Solutio. Per hoc attētores face re volens. Vel fm Glo. vt conuincat eos esse cēcos qui se vi/ dere iactabant. s. tr. g. c Duxit ergo eis iterum iesus:

ea que dixerat obscure et īmanifeste aperiens. d Amē amē dico vobis: quia ego sum ostium ouiu. Chry/ sostom⁹. Ne turberis si se dicit ostium: sed et ouem dicit se et pastorem. Cum adducit nos ad patrem/ ostium vocat: cū pro/ curat/pastore. Item supra dixim⁹ scripturam esse ostium: hic autem dicit se ostium: quia ipse est in quo impletū sūt scriptu/ re. Vel scriptura est ostium christi: quia per scripturam quasi per ostium receptus est et introductus ad oues. Christus autē est ostium ouium: quia per christū habent introitum ad fidem vel ecclesiam vel patrem. Item ostium dicit se: quia omnes p/ eum: id est per eius fidē et voluntatem debent intrare ad ouile ouium: id est ad curam animarū et ad p̄ficationem: sicut apo/ stoli fecerūt.

e Om̄nes quotquot venerunt: et non q̄ me: f Sures sunt et latrones: quia venerunt ad rapi/ endum et occidendum. b Sed non audierunt eos oues: id est nō securi sunt eos. Chrysostom⁹. Nō de p̄phe/ tis hoc: sicut dicit heretici: Illos em̄ audierunt et per illos crediderunt christo quotquot crediderunt: sed de theoda et iuda loquitur et de alijs seditionis. Item christus laudando di/ cit hoc: Et nō audierunt eos oues. Musq̄ autē videt lau/ dasse eos qui non obedierunt p̄phetis: sed magis redarguisse. Unde patet q̄ hoc dicit non de p̄phetis sed de seditionis.

i Ego sum ostium. Repetit qd dixerat vt addat: k Per/ me si quis introierit saluabit. q. d. illi furant et occidunt sed ego saluō. Unde hic ostendit differentiam sui et illorum a/ fine. Ipse enim est ostium per quod intrant oues ad salutem tutam. Unde subdat: m Et ingredieb̄ et egredietur et pascua inueniet. Chrys. Hoc in apostolis factū est: q̄ cū

ocio et securitate introierūt et exiēt: vt tot⁹ domini facti orbis terrarū: et nullus

tionis. a Hoc puerbiū dixit eis iesus: id est hanc

tatis loquunt. Sed hēc vulḡ est opinio et cōmuniſ: nobis at/ tem prouerbii est sermo utilis habēs aliqd utilitatis in aper/ to: plurimū autē sensum cōtegens in occulto. b Illi au/ tem non cognouerūt quid loqueretur eis: quia cēci erant. c Duxit ergo eis iterum iesus: quia cēci erant:

exponens quod di/ xerat: d Amen/ amē dico vobis: qr ego sum ostiū ouium. i. per quod intrant oues per si/ dem. s. v. p̄ quod in/ tratur ad oues ad cu/ ram. s. ouium et p̄f/ iationem. Item ad

ostiū tabernaculi offerunt hostiē: Levit. i. a. Ita ad christū vota et orationes. Unde finiunt orationes: Per dominū no/ strū. c Om̄nes quotquot venerunt. Rūdet ad id qd posset ei obiū: Nōne fuerūt boni doctores/patriarchē et p̄/ phete: p̄ quos multi intrauerūt: et ita fuerūt ostiū. Et ad hoc dicit q̄ si boni fuerunt ab eo habuerunt. Unde dicit: Om̄nes quotquot venerunt: p̄ter me: id est p̄ter fidem meā: f Fures sunt: rerum vel bonorū: g Et latro/ neg: id est occisores animarū et pseudo prophetē: et alijs sedu/ ctores. Hier. xliij. c. Falso p̄phete vaticinantur in nomine meo: nō misi eos et non p̄cepī eis. Item in eodem. Visionem mendacem et diuinationē fraudulentam et seditionem cordis sui p̄phetaūt vobis. h Sed non audierunt eos oues/ vere: id est non crediderunt eis veri fideles. Et nota q̄ ex hoc textu obiūtūt heretici q̄ moyses fuit fur et latro et p̄phete: et ideo nec legem nec p̄phetas recipiunt. Sed de istis non lo/ quid: quia isti venerunt per ostium/ christum. i Ego sum ostium. Repetit vt addat: k Per me si quis introi/ erit/ecclesiam: et in ea p̄seuerauerit: l Saluabit/ in futu/ ro. m Et interim/ ingredieb̄ per cōtemplationē: n Et egredietur/ per bonam operationem. o Et pascua in/ ueniet/ per studium et lectionem: vel audiēdo p̄ficationem. Vel pascua: gratiē in p̄senti: et gloriē in futuro. Vel fm Glo. m Et ingredieb̄: credendo/ operādo: n Et egredieb̄: ad pugnā contra hereticos. Vel Ingredietur intus bene cogitando. Et egredietur extra exemplo aliorum operan/ do. Vel Ingredietur in ecclesiā vt hic viuat per fidem. Unde post dicit: Ut vitam habeant. Et egredietur/ de ista vita ad eteruam. Unde post: Et abundantius vitā habe/ ant. o Et pascua inueniet: ingrediens. Ps. In loco Ps. 22.

* extrahunt clamore p̄ficationis. Quartū est: q̄ ad pa/ scua ducit et reducit: vnde et dicit: m Et ingredietur et egredietur et pascua inueniet. Prodest enim plurimū gregibus mutare pascua. Ad hēc ducit et reducit quādover/ bo et exemplo instruit: vel quando diuersa sanctorum exem/ pli quasi diuersa ferula pponit. Unī petro dictū est. i. xxi. d. Pasce oues meas: id est malores verbo. Itē agnos. i. infir/ miores exemplo: quia pueri solent dicere: da exemplū: quia in eo qui habet verba sine vita: compleat illud Proverb. xliij. c. Ebi plurima verba: ibi frequenter egestas. Verba sūt folia: opera fruct⁹. Matth. xxi. b. Fic⁹ habuit folia et nō fructū. Et qlibet nutrit suo simili: magis autē simile ē factū factō q̄ p̄bo: et ideo facilē ad factū inuitat hō p̄ factū q̄ p̄ verbū. Eccl. iii. d. In lingua sapientia dinoscit et doctrina in p̄bo: et firmamentū in operib⁹ iusticie. Melius etiā inuitat medic⁹ ad bibēdum amara potionē cū ipse prior bibit q̄ cū dicit/bibe. Et vulga/ riter dicit alicubi hospitib⁹: Bibite prius et assecurate hospi/ tes vestros. Et ad eundū melius inuitat qui dicit: vent: q̄ qui vicit/ vade. Unde Ps. Magnificate dominū mecum. q. d. ego sum socius. Apoc. i. c. Ego iohānes particeps et socius in tribulatione et regno. Et Exo. iij. a. dicit q̄ moyses mina/ EE 4 * bat: id est manu

Evangeliū scđm Johannem

G terrarū: et nullus eos ejcere potuit. **a** **F**ur aut̄ non venit nisi vt suref̄ dominatū et honorem. **b** **E**t mactet corporalit̄: **c** **E**t perdat q̄tum ad animā. Quod tūc faciūt in iuda et theoda/omnib⁹ occis⁹ et perditis: Act. v.f.q.d. ipsi sunt fures et latrones: ego sum ostiū: id est munimentū ouium. Itē ipsi surantur et occidunt et corporaliter et spiritualiter hic et in presenti: ego ho saluo et hic et in futuro. Unde adhuc subdit: **d** **E**go veni vt vitam habeant in presenti. **e** **E**t abundantius habeant in futuro. Chrysostom⁹. Dic mihi quid est abundantius vita: Si regnum celorum: sed nondum dicit hoc: simmo nō men vītē circuoluit quod erat eis notū. **f** **E**go sum pastor bonus r̄c. Supra posuerat differentiam sui et furis: hic ponit differentiam sui et mercenarii. Et sicut primo ostendit se pastorem et ostium a fine et utilitate ouium: ita ostendit hic se pastorem a prompta voluntate standi pro ouibus. Unde dicit: **g** **B**onus pastor animā suā: id est vitā temporalē: **b** **D**at vel ponit: non inuitus sed libens et spontaneus: **i** **M**odo ouibus suis: pascendis et viuificandis et eruendis a lupo. Vel aliter potest continuari etiam fīm Chrysostomū. Superius pmiserat: Tūl vitam habeant et abundantius habeant: sed quia hoc in futuro erat implendum: et ideo non credebatur ei: idcirco ponit alterum. s. crucem et mortē suā: quod cito futurū erat: ut credatur vnum ab altero: id est ut credat daturus vitā in futuro qui sponte dabat vitā temporalē: et h̄dicebat mortē suā: quod non est puri hominis. Tertio continua sic. Dixerat vt vitam habeant r̄c. sed quia vitam dedit nobis per suam mortem: ideo subdit de morte sua: **g** **B**onus pastor animā suā dat pro ouibus suis: a morte liberandis. **k** **M**ercenarius autē et qui non est pastor r̄c. Chrysostom⁹. Ponēt ostensiones veri pastoris/duos ponit laceratores. Unus qui sur est: de quo iam dixit. Aliū qui mercenari⁹ est: de quo modo agit. Fur rapit et mactat: mercenarius autē nibil horum facit: sed facientibus nō resistit. Per surem iudam et theodam: et similis seditionis: per mercenariorū iudeorum magistros desi gnat. Ab utrisq; se christus distinguit. A sure: quia venit vt vitam habeant et abundantius habeant. A mercenario: q̄r oues non deserit: sed p̄ eis vitam ponit. Līc enim cōsiliarent eum interficere: tamē neq; a doctrina cessauit: neq; eos qui crede bant deseruit: sed sterit et elegit moxi. Propter hoc totiens repetit: **E**go sum pastor bonus. **k** **M**ercenarius autē et qui non est pastor: līc videat: sed idolum pastoris.

Alia expositio

¶.83. **P**onit. **a** **F**ur autem non venit nisi vt suret/ alienam rem sibi usurpando. **b** **E**t mactet: a fide retrabendo: quia fides est vita. Abacuk. n. a. Justus in fide sua viuet. **c** **E**t perdat in eterna damnatione. Hiere. l. a. Grex perditus factus est populus meus. **E**el. **F**uretur res: **M**actet corpora: **M**erdat animas. Et nota q̄ in istis locis habetur de pastori⁹ malis quos vocat fures. Zach. xj. d. **O** pastor et idolum r̄c. Ezech. xxiiij. per totum. Hiere. xiiij. a. **G**re x pastoribus israel qui dispergunt. Hiere. xiiij. d. Quasi custodes agrozum facti sunt. Hiere. x. d. Non est qui extēdat ultra territorium meū et erigat pelleas meas: quia stulte egerunt pastores. Hiere. xij. c. Pastores multi demoliti sunt vineam meā. Hiere. xij. d. Tbi grex qui datus est tibi r̄c. Ezech. xiiij. a. Non ascendiisti ex aduerso neq; oposuisti r̄c. Hiere. l. a. Grex perditus factus est populus meus: pastores eorum se duxerunt eos r̄c. **d** **E**go veni vt vitam habeant: in presenti vitam gratiæ. **e** **E**t abundantius habeant: in futuro vitam gloriæ. Ps. Gratiam et gloriam dabit do minus. S. j. b. De plenitudine eius nos omnes accepimus: et gratiam pro gratia. Zach. xiiij. c. Exequabit gratiam gratiæ

elius. j. xliij. d. Pacē relinquō vobis. i. pacis reliquias do vobis in presenti pacem. i. pectoris: pacem meam do vobis: id est dabo in futuro pacem eternitatis. **f** **E**go sum pa stor bon⁹. Sicut aperuit qd sit ostiū: quia ipse est ostium: ita hic aperit quid dicitur. **g** **E**go sum pastor bonus. Bōnus pa stor animam suam dāt p̄d ouibus suis. Mērcenarius autem et qui non est pastor:

s pastore bonus. Bōnus pa stor animam suam dāt p̄d ouibus suis. Mērcenarius autem et qui non est pastor: p̄ius posuit differētiam sui et furis: hic sum furans et occidens et corporaliter et spiritualiter hic et in presenti: ego ho saluo et hic et in futuro. Unde adhuc subdit: **d** **E**go veni vt vitam habeant in presenti. **e** **E**t abundantius habeant in futuro. Chrysostom⁹. Dic mihi quid est abundantius vita: Si regnum celorum: sed nondum dicit hoc: simmo nō men vītē circuoluit quod erat eis notū. **f** **E**go sum pastor bonus r̄c. Supra posuerat differentiam sui et furis: hic ponit differentiam sui et mercenarii. Et sicut primo ostendit se pastorem et ostium a fine et utilitate ouium: ita ostendit hic se pastorem a prompta voluntate standi pro ouibus. Unde dicit: **g** **B**onus pastor animā suā: id est vitā temporalē: **b** **D**at vel ponit: non inuitus sed libens et spontaneus: **i** **M**odo ouibus suis: pascendis et viuificandis et eruendis a lupo. Vel aliter potest continuari etiam fīm Chrysostomū. Superius pmiserat: Tūl vitam habeant et abundantius habeant: sed quia hoc in futuro erat implendum: et ideo non credebatur ei: idcirco ponit alterum. s. crucem et mortē suā: quod cito futurū erat: ut credatur vnum ab altero: id est ut credat daturus vitā in futuro qui sponte dabat vitā temporalē: et h̄dicebat mortē suā: quod non est puri hominis. Tertio continua sic. Dixerat vt vitam habeant r̄c. sed quia vitam dedit nobis per suam mortem: ideo subdit de morte sua: **g** **B**onus pastor animā suā dat pro ouibus suis: a morte liberandis. **k** **M**ercenarius autē et qui non est pastor r̄c. Chrysostom⁹. Ponēt ostensiones veri pastoris/duos ponit laceratores. Unus qui sur est: de quo iam dixit. Aliū qui mercenari⁹ est: de quo modo agit. Fur rapit et mactat: mercenarius autē nibil horum facit: sed facientibus nō resistit. Per surem iudam et theodam: et similis seditionis: per mercenariorū iudeorum magistros desi gnat. Ab utrisq; se christus distinguit. A sure: quia venit vt vitam habeant et abundantius habeant. A mercenario: q̄r oues non deserit: sed p̄ eis vitam ponit. Līc enim cōsiliarent eum interficere: tamē neq; a doctrina cessauit: neq; eos qui crede bant deseruit: sed sterit et elegit moxi. Propter hoc totiens repetit: **E**go sum pastor bonus. **k** **M**ercenarius autē et qui non est pastor: līc videat: sed idolum pastoris.

ponit differentiam sui et mercenarii: dicens: **g** **B**onus pastor animā suā ponit vel dat p̄ ouibus suis. null. i. Pet. n. o. Cōlōneamus sub pastore tali et securi a lupo erimus. Pastore storem et episcopum enim habemus ita amātem nos vt animālū vestrum. mā pro nobis det. Cum ligatur et potēs Esa. xl. c. Sicut pastis et nos tātū diligat: quid phibet nos stor gregem suū salvati? Mihil: nō nos ipsi destiterim⁹. scit. i. Pet. v. i. a. Roma. viij. f. Si deus p̄ nobis quis Quis aperuerit p̄ nos contra nos. Deus qui iustificat: quis ceps pastorum per est qui condemnat. i. xv. b. Malorem p̄tis imarcessibile hac dilectionē nemo habet r̄c. Esa. liij. vītē ḡtē corona. **d** Pro eo q̄ tradidit in mortem ant' mā suā: et cum sceleratis depurat: et ipse peccatum multorum tulit. Judic. ix. b. Sicut recte et bene egistis cum biero da et cum domo eius et reddidistis vīcē beneficijs eius qui pugnauit pro vobis: et animam suam dedit periculū vt erueret vos de manu madian: hodie lētemini in abimelech: et ille legitur in vobis: Sin autem peruerse: egredias ignis ex te: et consumat habitatores sīchem et oppidum mello. **k** **M**ercenarius autē: qui querit q̄ sua sunt. **l** **E**t quid est pastor: līc videat. Zach. xj. d. **O** pastor et idolum. Id ita dicit: **M**ercenarius autē et qui nō est pastor: vi per hoc significat q̄ est quidam mercenarius qui vere est pastor. Est enim duplex mercenarius. unus bonus: qui seruit pro mercede eterna. De quo dicit Luc. xv. d. Quantū mercenāriū in domo patris

* bat: id est manuducebat oues ad interiora deserti. **o** **D**uxplex est desertū. Exterius et interius: quia dupliciter dicitur peccatum: et duplicit agit pugnētia: vel superficialiter: q̄tum ad verba: vītē intime et veraciter: q̄tum ad cogitata et facta. Oues ergo ad interiora deserti ducere: est non solum verbo sed etiam exemplo subditos informare: et in veram pugnētia cordis et operis: nō solū oris inducere. Et hoc ē qđ dicit: Et ingrediens et egredies et pascua inuenies. Ingrediens p̄ factū: et egredies per verbū: et pascua inuenies: tam verbi q̄ facti. Act. j. a. Egredies lesus facere et docere. Luc. v. i. c. Potens in opere et ferme. Uel triplex est pastor: fīm beatū Berni. P̄dicationis operis et orationis. Unde petro dictū est ter: pascere et templū. cōversationis: verbo p̄dicationis: fructu orationis. Quintum est: q̄ pastor debet animālū p̄ ouibus suis ponere: et lupo se expōne p̄ eis: qđ tangit ibi: **g** **B**onus pastor animā suā dat r̄c. id est vitā temporalē p̄ salutē animālū. Sed quomodo hoc faciat qui p̄ lucro temporalium ponunt: et animas proprias p̄ quib⁹ se exponunt: Debent etiā esse canes ad arcēdos lupos: sed canes muti sunt nō valētes latere: vt of Esa. vi. d. Immo qđ pelus est facti sūt lupi vespertini: qui in vespere nō distinguunt a canib⁹. Uli temporib⁹ nō nō est distinguere inter lupum et canem: et ideo magis damnosus: q̄ credunt esse canes et sunt lupi. Ezech. xxij. f. Principes ei⁹ in medio eius q̄s lupi rapientes p̄dā. Soph. ii. a. Iudices eius lupi vespertini. Et fīm Augl. dicit lupus aphrican⁹: q̄ simulat vocē canis pastoris: et sic rapit oues. Sīst isti habet vocem iacob: sed manus eius ad raspēndū. Bēsi. xvij. c. Itē ipsi deberent esse galline ad souēndū pullos: et sunt vulpes. Uli Ezech. xij. a. Quasi vulpes in deserto pp̄bete tui isrl̄erāt. Thren. viij. d. * Obirebāt sunt

s Cuius non sunt oves proprie: per curam et sollicitudinem et amorem. **b** Clidet lupum venientem: id est tyranum vel damnum vel aliquid incomodum imminentem.

c Et dimittit oves. i. expositas malo relinquunt: et fugit: Et eo fugiente lupus rapit et dispergit oves.

Et subdit rationem

quare fugit dicens:

f Mercenarius autem fugit quia mercenarius est: id est quis querit quem suum: Phile. ii. c.

g Et non pertinet ad eum de ouibus: id est quia non curat de domino ouibus vel morte: vel non

sunt sue tanquam veri pastoris. Per quod innuit oves eis suas et sollicitudine et curatione. **b** Ego sum pastor bonus: non sum neque mercenarius: hoc concludit ex predictis. Deinde quod dixerat. s. codem: Et oves vocem eius audiunt et sequuntur: ne quis dicat quid ergo de his qui non crediderit: Ideo induxit: **i** Et cognosco meas. i. scio quia me sunt predistinati.

k Et cognoscunt me me: id est in proximo est: ut converuantur et credant multi. Vel loquuntur de illis qui tam crediderant: ut apostoli et cecus et ali. Hoc etiam et Paulus ait. Roma. xi. a. Non expulit deus populum suum quem pre cognovit. Cognovit enim dominus eos quod sunt eius. ii. Timoth. ii. c.

Et sumis hoc de Numeri: ut dic ibi Glos. Vel sum Chrys. de Deut. xxxi. f. vbi dicit: Scio cogitationes eius quae facturus sit hodie auctem introducere eum in terram quam ei pollicitus sum. Sed quia dixit: Cognosco oves meas et cognoscunt me me: ne parem esse mensuram cognitio estimes: ideo hoc corrigit dicens: **l** Sicut nouit me pater: et ego agnoscō patrem. q. d. non est in illis et in me per cognitionem: sicut in me et in patre: quod nisi velleret nos sub hoc instruere cuius gratia hoc induxisset. Item quia in multis locis christus seipsum ponit in ordine multorum: id est aliorum hominum communiter: ne quis estimaret quod ut homo purus ita cognosceret: ideo hoc induxit: Sicut nouit me pater tu et ita certissime: vñ scio eum si erit ipse me. Propterea et dixit Matth. xi. d. Nemo cognoscit filium nisi pater: et patrem nisi filius: separata quādam cognitionem dicens: Et tales qualē nullus alius habere potest.

m Et anima mea ponit: id est deponit a carne: non tamē a verbo: Vel anima mea ponit. i. vita exponit: n. **o** Mō ouibus meis. Chrys. Continet. i. sepe hoc dicit: ut ostendat quod non est erroneous sed verus pastor: quia et apostolus quād voluit se ostendere idoneum magistrum: compans se ad pseudo apostolos: a periculis et mortib⁹ seipsum constituit et probavit idoneum. ii. Corint. xi. e. In plagiis supabundanter: in mortibus frequenter. Ita et hic christus: Nam dicere: quoniam lux sum: vita sum: putare subliorū apud insipientes. Dicere ergo: mori volo: id est anima ponit: nullū luorem habet neque inuidit: ideo non dicunt ei modo: Tu testaris de teipso: testimonium tuum non est verum. Multis enim ostendebat verbis purificationem: id est sollicitudinem et amorem pro ouibus qui pro lapidantibus volebat tradere seipsum: propterea et oportune eum quod de gentibus est inducit sermonem dicens:

o Et alias oves habeo: prædestinatas de gentibus. **p** Que non sunt ex hoc ouilli tu. q. d. quid mirum si hi me debent sequi: et oves vocem meā audire: quād eis et alias videbitis me sequentes et vocem meā audientes: sicut Paulus ait Gal. tunc stupebitis magi. **q** Ex hoc ouilib⁹. Neque circuncisio. **l**. i. de populo vel de ritu et cultu legali. sicut videlicet neque p/

r Et illas oportet rū in domo patris mei abudat patrib⁹. Et Job. vii. a. Sicut mercenari⁹ postolat fine operis sui: sic et ego habui menses vacuos et noctes

laboriosas enumerauit miseri. Itē Job. vii. a. Sic mercenari⁹ dies et. Ali⁹ est mercenari⁹ malus: quod querit mercedē temporalem tm̄: de quo dicit hic. Et. j. Timoth. vi. b. Estimantes questum esse pietatem. Et Osee. ii. c. Corrum p. vineam eius et sicum eius: de quibus dixit: mercedes hec me sunt.

Ezech. xliii. b. Po-

suisti custodes ob-

seruationum mearū

vobis in p. sis. Hie-

re. xij. c. Seminaue-

runt triticum: id est

verbū dei: et messu

Matt. ii. d.

erunt spinas: id est

banc societatem

diuitias: quia pro lu-

cro docent et p̄dicāt.

Eccē. x. d. In risu fa-

ciliū panem et vinum.

a Cuius non sunt oves propriæ. s. qui non amat oves: nec cōmodū ouilum tanquam propriū. Lanam et lachabent pro suis et non oves: id est animas. Ezech. xxxiiii. a. Lac comedebatis et lanis operabamini: et quod crassatum erat occidebatis gregem autem meū non pascebatis. **b** Clidet lupum ve-

nientem: diabolum vel tyranum vel hereticum. **c** Et di-

mittit oues. i. negligit earum salutem: vel localiter: **d** Et

fugit. Greg. Non occurrit resistēdo vel p̄tia arguēdo: quod est

fugere. Hier. xlvi. e. Mercenari⁹ eius quod versabat in medio

eius: quasi vituli saginati versi sunt: et fugerunt simul nec stare

potuerūt. Ezech. xlii. a. Non ascēdistis ex aduerso: neque oppo-

suitis murum pro domo Israel: Cum tamē hoc sit officium

prælati: et opponere se lupo: id est heretico vel tyranno vel

diabolo vel peccato. Hier. j. d. Dedit in ciuitatem munici-

pat. Eccl. vii. a. Noli querere fieri iudex nisi valeas virtute

trumpere iniustas et. Unde nota quod aaron se opposuit igni:

Numeri. xvii. g. et Sap. xviii. d. Sed notandum sicut dicit

Glos. pastores non dicuntur fugere: si cedunt persecutioni et

seruat se ouili utilitatibus: sic Paulus. ii. Corint. xi. Quibus etiam

corporaliter absentes spiritu presentes sunt. i. spirituali sollicitudi-

ne. j. Corint. v. a. Non eti⁹ corpore absens sum: sed spiritu vo-

biscum sum. **e** Et lupus rapit et dispergit oves. Duo

dicit: rapinam et dispersionem. Diabolus enim austert bonum et

dispertit ad malum. Ad diversa mala spargit dividens ab incomu-

tabilis bono. **f** Hę sunt duæ partes iniusti-

cie: prætere bonum et adhucere malo. Ezech. xxii. f. Prin-

Vel sum Glos. lupus est tyranus qui cipes eius quod lupi ra-

corporaliter vastat: et cibum ad hoc di-

sponte: vel diabolus qui spiritualiter iiii. a. Judices ei⁹ lu-

dissipat: et cibū ad hoc dicit: et dispertit pī vespere non relin-

iques. Subdit autem que fugiat mercenari⁹ quebant in mane.

nari⁹ dicens: **f** Mercenari⁹ autem

fugit: quia mercenarius est. i. quia querit sua cōmoda.

g Et non pertinet ad eum de ouib⁹. i. non amat utilitatem

earū. Greg. Fugit quod timuit: quod tempore p̄t eterno amauit. Hier.

re. vii. c. Minor vñq ad maiorem oēs avaricie studet. **h** Nō dic

ap̄s. ii. Cor. xiij. c. Nō queri vestra ē vos. Et. j. Cor. x. g.

Non ergo quod mihi vñlē ē sed quod multis: ut salvi fiāt. Sequit:

i Ego sum pastor bonus et cognosco meas tu. Ab

hoc loco nō mutam⁹ expositionem: Sed pōt hic sum i. thema in

synodo. Un̄ nota tria i. qđ p̄cipue attendit bonitas pastoris:

In sollicitia pascendi: in diligentia custodiendi: in audacia de-

fendendi. Sollicitia pascendi consistit in nouit. Primū est in du-

bioꝝ agnōcē: ut manifeste doceat et apte ad intelligēdū. Pro-

* verb. xlii. a. Doctrina

* obtenebrati sūt oculi nři p̄t montē sion quod dispertit: vul-

pes abulaueit i eo. Sextū ē quod oues sociat et p̄fugit: Un̄ dicit:

o Et alias oves habeo tu. Sic debet abbas p̄fugere in-

uicē p̄ amore et pacē monachos et cōuersos acutios et p̄fpla-

tiuos. Ep̄us hō clericos laicos seculares et scholares p̄ pacē

sociare: ut impleat illud Osee. j. d. Cōgregabitur filii israel

et filii iuda pariter: et ponēt sibi caput yñū. Eterna omnia pa-

tent per primā expositionem.

Evangelijscđm Johannem

N ~~a~~ Et illas oportet me adducere per apłos. Passionem
eum dñi secuta ē vocatio gētū p apłos. Chrys. Hic oportet
nō ē necessitatis sed ei⁹ qđ oīno erit demonstratiū. Itē p
hoc qđ vīcē adducere; significat illos dīsp̄sos vt rōsq;.z lū/
d̄f̄os z gentiles z sī/
ne pastore. Unde et
predicit copulatio/
nē futurā sub yno pa/
store/dicens: b Et
vocem meam au/
dient/in aplis. Nec
dicit/meorum: quia
i ipsis ipse loquitur.

a et illās' oportet me adducere:
b et vōcēm meam audient: et si/
c et ynu ouile/ et ynuus pastoꝝ.
c Prōpterea me pater diligit:
quia ego pono animā meam

B vocem meam audiunt in aplis. Nec dicit meorum: quia i ipsis ipse loquitur.

११७.

sum dimittēdi animā vel nō dimittēdi: qđ nō est illa q̄ interfa-
cit se: qz t̄ altius s̄līr posset eum occidere. Itē licet posse occi-
dere nō tñ resurgere: Unū subdit: k. Et potestatē habeo
iterū sumēdi cā in resurrectiōe. Et ne putēt cū i hoc patrī
ptrariū: vt exstēdat
apud patrē residere
auctoritatē subdit:
k. Doc mādātu
uer. xiiij. a. Doc
trina prudētiū facil.
Eccl. xx. d. Sapiēs
in verbis adūtu

de doctrina christiana. Quid enim pdest locutiōis integritas
quā nō sequit̄ intellect̄ audiētis cū loquēdi oīno nulla sit cā:
si qđ loquimur nō intelligūt ppter quos vt intelligat loqui:
mur. Item Aug⁹. Quid enim pdest clavis aurea si aperire
qđ volum⁹ non pōt: r̄ quid obest ligno si pōt: qđ nihil queri:
mus nisi patere qđ clausum est. i. Cori. xiiij.b. Si incertā vo:
ce det tuba qđ pparabit se ad pugnā: Secūdo cōsistit in co:
gnitorū brevissima tractatiōe. Tū Aug⁹. Sicut ingratis est
qui icognita obnubilat: sic onerosus est qui cognita inculcat.
Unde. ii. Machab. vlt. g. Legentibus si semper exactus
sit sermo non erit gratus. Tertio cōsistit in sententiārum
pondere. Eccl. xviii. d. Verbis tuis facio statheram. Item
Eccl. xxij. d. Verba sapientum stathera ponderabunt. Quar:
to cōsistit in ornat⁹ verborum vitatione: cōtra illos q̄ invol:
uit sētētias fīmonib⁹ impītis: Job. kxxviij.a. Et Eccl. iii. d.
Mē abscondas sapientiā tuā i decorē eius. Aug⁹. de doctrina
christiana. Lauendū est ne diuinis graibulq̄ sentētijs dum
addit⁹ numerus pondus detrahaf. Numer⁹ est p̄partio syll:
abarū et metrorū: et bīmōi rhetorici colores. Item Aug⁹ ibi
dem. In doctorib⁹ nīris hoc mīhi plus placet q̄ ibi rarissime
inuenis eos numeros. Satis enī est ei ppter qđ agit: vt verba
cōgrūtia nō oris eligant̄ industria: s̄ pectoris sequant̄ ardo:
re. Quarto cōsistit in cōpendiositate. Tū Esa. g. f. Cōsumā:
tio abbreviata inundabit iusticiā. Sexto in dulcedine et suau:
te loquēdi: et in flectēdo cum māsuetudine. Eccl. vij.a. Terdū
dulce multiplicat amicos. P̄s. Superuenit māsuetudo et cor:
ripiemur. Aug⁹. Sicut delectat si suauis loquaris: ita flectit
si amet qđ polliceris: timeat qđ minaris: oderit qđ arguisi:
qđ approbas amplectat: qđ dolendū exaggerat: qđ lērādum
p̄dicas gaudeat: misereat eōp q̄s miserēdos ante oculos do:
cēdo cōstituit: fugiat eos q̄s cauēdos terredō iponis. Sepi:
mo cōsistit in electiōe pascuor. Exo. iij. a. Lūc⁹ minaser gre:
gē ad interiora deserti: venit ad montē dei oreb: qđ interptat
mēla: qz in mēla scripture reficiunt̄ aīc: vel in mēla grati⁹ vel
glīc. Eccl. xxxiiij. d. In locis yberrimis pascā eas i mōtib⁹
isrl. Esa. xx. e. Pasce i possētō sua i die illa. Possētō nīra
ē padis⁹. i. in fīmonib⁹ de dulcedie padisi. S̄ qđā sūt siles fra:
trib⁹ ioseph: q̄ pascūt̄ gregē dñi in dothaim: qđ iterptat desē:
ctio. i. in mūdanis. Gen. xxvij. d. Octauo cōsistit in tempa:
ne, educatiōe ad pascua. Nō enī semp̄ est aptū ducere eas ad
pastū. Luc. xij. f. Quis putas ē fidelis dispētator et prudēs
quē cōstituit dñs sup familiā suā: vt det illis in tge triticū men:
surā. Mono cōsistit in cōgrua adaquatōe: qđ ē qđi cū lachry:
mis et cōpassiōe p̄dicat̄ v̄ horat̄. Lūc⁹ greges adaquat̄: et nūc
cōcipiunt̄ bonū. p̄positū vidētes virgas in aqua. i. correctionē
in lachrymis et in cōpassiōe: sicut oues cōcepserūt qđi adaqua:
banū i aspectu virgaz. Gen. xx. g. Secūda bonitas pastoris
boni i diligēcia custodiēdi: q̄ cōsistit i nouē. Primo infirmos
p̄solādo. i. Thessal. v. c. Cōsolam i pusillanimes. Scđo i gro:
tos sanando: qđ fit penitētia iniūcēdo et p̄fessōes audiēdo:
Lūc⁹ em sanas morb⁹. Eccl. xliij. c. Dēdicia oīm i festinatiōe
nebulē. Penitētia dī nebula: qz magna videat s̄ statim dispa:
ret: et a longe videat spissa: s̄ a ppe qđi nulla: sic penitētia videat
penitenti. Tertio i cōfractoz alligatiōe: qđ fit p̄hibitiones
addendo: ne eas ad occasiōes peccator. Eccl. vi. d. Tincu:
la illius alligatura salutaris. Quartu i ablectorū reducōe:
qđ fit per exēcommunicatorū et schismatīcorū cōficationem.

Go Hoc mandatū: de omnib⁹ p̄dictis et ponendī et sumen
di animā: ut dicit Glo. b. **A**ccep̄i a patre meo. i. hoc ha
beo a patre a q̄ habeo esse. Scđm Chrysostomū: a. **H**oc
mandatū. s. mori p̄ mūdo accep̄i a patre meo: Qualis
tig⁹ dicit. s. eodē: Ego pono animā meā a meipso: Solutio.
Bonus pastor non
indiget incitante vel
mādarō: Si ho i bo
minib⁹ hoc ē multo
magis in deo. Est ḡ
a meipso: id ē a mea
voluntate: quia mihi
placet. Qr autē dicit
bic: **M**ādatū ac
cep̄i a patre meo:
senſus est. i. ei placet
q̄ facio. Sicut enī. s. eo. Propterea me pater diligēt: qz ego
pono animā meā: per hoc significauit voluntariū p̄cessum/
et cōtrarieratis distinxit suspicionē: id est placet patri q̄ animā
pono: ita et h̄c mandatum se suscep̄isse a patre dicens: nihil
aliud ostendit q̄ illi placet hoc q̄ ego facio: ut cum eum
interfecerit nō estimant ut derelictū et pditum a patre inter
fecisse eū: Neq̄ exprobrent q̄ exprobauerit. Alios saluauit
seipsum nō potest saluare. Et iterū: Si fil⁹ dei es: descendē de
cruce. Et notandū q̄ ne nos audientes hoc mandatū ac
cep̄i: putarem⁹ inferioritatē vel aliquā voluntatis diuersita
tem et coactionē obedientie: ideo h̄inīst: Ego sū pastor bon⁹:
q̄ si idē cū patre: et animā meā pono. p̄ ouib⁹ meis voluntarie.
Quas oues dicit et sū actū: et q̄ hoc ostēdit se deū et volunta
rium et non indigentē mādato. Ubi q̄ hoc q̄ dicit: **H**oc mā
datū accep̄i: nihil aliud vult significare q̄ cōcordiā ad pa
tre. Et loquīs ita h̄uilliter et humane: ppter imbecilles audito
res. Sequit: **D**issensio iterū facta est inter iudeos
pter sermones hos. i. occasione p̄dictorū: quia tenebre
lucē nō cōprehēdūt: et alijs fuit odor mortis: alijs odor vite.
Et ostēdit qualis erat dissensio. d. **D**icebat autē vel qui
dē: sūm Chrysostomū. e. **M**āulti ex ipsis: Illi sunt tene
bre. f. **D**emoniū habet et iſanit. Quia enī malora erāt
q̄ sūm hominē ea q̄ dicebant: et nō cōmuniſ cōsuetudinis:
ideo dicebat eum demoniacum et iſanū. g. **Q**uid eum
audit̄is: quasi iſanū loquētim. Et nota q̄ quarto lā dicunt
hoc ei. s. q̄ demoniū habet: Magis autē nō quarto: sed multo
totiēs: q̄d patet sup̄. viij. f. **M**ōne bū dicit̄ nos: qz samari
tan⁹ es et demoniū habes? b. **A**lij dicebat: Istor⁹ oculi
sam incipiebat aperiri: **H**ec verba nō sunt demo
niū habētig. i. iſanit: qz vtilia dicit et ordinata et sūm scriptiu
ras. Sed q̄ verba nō poterāt eos obstruere: demōstratio
nē faciūt q̄ nō ē demoniac⁹ q̄ opa. Ubi subdit: k. **A**lij qd
demoniū pōt cēcōr oculos apire: q. d. si nō suademi
ni v̄bis saltē opib⁹ moueamini. Chrys. Tides sylo ḡismū. Si
demoniū habētis nō sūt: maiora autē sūt q̄ sūm hoilez/manife
stum est qm̄ recte cuiusdā et diuīng sunt hec virtutis. Qr autē
nō sūt demoniū habētis: ostēdit per ipsa opera. Qr autē
maiora q̄ sūm hominē habēt et verbis illoꝝ qui dicebat: qm̄
demoniū habet: ideo enī dicebant: qz sūm hominē nō erāt ea
q̄ dicebat. Sed q̄ris hic: q̄re christ⁹ nibil r̄ndet hic: Mā. s. viij
f. respōdit: Ego demoniū nō habeo: hic nibil respondet. So
luto Chrys. quia christ⁹ p̄ res. i. p̄ signa tribuerat demōstra
tionē. Lēcū enī illuminauerat: ideo silebat de reliquo. Effica
ctor enī erat respōsio q̄ opa q̄ per verba. Itē neq̄ digniſ erant
respōsione qui demoniū habētē eū vocabat p̄ his p̄ quib⁹
eū admirari et deū estimare oporebat. Itē nō erat opus ipsū
respōdere et eos redarguere ipsis ad inuicē stātib⁹ et arguētib⁹
seiuicē: ppterē silebat et māsuete oia cerebat: nō p̄p̄ hoc solū
sed et nos eruditēs māsuētudinē et lōganimitatē omnē.
Tinde hic: Alias oues habeo que nō sunt ex hoc ouili tē. Et
Ezech. xxvij. d. Congregabo eas de terris: et inducam eas
in terrā suam. Matth. xij. c. Qui nō colligit mecum dispergit.
Et tales sunt similes diabolo. Quito in ouili q̄ perferat req
uisitione: qd̄ sit peccatores retrahēdo a peccatis suis: et ab infer
no: fin illud Prouer. xxiij. b. Libera eos q̄ ducunt ad mor
te. Et Eccl. liij. b. Libera cum qui iniurias patiſ de manus
perbi. i. diaboli. De his habet Ezech. xxvij. a. Qd̄ iſirmū
erat non cōsolidastis: qd̄ confractū est nō alligastis: et qd̄ ab
lectū est nō reduxistis: et qd̄ perlerat nō q̄sistiſ: sed cū austerb
itate impabatis et cū
potentia. Sexto bo
nū. p̄ponēdo. Ezech.
xxvij. d. Qd̄ pīgue
et forte custodiā Per
cōtrariū ibidē: Qd̄
crassū erat et pingue
occidebant. Septi
mum est in vigilātia
sollicitudinī. Gen.
xxxij. f. Ego damnu
oē reddebat tibi: quicqđ surtive p̄lerat a me exigebas: die no
ctuq̄ estū vrgebar et gelu: fugiebatq̄ somn⁹ ab oculis meis.
Octauū ē iſitor⁹ diligēti examinatiōe. Prouer. xij. b. Mo
uit iustus aīas lumentor⁹ suoꝝ. Eccl. viij. c. Pecora tibi sunt
attēde illis: et si sint vtilia p̄seuerent apud te. Monū cōsistit in
augmēti et diminutiōis subditor⁹ diligēti cōputatiōe. Hiere.
xxvij. b. Adhuc trāsibūt greges ad manū numerātis. Pauch
curāt de numero subditor⁹ thi dñs reqret. Ubi Hiere. xlj. d.
Ubi ē ḡex q̄ dat⁹ ē tibi: Tertia bonitas pastori q̄ ē audacia ē
desēdēdo cōsistit in quicq̄. Primi in hereticos expugnādo.
j. Reg. xvij. d. Dixit dāvid ad saul: Pascebat seru⁹ tu⁹ ḡre
gem patris sui: et veniebat leo et v̄sus. i. tyrannus vel hereti
cus: et tollebat arletē de medio gregis: et p̄sequēbar eos et per
cutiebam eruebāq̄ de ore eorum: et illi p̄surgebant aduersum
me: et apprehendebā mentū eorum: id est imponebā silentium
hereticis. Secundū est: vt p̄ncipibus se audacter opponat: si
cut helias opposuit se achab pro naboth. iij. Reg. xij. f. Et
Eccl. xlviij. a. Deleciſt reges ad perniciē: et confregiſt facile
potentiam ipſorum. Itē in eodē. b. In dieb⁹ suis non perti
muit p̄ncipem et potentia nemo vicit illum. Tertiū est litig
antes et discordes cōp̄imendo. Job. xxix. c. Cōterebā mo
las iniqui: et de dentib⁹ illius auferebam p̄dam. Matth. v.
a. Beati pacifici tē. Quartū cōsistit in damnū temporale et
periculū corporale p̄ subditis negligendo. Lam. viij. c. Si
deverit homo cōmūne substātiā suā tē. Prouer. xij. d. Qui
negligit damnū ppter amicū iustus est. Quintū est infamia
malorū cōtēmendo pro iusticia iūnicor⁹. q. Cor. vij. b. Per
infamia et bonam famam.

b. **H**oc mandatū accep̄i a pa
tre meo. Dissensio iterum fa
cta est inter iudeos propter
sermones hos. Dicebat autē
māulti ex ipsis: Bēmōniū ha
bet et iſanit: Quid eum au
dit̄is: Alij dicebat: H̄ec vē
ba non sunt demoniū haben
tis. Nūquid demoniū po
test cēcorum oculos aperire?
Facta sunt autem encēnia in
h̄ierosolymis et hyems erat.

E
De cōſe. dīſ. i. c.
solēnitates. 2.

oē reddebat tibi: quicqđ surtive p̄lerat a me exigebas: die no
ctuq̄ estū vrgebar et gelu: fugiebatq̄ somn⁹ ab oculis meis.
Octauū ē iſitor⁹ diligēti examinatiōe. Prouer. xij. b. Mo
uit iustus aīas lumentor⁹ suoꝝ. Eccl. viij. c. Pecora tibi sunt
attēde illis: et si sint vtilia p̄seuerent apud te. Monū cōsistit in
augmēti et diminutiōis subditor⁹ diligēti cōputatiōe. Hiere.
xxvij. b. Adhuc trāsibūt greges ad manū numerātis. Pauch
curāt de numero subditor⁹ thi dñs reqret. Ubi Hiere. xlj. d.
Ubi ē ḡex q̄ dat⁹ ē tibi: Tertia bonitas pastori q̄ ē audacia ē
desēdēdo cōsistit in quicq̄. Primi in hereticos expugnādo.
j. Reg. xvij. d. Dixit dāvid ad saul: Pascebat seru⁹ tu⁹ ḡre
gem patris sui: et veniebat leo et v̄sus. i. tyrannus vel hereti
cus: et tollebat arletē de medio gregis: et p̄sequēbar eos et per
cutiebam eruebāq̄ de ore eorum: et illi p̄surgebant aduersum
me: et apprehendebā mentū eorum: id est imponebā silentium
hereticis. Secundū est: vt p̄ncipibus se audacter opponat: si
cut helias opposuit se achab pro naboth. iij. Reg. xij. f. Et
Eccl. xlviij. a. Deleciſt reges ad perniciē: et confregiſt facile
potentiam ipſorum. Itē in eodē. b. In dieb⁹ suis non perti
muit p̄ncipem et potentia nemo vicit illum. Tertiū est litig
antes et discordes cōp̄imendo. Job. xxix. c. Cōterebā mo
las iniqui: et de dentib⁹ illius auferebam p̄dam. Matth. v.
a. Beati pacifici tē. Quartū cōsistit in damnū temporale et
periculū corporale p̄ subditis negligendo. Lam. viij. c. Si
deverit homo cōmūne substātiā suā tē. Prouer. xij. d. Qui
negligit damnū ppter amicū iustus est. Quintū est infamia
malorū cōtēmendo pro iusticia iūnicor⁹. q. Cor. vij. b. Per
infamia et bonam famam.

l. **F**acta sunt alī encēnia tē. H̄ec est secūda pars h̄i
capituli: q̄ diuidit in quatuor partes. Primo agit de dedi
catione templi et tempore eius. Secundo de q̄lōne iudeorū
subdola: et respōsione dñi: ibi: **Q**uousq̄ animā nostrā tollis.
Tertio de volūtate iudeorū lapidandi ch̄ristū: et qua
liter ostēdit se nō esse dignū lapidatiōe neq̄ blasphemū: ibi:
Sustulerūt q̄ lapides tē. Quarto q̄lō q̄sierat eū appre
hēdere et fugit trās iordanē: et accedētes quidā crediderūtib⁹:
Quarebāt q̄ eū apphēdere tē. Dic q̄: **F**acta sūt
encēnia. i. festa dedicatiōis tēpli: in h̄ierosolymis.
Et dicit pluralit̄: qz octo dies festū
protendebat. n. **E**t hyems erat. Glo. Hyems cōme
Hoc dicit ad differentiā aliaꝝ dedica
moratur / vt signifi
cationū: que nō in hyeme sed in autūno
cet iudeos frigidos
in mense septembri: vel in vere: in mar
q̄ nō accedit ad ignē
cio. s. siebat. Dicit autē Aug⁹. Encēnia i. nō credit i ch̄ristū:
erat festiuitas dedicatiōis templi. Gr̄. Deuf. liij. d. et Hebr.
• ce enī cēnō dñ nouis: et q̄nīcūs noui ali xij. g. Deus ignis cō
qd̄ fuerit dedicatū encēnia vocat. Iā et sumens est,
v̄sus habet hoc verbū: si q̄s noua tu
nica induat encēniare dicit. Vel encēnia ducunt quasi ence
nea: a neos quod est nouum: et sonat innovatiōes: et est en ibi
intensiu. Unde
Moraliter: **F**acta sunt encēnia i h̄ierosolymis.
Thema i dedicatiōe vel recōciliatiōe ecclie. n. **E**t hyems
erat. i. gelicidū peccatorū: per qd̄ innuit quare debeant fieri
* dedicationes: quia

Evangeliū scđm Johannem

G Intensius: Unde dicit ab enī qđ est in: t̄neos/nōū: et ce/est sibi syllabica adiectio. Hoc autē festum nō ad primā vel secundā templi dedicationē spectabat sed ad tertiam. Prima enim fuit in autūno/ qđ salomon dedicauit templum decima die septembri. iij. Regi. viij. et. iiij. Paral. v. et. vij. Et vsc̄ ad templi illi² subversionē fiebant singulis annis

duo festa eadē die: **b** Et ambulabat iesus ī tēmplo dedicatio. l. et expia- c in porticu salomonis. Circūtio: De qua Levit. xxiij. e. Cum autē re-

edificatiū fuit templū a redeuntib⁹ a babylone/ dedicatiū est in vere / duodecima die març: duodecima luna. j. Esdr. vij. Cū autē antioch⁹ epiphanes polluisset templū sordib⁹ idolorum et ap̄banasset viensilia eius/ iudas mūdauit templū et restituit viensilia ei⁹ in locis suis: et qđi dedicauit illud vicesima/ quinta die casleu. i. decēbris: vt dicit. j. Machab. iiij. f. Et hēc dedicatio in diebus dñi iesu obseruabat in hyeme: qđ et iudas p̄cepit et instituit ut celebret singulis annis per octo dies. j. Machab. iiij. g. Et inde sumptū ē qđ dedicatio ecclie quolibet anno octo dieb⁹ seruaf. Ipse autē dies fest⁹ agebat ipse qđ hēc dicta sūt et facta qđ sequunt.

a Et abulabat iesus: dicit in iudea frequētabat chilī: qđ passio in ianuis erat. b **g** In tēplo. i. in loco mūdorū / vbi ibant ad orationem. Sist. s. q. c. Eiecit vendētes et emētes de tēplo. i. de atrio illo. Ut magis determinat locū illū / cū subdit. **c** In porticu salomonis. Si dīc Glo. Iepe norant porticū tēplo/ ut hic: in templū em̄ nō ascēdebāt nisi mīstri. Porticū autē illa dicebat salomonis: in qđ solebat salomon stare ad orandum: in qđ porticu die dedicationis erexit columnā ḡrā. ii. Paral. vij. b. sup quā adorauit fleuis genib⁹. iij. Regi. vij. b. cū tī iudei soleat stare cū orāt. Gile Ach. iiij. a. et. v. c. Erāt ī porticu salomonis. Sed cōtra ī fine. iij. Regi. et Hieremij ī fine habebat qđ totū fuit destruktū. Sol. Porticū salomonis dī locū ī qđ fuit porticus illa/ ī qđ erexit columnā et forte ibi erat aliqd post destructio- nē babylonica ī reparatiōē tēplo de nouo fabricatū. d **Lir** cūdederūt ḡ eū iudei. Glo. Ecce hyems ī iudeis. In qđ adimpletū ē illud Dō. Cūdederūt me sic apes. Ite. Lau- ri pingues obſederūt me. e **L** dicebant ei: Quousq; animā nostram: id est animas nostras/ **f** Tollis: id est suspendis/ dum incertos nos relinquis: nec palam dicis/ vtrū tu sis messias: Tel fm Berh. f **Tollis:** id est pdis/ dum non dicis nobis palam/ vtrum sis salvator ut credamus.

Moraliter * dedicationes: qđ ad purificandū spiritū a sordibus hyemis et calefaciendū. Lān. ij. c. Hyems transiūt/ imber abiit tē. Et no- ta qđ in principio sunt peccata frigida. Unde Hiere. vij. b. Si- cut frigidā facit cisterna aquam: sic frigidā fecit maliciā suam. In cōsuetudine autē cōgelant. Eccl. xliij. c. Selauit crystallus ab aqua. Et Eccl. vij. b. Sicut in sereno glacies soluenit pecca- ta tua. Et loquunt faciēti elemosynas. Et bene cōparat hyemis status peccatorū/ ppter nouē causas. Prima est ppter pigris- clam hominū ī hyeme. Prover. xx. a. Propter frigus piger arare noluit. Secunda/ ppter sterilitatē bonoris operū. Eccl. xliij. c. Selu sicut salē effundet super terrā. i. gelidū pecca- torū: super terrā/ liberū arbitriū: vt nō frustificet: sicut nec ter- ra fallita. Tertia: qđ generata mortificant ī hyeme: sic bona oga qđ peccatū. Hiere. vij. e. Nō est vua in vītib⁹: nec fucus ī sculinea. i. nec exercitatio corporis: nec dulce op̄ pletatis est in eis: foliū desfluit: qđ nec etiā bonū verbū habet. Quarta: qđ estatis preterite vestigii non appetit ī hyeme. Eccl. xliij. c. Exiuit desertum et extinxit viride qđi ignis. i. exemplū bonę cōversationis. Quinta: qđ in hyeme sunt inundatiōes aquarū et torrētū: sic abūdātia iniqtatū. Pō. Corrētes iniqtatis cō- turbauerūt me. Osee. iiij. a. Maledictū/ furtū/ homicidiū in- undauerūt. Esai. vij. b. Vbit qđ iudā īundās: et trāsies vsc̄ ad collū venier. Pō. Verutame in diluvio aqua multaz tē. Sex- ta/ ppter frēquētes tribulationes et instātes tēpantes: sicut in hyeme est cōmotio venti et intēperies aries. Esai. xxxij. a. Et erit vīt sicut qđ abscondit a vento et celat se a tēpestate. Septi- ma/ ppter facilitatē cadendi/ ppter lubricū et gelu. Hiere. xxv.

Status petrū cōparat hyemi

Pō. 17.

Pō. 31.

vīt. f. Demerserunt se in ceno et in labrisco pedes suos. Pō. Via illoꝝ tenebre et lubricū. O cītā ppter cōgregationē be- terogenorū. Belicidū em̄ peccati cōgelando animā cōgre- gat/ et cōglutinar ē cū t̄pali bus. Pō. Adhēsit paulimēto aia pō. 112. mea. Et alibi. Cōglutinar ē ī tra venter nr̄. Hiere. xv. d. Si pō. 43. sepauerit p̄colsum a vili tē. Sicut qđi forte gelu res adhe- ret terre et aqua in la gūcula nō pōt extre n̄lī frangat p̄mor-

? dēderūt ḡ eū iudei: et dicēbat ei: Quousq; aiaz nr̄az tollis:

tem suā. Esai. x. g. Dīs deus exercitū cōfringet lagūtū in terrore. i. dīlūtē facit evacuare diuitias suas ī terrorē mortis alteri⁹ vel ap̄ple: qđ tūc velint/ nolint relinquēt eas. Sic ut vestes terre adhērētes qđ gelu nō possunt trahī nisi rumpant: ita nec auari a diuitijs. Un̄ Job. xx. b. Diuitias quas deo- rauit euomēt: et de ventre illi⁹ extrahet eas deus: nō p̄ diste- ris: sed sicut dī Osee. xiij. c. Dirumpā interiora lecoris eo- rū. Nonā: qđ in p̄senti vita cōgregant et multiplicat ipsalia: si- cut vestes solent ī hyeme multiplicari et ligna: hyemo enim est eis. Unde null⁹ est qđ p̄ calore abiūciat vestes: sicut petr⁹ qđ dicit. Matth. xix. d. Ecce nos reliquim⁹ omnia tē. Et sponsa ē. v. b. Expolauit me tunica mea. i. sollicitudine acquirēdi temporalia. Esai. xxliij. g. Descendit rebecca de camelō et in- dult se teristro: qđ ē vestis estiualis: hec est charitas qđ omnia sere temporalia abiūcit. Dis iūt nouē rationib⁹ comparat sta- tus peccatorū hyemi. In hoc ḡ hyeme: vt. l. expellat ab aia debent fieri encēta. i. templi dedicatio: que primo facta est sub salomone: secundo sub esdra: tertio sup iuda. Templū est fidelis anima. j. Cori. iiij. d. Templū dei sanctū est quod etsis vos. Primo edificat et dedicat in baptismo. Secundo in penitentia. Tertio ī gloria vel etiam in mūdatione venialū quo- cīdiana. Primo fuit templū edificatum et dedicatū a salomo- ne: sic in baptismo anima accipit a christo materiā sancte con- versationis. i. gratiā sive virtutes. j. Cori. iiij. b. Dei edificatio estis. Et h̄ significatū est. iiij. Regi. vij. a. vbi dicitū filiū ap̄be- tarū: Eam⁹ vsc̄ ad iordanē: qui significat baptismū: et tollat singuli singulas materias: et edificem⁹ nobis domū per bonā cōversationem. Sed hoc templū destruktū est a nabuchodo- nosor. i. dīlabolo. Et ideo debet redificari p̄ esdrā. i. p̄ penitē- tiā. Eccl. xxvj. c. Civitates inhabitatib⁹: et ruinosa instau- rabunt. Sed qđ astra nō sunt munda in cōspectu dei: vt dicit Job. xxv. b. ideo oportet qđidē innouari nos p̄ iudā. i. p̄ cō- fessionē ppter venialū instantiā. Unde. s. q. a. Erant autem hydri⁹ lapides sex positiꝝ fm purificationē iudeorū.

Pelle/ vt serpēs. i. cōuerstatiōe Matth. x. b. Estote prudētes sicut serpētes. Plumis/ vt accipit. i. desiderijs. Job xxix. c. Nūqd p̄ sapientiā tē. Et mu- tatio eius accelerat qđ venenosas car- nes. Lābri. iiij. d. Saturabis opio/ Rostro. i. vībis/ vt aquila. Pō. vībis. Renouabis vt aquila. pō. 112.

Ad petrā christū. Esai. vij. b. labia eius mūdanū calculo. i. Pet. iiij. c. Si qđ Carnib⁹/ vt ceruus. i. virib⁹. Iloqu. Esai. xl. g. Durabunt fortitudinē tē. Pō. Sicut ceru⁹ tē.

Spiritu/ vt homo. Eccl. x. d. Spir- iti nouū tribuā ī vīscerib⁹ eoz. i. xiij. d. Mandatum nouū. Eph. iiij. f. Renouamī spū mētis vīe tē. Lābri. vīt. d. In- noua dies nōs sīc a p̄ncipio. Seq̄: a **L** ambulabat ī tēplo ī porticu salomonis. i. in religiosis et clericis. S3. p̄t qđ dī ibi ambulare: vīta nō pōt ibi sedere: sicut dī qua- re facet bos ī prato. Un̄ B. vi. ij. b. Ambulabat ad aurā post meridiē: significans qđi nō habebat requiē ī adā. Eccl. xliij. a. In oīb⁹ requiē qđiui. **d** Cūdederūt ḡ eū iudei et dicebāt ei: Quousq; animā nostram tollis: Sītu es christus dic nobis palam: Iste terget typum quo- rūndam qui de nouo intrauerunt religionem: vel de nouo resiliuerunt a peccatis: qui temptantur aliquando/ et dicunt: *

* Sītu es christus

a Si tu es christus: id est messias venturus quem hominem putabat: sed p̄ te oibus regnatur: b Dic nob̄ palā: Glo. Nō habitatē tē. Si hoc diceret: statim caperet eū q̄si cōtra augustū faciētem. Si nō diceret: non ergo credatis ei: Ideo ipse responsum temperat. Unde sequitur: c Respondit eis iel: Loquor vob̄ vba doctrine que nemo ali⁹ vñq̄ locut⁹ est: t̄ ideo po testis me per ea co gnoscer. d Et ta based z: f Opera que ego facio in nomine patris mei: id est ad gloriam patris: non meā propriā t̄ separata m: g Hec testimoniū perhibet de me: quoniam sum deus t̄ messias. Unde. h. xv.d. Si opera nō fecisse in eis que nemo alias fecit: peccatum non haberent. Unde etiam quidam ipsorum dixerūt. s. ix.c. Quomodo pōt̄ hō p̄tōr talia signa facere: Et. s. ix.a. Nemo potest facere hec signa que tu facis: nisi fuerit deus cum eo. b Sed vos non creditis. q.d. doceo fīm scripturam: fa cito opera supra naturam: t̄ tamē non creditis mihi: Unde superflū esset si diceret vobis qđ q̄ritis. Scio enī q̄ tēpādo q̄ ritis. Et subdit: cur nō credat: o Quia nō estis ex ouib⁹ meis. Chrys. q.d. oia compleui q̄ pastore facere oportebat: vos autem non sequimini: nō quia nō sū pastor: sed quia vos nō vultis ēē oues. Hoc aut̄ dicebat ut studeret fieri oues. Et nota fīm Chrys. ab illo loco: Circūs dederūt ergo eis iu dēt. Corrupta erat eop̄ mēs t̄ callida: qz em̄ nō poterāt inferre calumnā operib⁹: insidiante ut captat eū in sermonib⁹: ideo interrogat ut possint capere. Et vide peruersitatem et alterca tionem eorum: quādo cōcionabat t̄ per sermones erudiebat: tēc dīcebāt: qđ signum ostēdis. s. vi. d. Quādo alia signa fa ciūtū dīcēt ei: Si tu es chrl̄ dic nobis palā. Operibus clamātibus verba requirunt: t̄ verbis docētib⁹ ad ope ra defugiunt: ad contrariū semper stantes. Et nota qualiter maliciam cooperisit: p̄mitit em̄ verba adulatio nis: Quousq̄ animā nostrā tollis. Videbat enī amoris discendi verbū t̄ dilectionis esse culusdā: sicut Matth. xxq.b. Magister scim⁹ qz verax es tē. Et de septēviris mulieris: Ibidē. c. Eodem modo. s. viii.a. quando querunt de iudicio mulieris adulteri. a Si tu es chrl̄ dic nobis palā: hoc dicunt ut eum de lactantia accusent: velut cēsari contrarium. Chrysostom⁹. Sed t̄ modus interrogatiōis plen⁹ erat odio: b Dic nob̄ palā: Et nimirū cum p̄palatione omnia dī cebat in festinatibus assistens semper: t̄ nibil occulēt loque bat. s. xvii.d. Ego in abscondito locutus sum nibil. Qz autē non discendi sed temptandi gratia quererent: ipsa lapidatio secura monstrauit. Quē em̄ ita fīdedignum esse estimabant: ut de seipso testante suscipere parua quēdam locutum: cō festim lapidauerūt. Item pater q̄ temptando querebat: quia multotiens hoc eis significauerat t̄ verbis t̄ operib⁹. s. q̄ Esset christus. s. iii.d. Ego sum qui loquo tecum: dīxit samarita ne. Et. s. ix.g. Et qui loquit̄ tecum ipse est: t̄ hoc dīxit cēco. Et illis etiam dīxit idem: t̄ si non ita: sed per talia verba t̄ per opera. Unde patet q̄ temptando querunt. c Respondit eis. Matth. xxij. b. illis querētibus dolose: Magister scim⁹ quia verax es tē. arguit eos dure: dicens: Quid me tempora tis hypocrite? Per hoc ostendēs quoniam nouit abscondita mentis eoz: hic autē nibil loquit̄: per hoc erudiens nos nō de oibus arguere eos q̄ insidiant: sed p̄te mansuetudinet hu militate multa dissimilare. Tū etiā Prover. xxvi. a. vñstib⁹ dīcis: Et responde stulto tē. Et nō respōde stulto. Quia ergo dementiq̄ erat operib⁹ ipsum ostendētibus sermonis querere testimoniu: audi qualiter eis respondit: simul insinuans quo niā hoc superflue querebat: t̄ nō p̄discendo: t̄ ostendēs quo niā voce q̄ est p̄ verba manifestioē dedit vocēs: cā que est p̄ opera. Tū dīc: d Loquor: vel dīxi vob̄: multotiens. s. me esse christum: Et non creditis. Et hoc per opera dīcerat:

Unde subdit: quia s. f Opera que ego facio in noīe patris mei: nō ei contraria: vt mīdi imponitis: g Hec testimoniu: ḡhibent de me. q.d. patet q̄ superflua t̄ sub dola est vestra interrogatio: qz si operib⁹ non creditis: qualiter vobis cederetis: i quo aperit maliciā eop̄ q̄ stimulabāt tūc

a nudo eius vbo sua derit: qui tot non sunt suasi operib⁹. Et sub dit cur nos credunt: b Sed vos non creditis: quia nō estis ex ouibus meis. q.d. nō est cul pa in me: qui feci om

nla que sunt pastoris: sed in vobis qui non vultis esse oues. k Diques meę vocem meā audiunt: per fidē: l Et ego cognosco eas: per approbationē vel p̄destinationē: Sic ecōtra dīf malas nescire: Matth. vii. c. et. xxv. a. m Et sequunt̄ me: per imitationem t̄ beatitudinē: vt dicit Glo. De qua beatitudine ostendit: o Et ego vitam eternā do: vel dabo eis: audiētibus fidei t̄ sequētibus operis imitatione. Chrysostom⁹. His p̄missis scalpit eos vt eos er gat t̄ in desiderium sui cōmutet. Et nota q̄ ista quatuor pos sunt referri ad illa quatuor Roma. vii. f. Quos p̄destina uit: illos t̄ vocavit: iustificauit: t̄ magnificauit: vt p̄destina tio referat ad cognitionem: t̄ vocatio ad auditum: t̄ iustifica tio ad securitionem: t̄ magnificatio ad vitę eternę dationē. Et fīm hoc exponit: k Diques meę vocem meā audiūt: qua voco eas. Et bene dico vocē. l Et id est qz: m Ego cognosco eas: id est ab eterno p̄relegens: vnde t̄ voco: qz quo s p̄destinali voco. n Et sequunt̄ me: in iusticia: o Et ego vitam eternā do eis: in magnificētia. Sed qz p̄miū nō solū ē in adeptione boni: sed in euāsiōne mali: subdit: k Et non peribunt

* a Si tu es chrl̄. l. si ita dulcis es t̄ tantē cōsolatiōis vī dīcūt p̄dicatores: b Dic nob̄ palā: p̄ effectū. Sic enī q̄ de egyp̄to exierūt murmurabāt: Lōtra q̄s dī. j. Cor. x.b. Neq̄ murmurantes sicut quidā murmurauerūt: t̄ a serpētib⁹ perierūt. c R̄ndit eis jesus: Loquor vobis: interius p̄ inspirationē: exterius p̄ scripturas t̄ bñficioz largitionem. d Et nō creditis: adhuc dulcedinē mellis non sentitis: qz adhuc palatū in effectū habetis. f Opa q̄ ego facio tē. l. miraculū qđ feci in dimittēdo peccata tua: debet esse testimoniū q̄ cōsolationes consero. Tel aliter ut sit hic p̄thema.

d Loquor vobis t̄ nō creditis. Nō credim⁹ aut̄ vobis christi: p̄ter q̄tuor vel quiq̄. Qz nobis displicēt. Eccl. xxi. c. Audivit luxuriosus t̄ displicēbit ei: t̄ p̄ciet illud post dorsū suū. Itē: qz sunt cōtraria sapientiē nře. j. Cor. q. d. Animalis hō nō p̄cipit q̄ sūt spūs dei: stulticia est illi t̄ nō pōt intelligere. Itē: qz de talibus nō cogitam⁹. Prover. xvii. a. Nō recipit stult⁹ verba prudētē nīl ea dixerit q̄ versant̄ i corde ei⁹. Itē: qz singim⁹ ea dicta ad terrorē: non ad veritatē. Unde Hiere. xxxvii. a. De industria dissoluit man⁹ virox bellator⁹. Item qz nō videm⁹ p̄gnas quas cōminat. Hiere. xx.b. Factus sum in derīlū tota die: qz omnes subsannat̄ me: qz lā olim loquor vociferans iniquitatē t̄ vastitatē clamito: et fac̄t̄ est mīhi ser mo dīi i oprobriū t̄ i derīlū. f Opa q̄ ego facio i noīe patris mei: hec tē. q.d. nō loquor t̄m verba sed ago bona t̄ intētōe recta: et tō recipere deberetis tale testimoniu: qz hi duo vel tres restes sufficiūt: Deut. xix. d. In nomine dīi tē. Aci. j. a. Egit jesus facere t̄ docere. b Sed vos nō creditis: qz nō estis ex ouib⁹ meis. s. viii. d. Qui ex deo est verba dei audit. Ibi req̄re de hoc. k Diques meę vocē meā audiūt. P̄s. Nos autē q̄plus eius t̄ oues p̄alūt̄ ei⁹. i. xx. d. Maria audita voce christi dicētis: maria recognouit eū: et r̄ndit: rabboni. Job. xlviij. d. Vocab me: t̄ ego respōde bo tibi. Et nota q̄ oues nō respōdet: sed fugiūt ad vñlatū lu porū. Ulular⁹ aut̄ sūt r̄ptationes dēmonū: vel cantilenē t̄ le nocinā maloz: t̄ bmōi. Nō sunt q̄ oues q̄ ad hec currūt: sed qui verba dei libēter audiūt. Letera nō mutant̄.

Quatuor mo dis nō credim⁹ verbis christi

Ps. 92.

Evangeliū

scdm

Johannem

a Et non peribunt in eternum; et si videant huc perire. Per quod etiam innuit quod illi peribunt in eternum qui non sunt de ousibus et qui videntur hic non perire. **b** Et non rapiat eas quisquam: fur vel latro non rapit quos dominus nouit. **c** De manu mea: id est potestate vel conservatōne. q.d. non in futuro peribunt per pugnaciam: nec in presenti rapient ad culpam. **d** Libera me domine et pone lucta te et cuius manu pugnet coram me. **e** Iustificat me: est qui iustificat me: quod contradicet mihi: **f** Stem simul: quod est aduersarius meus: accedat ad me.

esse manum suam et patris: et ita oues sunt in manu patris:

sicut dicit propheta

Esa. xlix. 5. In ma-

nū mea pīxi tuos

parletes: alia littera.

Ite Sap. iij. a. Ju-

storum anime in ma-

nū dei sunt tūc. Dicit

ergo: **d** Pater

meus qui dedit

mīhi ipsas oues:

e Māius omnib-

us est: id est potē-

tio: est omnis ad p-

tegēdum: quod vos ad

impugnandum: vel

quod demones. Vel:

d Pater meus

qd dedit mīhi tūc:

id est id quod pater

dedit mīhi: id est po-

testas quā generādo

dedit: vel quā habeo

per generationē ab eo: est super omnia. **f** Et ideo nemo

poteſt rapere de manu patris mei: id est de potestate

que est una mīhi et patri: vel de me qui sum manus patris.

Chrysostom⁹. Cōsequens esset dicere: Pater me⁹ qd de-

dit mīhi maius omnib⁹ est: ideo nemo potest rapere

de manu mea: sed h̄nō dixit: sed de manu patris mei:

vt ostendat unam esse manū patris et filii: et vt ostendat se non

esse patri contrarium. Dedit mīhi: loquens condescensu.

Unde et ne ppter hoc credere fortificatus a patre: quasi pīus

existens imbecillis: subdit: **g** Ego et pater vnum su-

mus. q.d. non ideo dixi quod nemo potest de manu mea ppter

virtutem patris: quasi ego imbecillis sum: Ego enim et pa-

ter vnum sumus: in virtute: id est pares in virtute. De

virtute enim erat sermo vniuersus: si yo virtus eadem mani-

festum est quoniam et substāta. **h** Sustulerunt ergo la-

pides iudei ut lapidarent eū: quasi pro blasphemia:

qua dicebat equalē se deo. Chrysostom⁹. Si minor erat fi-

lius patre: multe hoc audacie et temeritatis verbū: Ego et

pater vnum sumus: Nihil enim aliud quod virtutis parilitatē

ostendit: quod et intelligentes iudei lapidibus in eum faciebant.

Sed neq; ita destruit opiniōne hanc parilitatis: Et nimis

si male suspiciati essent illi: oportebat eum corrigerē hanc eo-

rum suspicionem et dicere: cuius gratia me lapidatis: non pa-

rem dixi virtutē mīhi et patri: nunc autē omne contrariū fac-

et statuit magis et cōfirmat parilitatem. Et ostēdit pmo per

opera quod non est dignus lapidatione: Et postea dicit quod non est

blasphemus in verbo quod dixerit se vnum cum patre. Unde ol-

cit: **i** Respondit eis iesus: Multa bona opera

ostēdi vobis ex patre meo. Bonā dicit: quod omnia eius

miracula cedebant ad utilitatem: quod non miracula seducto-

rum. Ex patre meo dicit: ut mitiger eorum furorem qui

blasphemari eum dicebant. Et dicit contrarium: **k** Pro-

pter quod eoru opus me lapidatis: id est lapidibus pīj,

24. q. 5. c. qd
X. arriant

titus: quasi p nullo debetis. **l** Respondens ei unde: De bono opere non lapidam⁹ te. Blo. Non possunt negare se bona accepisse: sed non possunt ferre quod filius dei dicatur. Unde subdunt: **m** Sed de blasphemia: que est: quādā quod creature est: creatori attribuit: vel econuerso. Ipse credebant eum esse puram creaturam. Unde exponunt quomodo sit blasphemia. **n** Et pro id est: o Quia tu homo cum sis facis te ipsum deū: id est fingis vel divinis. Augustin⁹. Intellexerūt non posse dici: Ego et pater vnu sumus: nisi vbi est equalitas patris et filii: quod Arius non intellexit. Christus autem: quia videt eos tardos et non ferre splendorē veritatis tempauit eos in his verbis. **p** Re-

spondit eis iesus: Nonne scriptū est in lege vestra: id ē in Ps. Large psalms dicunt lex: q Quia ego dixi Ps. vii.

dixi estis. Trib⁹ em modis dics de: vt dicit Greg⁹: Maru-

ra: vt Matth. iiiij. b. Num deū tuū adorabitis. Et Deut. vi.

a. Diliges vnum deū tuū. Adoptione: vii. **g**

Ego dixi dū es tuū. **h**

Falso vel nūcupati. **i** Ps. ii.

ve: vt demones vel

idola. **j** Vlere. **k** b. **l** Qui

qui nō fecerūt celū et

terrā pereant. **m**

Qē dū gentiū de. **n** Ps. 96.

monta. **o** Si illos

dixit deos ad qd. **p** vlos

sermo dei fact⁹: p̄mō

id est p̄ grāz reuelar

et p fidē informat. **q**

Et nō p̄t sol

ui scriptura. **r** falsi

rat argui. **s** Quē

p̄r sanctificauit. **t**

factū genuit. **u** Et

misit i mūdū. **v** cō

sancitate et sine ma-

cula originalis incar-

nari p̄stituit. **w** Et **x** Sanctificauit. **y** i. quē specialit ūdū i

baptismate. **z** Et misit in mūdū. **a** i. a se misū specialit p̄

opa demōstrauit. **b** Quō. **c** Qos dicitis: quod blasphemō

tūc. Sic ordina litterā: **d** Quō. **e** vel. **f** Quiter vos dicitis: quod blasphemō: Ego inq̄: quē p̄r sanctificauit et misit in mūdū: Qui blasphemō inq̄: quod fili⁹ dei sū. Chrys. **g** dīc tale ē. Si illi qd gratiā h̄c accepterūt nō icusan⁹ deos se vo-

cates: qd a natura hoc h̄c quiter dign⁹ ē increpari: Sed ita exp̄se

quidē nō dixit: postea yo id cōstruxit: p̄us cōdescēdēs ei et

remittēs sermonē et dices: **h** Quē p̄r sanctificauit et misit

in mūdū: et in h̄c mitigans furorē eoꝝ. Et pmo inducit mani-

festā hāc materiā parilitatis. **i** Mā interim quidē vt suscepsero

ab eis h̄fūl⁹ locū: est: postea yo ad malus et alti⁹ sermo-

ne reduxit: ita dices: **j** Si nō facio opa p̄s mei: eadē

q̄pāt: **k** Holite credere mīhi: qd si iolis vlos p̄dico ne

credat. **l** Si aut facio illa opa: **m** Et si mīhi nō vul-

tis credere. **n** vlos et inoccētivit: **o** Apib⁹ credit. Logi-

bus fidē adhibe. **p** At cōgscatis et credatis. **q** i. v. p fidē

cōgscatis vlos seq̄. **r** v. h̄m Blo. vt merito fidel ampli⁹ cōgscē-

do opa/veniat ad fidē diuinitatē. Chrys. **s** vlos quiter vlos

qd dixit cōstruit. **t** qd in nulo: mīhi patre sed vlos par: qd

em substātiā et videre erat impossibile: ab opa p̄litate et idē

titate demōstrationē indivisibilis fortis: et qd credam⁹ dīc:

u Qd in me p̄t et ego in p̄t. q.d. nihil aliud ego qd qd

patrē manēs in filio: nihil aliud p̄t qd ego manēs in patrē: si

me cogscit qd patrē cognoscit: et ecōverso: sic dū alibi: Quiri-

det me videt et patrē meū. **z** xiiij. b. Per vlos oñdit distinctionē

psonalē et unitatē essentialē: et ē idē qd id qd p̄us dixerat: Ego

et p̄t vnu sum⁹: et exp̄si vlos dixit mō: et ex iteratioꝝ p̄firmavit:

et ex p̄batiōe p̄ opa. **aa** vlos et iudei sic p̄us desequit: Et vlos est qd

subdit: **bb** Querebat ḡ eū app̄hēdere: nō qd fidē: sed vt

occidat: vt dicit Blo. **cc** Et exiuit de manib⁹: ad litterā:

veli manū. i. potestate: eoy: velle: nollēt: in qd oñdit se deū.

dd Et abiit iterum

G **E**tabiſt iterum trans iordanem: Per quem traxisti significauit recessum de iudeis ad gentes. **b** In etiā locum ubi erat iohannes baptizans primū. **s. i. q. c.** De collarus erat iā iohannes: ut dicitur Matth. xii. b. **c** **E**t mansit illuc: docēs et miracula faciens: ubi prius iohannes docuerat. Et nota quod sicut dicit Chrysostomus: cū christus magnum quid et exelsum de se locutus fuera: velociter recedebat ut remitteret eos: rū fufor et sedarebatur: descendebat passio inuidie per absentiam eius: quod et nunc fecit: sicut habebat. **s. viij. g. z. ix. a. t** ibi dicit: quod exiuit de templo: et præteriēs vidit cœcum et. Sed queritur: cur locum quo iuit determinauit euangelista? Et dicit Glo. quod per hoc ostendebat se esse impletionem vobis iam cessantis. Iohannes enim cuius locum prædicationis intravit: legem significat. Chrysostomus aliter soluit ad litteram: dicens: quod locum designat euangelista: ut discas quoniam propterea abiit illuc ut reminisceretur eorum quod illuc facta sunt et dicta a iohanne baptista: et testimonium ipsius iohannis de christo: Ecce agnus dei. Unde et venientes illuc statim meminerunt iohannis: sicut dicitur hic: **d** **E**t multi venerunt ad eum et dicebant quia iohannes quidem signum fecit nullum: id est nullum miraculum: ut dicit Glo. Et quicquid dicebat testimonium perhabebat huic. Ergo huic credendū tamq; maior iohanne: quia signa facit et tanq; testificato a iohanne. Et hoc est: **O**mnia autem quecumque et. Videlicet Chrysostomus: iohannes quidem signum fecit nullum. Vide qualiter cōplicant syllogismos indubitabiles. Iohannes quidem nullum facit signum: hic autem facit: quare et huius eius præminētia ostendit ad iohannem. Si igitur illo nullum signum faciente crediderunt: multo magis huic credēdum. Et quia iohannes testatus fuerat christo: ne propter hoc quia nullum signum fecerat putaretur indignus ad testimonium enunciandum subdunt: **e** **O**mnia autem quecumque dixit iohannes de hoc vera sunt: vel erant: quasi etiā signum nullum fecit: tamē omnia veraciter dixit: et per hoc eos attrahebant ad christum. Deminuerunt enim verborum quod dicerat iohannes ipsum esse fortiorē se et lucem et vitram et veritatem: et reliqua omnia quod dixit. Deminuerunt etiā vocis quod defuper delata est in iordanē: et spiritus qui in columba specie apparuit: quod et ostendit eum omnibus et cum his etiā eam quod miraculis ipsius christi erat demonstrationem conspererunt: et sic certiorabant syllogismos sic: Si iohanni credere oportebat: multo magis huic cum iohannis testimonio et signorum. Unde sequit: **f** **E**t multi crediderunt in eum: sic gloriari: sicut diximus est.

G **R**at autem quidam laicus **E**xpo. **C. XI.** **R**ug et. In hoc capitulo primo agitur de resuscitatione laicari. Secundo de quorūdam iudeorum fide viso miraculo: et de quorūdam aliorum machinatione in christum: ibi: **H**abuit ergo ex iudeis venerant. Tertio de apphertia capite: ibi: **T**inus autem ex ipsis capphas nomine et. Quarto de fuga christi et secessu: et qualiter in hierusalem requirebant eum ante diem festum: ibi: **J**esus ergo iam non palam ambulabat et. Sic ergo: **g** **E**rat autem quidam nobilis et magne opinoris et domus eius. Et notificat eum a fama: cu dicit: **Q**uidā. Et a noise cui dicit: **L**azarus. Et ab infirmitate: cum dicit: **L**anguens: vel fm Chrys. infirmans. Multū enim diffundis rumor quod magni infirmitur. Et a loco: cum dicit: **A**bethania. Et quia duplex fuit bethania. Una circa iordanem: de qua habetur. **s. i. d.** Alia prope hierusalem: ideo determinando subdit: **h** **D**e

castello marie et marthæ sororum eius. Et ista erat prope hierusalem stadijs quidecim: ut dicit. **j. eodē. c.** Et nota: quod iste mulieres familiariores erat christo: et notiores erat in euangelio: quia alii euangelistæ agunt de eis: ideo iohannes euangelista notificat hic lacarum per eas. Unde subdit:

k **M**aria autem erat q; vnxit dominū vnguento. **l** **E**t exterrit pedes ei' capillis suis: sicut habetur in eodem

Luc. viij. l. **M**aria autem erat q; vnxit dñm vnguento et exterrit pedes ei' capillis suis:

m **C**ui frater lacarus

Moraliter: **n** **E**rat autem quidam languens et. **M**oraliter

Tres tangunt personæ in bethania: Lazarus: martha et maria: quod significant tria genera hominū in ecclesia: Infirmos siue incipientes: proficientes et perfectos. Videlicet prelatos: conlatus et deo dicatos: qui significant per noe et iob et daniel: Eccl. xliii. e. Et per petrum: iacobum et iohannem: qui intersunt resuscitationi puerile: Marci. v. d. Et transfigurationis Matth. xvii. a. Itē significant per illos qui sunt in agro et morla et leco: Matth. xxii. d. Et nota quod lacarus infirmus et mortitur: Sic prelati frequenter magis temporant in bono et mortuus in malo. Unde loib inebrait: Gen. xxi. g. Et petrus negat: Matth. xxvi. g. Et nota quod sorores eius rogant pro eo resuscitando et resuscitatur: Sic debet plebes rogare pro prelato suo. Quare duo sunt genera: aut virgines: aut concubiti: vel activi et contemplati: quas prelatus debet habere pro sororibus: ut sororie et castæ eas diligat: et se non extollat: sed quasi coequalis sit: fm illud Eccl. xxxv. a. Rectorem te posuerunt et. Videlicet: **o** **E**rat autem quidam languens: per torpore ignavie et accidie: ut aliquis claustraliter. De quo languore dicit Eccl. x. b. Languor: prolixus: grauat medicū: id est priorem siue prelatum. Apoc. iij. c. Utinam frigidus esses aut calidus et. Proverb. xviii. b. Qui mollis et dissolutus est in opere suo: frater est sua opera dissipantis. Lazarus quidem interpretatur adiutus domini siue auxiliatus a domino: Et ideo mirum est quod claustrales torpent cum prelio sit eis dominus auxiliari. Ps. Clamauit ad me et ego exaudiā cum: cu ipso sum in tribulatiōe et. Esa. xliv. c. In tempore placito audiū te. t. q; intrasti religionē. Ps. Tempus 103. 90. beneplaciti deus: Et i diebus salutis auxiliari sum tu. Unde dñs talibus cōmemorat quod plures abraç recitat: Ego sum dñs qui eduxi te de hur chaldeor. id est igne ferocius. i. demoni. Qui significant pueros: Daniel. iii. e. b **A**bethania: quod significat claustrum. **p** **D**e castello marie et marthæ sororum eius. In claustro sive quidam cōtemplati: quidam activi. Maria enim quod sedet ad pedes domini et audit verbum eius: ut dicit Luc. x. g. significat cōtemplati. Martha autem quod satagebat circa frequens ministerium: significat activos: qui olim conquerebant de cōtemplati. Et sicut dicit Berini. Felix illa dominus in quod martha cōquerit de martha: sed hodie sere infelices sunt omnes: quis maria conquerit de martha. Et nota quod lacarus est de domo: quod in omni domo est aliquis infirmus superpotest inter bonos: et iste debet esse frater marie et marthæ: quia boni infirmos et pusillanimes debet diligere fraterne et per eos orare. Gal. vi. a. Si occupat bō i sitq; delicio vos quod spirituales estis et. **q** **M**aria autem erat q; vnxit dñm vnguento. Cōtemplati vngunt triplici vnguento: Cōtritiois: devotiois: et cōpassiois siue pietatis. **r** **E**xterrit pedes eius capillis suis: quod est quando dantes sua superflua dant pauperibus: qui sunt membra christi.

* Cuius frater lacarus